

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ

ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ,

ἢ αὐτῶν,

ΒΙΒΛΙΑ Γ.

APOLLODORI

ATHENIENSIS BIBLIOTHECES,

ἀνὰ Δίῃς,

LIBRI TRES,

TANAQVILLVS FABER *recensuit;*
& *Notulas addidit.*

SALAMFRIDII,

Apud IOANNEM LENERIVM

M. DC. LXX

9-2.

APPROVED: _____

N. DE ROCHE-CHOVART
ILLVSTRI COMITI
LEMOVICENSI,

S. P. D. TAN. FABER.

*I cum alio quovis agerem,
qui isthuc atatis esset, haud
equidem scio, COMES IL-
LVSTRIS, satis ne prudenter
viderer facere, si hunc ei libellum obla-
tum vellem; At Tecum nil tale quidquam
mihi metuendum fuerit; Nam & hunc
scriptorem iam diu est cum probè nosti, iam-
pridem eius lectione aures Tuae circumso-
nant; neque ignoras quantum ex eo lu-*

men oriatur, ut quis *Veterem Historiam*,
cuius in Te inextinguibilis aviditas est, com-
modè perdiscat. Deinde, cui magis hic scri-
ptor allubucrit, quam Tibi, qui temporum
interualla tam certò signare possis, ut Te,
in tam tenerella ætate, vel viri ipsi, qui
mirantur, reformident? Nihil igitur,
nunc quidem, auito natalium splendori,
nil titulis & imaginibus, nil domique PA-
RENTIS ILLVSTRISSIMI meritis,
quæ tanta in me extant, dedimus: sola
illa tua

Virtus, quæ iam nunc patriæ subit
æmula laudis,
effecit, ut sub Tuo potissimum Nomine
hic libellus, recenti cura tersior, in lucem
emitteretur, simulque mei in Te cultus &
obseruantia monumentum aliquod appare-
ret. Vale, COMES ILLVSTRIS, &
diu vive. Salmurij Idibus Maijs, An-
no M. DC. LXI.

JOSEPH. SCALIGER.

TOta Bibliotheca APOLLODORI,
opus sane ingeniosissimum &
elegantissimum, fabulosa est; non
vtrique si homines, sed si hominibus
attributa considerentur. Eam totam,
si velimus, KATA' TENEAE in certum
Chronicon conijcere possimus; quod
longe certius, veracius, exploratius
erit, quam Beroaldinae delirationes.

APOLLODORI

ATHENIENSIS BIBLIOTHECES

SIVE DE DIIS,

Liber primus.

Oculus omnium primus mundi universi imperio praeuit: ductaq; uxore Tellure, priores ex ea filios sustulit, quos Centimanos cognominarunt, Briareum, Gyen, ac Coeum. Qui, quod singuli centum manus & capita quinquaginta haberent, corporis cum magnitudine, tum robore ceteris mortalibus antecelluerunt. Post hosce autem è Caelo Tellus Cyclopa, Harpen, Steropen, & Bronten, quorum singuli unum oculum in media fronte habebant, peperit. Sed hos Caelus victos deiecit in Tartarum. Is locus est ad Inferos tenebrosissimus, qui tantum à terra distat, quantum à calo terram abesse ferunt. Caelus item ex eadem coniuge procreavit Oceanum, Coeum, Hyperionem, Crium, Iapetumque, cognomento Titanas, & novissimum omnium Saturnum suscepit. Præterea filias, Tethyn, Rheam, Themis, Mnemosynen, Phœbéq; & Dionen, ac Thiam, quas Titanidas nominarunt. Mox verò Terra, indignissime ferens filiorum in

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ

ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ,

ἢ περὶ Θεῶν, βιβλίον α΄.

ΤΡΑΝΟΣ περὶ τοὺς πάντας ἰδιωτά-
ς εἰσι κόσμῳ· γῆμας δὲ Γῆν, ἐπικύπτει
περὶ τοὺς τὰς ἑκατόγχινας περὶ τὰς
ροδίντας, Βελάρων, Γύλῳ, Κοῖον. οὐ
μαγίδι τε ἀνυφάβλητοι καὶ διωάμει
καθεστῆκασιν· χεῖρας μὲν, ἀνὰ ἑκατόν,

κεφαλὰς δὲ, ἀνὰ πεντήκοντα ἔχοντες. μὲν τούτοις δὲ,
αὐτῷ πικροῖ Τῇ Κύκλωπας, Ἄρπῳ, Σπέρπῳ,
Βερίτῳ, ὧν ἕκαστος εἶχεν ἑνα ὀφθαλμὸν ἐπὶ τῷ μα-
τώπῳ. ἀλλὰ τούτοις μὲν Οὐρανὸς δῖος, εἰς Τάρ-
ταρον ἔρριψε· τόπος δὲ τοῦ ἐρεβάθους ἔστιν ἐν ἄδῳ, το-
σοῦτον ὑπὸ γῆς ἔχων διάστημα, ὅσον ἀπ' ὑψοῦ γῆς. Το-
κοῖ δὲ αὐτῆς ἐν τῇς παῖδας μὲν ἰὺς Τιτῆνας περὶ τὰς
ροδίντας, Ωκיאδὸν, Κοῖον, Τῆπειον, Κεῖον, Ἰα-
πετόν, καὶ νεώτατον ἀπαύτων, Κρόνον. θυγατέρας τε
καὶ κνηδεῖσας Τιτανίδας, Τιθυῶν, Ρέα, Θέμις, Μνη-
μοσύνη, Φοῖβη, Διώνη, Θεία. ἀγαπητὴ δὲ τῇ
ἐπὶ τῇ ἀπαθείᾳ τῇ εἰς Τάρταρον ῥιπιδίντων παίδων.

Tartarum deiectionum internecionem, Titanas, ut patrem aggredirentur, inducit: Saturnoque adamantanam falcem suggerit. Tum ij omnes, præter unum Oceanum, in patrem impetum faciunt; & Saturnus præfecta Cœli genitalia deiecit in pelagus, deque viriliem sanguinis profluentibus guttis, Erinnyes, Alecto, Typhoea, ac Megera, enata sunt. Cœlo demum è regno expulso, & renocatis ab ima Tartari profunditate geminis fratribus, Saturnum imperio suffecerunt. At hiò rursus Titanas fratres compeditas demisit in Tartarum. Rheam inde sororem sibi in matrimonium copulavit. Postea cum Cœlus ac Terra illum filij sui viribus imperio deturbatum iri prædicerent, singulos, ut quisq; in lucem prodibat atque nascebatur, ita denorabat: & Kestare prius, Cererem deinde, & Iunonem; post has Plutonem & Neptunum deglutivit. Quamobrem irata coniux Rhea in Cretam, quo tempore Iovem in utero ferabat, proficiscitur; ubi in antro Dictæo illum parit; & Curetibus, Adrastæque ac Ida nymphis Molissarum filiabus alendum dedit. Hæ verò Amalthea lacte prærum educant. At Curetes, in antro armati infantem asseruantes, hastilibus scuta, ne vagientis pueri vocem Saturnus audiret, quatiunt. Rhea verò inuolutum fascis lapidem pro nato patri filio, denorandum dedit. Ad quem Iupiter iuste atque integra fuisse atatis, Mariæ Oceanî filiam sociam capit: quæ Saturnopharmacum bibendum propinat: cuius ille vi coactus lapidem prius, deinde, quos antea filios denorarat, vomit: quorum adjuvante Iupiter adversus patrem Saturnum ac Titanas bellum gessit. Verum decimo post huiusce inter eos belli anno, Tellus in Etosiam Ioni, fin Tartarum deiectos sibi in facinoram adsciferet,

variata est. Tum is, Campe custode interfecta, eos de
vinculis liberavit. Tum etiam Cyclopes Ionem tonitru,
fulgetraque & fulmine Plutonem autem galea, & Ne-
ptunum tridente condonarunt. His illi telis armati Ti-
tanas subigunt, & coniectos in vincula, atque in Tar-
tarum detrusos, Centimanis custodiendos dederunt.
Quo facto, iidem rerum imperium sorte inter se par-
tiuntur: ac Ioni quidem cæli regnum, Neptuno maris,
Plutoni autem Inferorum loca obrigerunt. Ceterum Ti-
tanibus procreantur, Oceano quidem & Tethye Ocea-
nidam tria millia, Asia, Styx, Electra, Doris, Eury-
nomie, Amphitrite, Metis. Cæo autem ex Phæbe, Aste-
ria, & Latona: ex Hyperione ac Thia, Aurora, Sol,
Luna. Cruius ad hæc & Eurybæa Ponti filia genuerunt
Astræum, Pallantem, Persen. Iapeto autem ex Asia
Oceani filia nascitur Atlas, qui suis humoris cælum
sustinet; Prometheus item, & Epimetheus, ac Menœ-
tius, quom in Titanico bello fulminatum Iupiter in
Tartarum detrussit. Sed è Saturno ac Philyra natus est
Chiron geminus Centaurus: ex Aurora vero & Astræo
nati sunt Venti & Astra; Perses ex Asteria Hecaten
genuit. Pallanti & Stygi Oceani F. procreati sunt Ni-
oe, Cratos, Zelus, Bia. Iupiter Stygis aquam de scopu-
lo per Inferorum loca fluentem, iurisiurandi religione
decoravit: quod ipsi contra Titanas unâ cum filiis open-
tulisset. Ponti vero & Terra hi sunt filij, Phorcus,
Thaumas, Nereus, Eurybæa, Ceto. Ex Thaumante
autem & Elethra Oceani filijs, nata sunt Iris, Harpyie,
Aello & Ocypete. Phorcus ex Ceto gignuntur Phor-
cyades Gorgones: de quibus dicendum erit, ubi de Per-
sei rebus agemus. Nerei & Doridis, quos Oceanus ge-
nuit, Nereidæ filia fuerunt, quæ hisce nominibus ap-

- κλέινας , ἔλυσσι. καὶ Κύκλωπες τότε Διὶ μὲν δι-
 δόασιν βροντῶν , καὶ ἀσπασίῳ , καὶ κραυγόν. Πλέτωνα
 ὃ κυνέλω, Ποσειδῶνι ὃ τρίαυαν. Οἱ ὃ , τέτοις ὅπλι-
 σίντεσσι κρατῶσι Τιτάνων. καὶ καθείρξαντες αὐτούς
 5 ἐς τὰ Ταρτάρω , τὺς ἑκατόγχεας κατέστησαν
 φύλακας. αὐτοὶ ὃ διακληροῦνται πᾶσι τῆς ἀρχῆς.
 καὶ λαγχάνει, Ζεὺς μὲν, τὴν ἐν ἑρανῶ δυναστείαν· Πο-
 σειδῶν ὃ, τὴν ἐν θαλάσσῃ. Πλέτων ὃ , τὴν ἐν ἄδῃ·
 ἔχοντο ὃ Τιτάνων ἔκγονοι, Ωκεανῆ μὲν καὶ Τηθύῃ,
 10 τεύχεσσι Ωκεανίδες , Ἀσία, Σπύξ, Ἠλέκτρα, Δω-
 εις , Ἐγρωόρη , Ἀμφιτρίτη , Μῆτις· Κοίην ὃ καὶ
 Φοίβης , Ἀστείας, καὶ Ἀητώ. Τπειόνῃ δὲ καὶ Θείας,
 Ἠώς, Ἥλιῃ , Σελήνῃ· Κεῖν δὲ καὶ Εὐρυβοίας
 τῇ Πόντου , Ἀσραῖῃ , Πάλλας , Πέρσης. Ἰαπίτῃ
 15 δὲ καὶ Ἀσίας τῇ Ωκεανοῦ , Ἄτλας, ὃς ἔχει τοῖς ὁμοῖς
 τὸν ἑρανόν· καὶ Περγμῶδες , καὶ Επιμηθῶδες , καὶ
 Μενόιπῃ , ὃν κραυαυόσας ἐς τῇ Τιτανομαχίᾳ
 Ζεὺς, κατετάρταρσεν. Εἰχμέτο δὲ καὶ Κρόνῃ καὶ
 Φιλύρας , Χείρων διφύης Κένταυρος. Ἡὺς δὲ καὶ
 20 Ἀσραῖν , αἰέμοι καὶ ἄστα. Πέρσου δὲ καὶ Ἀσπ-
 είας , Ἐκάτη. Πάλλαντι δὲ καὶ Σπυγὸς τῇ Ωκε-
 ανῇ , Νίκη , Κράτος , Ζῆλῃ , Βία. τὸ δὲ τῇ Σπυγὸς
 ὕδωρ ἐκ πίττας ἐς ἄδου ῥέον , Ζεὺς ἐποίησεν ὄρκον,
 πάντῃ αὐτῇ πρὶν διδύς , ἀνδ' ὅν αὐτῷ καὶ
 25 Τιτάνων μὲν τῇ παίδων σωμαμάχῃσι. Πόντῃ δὲ καὶ
 Τῆς , Φόρκῃ , Θαύμας , Νηρέας , Εὐρύβοια,
 Κητώ. Θαύμαντι μὲν οὐκ καὶ Ἠλέκτρας τῇ Ωκε-
 ανῇ , Ἴεσι , καὶ Ἀρπυαί , Ἀελλῶ , Ωκυπέτῃ· Φέρ-
 κε δὲ καὶ Κηλῇ , Φορκυάδεις Γοργόνες. πᾶσι ὅν
 30 ἑρῶμεν , ὅταν τὰ καὶ Περσῶν λέξομεν. Νηρέως
 δὲ , καὶ Δωείδης τῇ Ωκεανοῦ , Νηρείδεις ὅν τὰ ἀνό-
 ματα , Κυμοδόη , Σπιτώ , Γλαυκοδόη , Ναυσιδόη ,

pellantur, Cymothoë, Speio, Glaucothoë, Nausithoë, Halia, Erato, Sao, Amphitrite, Eunice, Thetis, Eulimene, Agane, Eudora, Doto, Pherusa, Galatea, Actea, Protomedusa, Hippothoe, Lysianassa, Cymo, Pione, Halimede, Plesaurë, Eucrate, Proto, Calypso, Panope, Cranto, Neomeris, Hipponoe, Deianira, Polynoe, Autonoe, Melie, Dione, Isaa, Dero, Enagorë, Psamathe, Eumolpe, Ione, Dynamene, Ceto, Limnoreia. Iupiter autem Iunonem sibi connubio iunxit, ex eaque Heben, Ilithyia, & Argen procreavit: Ad hæc multis cum mortalibus tum immortalibus feminis rem habuit. Ex Themide igitur Cæli filia Horas creauit, Irënen, Eunomiam, Dicën: Parcas, Clotho, Lachesis, Atropon. Ex Dione Venerem: ex Eurynome Oceanii filia Gratiar, Aglaia, Euphrosynen. & Thalia: de Styge Proserpinam: è Mnemosyne. Musas, quarum prima fuit Calliope, deinde Clio, Melpomene, Euterpe, Erato, Terpsichore, Urania, Thalia, & Polymnia. Atqui Calliope & Oeagri, Linus, qui & patrem habuisse Apollinem dicitur, filius fuit, quem Hercules interemit: & Orpheus, qui citharædicam exercuit: qui & canens lapides arborefque mouebat. Hic post Eurydicen coniugem serpentis morsu è medio sublatam, ad Inferos, renouaturus ipsam, descendit: ab eoque, persuasus Pluto ei reddendæ uxoris potestatem facit, ea lege, ut inter redeundum Orpheus coniugis conspiciendæ gratia antea nunquam respiceret quàm cum iam domum peruenisset suam. Ille autem hæc quaquàm fideus, conuersus Eurydicen uxorem insequentem spectauit: quæ tum ad Inferos remeant. Post hæc Orpheus, Dionysi mysteriis inuentis, ascriptus à Manadibus, ad Pieriam sepultus fuisse proditur. Clio Pierum Magnetis filiam, Veneris ira,

Ἀλὶν, Ἐρατὼ, Σαῶ, Ἀμφιτέτη, Εὐνίκη, Θέ-
 ης, Εὐκίμένη, Ἀγαυή, Εὐδότη, Ἀκταίη, Πρωτο-
 μέδουσα, Ἰσπανία, Λυσισάννα, Κυμὼ, Πίσση,
 Αἰμιμένη, Πλησούρη, Εὐκράτη, Πρωτὴ, Καλυψώ,
 5 Παρόπη, Κραντὼ, Νεόμητις, Ἰσπονόη, Δηϊάειρα,
 Πολυώνη, Ἀυτονόη, Μελίη, Διώνη, Ἰσμή, Διφω-
 Εὐαγόρη, Ψαμάδη, Εὐμόλπη, Ἴονη, Δωαμένη,
 Κητὼ, Λιμνῶρεα. Ζῶς δ' ἑταίρῃ ἦν Ἡραν, καὶ τεκνοῖ
 Ἥβην, Εἰλειθυῖαν, Ἀργῶ. μέγιστα δὲ πολλὰς
 10 θνηταῖς τε καὶ ἀθανάτοις γυναιξίν. ἐν γὰρ οὐκ ὀλίμους
 τ' Οὐρανὸν, γυνᾶ θυγατέρας, Ὠφείας, Εἰρήνην,
 Εὐνομίαν, Δίκην, Μοῖρας, Κλωτὴν, Λάχνην,
 Ἀτρεπον. ἐν Διώνης δ' Ἀφροδίτῃ· ἐξ Εὐρωόμης
 δὲ τ' Ὀρεάνῃ, Χάριτας, Ἀγλαΐην, Εὐφροσύνην,
 15 Θάλασαν· ἐν δὲ Στυγὸς, Περσεφόνη· ἐν δὲ Μνη-
 μοσύνης, Μῦσαι, περὶ τὴν γὰρ Καλλιόπην, εἴτα
 Κλειῶ, Μελπομένην, Εὐτέρπην, Ἑρατὴν, Τερψιχό-
 ρην, Οὐρανίαν, Θάλασαν, Πολυκρίαν. Καλλιόπης
 γὰρ οὐκ ὀλίγα καὶ Οἰάρεα, κατ' ἐπὶ κλησὶν δὲ Ἀπύλλωνος,
 20 Λῖνον, ὃν Ἡρακλῆς ἀπέκλεινε· καὶ Ὀρφέος, ὁ ἀσκή-
 σαις κιθαριδίαν· ὃς ἔδωκεν ἐκίνει λείδους τε καὶ δένδρεα
 ἀποθανέσθαι δὲ Εὐρυδίκης τ' γυναικὸς αὐτῆς θνηθεί-
 σης ὑπὸ ὄφρατος, κατὰ λανθόντες εἰς ἅδην, δόλων ἀγαγεῖν
 αὐτὴν· καὶ Πλάτωνα ἐπεισεν ἀπαπέμψαι. ὁ δὲ ὑπέ-
 25 ρητο τὸ τοιοῦτον ποιήσειν, εἰ μὴ πορδύμενος Ὀρφέος
 ἐπιστραφῇ φεῖν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτῆς ἄσφαλμένῃς. ὁ
 δὲ, ἀπιστῶν, ἐπιστραφεὶς εἰδέναι τὴν γυναῖκα· ἡ
 δὲ, πάλιν ἐπιστρέψεν· εὖρε δὲ Ὀρφεὺς καὶ τὰ Διο-
 νύσκη μυστήρια, καὶ τίς τῶν Πιερίων, δια-
 30 σπαδὴς ὑπὸ τῇ Μαινάδων. Κλειῶ δὲ, Πίερου
 τοῦ Μάγνητος ἡρώδη κατὰ μύθον Ἀφροδίτης ὠνεί-
 δισε γὰρ αὐτῇ τὴν τῇ Ἀφροδίτῃ ἑσπῶτα. σιωπηλοῦσα

filiabus Asteria fugiens Iouis complexum in coturni-
cem mutata seipsam demisit in mare, & ab ea urbs
Asteria appellata fuit, qua postea Delos nomen accepit.
Siquidem Latonam ab Ioue compressam per uniuersum
terrarum orbem Iuno insectata est, donec Delum per-
uenit, atque ibi Dianam prius peperit: qua obstetrice
adiuta mater Apollinem deinceps edidit. Enimuera
Diana uenationis studio delectata, virgo permansit:
Apollo autem diuinandi facultatem edoctus à Pane Io-
uis & Contumelia filio, Delphos, quo tempore Themis
illic oracula dabat, se contulit. At cum templi custos
Pycho serpens ab hiatus adiu prohiberet Apollinem,
hoc perempto Deus oraculi locum occupat, neq; lon-
go post tempore Tityum quoq; Iouis ex Elara Orcho-
meni filia natum interemit. quam Iupiter ubi compres-
sit, Iunonis metu sub terram occuluit, conceptumque fi-
lium Tityum inusitata magnitudinis in lucem edidit.
Hic igitur in Pythonem contendens, Latonam conspi-
catus, eiúsque desiderio detentus, abripit. Hac filiorum
opem implorat, y Tityum sagittis conficiunt: qui &
mortuus cruciatur. Vultures enim apud Inferos eius
cor depascere nunquam desistunt. Apollo etiam Mar-
syam Olympi filium occidit. Hic enim, cum tibia in-
uenisset, quas Minerva, quòd informem vultum effi-
cerent, abiecerat, Apollinem de Musca pronocare non
dubitauit. Hoc de compacto in certamen descendunt,
ut victor arbitrata suo deuictum afficiat. Inito igitur
certamine conuersa cithara certabat Apollo, idémque
ut Marsyas faceret, imperauit: quod cum ille nequiret,
Apollo praestantior est inuictus. Quare suspensum Mar-
syam è proxima ac patula pini ramo detracta pelle ita
confecit. Sed & Diana Orionem in Delo necauit. Hunc

- δὲ ἐβλήθησαν ἐξ αὐτῶ παῖδα Τάκυνθον· οὗ Θάμυ-
 ρεις, ὁ Φιλάμμωνος καὶ Ἀργιόπης νύμφης, ἔχον ἔρωτα,
 περὶ τὸ ἀρξάμεθα ἔρᾶν ἀρρένων. ἀλλ' Τάκυνθον μὲν
 ὕπερον Ἀπόλλων ἐρώμενον ὄντα, δίσκῳ βαλὼν, ἄκων
 5 ἀπέκτεινε. Θάμυρεις δὲ, κάλλι διενεγκὼν καὶ καθαρω-
 δία, πρὶ μousικῆς ἤεισε Μούσαις, στυθέμεθα, αἱ
 μὲν κρείττων ἀρετῇ, πλησιάζον πάσους· ἐὰν δ' ἦ
 ἡγήνηται, σερηθῇ ἢ αὐτὴν ἐκείναι δέλωσι. καδυπέρτεραι
 δὲ αἱ Μῦσαι γηρόμεναι, καὶ τῶν ὁμιλῶντων αὐτῶν
 10 καὶ τῆς καθαρωδίας ἐσέρησαν. Εὐτέρπης δὲ καὶ πο-
 ταμοῦ Στυγμονος Ρῆσος· ὃν ἐν Τροίᾳ Διομήδης
 ἀπέκτεινεν. ὡς δ' ἐνίοι λέγουσιν, ὅτι Καλλιόπης ὑπὴρ-
 χεν. Θαλείας δ' καὶ Ἀπόλλωνος ἐβλήοντο Κορύβαντες·
 Μελπομένης δὲ καὶ Ἀχελώου, Σειρήνους· αἳ δ' ἐν τοῖς
 15 αἳ Οδυσσεὺς ἐροῦμεν. Ἡρα δὲ, χρεῖς δυνῆς ἐβλήθη-
 σιν Ἡφαιστον· ὡς δὲ Ὀμηρος λέγει, καὶ τῶν ἐκ Διὸς
 ἐβλήθησαν· ῥίπτει δ' αὐτῶν ἐξ οὐρανό Ζεὺς, Ἡρα δε-
 θέισα βοηθοῦντα· ταύτῃ γὰρ ἐξεκρέμασε Ζεὺς ἐξ
 20 Ολύμπου, χεῖμα ἱππέμφασαν Ἡρακλεῖ, ὅτε
 Τροίαν ἐλὼν ἔπλει· πτόντα δ' Ἡφαιστον ἐν Λήμνῳ,
 καὶ πρῶθεντα τὰς βάσεις, διέσωσε Θέτις. Μίρμη-
 νται δὲ Ζεὺς Θέτιδι, μεταβαλλούσῃ εἰς πολλὰς ἰδέας,
 ὥστε πῦρ μὴ συνελθεῖν. καὶ αὐτῷ γηρομένῳ ἐγκυον,
 καταπίνει φθάσας· ἐπεὶ περ ἔλεγε γηρομένη παῖδα,
 25 μετὰ πῶν μέλλουσαν ἐξ αὐτῆς γηροῦναι κέρως, ὅς
 οὐρανοῦ δυνάστεως γηροῦνται. ἔτο φοβηθεῖς, κατέπειν
 αὐτῷ. ὡς δ' ὁ τῆς γηροῦσας ἐνέση χρόνον, πλη-
 ξαντος αὐτῶν πῶν κεφαλῇ πελέει Προμηθέως,
 ἢ, κατὰ τὸν ἄλλοι λέγουσι, καὶ Ἡφαίστου, ἐν κα-
 30 ρυφῆς ἐπὶ ποταμοῦ Τείτωνος, Ἀθηνᾶ σὺν ὅπλοις
 αἰέειρε. τῶν δ' Κοῖα θυγατέρων Ἀστεία μὲν, ἐμοιω-
 θεῖσα ὄρνυ, αὐτῷ εἰς δάλασσαν ἔρριψε, φέρουσα

ira, quòd ei Adonidis amorem exprobrasset, deperit, cuius compressu Hyacinthum filium concepit. Huius amore Thamyris, Philammonis & Argiopes nympha filius, inflammatus fuit; ac mascula Venere primus usus dicitur. Sed Hyacinthum amasium disco percussus Apollo inuitus occidit. Thamyris cum forma corporis prestans, tum fidibus clarus, de cantu Musus prouocauit, omniumq; concubitus victor, victus autem, illarum arbitratus se multatum iri paciscitur. Musa itaque superatum Thamyrin, oculorum luce & citharædica priuant. Ceterum Rhesus fuit Enterpes ac Strymonis amnis filius, quem in bello Troiano Diomedes obtruncavit. Nec desunt, qui hunc Calliope natum scribunt. Corybantes ex Apolline, & Thalia geniti sunt. At Melpomene & Acheloo, Sirenes: de quibus, ubi de Ulysse agetur, dicemus. Iuno citra cuiusquam concubitus peperit Volcanum. Sed Homeri testimonio, & hunc Ioue natum esse confirmatur: Quem Iupiter matri in vincula coniecta opem ferentem de cælo praecepit dedit. Nam coniugem, quòd Herculi ad Ilium deuastandum nauiganti tempestatem intulisset, ex Olympo suspenderat: Volcanum verò in Lemno insula deiectum, & eo casu claudum factum, Thetis seruauit incolumem. Iupiter ad hæc Thetidi, varias alternati formas quo illius vitaret amplexus, immiscetur. Quam, cum gravidam esse persensisset, absorbere occupat, quoniam post natam ex ea puellam, filium se parituram dicebat, qui cæli dominatione potiturus esset. Id futurum veritus eam absorbuit. Vbi verò pariendo tempus aduenit, Prometheus, siue, ut alij tradunt, Volcanus, eius caput securi percussit, deque illius vertice secus Tritonem amnem armata Pallas exiliuit. Ceterum de Cœi

- Φερεκύδης ὃ αὐτὸν Ποσειδῶν ὃ καὶ Εὐρυάλης λέγει.
 ἐδωρήσατο ὃ αὐτῷ Ποσειδῶν διαβαίνειν τὴ θάλασσαν.
 ὅπως μὲν ἔγρημε Σίδωνα· ὡς ἔρριψεν εἰς ἄβυθον φε-
 ροφῆς εἰείσαται Ἡρα. αὐτῆς ὃ ἐλθὼν εἰς Χίον,
 5 Μερῶτιν τὴν Οἰνοπίων ὃ ἐμνησεύσατο· μαθύσας ὃ
 Οἰνοπίων αὐτὸν, κοιμώμενον ἐτύφλωσε, καὶ παρὰ
 τοῖς αἰγυαλοῖς ἔρριψεν. ὃ ὃ, ἐπὶ τὸ χαλκεῖον ἐλθὼν,
 καὶ ἀπάσας παῖδας ἦνα, ἐπὶ τῇ ὥμων ἐπιδήμιον ὃ,
 ἐκέλευσε ποδηγεῖν πρὸς τὰς ἀνὰ τοὺς. ἐκεῖ ὃ φέρ-
 10 γνύμενον ὃ, ἀνέβλεψεν ἐκχεῖς ὑπὸ τῇ ἡλιακῆς ἀκ-
 τῆς ὃ, καὶ διὰ ταχέων ἐπὶ τῇ Οἰνοπίωνα ἑστυδεν.
 ἀλλὰ τὰ μὲν Ποσειδῶνι, Ἡφαιστότευκτον ὑπὸ γῆν
 ἀπεσκόδασεν οἶκον· Ωρείωνος δὲ Ἡῶς ἐξαδείσας
 ἦρπασε, καὶ ἐκύμισεν εἰς Δῆλον. ἐποίει γὰρ αὐτῷ
 15 ἀφροδίτη σωεχῶς ἐργῶν, ὅτι Ἀρεῖ στυμνάνει. ὃ δὲ
 Ωρείων, ὡς μὲν ἐνίοι λέγουσιν, ἀνῆρθε, διοκλῆεν
 αὐτῶν περκαλέμενος· ὡς δὲ πινες, βιάζόμενος
 ὤπιν, μίαν τὴ ἐξ Τωρβορέων παρκαυομένων παρ-
 δένων, ὡς Ἀρτέμιδος ἐτοξεύει. Ποσειδῶν ὃ, Ἀμ-
 20 φιτείτιν τὴν Ωκεανῶ γαμεῖ· καὶ αὐτῷ γίνεται Τείτων
 καὶ Ρόδη, ὡς Ἥλιος ἔγρημε. Πλούτων ὃ, Περσεφόνης
 ἐξαδείσας, Διὸς σωεργουῶτος, ἦρπασεν αὐτῷ χρύσει.
 Δήμητρα δὲ, μὲν λαμπάδων νυκτός τε καὶ ἡμέρας,
 καὶ πᾶσαν τὴν γῆν ζῆσθαι φεῖται· μαθύσας ὃ παρὰ
 25 ἐρμυνίων, ὅτι Πλούτων αὐτῷ ἦρπασεν, ἐργαζομένη
 θεοῖς, ἀπέλιπεν ὑεανόν· ἐξαδείσας ὃ γυναικί, ἦκεν
 εἰς Ἐλιδῶνα· καὶ φεῖτον μὲν ἐπὶ τῇ ἀσπίδι ἐκείνης
 κληθεῖσαν Ἀγέλαον ἐκάδις πέτρας παρὰ τὸ Καλλί-
 30 χροον φεῖα φελέμενον· ἔπειτα πρὸς Κελεὸν ἐλ-
 θῶσα τὴ βασιλεύοντα τότε Ἐλευσινίων, ἔρπον ὑπὸν

terra natum vastissima corporis magnitudine fuisse memorat: eum Neptuni ex Euryale filium Pherecydes esse refert. Huic à Neptuno patre in summo mari pedibus incedendi facultas data fuit. Hic Siden uxorem habuit, quam Iuno secum de forma certare ansam ad Inferos detruxit; Quiq; cum remeasset in Chium, Merope Oenopionis filiam in connubium postulavit. Hunc Oenopion per ebrietatem somno gravatum excæcavit, & secus littora eiecit. Hic autem officinam ærariam ingressus, puerum abripuit, ac suis humeris imposuit, seque versus orientem solem ut duçtaret, imperavit: quò cum venisset, solis radiis excafactus, pristinam oculorum lucem recuperavit, inde confestim aduersus Oenopionem contendit. Sed & Neptuno quidem Vulcani artificio subterraneum domicilium fecit. Ad hac Aurora Orionis amore capta ipsum rapit, ac secum in Delum transtulit: Nam Venus, quòd cum Marte concubuerat, perpetuo illam ardore cruciabat. Nec desunt qui scribant, Orionem, quòd Dianam, ut secum disco luderet, inuitasset, occisum fuisse. Sed aliis proditur, inferentem vim Opi uni è virginibus, quæ ab Hyperboreis venerant, à Diana sagittis confixum fuisse. Neptunus autem Amphitriten Oceani filiam sibi coniugio copulavit: ex qua Triton ac Rhode, quæ Soli nupit, orti sunt. Pluto Proserpina amore succensus incredibili, eam Iouis adiumento furtim rapuit. At Ceres accensis facibus, noctes, atq; dies uniuersam terrarum orbem vestigando lustravit: quæ, ubi renunciatur à Plutone filiam fuisse abreptam, diis irata cælum reliquit, mortaliq; assimilata mulieri, Eleusinem contendit, ac primo quidem lapidem Ἀγίλαςο de suo mœrore appellatum, non procul à Callichoro puteo, insedit.

- πλὴν πρὸς Δία σωουσίαν, καὶ πόλις ἀπ' ἐκείνης
 Ἀσπερία πρῶτον κληθεῖσα, ὕστερον δὲ Δῆλος. Ἀπὸ
 δὲ σωελδοῦσα Διὶ, καὶ πλὴν γλῶσσαις ὑφ' Ἡρας ἡ-
 λαύνετο, μέχρις εἰς Δῆλον ἐλδοῦσα, ἡμῶν πρῶτον
 Ἀρτεμιν ὑφ' ἧς μαιωθεῖσα, ὕστερον Ἀπόλλωνα ἐβύνη-
 σεν. Ἀρτεμις μὲν οὖν, τὰ περὶ θήραν ἀσκήσασα, παρθένος
 ἔμεινεν· Ἀπόλλων δὲ, τὸ μαθητικὸν μαθὼν παρὰ τοῦ
 Πανδὸς τῷ Διὸς καὶ Τερεῶς, ἦκεν εἰς Δέλφοις, χρησμο-
 δοῦσας τότε Θέμιδος. ὥς δὲ ὁ φρεσὶν τὸ μαντεῖον
 10 Πύθων ὄφει, ἐκώλυεν αὐτὸν παρελθεῖν ἐπὶ τὸ
 χάσμα, πύθον ἀνελὼν, τὸ μαντεῖον παραλαμβάνει.
 κτείνει δὲ μετ' οὐ πολὺ καὶ Τιτυόν· ὃς ἰὼν Διὸς
 υἱός, καὶ τῆς Ορχομήρου θυγατρὸς Ελάρης, ἰὼν Ζεὺς,
 ἐπειδὴ σιωπῆλδῃ, δείσας Ἡραν, ὑπὸ γλῶσσει ἔκρυψε
 15 καὶ τὸν κυοφορηθέντα πᾶσα Τιτυὸν ὑφ' ἑμμέδῃ,
 εἰς φῶς ἀνήγαγεν. ἔτι δὲ ἐρχόμενος εἰς Πύθωνα,
 Ἀπὸ δεισιπρίας, πόθῳ καταχρθεῖς, ἐπισπᾶται· ἢ
 δὲ, τοὺς πᾶδας ἐπιχαλεῖται, καὶ κατατοξέουσιν
 αὐτόν. κολάζεται δὲ καὶ μετὰ θάνατον· γυμνὸς γὰρ
 20 αὐτῷ πλὴν καρδίαν ἐν ἄλδου ἐδίουσιν. ἀπὸ κτείνει δὲ
 Ἀπόλλων καὶ τὸν Ολύμπου πᾶσα Μαρσύαν. οὐτὸς
 γὰρ, ἄρῶν αὐλοῖς, οὐκ ἔρριπεν Ἀθηνᾶ, διὰ τὸ
 πλὴν ὅψιν αὐτῆς ποιεῖν ἄμορφον, ἦλθεν εἰς εἶν περὶ
 μουσικῆς Ἀπόλλωνι. συνδεμένον δὲ αὐτῶν, ἵνα ὁ
 25 νικήσας, ὁ βύλῃσται διαβῇ τὸ ἡττημένον, τὸ κείσας
 ἡγομένης, τὸ κιδάσαν φέλας, ἡγωνίζετο ὁ Ἀπόλλων,
 καὶ ποιεῖν ἐκέλευσε τὴν Μαρσύαν. τῷ δὲ ἀδωματοῦτος,
 ἄρεδεις κρείων ὁ Ἀπόλλων, κρεμάσας τὴν Μαρσύαν
 ἐκ πνυθὺ ὑφ' ἑρτενοῦ πίτυθι, ἐκτεμὼν τὸ δέμας,
 30 ἔπως διέφθερεν. Ωρίωνα δὲ Ἀρτεμις ἀπέκτεinen ἐν
 Δήλῳ. τὸτον γηγυῖν λέγουσιν ὑφ' ἑμμέδῃ τὸ σῶμα.

Inde ad Celeum iam tum Eleusiniorum Regem profecta, ad illius mulieres introducta est: à quibus, cum, ut assideret, rogaretur, Anus quaedam, cui Iambe nomen fuit, Deam scommatibus laceffit: eaque ratione risum illi excussit: qua de re in Thesmophoriis, mulieribus scommatum licentiam enatam fuisse memorant. Celeo tum ex Metanira coniuge filius erat: hunc in sinu suo assumptum Ceres alebat, quem cum immortalē facere vellet, per noctes in igne deponebat infan-tem, ac eum in modum, quicquid in illo mortalitatis inerat, adimebat. Puer autem, cui Deiphonti nomen erat, in dies supra quam credi posset, adolefcebat: mater, quid nam Dea faceret, observat, cumq; igne cooper- tum deprehendisset filiolum, exclamavit; Quo circa puer ab igne fuit absumptus, seque ipsam Dea agnos- cendam dedit; ac Triptolemo Metanira natorum ma- ximo currum ab alatis trahendum draconibus com- parat, triticumq; concessit, quod, per aërem veetus, uni- versoterrarum orbi ferendum condonaret. Atqui Pa- nyasis Triptolemm Eleusinis filium facit: ad eum enim Cererem pervenisse refert; Pherocydes autem ip- sum Oceano & Terra natum esse ait. Inter hac Iupiter Plutoni, ut Proserpinam remitteret, imperavit. Quare Pluto, ne penes matrem ea diu remaneret, Punici mali granum dedit illi comedendum. Hac autem, cum quid manderet, minimè prauideret, id ipsum confecit. Ceres Ascalapho, Acherontis & Gorgyra filio, quod falsum in eam testimonium dixisset, graue superimposuit sa- xum apud Inferos. Sic demum Proserpina tertiam sin- gulorum annorum partem cum Plutone manere com- pellitur, Quod superest illi cum superis degendum fuit. Hac itaque sunt quae de Cerere traduntur, Ops adhuc
γυναικῶν

- γυναικῶν, καὶ λεγουσὼν τέτων παρ' αὐτὰς χαρίζε-
 σθαι, ἡραία τις Ἰάμβη, σκώψαζα τὴν Διὸν, ἐποίη-
 σαι μισδιάσαι· διὰ τὸ ἐν τοῖς Θεομοφοείοις ταῖς
 γυναικάς σκώπειν λέγουσιν, ὄντος δ' τῆς Κελεῦ γυν-
 5 αὐτῆς Μεταμεινείρας παιδὸς, τὸτο ἔδρεψεν ἡ Δημήτηρ
 παρ' Ἀλφειοῦ· βελομένη δ' αὐτὸ ἀδανάτων ποιῆ-
 σαι, ταῖς νύκτας εἰς πῦρ κατέδει το βρέφους, καὶ
 πειρήρει τὰς θνητὰς σάρκας αὐτῆς· καθ' ἡμέραν δ',
 παροδύζων αὐξανόμενους τῆς Διὸς ἰσχυρῶς, τὸτο γὰρ ἡ
 10 ὄνομα τῷ παιδί, ἐπετήρησεν Μεταμεινείρας τί φερέσει
 διαίτη καὶ καταλαβέσθαι εἰς πῦρ ἐγκυκλυμένον, ἀν-
 εβρήσεν· διότι τὸ μὲν βρέφος ἔσθ' ἐκ τῆς πυρὸς ἀν-
 λώδου, ἡ δὲ διαίτη αὐτῇ ἐξέφηνε. Τειπλόλεμος δ'
 τῷ φερσεν τῆς Μεταμεινείρας παιδὸν, δίφρον κα-
 15 τακιδάσασα πηλῶν δρακόντων, καὶ πυρὸν ἔδωκεν,
 ὃ τὴν ὄλκον οἰκνυμένῳ δι' ἑρῶν αἰρόμενον κατέ-
 σπειρε. Πανύσσας δ', Τειπλόλεμον ἑλδοῖν λέ-
 γει. φησὶ γὰρ Διὸς ἑρῶν αὐτὸν ἑλδοῖν· φερε-
 κώδης δ' φησὶν αὐτὸν ἑρῶν Ὀκλαντὸν καὶ Γῆς. Διὸς δὲ
 20 Πλῆτωνι τὴν Κέρην ἀναπέμψαι κελεύσασθαι, ὃ
 Πλῆτων, ἵνα μὴ πολὺν χρόνον παρὰ τῆς μητρὸς
 καταμείνῃ, ῥοιὰς ἔδωκεν αὐτῇ φαγεῖν κόκκον. ἡ δὲ,
 εἰ φερσεν τὸν συμμασώμενον, κατὰ λῶσεν αὐ-
 τόν. καταμύρτησθαι δὲ αὐτῆς Ἀσκαλάφου τῆς
 25 Ἀχέρουσης, καὶ Γοργύρας, τέτρω μὲν Δημήτηρ ἐν
 αὐτῇ βαρεῖαν ἐπέθηκε πέτραν. Περισφόνη δὲ, καθ'
 ἑρῶν ἐμώλει, τὸ μὲν τρίτον, μὲν Πλῆτων
 ἡμιχάσθαι μέλει· τὸ δὲ λοιπὸν, παρὰ τοῖς θεοῖς
 30 ὡς μὲν οὐκ ἔστιν αὐτῇ ταῦτα λέγεται· Γῆ δὲ,
 ὡς ἴστανον ἀνακλήσθαι, γυνὴ Γίγαντος ἐξ

Titanibus irata, Gigantes è Cælo non modo corporis magnitudine præcellentes, sed viribus etiam inuictissimos procreauit: qui terribili planè vultu, ac promisso è capite capillo, & proluxa è mento barba, præditi esse videbantur, & anguineos pedes habuisse prodantur. Sant, qui in Phlegreais campis; alij verò ad Pellenen eos habitasse ferunt. In cælum saxa atq; accensas arbores iaculabantur: in quibus Porphyryionem & Halcyonem omnium facile principes fuisse legimus. Quia ea, in qua natus esset, terra, dimicans, erat immortalis. Hic etiam Solis bonos ex Erythia abegisse dicitur. Caterum inter Deos rumor erat, Gigantum posse occidineminem: Serum si mortalium quispiam in societatem arcessatur, eos interituros esse. Quod cum Terra præsensisset, ne mortalis cuiuspiam viribus Gigantes occiderent, remedium quæritabat. Tum Iupiter Aurora, Luna, ac Soli, ne proderent, imperauit. Ipse itaque medicamentum ne Terra comperiret, anteuertens præcidit. Siquidem ad se consilio Palladis Herculem socium arcessiuit. Qui primus omnium Halcyonem sagitta confossum intemit: Hic autem longe plus quàm antea, virium resumebat à Terra, donec Minerva submonente ipsum extra Pellenen urbem abstraxit: atq; ita mortuus est. Porphyryion autem in Herculem & Iunonem pugnans impetum facit. Cui tum Iupiter Iunonis desiderium iniicit: quæ, cum sibi peplum discindi, ac vim parari videret, opem aduocat. Tum Gigas ab Ione fulminatus, & ab Hercule sagittis transfixus, occubuit. Inter ceteros Apollo latam Ephialte oculum, dexterum Hercules, sagittarum, Ictu effoderant; Barytum verò quærno telo peremit. Clytium ab Hecate, seu potius à Volcano, candenti ferro occisum fuisse scribunt. Minerva Enceladum

Οὐρανὸς, μέγας μὲν σωμαίων αὐτοφβλήτοις,
 δυνάμει δὲ ἀκαταγώνιστος· οἱ φοβεροὶ μὲν τῆς
 ὄψεος κατεπαίνοντο, καδόμενοι βαδίσαντες ἐν κε-
 φαλήσιν καὶ γυνείων· εἶχον δὲ τὰς βάσεις φοιτῶντας
 5 δρακόντων· ἐγχεοντο δὲ, ὡς μὲν πινες λέρουσιν,
 ἐν φλέγαις· ὡς δὲ ἄλλοι, ἐν Πελλίῳ. ἠκόντην
 δὲ εἰς οὐρανὸν πίπτας, καὶ δρυὲς ἡμμένας. διεφρε
 δὲ πάντων Πορφυρίων τε καὶ Αλκυονίδος, ὅς δὲ καὶ
 ἀθάνατος ὦν, ἐν ἧτις ἐλθὼν ἦν γῆ μαχόμενος.
 10 οὗτος δὲ καὶ τὰς Ἡλίου βίας ἐξ Ερυθρίας ἤλασεν.
 τοῖς δὲ θεοῖς λόγον ὦν, ὑπὸ θεῶν μὲν μηδὲνα
 ἧς γυνάτων ὑπολείπει δυνάμει· συμμαχίῃ
 δὲ θεοῦ πινος, τελευτήσῃ. αἰσθημένη δὲ Γῆ
 15 τοῦτο, ἐζήτει φάρμακον, ἵνα μὴ ὑπὸ θεοῦ
 δυνηθῶσιν ὑπολείπει· Ζεὺς δ' ἀπειπὴν φαίνειν
 Ἡὸς τε καὶ Σελήνῃ καὶ Ἡλίῳ, τὸ μὲν φάρμακον
 αὐτοῖς ἔταμε φάσας· Ἡρακλῆα δὲ σύμμαχον δὲ
 Ἀδμήαν ἐπεκαλέσασθαι, κακῶν τε φέρων μὲν ἐτό-
 20 ξευσεν Αλκυονέα· αὐτοῖς δὲ ἐπὶ τῆς γῆς μάλλον
 ἀνθεάλπειτο· Ἀδμήας δὲ ὑποθεμένης, ἐξω τῆς Πελ-
 λιδος εἴλκυσεν αὐτόν. κακῶν μὲν οὕτω ἐτε-
 λεύτα· Πορφυρίων ἢ Ἡρακλεῖ καὶ μάχῃ ἐφάρμη-
 σεν, καὶ Ἡρᾷ. Ζεὺς ἢ αὐτῷ πόθον Ἡρας ἐβάλεν,
 ἧς καὶ κατάρρηγνύτω αὐτῇ τοὺς πίκτους, καὶ
 25 βιάζεσθαι δ' ἐλοκτῇ, βοηθὸς ἐπεκαλέσθαι. καὶ Διὸς
 κεραυνώσασθαι αὐτόν, Ἡρακλῆς τοξεύσας ἀπέκτει-
 νεν. ἧς δὲ λοιπῶν Ἀπόλλων μὲν Εριφλίου τὸν
 ἀριστερὸν ἐτόξευσεν ὀφθαλμὸν, Ἡρακλῆς δὲ τὸν δε-
 30 ξίον· Εὐρυτον δὲ θυρῶν δρυὲς ἔκτεινε· Κλύπῳ
 δὲ φανὲν Εὐφῆ· μάλλον δὲ Ἡρακλῆς, βαλὼν μύδρον.
 Ἀδμήα δὲ Εὐκλεάδῃ φεύγοντι, Σικελίαν ἐπὶ ῥήϊσι

fugienti Siciliam insulam iniecit. Pallanti autem pelle detracta in pugna, suum sibi corpus contextit. Polybotes item per maris fluctus Neptuno insectante in Cō tandem peruenit. In hunc Deus insula partem reuulsam pro telo coniecit : quæ Nisyrōn dicitur. Mercurius Orci galea tectus pugna confecit Hippolytum, * Græcionem Diana, Agrium deinde Parca & Thoonem, anea claua pugnantes contuderunt. Reliquos autem fulmine ictos Iupiter interfecit ; Sed & Hercules ita peruenientes sagittis confodit. Post igitur debellatos à superis Gigantas Terra longe atrocius indignata Tartaro ammiscetur, ac Typhonem duplici natura, humana simul atque ferina, constantem, in Sicilia parit. Hic & corporis vastitate & robore ceteris omnibus quos Terra genuerat, antecellebat. Huius etiam crurum tenuis immensa humana forma magnitudo erat, ut omnium montium cacuminibus altior esse videretur: cuius etiam caput sæpenumero astra pertingebat. Sed & eiusdem manuum altera ad occidentem usque, altera ad orientem pertinebant: ex his centum draconum capita eminebant. In cruribus maximas viperarum spiras ille continebat: quarum volumina ad verticem ipsum usque protendebantur, eaque vipera ingentem sibilum excitabant. Typhonis corpus erat totum pennis circumdatum. Squalentes autem è capite crines, & mento barba impæna prolixaque, ventilabant. Ignis oculis emicabat. Talis itaque tantusque Typhon candentes in cælum lapides iaculatus, cum sibilo simul atque boatu ferebatur; Magna etiam ex ipsius ore ignis procella deferuebat. Hunc ubi Di in cælum prospiciunt irrupentem, acti in fugam properare in Ægyptum coeperunt, & ubi illum insectantem vident, in varias animantium formas sese

- πῶ νῆσον. Πάλλαντ' δὲ πῶ δρεῖν ἐκτεμύ-
 σα, ταύτη κατὰ πῶ μάχῃ τὸ ἴδιον ἐπίσπεσ-
 μα. Πολυδάμης δὲ διὰ τ' θαλάσσης δωχθεὶς ὑπὸ
 τοῦ Ποσειδῶν' , ἦεν εἰς Κῶ. Ποσειδῶν δὲ πῆς
 5 νήσου μέρ' [διαρρήξας] ἐπύριψεν αὐτῷ, τὸ
 λεγόμενον Νίσυρον. Ερμῆς δὲ, πῶ Αἶδ' κυνέω
 ἔχων καὶ πῶ μάχῃ, Ἰππόλυτον ἀπέκτεινεν. Ἀρ-
 τήμις δὲ * Γεραῖωνα. Μοῖραι δὲ Ἀγχιον καὶ Θόων
 να χαλκίοις ῥοπάλοις μαχομένους. τοὺς δὲ ἄλλους
 10 κρεαννοῖς Ζεὺς βαλὼν διέφθιρε. πάντας δὲ Ηρα-
 κλῆς ἀποκλυμένους ἐτόξισεν. αἳ δὲ ἐκράτησαν οἱ
 θεοὶ ὅθ' Εἰλαίτων, Γῆ μᾶλλον χολωθεῖσα, μί-
 γρυπι Ταρτάρῳ, καὶ ἡμῇ Τυφῶνα ἐν Σικελίᾳ,
 μεμυγμένῳ ἔχοντα φύσιν, ἀνδρὸς καὶ θείου. ὅσ' αὖ
 15 μὲν καὶ μεγάρ' καὶ δυνάμει πάντων διλύεσθαι,
 ὅσοις ἐγέννησε Γῆ. ὧ δὲ αὐτῷ τὰ μὲν ἄχρε
 μηρῶν ἀπλετον μέγρο' ἀνδρόμορμον, ὥς ὑπερ-
 ἔχον μὲν πάντων ὅθ' ὄρε' . ἡ δὲ κεφαλὴ, πολ-
 λάκις ὅθ' ἄστρον ἔλαυε. χεῖρας δὲ εἶχε, πῶ μαν',
 20 ἐπὶ πῶ ἐπύρεν ἐκτεινομένῳ. πῶ δὲ, ἐπὶ τὰς
 ἀσολοὰς. ἐκ τούτων δὲ ἐξείχον ἐλατὸν κεφαλᾷ
 δρακόντων. τὰ δὲ ἀπὸ μηρῶν, σπείρας εἶχον ὑπερ-
 μεγάρας ἐχιδνῶν. αἷν ὅλκοι πρὸς αὐτῷ ἐκτεινό-
 μενοι κορυφῶν, σπειγμὸν πολὺν ἐξείσαν. παῦ δὲ
 25 αὐτὸ τὸ σῶμα κατεπύρετο, αὐχμηραὶ δὲ ἐκ κε-
 φαλῆς καὶ ἡμείων τρίχας ἐξηνεμουῦτο. πῦρ δὲ
 ἐδέρχετο τοῖς ὀμμασι. τοιοῦτ' αἶν ὁ Τυφὼν καὶ
 πηλικούτ' , ἡμμένας βάλλον πίπτας ἐπ' αὐτὸν
 οὐρανὸν, μετὰ σπειγμῶν ὁμοῦ καὶ βοῆς ἐφέρετο.
 30 πολλὴ δὲ ἐκ τῷ σώματι πυρὸς ἐξέβρασε ζάλη.
 θεοὶ δὲ, ὥς εἶδον αὐτὸν ἐπ' οὐρανὸν ὀρμώμενον,
 εἰς Αἰγυπτὸν φυγάδας ἐφείροντο, καὶ διακάμνουσιν

quisque transfurabant. Iupiter autem procul à se Typhonem conspiciens, fulmine percussit: ubi verò comminus fuit, adamantina illum falce deterruit: ac fugientem ad Casium usque, extrema Syria mantem persecutus est: ibique cum sauciis esse cognovisset, manus conseruit. Typho autem spirarum volumine circumplexum Iovem detinuit, ei que harpe adempta pedum manuumque nervos dissecuit, inpassitumque humeris in Ciliciam usque transfudit: quo cum pervenisset, intra Corycium antrum deposuit, similemque admodum nervos praeisos in urxi pelle occultatos ibidem collocavit, ac Delphyne serpentem, (semifera haec erat puella) velut custodem apposuit. Interim verò Mercurius & Aegipan nervos suffurati, clanculum Iovi rursus compegerunt. Mox Iupiter receptis pristinis viribus, alatos equos currui repente iungit, omni que actum conscendit, ac Typhonem ad Nysam usque montem fulminibus impetendo est persecutus, quo à Ione actum Parca deoepervit. Nam, cum ipsi in animum induxissent, se valentiores fore, matura ac mitia poma gustavit. Proinde cum Iovem rursus insequentem videret, contendit in Thraciam, pugnaque ad Haemum commissa, solidos montes iaculatus est. Hi verò contra nova fulminum vi deturbantur, multumque in ipsa monte sanguinis exundavit: à quo Haemi nomen factum fuisse ferunt, Quique cum per Siculum mare fugere inciperet, Iupiter Aetnam Sicilia montem superiniacit: Hic mira vastitatis est, à quo in hanc usque tempestatem ob frequentem fulminum iactum, ignium in co fieri spiramenta forunt. De his autem haec haec à nobis dicta sunt. Interea verò Prometheus formatis ex aqua & terra hominibus, clam Iove ignem in ferula furatus dedit.

- τὰς ἰδέας μετέβαλον εἰς ζῶα. Ζεὺς δὲ πόρρω με-
 νόντα Τυφῶνα ἔβαλε κεραυνοῖς · πλησίον δὲ ἡμι-
 μενον, ἀδαμαντίνης κατέπλησεν ἄρπης, καὶ φέρον-
 τα ἄχρι τοῦ Κασίου ὄρους, σιμωδίνωζε · τὸτο δὲ
 5 ὑπὲρκεῖται Συρία· κείθι δὲ αὐτὸν κατατετρα-
 μένον ἰδὼν, εἰς χεῖρας σιμείβαλε. Τυφῶν δὲ, ταῖς
 ἀπείραις περιπελθεῖς, κατέχευ αὐτὸν · καὶ τὴν ἄρ-
 πην ἀνελόμενον, τὰ τε ἧς χεῖρας καὶ ἧς πο-
 δῶν διέτεμε νεῦρα, ἐράμβητο δὲ ἐπὶ ἧς ὤμων,
 10 διεκόμισεν αὐτὸν διὰ τῆς θαλάσσης εἰς Κιλικίαν ·
 καὶ παρελθὼν, εἰς τὸ Κωρύκιον αὐτὸν κατέθετο.
 ὁμοίως δὲ καὶ νεῦρα κρύφας ἄρκτου δορῆ, κείθι
 ἀπέθετο, καὶ κατέστη Δελφύνῳ δράκοντι · (ἡμί-
 θης δὲ καὶ αὐτῇ ἡ κόρη) Ἑρμῆς δὲ καὶ Αἰγίπῳ, ἐκ-
 15 κλέψαντες τὰ νεῦρα, ἤρμισαν τῷ Διὶ λαδόντες. Ζεὺς
 δὲ, καὶ ἰδὼν ἀνακομισάμενον ἱσμὴν, ἐξαιφνης ἐξ
 οὐρανοῦ ἐπὶ πηλῶν ὀχούμενον ἵππων ἄρματι,
 βαλὼν κεραυνοῖς, ἐπ' ὅρῳ ἐδίωξε Τυφῶνα, τὸ
 λεγόμενον Νύσαν · ὅπου Μοῖραι αὐτὸν διανχθέντα
 20 ἠπάτησαν. πρὶς δὲ ὅτ' ἐρωθήσεται μῆλλον, ἐγεί-
 σατο ἧς ἐφημέρων καρπῶν · διόσφ' ἐπιδικόμενον
 αὐδῆς, ἦκεν εἰς Θράκην. καὶ μαχόμενον περὶ τῷ
 Αἰγῶνι, ὅλα ἔβαλεν ὄρη. τούτων δὲ ἐπ' αὐτὸν ὑπὸ
 τοῦ κεραυνῷ πάλιν ἀθιγέωντων, πολὺ ἐπὶ τῷ ὄρει
 25 ἐξέκλυσεν αἷμα καὶ σαῖν ἐκ τούτου τὸ ὄρῳ κλη-
 θῆναι Αἰγῶν. πάλιν δὲ ὀρμηθέντων αὐτῷ διὰ τῆς
 Σικελικῆς θαλάσσης, Ζεὺς ἐπὶ ῥέϊφεν Αἰγῶνι ὄρῳ
 ἐν Σικελίᾳ · τὸτο δὲ ὑπὸ μέγαλός ἐστιν · ἐξ οὗ μέ-
 γαλον οὐρανὸν καὶ ἧς ἐκλήθενται κεραυνὸν γί-
 30 νειός πυρὸς ἐναρυσσόμενα. ἀλλὰ καὶ τού-
 των, καὶ χεῖ τοῦ δεῦρο, ἡμῖν ἀπέχον. Περικλῆος
 δὲ, ἐξ οὐρανοῦ καὶ γῆς ἀνδρώπων πλάσας, ἐποίησεν

Quod ubi sensit Iupiter, Volcano ad montem Caucasum religandum affigendumq; dedit. Scythia mons est Caucasus, ubi Prometheus clavis confixus multorum annorum currisulo religatus permansit; Ad quem Aquila quotidie deuolans huius hepatis fibras per noctem succrescentes depascebatur. Igitur ob ignis furtum hanc pœnam Prometheus de disse memorant, donec Hercules eum vinculis liberauit: quemadmodum in rebus ab Hercule gestis demonstrabimus. Ceterum Deucalion Promethei filius fuit. Hic imperio tenens ea loca quæ ad Phthiam sunt, Pyrrham filiam Epimethei & Pandora, quam mulierem omnium primam Diij sinxerunt, uxorem duxit. Post, ubi prolem anciam tollendam Iupiter censuit, Deucalion Promethei consilio fabrefacta è lignis arca, in eamque ad vitam transigendam rebus necessarijs impositis, cum Pyrrha ingressus est. Mox Iupiter largè effusus de cælo imbribus, maximam Græcia partem cooperuit: ut, quicquid in ea mortalium foret, interierit, præter admodum paucos, qui in altissimos circa montes confugerant. Tum verò Thessalicos montes aquarum ditius immunes fuisse ferunt, necnon, quæ sunt Isthmum extra & Peloponnesum loca, viderunt vi omnia contacta fuerunt; quo tempore Deucalion nouem dies, totidemque noctes pelago circumlatus, Parnassum demum appellit, ibiq; cum imbres desissent, egressus, Ioni Phyxio, [qui ad eum confugientibus opem ferro consuevit] sacris operatur. Iupiter interea demisso ad Deucalionem Mercurio, ut rogaret, quid ab eo vellet, iniunxit. Quo facta Deucalion humani generis reparationem deposcit: inde Iouis monitu sumptos de Terra lapides trans caput iactauit: tum quos misit Deucalion, virorum faciem traxerunt: qui verò Pyrrha

- αὐτοῖς καὶ πῦρ λάδρα Διὸς, ἐν νυφθῆκε κρύψας·
 ὡς δὲ ἤδατο Ζεὺς, ἐπέταξεν Ἡφαίστῳ τῷ Καυκί-
 σῳ ὅρει τὸ σῶμα αὐτῷ προσηλωσάτω· ἤτο δὲ Σκυ-
 θικὸν ὄρεθ' ἔσθ'· ἐν δὲ τούτῳ προσηλωθεὶς Περ-
 5 μινθεὺς, πολλῶν ἐστὶ ἀριθμὸν ἐδέδετο· καθ' ἑκά-
 στην δὲ ἡμέραν αἰετὸς ἐφειπάμενθ', αὐτῷ τοὺς λο-
 βούς ἐνέμελλο ἥν' ἠπάτων αὐξανομένων διὰ νυκτὺς.
 καὶ Περμινθεὺς μὲν πυρὸς κλαπίντθ' δίκην ἔπει-
 τώτην, μέχρις Ἡρακλῆς αὐτὸν ὕστερον, ἔλυσεν, ὡς
 10 ἐν τοῖς κατ' Ἡρακλέα δηλώσομεν. Περμινθεὺς δὲ πᾶς
 Δαυκαλίων ἐγμήετο. ἑστὰ βασιλείων ἥν' ἔπει τὴν
 ἑθίαν τόπων, γαμῆ Πύρραν τὴν Επιμινθείως καὶ
 Πανδώρας, ἣν ἔπλασαν θεοὶ πρῶτῳ γυναικί. ἐπεὶ
 δὲ ἀφανίσαι Ζεὺς τὸ χαλκοῦν γένος ἠθέλησεν, ὑπο-
 15 θιμένον Περμινθεὺς, Δευκαλίων τεκτνῆάμενος λα-
 νακα, καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐνδέμενος, εἰς ταύτην μετὰ
 Πύρραν ἀέβη. Ζεὺς δ' ὅ, πολὺν ὑέτον ἀπ' ἑρανοῦ
 χίας, τὰ πλεῖστα μέρη τῆς Ἑλλάδος κατέκλυσεν·
 ὥστε διασθαρλῦναι πάντας ἀνθρώπους, ὀλίγων χα-
 20 εῖς· οἱ σωέφυγον εἰς τὰ πηλοῖον ὑψηλὰ ὄρη. τότε
 δ' καὶ τὰ κατὰ Θεσσαλίαν ὄρη διέσθ', καὶ τὰ ἐκτὸς
 Ἰδμοῦ καὶ Πελοποννήσου συνεχέθη πάντα. Δαυκα-
 λίων δὲ ἐν τῇ λάργακι, διὰ τῆς θαλάσσης φερό-
 μενος, ἐφ' ἡμέρας ἑννέα, καὶ νύκτας ἴσας, τῷ
 25 Παρνασσῷ προσέειπε, κάκει ἥν' ὄμβρεον παύλαν λα-
 βόντων, ἐκβάς ἔδυσσε Διὶ Φυξίῳ· Ζεὺς δὲ, πύμ-
 νας Ἑρμῖν πρὸς αὐτὸν, ἐπέτρεψεν αἰτεῖσθαι ὃ, π-
 βούλεται· ὃ δὲ, αἰτεῖται ἀνθρώπους αὐτῷ γημεῖσθαι
 30 τοῖς λίδοις· καὶ οὖς μὲν ἔβαλλεν ὁ Δευκαλίων,
 ἀνδρες ἐγμήοντο· οὖς δὲ Πύρρα, γυναῖκες· ὅθεν

iactu transmissi sunt, in feminas abiere. Hinc itaque λαοί, quod est populi, translatione quadam dicti sunt, quasi lapidei: λαός enim lapidem significat. Porro ex Deucalione ac Pyrrha nati sunt, Hellen, ante alios, quem ab Ioue ortum esse nonnulli tradunt: inde Amphictyon, qui cum Cranao Attica imperavit. Huic insuper Protogenea filia fuit: ex qua & Ione Aethlius procreatur. Ex Hellene verò & Orseide nympha, Dorus, Xuthus & Aeolus. Is quidem de se Hellenas, qui postea Graci vocati sunt, nominavit: filijs & hic loca partitus est. Xuthus adeptus Peloponnesum, ex Crensa Erechthei filia, Achaum genuit & Ionem, à quibus Achivni & Iones nuncupantur. Dorus autem, quæ trans Peloponnesum est, terram nactus, incolæ suo de nomine Dorienses appellavit. Aeolus verò locis quæ circa Thesaliam sunt imperans, populis Aëolensibus nomen imposuit. Qui ducta Enarete Deimachi filia, septem ex ea filios procreavit, Critheum, Sisyphum, Athamantem, Salmonem, Deionem, Magnetem, & Perierem. Sed & filias quinque, Canachen, Halcyonen, Pisidicen, Calycen, ac Perimeden. Ex Acheloo verò & Perimede, Hippodamas & Orestes. Ex Pisidice & Myrmidone Antiphus & Acton nati sunt. Caterum Halcyonen Ceyx Luciferi filius sibi in matrimonium duxit. Hi ob superbiam extincti fuerunt. Ille enim coniugem suam Inonem: hæc verò virum suum Iovem esse dicebat. Vtrumque Iupiter in aneis, illam in halcyonem, hunc in mergum mutavit. Atqui Canache & Neptunus Opleum, Nereum, Epopeum, Aloeumq; & Triopem genuerunt. Sed Aloeus Iphimediam Triopis filiam, quæ Neptunum exarsit, uxorem habuit: ea continenter ad mare se conferens, & haustos manibus

καὶ λαοὶ μεταφρεικῶς ὀνομάδηναι ἐπὶ τοῖς Ἀκῆας
 λίθῳ. γίνονται δὲ ἐν Πύρραις Δολιχαλίῳ πῦδες,
 Ἑλλῶ μὲν περὶ τῷ ὄν ἐν Διὸς [ἔνιοι] γέφυ-
 ρῇ δαί λέρῳσι · [δῶτερῳ δ'] Ἀμφικτῶν ὁ με-
 5 τὰ Κραταῦ βασιλεύσας τῆς Ἀθηνῆς · θυγάτηρ δὲ
 Πρωτογένεια · ἐξ ἧς καὶ Διὸς, Ἀέδλιος, Ἑλλῶος
 ὃ καὶ νύμφης Ορσηίδος, Δῶρῳ, Ζεῦθῳ, Αἰο-
 λῳ. αὐτὸς μὲν ἔν ἀφ' αὐτῶ, τοῖς χαλεμένοις
 10 Τραικοῖς, περὶ τῷ Ἑλλῶσι· τοῖς ὃ πῦσιν ἐμ-
 εῖσι τ' χάρας. καὶ Ζεῦθῳ μὲ λαβὼν τὴν Πελοπόν-
 νησον, ἐν Κρεῖσσης τῆς Βρεχθίως Ἀχαιῶν ἐγέννησε,
 καὶ Ἰωνα· ἀφ' ὧν Ἀχαιοὶ καὶ Ἰωνεὶ χαλῶνται· Δῶ-
 ρῳ ὃ, τ' πέραν χώραν Πελοποννήσου λαβὼν, τοῖς
 15 κατὰ τοὺς ἀφ' αὐτῶ, Δωρεῖς ἐπέλεσιν· Αἰόλος ὃ,
 ἑσπέρων τῶν περὶ τὴν Θεσσαλίαν τόπων, τοῖς
 ἐνοικοῦντας Αἰολεῖς περὶ τῷ Ἑλλῶσι· καὶ γῆρας Ἐνα-
 ρίτῳ τῷ Δηϊμάχῳ, πῦδας μὲν ἐγέννησεν ἑπτα,
 20 Κριδεία, Σίσυφον, Ἀδάμαντα, Σαλμωνέα, Δη-
 ῖονα, Μάχητα, Περιήρῳ· θυγάτηρας δὲ πάντε,
 Κανάχῳ, Λακωνίῳ, Πεισιδίῳ, Καλύκῳ, Πε-
 ρειμήδῳ. Πειριμήδης μὲν οὐκ καὶ Ἀχελῷου, Ἰσ-
 ποδάμης καὶ Ορέσσης· Πεισιδίκης ὃ καὶ Μυρμιδόνος,
 Ἀνίφορος καὶ Ἀκτων. Ἀλκωνίῳ δὲ, Κῆϋξ ἐγέννησεν
 25 Εὐσφόρου πῦς. οὗτοι δὲ δι' ὑπερηφάνειαν ἀπώλον-
 το. ὁ μὲν γὰρ, τῷ γυναικὶ ἐλεγχῶ ἦσαν· ἡ δὲ,
 τὸν ἀνδρα Δία· Ζεὺς δὲ αὐτοῖς ἀπωρνήσας· καὶ
 τ' μὲν, Ἀλκωνίῳ ἐποίησε, τὸν δὲ, Κῆϋξ. Κα-
 νάχῳ ὃ ἐποίησιν ἐν Ποσειδῶνῳ Οπεία καὶ Νηρέα,
 30 καὶ Εὐποτία, καὶ Ἀλκεία, καὶ Τείωπα. Ἀλκεία μὲν
 ἔν ἑλλησπύ, Ἰριμέδαν τ' Τείωπα· ἥ τις Ποσειδῶ-
 νῳ ἠγάδῃ, καὶ σωεχῶς φοιτῶσα ἐπὶ τῷ δα-
 λασπῶν, γαστὴν ἀνυμένῃ τὰ κύματα τοῖς κόλο-

fluctus intra finem ferebat; quaq; à Neptuno comprefsa geminos peperit, Otum & Ephialten, quos Aloidas appellarunt. Hi quotquotannis, latitudine, cubitum, longitudine verò, vlnam increfcebant: qui ubi nonum explevere annum, latitudinem cubitum nouem, & vlnarum totidem magnitudinem adepti, Ioui bellum inferre non erubere. Proinde Olympo Ossam impofuerunt, Pelioq; ſuper Ossam impoſito, cum in modum cœlum conſcenſuros ſe minitabatur. Ingeſtis ad hac montibus, de mari continentem, deq; terra rursus maria ſe reddituros diſſitabant. Quinetiam Ephialtes Innonem, Otus autem Dianam ſibi coniugem depoſcebant. Martem inſuper in vincula coniecere: quem demum Mercurius furto eripuit. Diana interim Aloidas per dolum de curra peremit; nam in ceruam mutata per eorum medium exiliuit. Tum hi velut in feram collimaturi, alter alterum telis coniectis occiderunt. Ad hac Endymion ex Calyce & Aethlio naſcitur: qui eduētis Aetoliſibus è Theſſalia Eliden traſmigravit. Nec deſunt qui cum Ioue natum eſſe memorent. hunc ob eximiam corporis pulchritudinem Luna flagrantiffime deperimit. Qui data ab Ioue, quacunq; vellet, deligendi poteſtate, cum ſomno perpetuo immortalẽ ſibi iuuentatem concedi poſtulauit. Caterum Aetolus Endymionis & Seidis Nymphae, aut Naidis, ſue, ut quidam arunt, Iphianaffe filius fuit. Qui cum peremiſſet Apin Phoronei filium, atq; in Curetudem terram auſuſiſſet, occiſis hoſpitibus, Phthia & Apollinis filijs, Doro & Laodoco, ac Polypæte, ſuo de nomine terram Aetoliam appellari voluit. Sed ex Aetolo & Pronoe Phorbi filia Pleuron & Calydon nati ſunt: à quibus, quæ ſunt illis cognomines in Aetolia urbes, nomen acceperunt.

- ποις ἐρεφόρει. σικελῶν δὲ αὐτῇ Προφῶν, δύο
ἐγγήνησε παῖδας, ὄϊον καὶ Εφιάλτιν, τοῖς Ἀλωεί-
δας λεγόμενοις. ἔπει κατ' ἐλπιῶν ἠύξανον πλάτθ
μὲν πηχῶν, μῆλ' δὲ ὀργυῶν. ἐνεία δ' ἐτῶν
5 γινόμενοι, καὶ τὸ μὲν πλάτθ πηχῶν ἔχοντες ἐνεία,
τὸ δ' ἐμέγαλ' ὀργυῶν ἐνεία, πρὸς Θεὸν μάχεται
διενοῦντο. καὶ δ' μὲν Ὀσων ἐπὶ τ' Ολυμπον ἔθε-
σαν. ἐπὶ δ' ἔ' Ὀσων θέντες τὸ Πήλιον, διὰ τῆς ὀ-
ργῶν τούτων ἠπείλου εἰς οὐρανὸν ἀναβήσονται. καὶ
10 πῶν μὲν δάλασσαν χέσαντες τοῖς ὄρεσι, ποιήσῃ
ἐλεγον ἠπειρον. πῶν δὲ γῆν, δάλασσαν. ἐμνῶντο
δὲ, Εφιάλτης μὲν Ἡραν. αἶτ' δὲ Ἀρτεμιν. ἐδη-
σαν δὲ καὶ Ἄρην. τούτων μὲν οὐδ' Ερμῆς ἐξέκλε-
ψεν. ἀνείλε δὲ τοῖς Ἀλωείδας ἐν ἀμάξῃ Ἀρτεμιν
15 δι' ἀπάτης. ἀλλάξασα γὰρ πῶν ἰδίαν εἰς ἔλαφον,
διὰ μέσου αὐτῶν ἐπὶθῆσεν. οἱ δὲ, βουλόμενοι ἄσπ-
χῆσαι τὸ θηρίον, ἐφ' ἑαυταῖς ἠκόντισαν. Καλύκης δ'
καὶ Αἰθελίου παῖς, Ενδυμίον γένεται. ὅστις ἐκ
Θεσπλίας Αἰολέας ἀγαγὼν, Ἥλιν ἔκλεψε. λέγουσι
20 δ' αὐτὸν πνὲς ἐκ Διὸς γένεσθαι. τούτου χάλλει διε-
νεχόντ' ἠγάδῃ Σελήνῃ. Ζεὺς δ' αὐτῇ δίδωσι τὸ
βούλεται ἐλέειν. ὁ δὲ, αἰρεῖται κοιμᾶσθαι διὰ παν-
τὸς ἀθάνατ' καὶ ἀγῆρας μένων. Ενδυμίοντ' δ' ἔ
καὶ Σηίδης νύμφης, ἡ Νηϊδίτ', ἡ, ὥς πνὲς, Ἰφια-
25 νάσσης, Αἰτωλός. ὅς ἀποκτείνει Αἴπιν τὸν φορο-
νέως, καὶ φυγὼν εἰς πῶν Κουρήνιδι χώρῃ, κτείνει
τοῖς ὑποδεδραμένοις, Φθίας καὶ Ἀπολλωντ' ἡοῖς,
Δῶρον καὶ Λαοδόκον, καὶ Πολυποίτιν, ἀφ' ἑαυτοῦ
πῶν χώρῃ Αἰτωλίαν ἐκέλευσι. Αἰτωλοῦ δ' καὶ Προ-
30 νόης τῆς Φόρβου, Πλάτων καὶ Καλυδὼν ἐγγήνη-
σάν μὲν οὐδ' γῆμας Βαυδίστιν πῶν Δωρίου, πῶν

Pleuro ducta uxore Xanthippe, Dori filia, Agenorem procreat, & filias Steropen, Stratoniceque & filium Leophontem. Calydon autem ex Æolia Amythaonis filia, Epicasten & Protogeneam suscepit; ex qua & Marte nascitur Oxylus, Agenor Pleuronis filius, Epicasten Calydone natam coniugem duxit, de qua Parthaonem & Demonicen genuit: qua ex Marte, Euenus, Molum, Pylum, Thestiúmque conceptos peperit. Euenus genuit Marpeßam, quam cum Apollo sibi collocari in matrimonium quariret, Idas Apharei filius accepto à Neptuno curru pennato rapuit: illum inde è curru insequens Euenus ad amnem Lycormam venit, neque assequendi voti compos factus equos ingulavit, seque ipsum deinceps in fluvium precipitem dedit: eiq; Eueno nomen inditum fuit. At Ida Messenen proficiscenti obviam factus Apollo virginem aufert. qui cum inter se de puella matrimonio concertarent, Iupiter eorum lite dirempta, virgini, utri collocari vellet, optionem dedit. Hec verita ne se anum factam Apollo deferret, Idas sibi virum esse maluit. Thestius verò ex Eurythemide Cleobæa filia, fæminei sexus quidem, Althæam & Hypermnestram sustulit: mares autem, Iphiclum, Euippum, Plexippum Eurypylúmque creavit. Parthaonis verò & Eurytes Hippodamantis, filij fue-
 OEneus, Agrius, Alcatheus, Melas, & Lencopæus: filia Sterope, de qua & Acheloo Sirenas ortas esse dicunt. Sed OEneus Calydone imperans vitis plantam à Dionysso primus accepit, ac ducta uxore Althæa Thesty filia Toxeum gignit, quem ipse, quòd fossam transilierit, interfecit: & post hunc, Thyreum & Clymenum, filiam quoque Georgen, qua nupsit Andramoni: ac Deianiram, quam nonnulli Althæam ipsam ex Dionysso ge-

- δὲ ἐγέννησεν Ἀγλῶρεα· θυγατέρας δ' , Στεροπίην
 καὶ Στρατονίκην καὶ Λεοφόντην. Καλυδῶν^Θ δὲ
 καὶ Αἰολίας τῆς Ἀμυθᾶν^Θ , Ἐπικᾶσιν [κ'] Πρω-
 τοχύνεια· ἐξ ἧς καὶ Ἀρεός, Οἰύλος. Ἀθηναῖος δ' ὁ
 5 Πλάτωνα, γῆμας Ἐπικᾶσιν τῇ Καλυδῶνι, ἐχόν-
 ησε Παρδάονα καὶ Δημονίκην· ἧς καὶ Ἀρεός, Εὐή-
 νος, Μῶλος, Πύλος, Θέσιος. Εὐήνος μὲν οὖν ἐχόν-
 ησε Μάρπασον. ἦν Ἀπόλλωνος μνηστειόμενος, Ἰδας
 ἔφαρξεν ἥρπασε, λαβὼν παρὰ Προφῶντος ἄρμα
 10 ὑπόπτερον· διώκων δ' Εὐήνος ἐφ' ἄρματος, ἐπὶ τὸν
 Λυκίρμαν ἦλθε ποταμὸν καταλαβεῖν δὲ οὐ δύνα-
 μένος, τοὺς μὲν ἵππους ἀπέσφαξεν· ἑαυτὸν δὲ
 εἰς τὸν ποταμὸν ἔβαλε· καὶ καλεῖται Εὐήνος ὁ πο-
 ταμὸς παρ' ἐκείνου. Ἰδας δὲ εἰς Μεσσηνίᾳ φθι-
 15 νέσκει, καὶ αὐτῷ ὁ Ἀπόλλων φειγνύων, ἀφαιρείται
 τῇ κόρῃ. μαχομένων δὲ αὐτῶν φειγνύων τῆς
 παιδὸς γάμων, Ζεὺς διαλύσας, ἐπέτρεψεν αὐτῇ
 τῇ παρθένῳ ἐλέσθαι ὅποτέρῳ βούλεται συνρικεῖν.
 ἡ δὲ, δεῖπναι ὡς αὐτὴ μὴ γηρώσαν αὐτῇ Ἀπόλλων
 20 καταλίπῃ, τὸν Ἰδαν εἴλετο ἄδρα. Θεσίῳ δὲ ἐξ
 Εὐρυθέμειδος τὴν Κλεοβοίαν, ἐγένοντο θυγατέρες μὲν,
 Ἀλδαία, Ἰφρμήστρα· ἄρρενες δὲ, Ἰφικλος, Εὐῖπ-
 πος, Πλήξιππος, Εὐρύπυλος. Παρδάονος δὲ καὶ
 Εὐρύτης Ἰπποδάμαντος, ἐγένοντο παῖδες, Οἰνός,
 25 Ἀχρεῖος, Ἀλκίθοος, Μόλας, Λευκοσχεύς· θυγατέ-
 ρες, Στεροπί· ἐξ ἧς καὶ Ἀχελῷου, Σιελῶας γενέσθαι
 λέγουσιν. Οἰνεὺς δὲ, βασιλεύων Καλυδῶνος, παρὰ
 Διονύσου φυτὸν ἄμπλου φρεστος ἔλαβε. γῆμας δὲ
 Ἀλδαίαν τῇ Θεσίῳ, γενᾶ Τοξέα· ὃν αὐτὸς ἐκτείνειν
 30 ὑποπνέσας τὸν τάφρον· καὶ παρὰ τούτῳ, Θυρία καὶ
 Κλύμενον, καὶ θυγατέρας Γόργην, ἡ Ἀνδραίων ἐγχεῖν·
 καὶ Δηϊάνην, ἡ Ἀλδαίαν λέγουσιν ἐκ Διονύσου

nuisse ferunt. Hæc autem aurigandi perita rem bellicam exercebat : de cuius matrimonio Hercules cum Acheloo dimicavit Sed Althæa ex OEnoe Meleagrum conceptum peperit : quem Marte satum quidam fuisse tradunt : ad quem iam septem dies natum, ipsas advenisse Parcas, ac dixisse aiunt, Tum Meleager extinguetur, cum stipex in foco accensus perustus fuerit; Quod ubi mater audiuit, stipitem, ex igne sublatum, intra arcam asseruandi causa condidit. Porro Meleager cum natura esset invulnerabilis ac fortis, hunc in modum occubuisse dicitur. Cum annua in agro fruges redissent, earum primitias OEnoe diis omnibus, una tantum Diana per oblivionem prætermissa, consecrauit. Quocirca irata dea aprum immisit, & magnitudine & robore insignem; qui terram coli, ac in ea sata fieri minime sinebat, pecoraq; omnia, & obuium quemq; tollebat è medio. In hunc itaque aprum, valentissimum quemque convocavit, eique, qui feram tam immanem occidisset, pellem pulcherrimi facinoris præmium se daturum pollicetur. Qui autem ad apri venationem convenerunt, hi fuere, Meleager OEnoei, Dryas Martis, hi Calydonii sunt: Idas & Lynceus Apharei, Messenii: Castor ac Pollux fratres, Iouis & Leda filii, Lacedæmonii: Theseus Ægei Atheniensis: Admetus Pheretis, domo Pheris: Ancaus Cepheusque Lycurgi, ex Arcadia: Iason Æsonis ab Iolco: Iphicles Amphitryonis, Thebanus: Pirithous Ixionis, Larissæus: Pelæus Æaci, à Phthia: Telamon Æaci, Salaminii: Eurytion Aëtoris, Phthiius: Atalanta Schœnei ab Arcadia: Amphiaræus Oicliæ, Argivus: Quibus cum & Thesty filii fuerunt Hos OEnoeus novem dies, ubi convenerunt, hospitio

ἡγνῆσαι • αὐτὴ δ' ἠνίοχε [καὶ τὰ] καὶ πόλεμον
 ἵσκει • καὶ πειρᾷ γάμων αὐτῆς Ἡρακλῆς πρὸς Ἀχι-
 λῶν ἐπάλασεν. ἐγνῆσαι δ' Ἀλδαία παῖδας ἐξ Οἰνέως
 Μελέαρχον • ὃν ἐξ Ἀρεῖ γηγνῆσθαι φασί • τοῦτου δ'
 ὄντος ἡμερῶν ἐπὶ, ὡς ἀγνοομένης τὰς Μοίρας, φασί
 5 δὲ εἰπεῖν, Τότε τελευτήσῃ Μελέαρχος ὅταν ὁ καί-
 μενος ἐπὶ τῷ ἐσχάτῳ θυλὸς κατακαῖ • τὸ ἀκέσασθαι
 τὸ δακὸν ἀνείλετο Ἀλδαία καὶ κατέβητο εἰς λάρνακα.
 Μελέαρχος δὲ, αὐτῆς ἄτρωτος καὶ ἡγνῆσθαι ἡρό-
 10 μενος, τόνδε τὸν τρόπον ἐτελεύτησεν. Ἐπισίων καρ-
 πὸν ἐν τῇ χώρα ἡγομένων τὰς ἀπαρχὰς Οἰνέως
 δευτέρῃ πασι θυῶν, μόνῃς Ἀρτέμιδος ἐξελάθετο. μινώ-
 βασα δὲ ἡ δευτέρη, χάσασθαι ἐφῆκεν ἔξοχον μέγιστον
 καὶ ῥόμην, ὅς τινι τὴν γῆν ἄσπερον ἐπιδῇ, καὶ τὰ
 15 βοσκήματα καὶ τοὺς ἐντυλχάνοντας διέρθειν. ἐπὶ
 τοῦτον τὸν χάσασθαι, τοὺς αἰεῖς ἐκ τῆς Ἑλλάδος
 πάντας ἐκάλεσε; καὶ τὸν κτείναντα τὸν θῆρα, πῶς
 δεῖν δάσιν ἀφιστῆναι ἐπηγγείλατο. οἱ δὲ σιωπῶν-
 τες ἐπὶ πῶς τὸ χάσασθαι θῆραν, ἦσαν οἶδε • Με-
 20 λέαρχος Οἰνέως • Δρύας Ἀρεῖ • ἐκ Καλυδωνός
 οὗτοι. Ἰῶδες καὶ Λυγκεύς Ἀφάρειος, ἐκ Μεσσηνίας.
 Κέστωρ καὶ Πολυδεύκης, Διὸς καὶ Λήδας, ἐκ Λα-
 κεδαιμόνων • Θησεύς Αἰγέως, ἐξ Ἀθηνῶν • Ἀδμη-
 τος Φερεῖτος, ἐκ Φερεῶν • Ἀγκάϊος καὶ Κηφείας,
 25 Λυκούργου, ἐξ Ἀρχαδίας. Ἰάσων Αἰῶνος, ἐξ Ἰωλ-
 κῶ • Ἰφικλῆς Ἀμφικτυῶνος, ἐκ Θηβῶν • Πηλεί-
 δους Ἰξίονος, ἐκ Λαρρίων • Πηλεὺς Αἰακῆ, ἐκ
 Φθίας • Τελαμών Αἰακῆ, ἐκ Σαλαμῖνος • Εὐρυπύ-
 30 ῳ Ἀκτορος, ἐκ Φθίας • Ἀταλάντῃ Σχοινέως, ἐξ
 Ἀρχαδίας • Ἀμφιάρεος Οἰκλείους, ἐξ Ἄργους. μετὰ
 τούτων καὶ οἱ Θεοὶ παῖδες, συνελθόντες δὲ αὐ-
 τοὺς, Οἰνέως ἐπὶ ὄντι ἡμέρας ἐξέτασαν • τῇ δεκάτῃ

excepit: decimo autem post die Cepheum Ancaumque,
 ac nonnullos alios venatum ire cum femina indignum
 facinus esse reputanteis, Meleager Cleopatra, qua Idae
 & Marpessa filia erat, maritus, quod ex Atalanta
 quoque liberos procreare desiderabat, illos cum ipsa simul
 in venationem exire compulsi. Deinde vero cum claris-
 simi illi venatores aprum ipsum circumstitissent, Hylens
 atque Ancaus à bellua crudeliter vulnerati interierunt.
 Sed Peleus Eurytionem nolens iaculo confodit. & Ata-
 lanta omnium prima feram in tergo sagitta percussit:
 post illam vero Amphiarum aprum in oculo vulnera-
 vit: inde Meleager, transfosso latere belluam interfecit.
 Mox detractam pellem Atalanta muneri dedit. Tum
 Thesty filij, quod viris presentibus femina premia
 concedantur, indignum putantes, pellem Atalanta dona-
 tam abripiunt: quam sibi iure sanguinis obuenire, si Me-
 leager eam capere nolit, affirmabant. Quamobrem ira-
 rum plenus Meleager, Thesty filios obtruncavit, ac pel-
 lem Atalanta restituit. Interea vero Althaea mœrore
 confecta de fratrum cade, stipitem rursus accendit, quo
 facto Meleager extemplo contabuit. Sunt autem, qui
 Meleagrum non ita extinctum fuisse dicant: Sed cum
 Thesty filij de fera ita contenderent, quod primus om-
 nium Iphicles aprum sauciasset, Curetibus & Galydonijs
 bellum conflatum esse. Inde in medium progressus Me-
 leagen, nonnullos etiam Thesty filijs occidit. Tum Al-
 theam filium execratam fuisse aiunt, cum vero ob con-
 ceptam iram domi mansisset. Dehinc hostibus ad mœ-
 nia proximè accedentibus, & ciuibz ipsum supplici-
 ter, ut patria laboranti opem ferret, orantibus, agre ab
 uxore persuasum tandem domo exiisse memorant: atque
 ubi reliquos Thesty filios occidit, pugnando in humanis

Ἀ', Κηφείως καὶ Ἀλκίμου καὶ πινων δῆων ἀπαξιύν-
 των μετὰ γυναικὸς ἐπὶ τῇ θήρᾳ ἐξιέναι. Μελέα-
 ρος, ἔχων γυναικα Κλεοπάτραν, τῇ Ἰδου καὶ Μαρ-
 τῆς πύσῃ θυγατέρα, βελόμενος δὲ καὶ ἐξ Ἀταλάντης
 5 τέκνον ποιήσας, σωτηνάγκασεν αὐτοὺς ἐπὶ τῇ
 θήρᾳ μετὰ ταύτης ἐξιέναι. πεισάντων δὲ αὐτῶν
 τὸν χάσπον, Ὑλέυς μὲν καὶ Ἀγκῆος ὑπὸ τῇ θή-
 ρει διαφθόρησαν. Εὐρυπίωνα δὲ Πηλεὺς ἄκων κα-
 τήκοντο. τὸν δὲ χάσπον περὶ μὲν Ἀταλάντη
 10 εἰς τὰ νῶτα ἐτόξευσε. δεύτερος δὲ Ἀμφιάρατος
 εἰς τὸν ὀφθαλμόν. Μελέαρος δὲ αὐτὸν εἰς τὸν κε-
 νεῶνα πύξας, ἀπέκτεινε. καὶ λαβὼν τὸ δέρας, ἔδωκε
 καὶ Ἀταλάντῃ. οἱ δὲ Θεσίου παῖδες ἀδελφοῦτες, εἰ
 15 πύοντων ἀνδρῶν γυνὴ τὰ ἀριεῖα λήφεται, τὸ δέ-
 ρας αὐτῇ ἀφείλοντο. καὶ γῆρας αὐτοῖς προσέκειν λε-
 γοντες, εἰ Μελέαρος λαμβάνῃ μὴ περὶ αὐτῇτο.
 ὀρχιδίς δὲ Μελέαρος, τοὺς μὲν Θεσίου παῖδας
 ἀπέκτεινε, τὸ δὲ δέρας ἔδωκε τῇ Ἀταλάντῃ. Ἀλ-
 δαία δὲ, λυπηθεῖσα ἐπὶ τῇ τῇ ἀδελφῶν ἀπωλείᾳ,
 20 τὸν δαλὸν ἤφε. καὶ ὁ Μελέαρος ἐξαίφνης ἀπέθα-
 νεν. οἱ δὲ φασὶν οὐχ' οὕτω Μελέαρον τελευτῆσαι.
 ἀμφισβητούτων δὲ τῆς θήρας [φασί] τῇ Θεσίου
 παίδων, ὡς Ἰφίχλου πρώτου βαλόντος, Κέρησι καὶ
 Καλυδωνίοις πόλεμον ἐσσιῶαι. ἐξελθόντος δὲ Με-
 25 λεάρχου, καὶ πινος τῇ Θεσίου παίδων φονεύσαντος,
 Ἀλδαίαν ἀρξάσασθαι κατ' αὐτῆς. τὸν δὲ ὀρχιζόμενον
 οἶκος μένειν. ἤδη δὲ τῇ πολέμιων τοῖς τείχεσι
 περὶ πύλῳντων, καὶ τῇ πολιτῶν ἀξιουμένων μετ'
 30 ἐκπερίας βοηθεῖν, μόλις πειθύντα ὑπὸ τῆς γυναι-
 κὸς ἐξελθεῖν, καὶ τὰς λοιπὰς κλείναι τῶν
 Θεσίου παίδων, ἀποθανεῖν μαχόμενον μετὰ δὲ τὸν Με-
 λεάρχου θάνατον, Ἀλδαία καὶ Κλεοπάτρα ἑαυτὰς

esse defuisse. Post autem Meleagri interitum, Althea & Cleopatra sese suspenderunt. Et, qua mortuum deplorauerunt mulieres in aues sunt commutatae. O Eneus, Althea ubi è vita discessit, Periboeam Hipponoi filiam duxit uxorem. Is autem, qui Thebaidem conscripsit, expugnata Oleno accepisse hanc in pramiis ait, O Enea. Sed Hesiodus, ex Oleno Achaiae oppido, defloratam ab Hippostrato Amaryncei filio, Hipponoum patrem misisse ad O Enem, qui tum procul à Gracia agebat, ut ipsam longè aliquò amandaret, praecepisse. Sunt quoque qui referant, Hipponoum, cum filiam suam ab O Eneo vitiatam fuisse cognouisset, gravidam ipsam ad hunc ablegasse, qua demum O Eneo Tydeum peperit. Pisander autem ipsam ex Gorge ortam esse ait, O Enemque ita volente Ioue filiam ardentissimè deperisse. Tydeus verò, cum iam vir fortissimus euafisset, interfecto, ut quidam docent, O Enei fratre Alcathoo, in exilium fuit eiectus, Sed is, qui Alcmaonidem tragediam scripsit, testatur, Melanis filios O Eneo insidiantes, nempe Phineum, Euryalum, Hyperlaum, Antiochen, Eumedem, Steirquepem, Xanthippum, ac Sthenelum: ut verò Pherecydes ait, Olenium fratrem ipsum suum. Agrio autem ipsi diem impingente, confugisse ad Argivos, Adrastumque adisse, ductaque eius filia Deipyle in matrimonium, Diomedem procreasse. Tydeus itaque aduersus Thebas cum Adrastra in bellum profectus, à Menalippo vulneratus occubuit. Sed Agry filij, Thersippus, Onchestus, Prothous, Celentor, Lycopemus, Melanippus, occupatum O Enei regnum patri attribuerunt: quinetiam vinentem adhuc O Enem in vincula comectum flagris cedebant. Deinde verò Diomedes ab Argis regressus cum altero clanculum, Agry quidem filios praefer Onthe,

- αἰήθησαν. αἱ δὲ θρηνούσαι τὸν νεκρὸν γυναικας,
 ἀπωρεσώθησαν. Ἀλκίαιας δὲ ἀποθαλούσης, ἐγρηγόρῃ
 Οἶνός Περειβοίαν τὴν Ἰσπονίου. ταύτῃ δὲ, ἃ
 μὲν χάψας τὴν Θυβαίδα, παλεμνηθείσης Ωλένου
 5 λέγει λαβεῖν Οἶνία γέρας. Ἡσίودος δὲ, ἐξ Ωλέ-
 νου τῆς Ἀχαιῆς ἐφθαρμένῃ ὑπὸ Ἰσποστράτου οὗ
 Ἀμαρυγίας, ἱππόνεν τὴν πατέρα τήνδε αὖτε
 Οἶνία πόρρω τὴν Ἑλλάδι ὄντα, ἐπτελάμενον ἀπο-
 10 ταίρει. εἰσὶ δὲ πνυες οἱ λέγοντες ἱππόνουσι δὴ γέν-
 τα τὴν ἰδίαν θυγατέρα ἐφθαρμένῃ ὑπὸ Οἶνίως,
 ἐγκυον αὐτὴν πρὸς τῶτον ἀποπέμψαι. ἐγκυήθη δὲ
 ἐκ ταύτης Οἶνι Τυδίδης. Πείσιδρος δὲ αὐτὴν ἐκ
 Γόργης ἡμέδαι λέγει. τῆς γὰρ θυγατρὸς Οἶνία χε-
 15 τὴν Λούλησιν Διὸς ἐραστῆσαι. Τυδεὶς δὲ, ἀνὴρ
 ἡρόμυθος ἡμιταῖος, ἐφουδαθύθη, κτείνας, ὡς μὲν
 πνυες λέγουσιν, ἀδελφὸν Οἶνίως Ἀλκίβοον. ὡς δὲ
 ὁ τὴν Ἀλκμαιονίδα γεγραφὼς, τοὺς Μέλανθος πα-
 20 δας ἐπιβουλόμενος Οἶνι, Φωεία, Εὐρύαλον,
 Τυφάον, Ἀνπόχην, Εὐμήδην, Στέργοντα, Παι-
 διππον, Σθένεον. ὡς δὲ Φερικύδης φησὶν, Ωλέ-
 νου ἀδελφὸν ἴδιον, Ἀχίου δὲ δίκας ἐπάροντο
 αὐτῷ, φυχὼν εἰς Ἀργίον, ἥκα αὖτε Ἀδράστου.
 καὶ τὴν τούτου γῆμας θυγατέρα Διήπυλλον, ἐγ-
 25 νησε Διομήδην. Τυδίδης μὲν οὖν, ἐπὶ Θύβας μετὰ
 Ἀδράστου στρατοσάμενος, ὑπὸ Μελανίππου πρῶτος
 ἀπέθανεν. οἱ δὲ Ἀχίου παῖδες Θέρσιππος, Οἰχνητός,
 Πράθος, Κελεύπυρ, Λυκάππος, Μελαίπππος,
 ἀφελόμενοι τὴν Οἶνίαν βασιλείαν, τῇ πατρὶ ἵ-
 30 δωκαν. καὶ αὖτε ζῶντα τὴν Οἶνίαν καθεύξαν-
 τες ἠκίζαντο. ὕστερον δὲ Διομήδης ἐξ Ἀργους πα-
 ρεῖσθαι μὲν ἄλλο κρύφα, τοὺς μὲν Ἀχίου
 παῖδας, χερεὶς Οἰχνητοῦ καὶ Θέρσιππου, πάντας

sum, Thersippumq; omnibus è medio sustulit, quoniam
 illi in Peloponnesum ex fuga sese antea recepissent.
 Atqui regnum, cum iam senio confectus Oeneus esset,
 Androni Oenei filia marito concessit habendum,
 Oeneumque in Peloponnesum abduxit. Sed qui pericu-
 lum evaserant, Agri filij in insidijs latitantes, circa
 Telephi Vestam in Arcadia senem occiderunt. Verum
 vita functum Diomedes Argos translatus, hanc, ubi
 nunc ab eo urbi nomen est inditum Oenoë, sepelivit: &
 ducta uxore Egialea Adraasti filia, siue ut alijs placet,
 Egialei, contra Thebas Troiamq; militasse perhibent.
 Ceterum ex Eoli filijs Athamas Boeotia regulus, ex
 Nephelè marem genuit Phrixum, filiam verò Hellen.
 & is uxore Nephelè mortua, Inonem sibi connubio iun-
 git: de qua Learchum & Melicerten filios habuit. Sed
 insidias neptens à Nephelè natis Ino, triticum ut torre-
 rent mulieres, persuasit. quo sumpto clam viris, impera-
 ta faciunt. Terra, quòd fruges tostas excepisset, anno-
 nam minime tribuebat. Quocirca Delphos Athamas
 de caritate ac penuria rerum vitanda misit, qui scita-
 rentur oraculum. Ino verò, missos ad id respondendum
 induxit, ut, si sterilitate liberari velint, Apollinem
 precepisse referant, Ioni Phrixum esse ingulandum.
 Quod ubi accepit Athamas, cum ab agrorum colonis
 impelleretur, Phrixum ad aram constituit. Nephelè in-
 terim ipsum cum filia eripuit, & à Mercurio auri
 pelleris armentem acceptum dedit: quo cum per aërem ve-
 herentur, quicquid terræ ac maris interiacebat, supera-
 runt; Post cum ad id freni, quòd Sigeum inter & Cherso-
 nesum extitit, venissent, Helle in profundum decidit, ibiq;
 uixit, & ab ea Hellespontus appellatur. Phrixus autem
 in Colchos usq; penetravit, huc scilicet, ubi Aëtes Solis

- ἀπέκτεινεν· οὗτοι γὰρ, φθάσαντες εἰς Πελοπόννησον ἔφυγον· τὴν δὲ βασιλείαν, ἐπειδὴ γηραιὸς ἦν ὁ Οἰνέας, Ἀνδραίμονι τῷ τῷ θυγατρὶ τῷ Οἰνέως γήμαντι δέδωκε· τὴν δὲ Οἰνέα εἰς Πελοπόννησον ἤγαγον οἱ δὲ διαφυγόντες Ἀχαιοὶ παῖδες, ἐσεδρεύοντες αὖτις τὴν Τηλέφου ἑστῶσαν τὴν Ἀργεΐαν, τὴν παρὰ τὴν ἀπὸ κλειναν. Διομήδης δὲ, τὴν νεκρὸν εἰς Ἄργος κομίσας, ἔδωκεν, ἔνθα νῦν πόλις ἀπὸ τοῦ Οἰνέου καλεῖται, καὶ γῆμας Αἰγιαλίαν τὴν Ἀδράστου, ὡς ἐνιοὶ φασί, τὴν Αἰγιαλέως, ἐπὶ τε Θήβας καὶ Τροίαν ἐστράτευσε. τῇ δὲ Αἰόλῳ παίδων, Ἀδάμας ἀνωστύων Βοιωτίας, ἐν Νεφέλῃς περικεῖται μὲν παῖδα φεῖξον, θυγατρὶ δὲ Ἑλλήνῃ αὐτῆς τὴν Ἰνώ γαμεῖ· ἐξ ἧς αὐτῷ Λεάρχης καὶ Μελέκρτης ἐγένοντο. Ἐπιβελύμεθα τὴν Ἰνὴν τοῖς Νεφέλῃς τέκνοις, ἔπειτα καὶ γυναικας τὴν παρὰ τὴν οὐρανὸν λατρεῖν βαρύνουσι τὴν κρύφα τῇ ἀνδρῶν, τῆτο ἔπαρτονον. Ἡ δὲ, πεφρυγμένης πυρὸς δεχομένη, καρπὸς ἐποίησε καὶ ἀνέδιδε. διὸ πέμπων ὁ Ἀδάμας εἰς Δελφούς ἀπαλλαγὴν ἐπυνθάνετο τὴν ἀρεΐαν. Ἰνὴ δὲ τῆς πέμψαντος ἀνέπαρσε λέγειν, ὡς εἴη καχρησμένον παῖδα τῷ ἀκαρπῶν, ἀλλὰ σφραγὴ Διὸς ὁ φεῖξον. τῆτο ἀκέρως Ἀδάμας, σφραγιστὸς ὄντων· ἵππο δὲ τῷ γλῶ, κατεκοιμήτων, καὶ βομῶν παρέστη φεῖξον. Νεφέλη δὲ μὲν τὴν θυγατρὸς αὐτὸν ἀκαρπασε, καὶ παρὰ Ἑρμῇ λαβῆσα χρυσόμαλλον κρινὸν ἔδωκεν· ἐφ' ἧς φερόμενοι δὲ ἔρπον, τῷ μεταξὺ γλῶ. ἱερὸς ἔσονται, καὶ δάλασσαν. ὡς δὲ ἐγένοντο καὶ τῷ μεταξὺ κειμένῳ δάλασσαν διήκει καὶ Κέρρονην, ἀλλὰ εἰς τὴν βοιωτὸν ἢ Ἑλλήνῃ καὶ δὲ δυνάσκει αὐτῆς, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ Ἑλλήσποντον ἐκλήθη τὸ πλάγῳ· φεῖξον δὲ ἄλκιμα εἰς Κόλχης, ὡς Αἰήτης ἐβασίλευε παῖς Ἑλλήνῃ καὶ

ac Perseidis filius imperabat. Hanc Circes & Pasiphaë;
 quam Minos coniugem habuit. sororem fuisse perhibent.
 Ætæa itaq; Phrixum hospitio suscepit, eiq; Chalciopem
 filiā nuptui dedit. His autem Ioni Phyxio uelleris aurei
 arietem sacrificauit: & eius pellem Ætæa socero dono
 dedit. Is autem ad quercum in Martis luo eam clauis
 affixit. Phrixus verò ex Chalciopæ Ætææ filios quatuor
 extulit, Argum, Melanem, Phrontidem, & Cytorum.
 Athamas deinde ob Inonis iram, & filiis etiam, quos
 ex Inone stultulerat, orbatus fuit. Ipse enim furore per-
 citus Leærochum sagitta interemit. Ino autem Melicer-
 tam secum ipsa in mare deiecit. Is è Bœotia pulsus
 Deum rogauit, ubi nam gentium esset habitaturus;
 oraculo monitus est, eo in loco, ubi ab agrestibus ani-
 mantibus hospitio exceptus fuerit, sedem poneret. Qui,
 cum multum terrarum peragrasset, lupis, qui ouium
 femoribus pascabantur, sit obuius: quem cum illi uidis-
 sent, quæ delaniabant, relictis, in fugam sese dederunt.
 Post Athamam, regioni à se condita nomen Athamæ-
 tiam imposuit. Deinde Themistonem Hypsei filiam ce-
 pit uxorem, ex eaq; Lenconem, Erythreem, Schœnæum,
 & Ptoom genuit. Sisyphus autem Æoli filius condita
 Ephyra, cui nunc Corintho est nomen, Meropen Atlan-
 tis filiam sibi uxorem coniungit: ex iis Glaucus oritur,
 qui Bellerophontem ex Eurymede suscepit. Hic igneo-
 ram Chimeram occidit. Ad hæc Sisyphus apud infe-
 ros saxo manibus & capite subuoluendo cruciatur, id-
 que, ubi in summa subuoluit, de integro mox ad ima de-
 uoluitur. Sunt, qui hanc penam ob Ægimam Asopi fi-
 liam illatam ei fuisse dicant, quod occultū illius raptu-
 rem Iouem Asopo filiam vestiganti detexisse fertur.
 Deion autem Phocidis rex Diomedem Xuthi filiam du-

- Περσίδος· ἀδελφῆς δὲ Κίρκης, καὶ Πασφάνης, καὶ
Μίνως ἑγημόν. ἔτος αὐτὸν ὑποδέχεται, καὶ μίαν τῶν
δυατέρων καλλιόπῃν δίδωσιν. ὁ δὲ, τὸν χρυσόμαλλον
κρίδον Διὶ δύνει θυξίῳ· τὸ δὲ τότε δέρας Αἰήτης
δίδωσι· ἐκείνῳ δὲ αὐτὸ πάλιν δοῦν ἐν Ἄργεϊ ἄλλοι
καθήλωσεν· ἐρχόμεντο δὲ ἐκ καλλιόπης τῆς Αἰήτης
τέσσαρες Φειξίῳ παῖδες, Ἄργος, Μέλαι, Φέρντης,
Κύπωρος. Αἰδάμας δὲ ὕστερον διὰ μύθων Ἦρας, καὶ ἑστὶ
ἐξ Ἰνέης ὑστερήσῃ πύδων. αὐτὸς μὲν γὰρ μακρὸς, ἐπὶ-
10 ξόσε Λεωφρόν. Ἰνώ δὲ Μελικέρτῳ μὲν ἑαυτῆς εἰς
πύλας ἔρριπεν. ἐκποσὼν δὲ τὸ Βοιωτίας, ἐκωιδά-
νατο τῷ θεῷ πρὸ κατοικησῶ. χρυσόπτερος δὲ αὐτῷ χα-
πτικῆν ἐν ᾧ αὖτὸν πτόπῳ ὑπὸ ζώων ἀγρίων ξενι-
15 θῆ. πολλὰν χώραν διελθὼν, ἐπέτυχεν λύκοις περ-
σάτων μικρὰς νεμομένοισι· οἱ δὲ θωρήσαντες αὐτὸν,
αὐτὸν διηρυνῶτο ὑπολιπόντες ἔφυγον. Αἰδάμας δὲ κτύσας
τὴν χώραν, Αἰδαμαντίας ἀπ' ἑαυτοῦ περσσηρόδοσι, καὶ
γῆμας Θερμῶν πρὸς Τυφίῳ, ἐρχόμενος Λαύκωνα,
Ερυθρόν, Σχοινία, Πτόον. Σίσιφῳ δὲ Αἰόλῳ
20 κτύσας Εφύρῳ πρὸς νυκτὶ λεγομένῳ Κόρινθον, κα-
μὲν Μελίππῳ πρὸς Ἀτλασίῳ· ἐξ αὐτοῦ πᾶς γίνεται
Γλαῦκος, ὃς πᾶς Βελλεροφόντης ἐξ Εὐρυμέδης ἐχθρ-
νήθη· ὃς ἐκτείνει πρὸς πειρίππου Χίμαιραν. κο-
λάζεται δὲ Σίσιφῳ ἐν ἄλῃ, πίπτοντι τῶν χειρῶν καὶ τῇ
25 κυρτῇ κυλίων, καὶ σῆτον ὑπερβάλλειν δέλων. οὐδὲν
δὲ ὠδμήνῳ ὑπὸ αὐτοῦ, ὠδῆται πάλιν εἰς Ἰνέῳσιν·
πίνει δὲ πρὸς πρὸς πρὸς δίκην, διὰ πρὸς Ἀσπὸς δυ-
γατὶς Αἰθναν· ὑπάσαντα γὰρ αὐτῷ κρύφα Δία,
Ἀσπὸς μινύπῃ ζητοῦσιν λέγεται. Διόνῳ δὲ βασι-
30 λείῳ τῆς Φακίδος, Διὸς πρὸς πρὸς γαμῆν

xit uxorem : qua illi filiam *Asteropeam* parit, & ma-
 res *Anetum*, *Actorem*, *Phylacum*, & *Cephalum*, qui
Procrin *Erechthei* filiam sibi coniungunt. Hunc autem
 contra *Aurora* impatienter amans, rapuit. At *Perieres*
Messena potitus, *Gorgophonem* *Persei* filiam in matri-
 monium accepit : de qua *Aphareus*, *Leucippus*, *Tyn-
 dareus* & *Icarus* filij orti sunt. Pleriq; verò *Perieren*
 asserunt non ex *Æolo*, sed *Cynorta*, qui *Amycla* filius
 fuit, natum. Proinde qua de *Perieris* nepotibus tradun-
 tur, ubi de *Atlantis* genere agetur, dicemus. *Magnus*
 autem *Æoli* filius, *Naidem* nympham ducit uxorem,
 ex qua filios gignit *Polydæum* ac *Dietyon*. Hi *Seriphum*
 incoluere. *Salmonæus* autem prius quidem circa *The-
 saliam* habitavit ; at reuersus ipse in *Elidem*, urbem
 ibi condidit. Qui cum contumeliosus suapte foret inge-
 nio, seq; *Ioui* adæquaret, sua ipsius impietatis pœnas
 luit. Nam se *Iouem* esse predicabat, & qua illi dedicari
 solebant, ea sibi immolari inebat. Necnon pelles detra-
 ctas in quadriga cum lebetibus aneis agitando tonitrua
 se concitare dictitabat ; necnon iaculans in cœlum ar-
 denteis faces, fulgura se imitari iactitabat. Hinc ipsum
Iupiter fulminat : urbemque ab eo conditam, extinctis
 ciuibus omnibus, solo equauit. Caterùm *Tyro* *Salmo-
 nei* filia ex *Alcidice* gnata, cum apud *Cretheum* *Salmo-
 nei* fratrem aleretur, *Enipei* fluij amore flagrant,
 atq; ad illius fluentia cōtinenter accedēs, propter amnem
 conqueri minime desinebat. *Neptunus* interim sumpta
Enipei forma, cum ipsa concubuit. Hac autem, cum ge-
 minos clanculum peperisset, infantes exponit. *Expositis*
 autem pueris, & equarijs pastoribus prætercuntibus,
 equarum una, cum infantium alterum ungula, casae
 quodam, tetigisset, faciei partem liuidulam reddidit.

- καὶ αὐτῷ γίνεται θυγάτηρ μὲν Ἀστεροπία· παῖδες δὲ
 Αἰνὰτος, Ἀλκτὼρ, Φύλακος, Κέραλθ, ὅς γε γαμῶ
 Πέλοιν τὴν Ἐρεχθίδος. αὐτῷ δὲ ἡ Ἥως αὐτὸν
 ἀρπάζει ἐραδιεύου. Πειρήρης δὲ Μεωήνῳ καταχών,
 5 Γοργοφόνῳ τὴν Περσέως ἐγγυμνὸν· ἐξ ἧς Ἀφαιδὸς
 αὐτῷ καὶ Λάκωντος, καὶ Τυωδάρως, ἐπὶ τε Ἰχέειθ,
 παῖδες ἐγγόντο. πολλοὶ δὲ καὶ Πειρήνῳ λέγεισιν,
 ἐκ Αἰόλου παῖδας, ὧν ἂν Κυωόρτα τῷ Ἀμύκλῳ. διότι
 τὰ περὶ τῆς Πειρήρης ἐγγόνων, ἐν τῷ Ἀλκωνικῷ
 10 γένει δηλώσονται. Μάγνης δὲ Αἰόλου γαμῶ νύμφῳ
 Ναΐδῃ. καὶ γίνονται αὐτῷ παῖδες, Πολυδέκτης, καὶ
 Δίκτυς. οἳ Σείριον ὤκησαν. Σαλμωνίδης δὲ, τὸ
 μὲν πατρὸς περὶ Θεσσαλίαν κατέρκει· παρὰ γὰρ ὁμῶς
 δὲ αὐτῷ εἰς Ἥλιν, ἐκεῖ πόλιν ἔκτισεν. ὑβριστεῖς
 15 δὲ ὦν, καὶ τῷ Διὶ ἐξισυῖν θέλων, διὰ τὴν ἀστέ-
 βειαν ἐκολάσθη· ἔλεγε γὰρ αὐτὸν τῷ Δία, καὶ τὰς
 ἐκείνου ἀφελόμενον θυσίας, αὐτὸς περὶ ταύτας δύνειν.
 καὶ βύρας μὲν ἐξηρημένας ἐξ ἀρμάθῃ μὲν λεβήτων
 χαλκῶν σύρειν, ἔλεγε βροντῶν· ἑλλάνων δὲ εἰς ἕρ-
 20 νὸν αἰδομένας λαμπάδας, ἔλεγε ἀσφάπην. Ζεὺς
 δὲ αὐτὸν καραυώσας, τὴν κτερίσσειν ὑπὸ αὐτῷ πό-
 λιν καὶ τὰς οἰκήτορας ἡφαιστο πάντας. Τυρὸν δὲ ἡ
 Σαλμωνίδης θυγάτηρ καὶ Ἀλκιδίχης, παρὰ Κρηδεῖ
 τῷ Σαλμωνίδῳ ἀδελφῷ προσημνίῃ, ἔσται ἔχει
 25 Ἐνιπέως τῷ ποταμῷ· καὶ σιωπῶν ἐπὶ τὰ τέταρτα
 ῥῆθρα φοιτῶσα, τῷ ποταμῷ ἀποδύρεται. Ποσειδῶν δὲ
 ἐπελάττει Ἐνιπεί, συλκτικλίδη αὐτῇ. ἡ δὲ, ἡγή-
 σασα κρύφα διδύμους παῖδας ἐκτίθησιν. ἐγκειμένων
 δὲ τῇ βρεφῶν, παριόντων ἱπποφορβῶν, ἵππος μίαν
 30 περὶ σφαιρὴν τῇ χαλῇ πατὴρ τῇ βρεφῶν, πλείον
 π τῷ περὶ σφαιρὴν μίαν ἐποίησιν. ὁ δὲ ἱπποφορβὸς

Tum equarius infanteis ambos suscepit alendos, & cui
 linidula reddita est faciei pars, Peliam nominavit, quasi
 Linium dixeris : alterum verò Neleum vocat. Qui
 cum ad iustam integramq; aetatem pervenissent, agnita
 matre, nonercam, quòd eius opera parentem male affe-
 ctam percepissent, facto in eam impetu occiderunt: quæ,
 tametsi intra Iunonis templum confugere antevertis-
 set, eam tamen Pelias super aram ipsam ingulavit : &
 in omnibus rebus Iunonem negligebat. Atqui postea in-
 ter se discordiâ exercere non desierunt. Neleus demum
 regno pulsus Messeniam commigravit, & Pylo urbe con-
 dita, Chloridæ, Amphionis filiam sibi copulavit: de qua
 Peronem puellam genuit: sed mares, hosce, Taurum, A-
 sterium, Pylaonem, Deimachum, Eurybium, Epidaurum
 Rhadium, Eurymenem, Euagoram, Alastorem, Nesto-
 rem, & Periclymenum : cui etiam Neptunus in varias
 sese formas transmutâdi potestatem fecit: hunc pugnam,
 quo tempore Pylum urbem Hercules vi cepit, modò in
 leonem, modò in serpentem, nunc in apem, facie cõversa,
 ab Hercule tamen cum ceteris Nelei filijs occisus est.
 Solus autem Nestor servatus est incolumis, quippe qui
 apud Gerenios educabatur: & ducta uxore Anaxibia,
 Cratiei filia, foemina Pisidicen & Polycastem : mares
 autem Perseum, Straticum, Aretum, Echephronem,
 Pisistratum, Antilochem & Thrasymedem suscepit.
 Pelias verò Thessaliam incolebat: ducta Biancis filia
 Anaxibia, siue, ut quidam valent, Phitomaache ex Am-
 phione orta, filium Acastum genuit, & foemineæ sexus
 Pisidicen, Pelopean, Hippothoon & Alcestin. At Cre-
 theus condita Ioloë, Tyronem Salmoni filiam cepit:
 uxorem: ex qua ipsi filij nascuntur Asion, Amythaon
 & Pheres. Amythaon igitur Pylum habitas, Idomeneus

ἀμφοτέρους τὰς παῖδας ἀνελόμενον· ἔπειτα, καὶ
 τὸ μὲν, πλειοθέντε, Πελοπίαν ἐπέλεσεν· ὃ δὲ ἔπει-
 ρον, Νηλεΐα· πλειοθέντι δὲ, αἰσχυροῖσιν τὴν
 μητέρα· καὶ τὴν μητέρα ἀπέκτειναν σιδήρῳ. κα-
 5 κουμένῳ γὰρ γόντις ὡς αὐτῆς τὴν μητέρα, ὥρμη-
 σαι ἐκ' αὐτῆς. ἡ δὲ φθάσασα, εἰς τὸ τ' Ἡρας τέ-
 μνον κατέφυγον. Πελοπίας δὲ ἐκ' αὐτῶν ἦν βωμῆς
 αὐτῇ κατέσχευε. καὶ καδὸν δατέλει τὴν Ἥραν
 ἀπμάζων. ἐσαύσασα δ' ὕστερον φεύει ἀγέλοισι. καὶ
 10 Νηλεὺς μὲν ἐκπεσὼν, ἦεν εἰς Μεσσηνίῳ, καὶ Πύ-
 λον κτίζει· καὶ γαμῇ Χλωεΐδα τὴν Ἀμφίονον, ἐξ
 ἧς αὐτῷ γίνεται θυγάτηρ μὲν Πηνελόπεια· ἄρρενες δὲ
 Ταῦρος, καὶ Ἀσείων, Πηνελόων, Διόμαχος, Εὐ-
 ρύβιον, Ἐπίδαον, Ράδιον, Εὐρυμήνης, Εὐαγό-
 15 ρος, Ἀλάστωρ, Νέστωρ, Πεισινόμομον· ὃ δὲ Πύ-
 σιδων δίδωσι μεταβάλλειν τὰς μορφαί· καὶ μαχόμενον,
 ὅτε Ἡρακλῆς ἐξέπρεβεν Πύλον, γινόμενον ὅτι μὲν
 λέων· ὅτε δὲ ὄρις, ὅτε δὲ μέλισσα, ὑφ' Ἡρα-
 κλέους μὲν ἦν ἄγων Νηλεὺς παῖδων ἀπίδανεν.
 20 ἐσώθη δ' ὁ Νέστωρ μόνον· ἐπειδὴ παρὰ Γερωνίοισι
 ἐτρέφετο. ὃς γῆρας Ἀναξιβίαν καὶ Κροπίαν, θυγα-
 τράς μὲν, Πεισιδὴν καὶ Πολυδάμαν· ἐγγόνους· παῖ-
 δας δὲ, Περόσια, Στράπχον, Ἀρπτον, Εὐφρονα,
 25 Πεισίστρατον, Ἀντίλοχον, Θεστυμήδην. Πελοπίας δ'
 φεῖ Θεστυλίαν κατέκει· καὶ γῆρας Ἀναξιβίαν τὴν
 Βίαντος, ὡς δ' ἐγγόνους λέγεισι, Φιλοφάχην τὴν Ἀμ-
 φίονον, ἐγγόνους παῖδας μὲν Ἀκασαν· θυγατέρας δ'
 Πεισιδὴν, Πελοπίαν, Ἰσχυρίαν, Ἀλκιστίν.
 30 Κροπίης δὲ κτήσας Ἰωλχόν, γαμῇ Τυρῷ καὶ Σαλ-
 μονέας [τὴν αὐτῇ ἀδελφίδαν] ἐξ ἧς αὐτῷ γί-
 νονται παῖδες, Ἄλκων, Ἀμυδάων, Ἑρπης. Ἀμυ-
 δάων μὲν δὲ οἶκον Πύλον, καὶ δαμόνιος γαμῇ τὴν

Pheretis filiam sibi coniugio sociavit, cui ex ea liberi oriuntur Bias & Melampus; qui, cum ruri ageret, ac pro ipsius edibus querens esset, in eaq; serpentium latebra esset, occisis à ministris serpentibus, cetera quidem reptilia congestis lignis concremanit, at serpentium pullos educavit: qui cum ad iustum corporis modum succrenissent, ipsum iam dormientem circumstiterunt, & ex utroque humero illius aures linguis exstergebant. Tandem expergefactus, excitatusque, ac perterrefactus, superuolitantium avium voces intelligebat, & quae ab ijs futura edocebatur, mortalibus predicebat. per haruspicinam praeter ea vaticinari ab ijs didicit. Ad haec Apollini prope Alpheum obviam factus, circa cetera vaticinandi peritissimus evasit. Bias verò Amythaonis filius, Peronem Nolei filiam uxorem dūpoposcit. Hic, permulctis filiam suam expetentibus, eam nulli, nisi qui Phylaci ad se boves abegissent, se traditurum, dictitabat. Ea verò ad Phylacem urbem custodia cavis servabantur: ad quem neque mortalium quisquam, neque ferarum ulla proxime accedere audebat. Quare cum nulla vi boves abigi possent, Melampodis fratris opem sibi constituit implorandam. Id illi germanus se praestiturum pollicetur, eiq; abigendum deprehensum iri praedixit: qui, si iam annum planè exactum in vinculis iacuerit, ita demum boves habiturum se cecinit. Posteiussmodi pollicitationem Phylacem versus contendit, atque, ut praedixerat, deprehensus in furto, coniectus in vincula domi custodiebatur. Deinde verò toto prope anni circuitu revoluta, teredinum in summo tecti culmine trabem corrodentium sonum audit: & quantum è trabe derosum esset, percontante, teredinibus tum minimum superesse respondentibus, alio se statim traduci iubet. quo vix dum

- φέρητος· καὶ γίνονται παῖδες αὐτῷ Βίας καὶ Μελάμ-
 πους· ὃς ἐπὶ τῇ χειρὶ διατελὼν, ὥς περὶ τῆ
 οἰκίσσεως αὐτῷ δρυὸς, ἐν ᾗ φωλίδες ὄφρων ὑπῆρχαν,
 ἀπεκλειναύτων τῇ δρεαπόντων τὴν ὄφρος, τὰ μὲν
 5 ἐρπετὰ, ξύλα συμφορήσας, ἔχουσιν τὴν δὲ τῇ ὄφ-
 ρων νεοσσὺς ἔδρεψεν. οἱ δὲ, γυρόμενοι τέλειοι,
 φευσάντες αὐτῷ κοιμωμένῳ τῇ ὄμῳ ἐξ ἑκατέρου,
 ταῖς ἀκοαῖς τῇ γλώσσῃς ἐξεκλάδισεν. ὁ δὲ, ἀνστής,
 καὶ γυρόμενος φειδέης, τῇ ὑπερποτιμένων ὀργῶν
 10 τὰς φωνὰς σφύρει· καὶ παρ' ἐκείνων μανθάνων, πρὸ-
 λεγε τοῖς ἀνθρώποις τὰ μέλλοντα. προσέλαβε δὲ
 καὶ τὴν ἐπὶ τῇ ἱερῶν μαντικῇ. φειδὲς τῇ Ἀλφειῶν
 σωτηριῶν Ἀπόλλωνος, τὸ λοιπὸν ἄριστος ὡς μάστις,
 Βίας δὲ ὁ Ἀμυδαῖον ἐμνησεύετο Πηρὸς τῇ Νη-
 15 λέως. ὁ δὲ πολλῶν αὐτῷ μνησθεομένων τὴν θυγα-
 τέρα, δώσιν ἔφη τὰς φυλάκας βόας κομίσαντι
 αὐτῇ. αὐταὶ δὲ ἦσαν ἐν φυλάκῃ καὶ κύνων ἐφυλάσσαν
 αὐτὰς· ὃν ἔτε ἀνθρώπος, ἔτε θηρίον πλάς ἐλθεῖν
 ἐδίωκετο. πάντας ἀδυνατῶν Βίας τὰς βόας κλέψαι
 20 παρέχεται τῇ ἀδελφῶν συλλαβέσθαι. Μελάμπους δὲ
 ὑπέχετο· καὶ προείπεν ἐπὶ φωραδίσσει κλέπῳ· καὶ
 δεδείς ἐσαυτὸν, ἔτω ταῖς βόας λήψεται. μὲν δὲ τῇ
 ὑπόχρην, εἰς φυλάκην ἀπῆει· καὶ χαδὰς προείπε,
 φωραδὴς ἐπὶ τῇ κλοπῇ, δεσμοῖς ἐν οἰκῷματι ἐφυ-
 25 λάσσειτο. λειπομένους δὲ τῇ ἐσαυτῇ βραχέῃ χρόνῳ,
 τῇ κατὰ τὸ κορυφαῖον τῆς σέγης σκαλῶν ἀκύνει. τῇ
 μὲν ἐξοπῶντος πόσον μέρος ἦδεν τῇ δοκῇ διαβέβη-
 ται· τῇ δὲ, ἀποκριναμένων λοιπὸν ἐλάχισον ἔθ-
 30 καὶ ταχέως ἐκέλευσεν αὐτὸν εἰς ἕτερον οἶκημα με-
 ταγαγεῖν. γυρόμενος δὲ νύκτε, μετ' ἑὸν πολὺ σφωπέσει
 τὸ οἶκημα, δαυμάσας δὲ φύλακος, καὶ μαδῶν ὅτε

facto, domus illud corrumpit. id admiratus Phylacus, ubi vatem illum optimum esse animaduertit, solutum vinculis, qui posset Iphiclus filius prolem habere; ut vaticinetur, efflagitat. Tum ille, quatenus bona recipiat, se vaticinaturum pollicetur. Inde matris duobus tauris, eorumque visceribus particulatim concisis, ad inaugurandum auceis auocauit, ad quem cum vultur aduolasset, ab eo iam cognoscit, quod olim Phylacus arietes in agro castrans non procul ab Iphiclo sanguine adhuc madentem cultrum locauit. Quare puer metu perculsus cum sese in fugam coniecisset, in sacra quercu gladium defixit, eamque obductus cortex operuit. Inuēto itaque cultro, si abrasam, inquit, ferri rubiginem, denos dies Iphiclo in vino potandam dederit, filium de se prolem esse geniturum. Hec à vulture praeceptus Melampus, cultrum reperit, & Iphiclo abrasam & illo rubiginem denos per dies bibendam propinauit; Et is Podarce filium procreauit. At Melampus boues Pylum perduxit, fratrique Peronem Nelei filiam consecutus in coniugium collocauit, & Messene aliquandiu mansit. Postea verò quam Bacchus Argiuis mulieribus furorem iniecit, pactus regni partem, eas vesania liberauit; quo etiam cum Biante fratre commigravit. Porro Biantis & Peronis filius Talans fuit, de quo & Lysimache Abantis Melampodis filij, nati sunt, Adrastus, Parthenopaus, Pronax, Mecisteus, Aristomachus, Eriphyle, quae nupsit Amphiarao. Parthenopaus autem Pronaxum creat, qui cum Epigoni in bello contra Thebanos militauit. Mecisteus Euryalum genuit, qui aduersus Troiam nauiganit. ex Pronacte natus est Lycurgus. Sed Adrastus ex Amphithea Pronactis filia, fruminei quidem sexus Argiam, Deipylum, Egialeam,

- ἐπὶ μαστίγῃ ἄριστος, λύσας παρεχάλεσσεν ἐπὶ πῖν, ὅπως
 ἔκωπ τὸ παιδί Ἰφίκλῳ παῖδες γινώσκοντες. ὁ δὲ, ὑπέ-
 ρχτο, ἐφ' ᾧ τὰς βόας λήψεται, καὶ καταδύσας ταύ-
 ρους δύο, καὶ μελίσσας τοῖς οἰωνοῖς προσεκαλέ-
 σατο· παρὰ γνομένην δὲ αἰγυπιῶν, παρὰ τέττε μαν-
 θάνει δὴ, ὅπ' φύλακ' ποτὲ κριοὺς τίμωνων ὀπ-
 ᾷ ἀρχῶν, παρὰ τὸν Ἰφίκλῳ τὴν μάχαιραν ἡμα-
 γμένῳ ἐπὶ κατέθετο· δεισύνει δὲ τὸ παιδί, καὶ
 10 φυγόντων αὐτοῖς, κατὰ τῆς ἱερᾶς δρυὸς αὐτῷ ἐ-
 πιξε, καὶ ταύτῃ ἀμφιτροχῶσας ἐκάλυψεν ὁ φοιτῶν.
 ἔλεγον οὐκ ἀρεδείσης τῆς μαχαίρας, εἰ ξύσῃ τὸν
 ἰὸν ἐπὶ ἡμέρας δέκα Ἰφίκλῳ δ' ὅ πῖν, παῖδα φωνή-
 σει. ταῦτα μολὼν παρ' αἰγυπιῶν Μελάμποις, τὴν μὲν
 15 μάχαιραν εὔρε, πρὶν δὲ Ἰφίκλῳ τὸν ἰὸν ξύσας, ὅπ' ἡ-
 μέρας δέκα δέδωκε πῖν, καὶ πᾶσι αὐτῷ Ποδάρκῃς
 ἐγγύετο. τὰς δὲ βόας εἰς Πύλον ἤλασε, καὶ τὴν αἰ-
 δελφῶν τὴν Νηλέως θυγατέρα λαβὼν ἔδωκε, καὶ
 μέχρι μὲν πνὸς ἐν Μεσσηνί κατέφκει. ὡς δὲ τὰς
 ἐν Ἀργεὶ γυναικὰς ἐξέμνη Διόνυσος, ἔσθ' ἔμεινεν
 20 βασιλείας ἰσχυρότατος αὐτοῖς, ἐκεῖ μὲν Βίαντος κα-
 τέφκησε. Βίαντος δὲ καὶ Πηρῆς Ταλαῶς, καὶ καὶ Λυσί-
 μάχης τῆς Ἀβαντος τῆς Μελάμποδος, Ἀδραστος,
 Παρθενόπαιος, Περφίναξ, Μηνιστῆς, Αἰεσίμαχος,
 Βειφύλις, ἡ δὲ Ἀμφιάρεος γαμεῖ. Παρθενόπαιος δὲ
 25 Προμαχος ἐγένετο, ὃς μὲν τῇ Εὐπρόκῳ ὅπ' Οὐβας
 ἐφρατεύθη. Μηνιστῆς δὲ Εὐρύαλος, ὃς ἦκεν εἰς Τερί-
 αν. Περφίνακτος δὲ ἐγγύετο Λυκῆρος, Ἀδράστῃ δὲ
 καὶ Ἀμφιθέας τῇ Πρωίνακτος, θυγατέρες μὲν Ἀργίας
 Διπύλην, Αἰγιάλειαν. παῖδες δὲ Αἰγιάλειος, Κυά-
 30 νιππος. Φέρης δὲ ὁ Κρηδεύς, Φέρας ἐν Θεσσαλίᾳ

sustulit: mares autem *Egialeum* *Cyanippumq;* habuit: *Phores* *Crethæi* filius, qui *Pheras* urbem *Theſſalia* condidit, *Admetum* ac *Lycurgum* procreavit; *Lycurgus* circa *Nemeam* habitavit. Qui ducta *Eurydice*, vel, ut alij narrant, *Amphithea* uxore, *Ophelten* cognomento *Archemorum* genuit. Caterum *Admeto* *Pheris* regnanti, *Apollo* mercede conductus seruiuit, quo tempore *Pelia* filiam uxorem depoſcebat. *Pelias* ab eo currum, à leone & apro trabendum, poſtulat: *Admetus* *Apollinis* ope leonem & aprum iunctos ad regem perduxit: & *Alceſtis* capit: qui cum in nuptijs de more ſacra faceret, *Diana* immolare oblitus, aperto thalamo, magnum draconum globum inuenit. Cui tum *Apollo* numinis iram placandam eſſe monuit, & à *Parcis* deinde depoposcit, ut cum *Admetus* in humanis eſſe deſturus eſſet, tum mortis periculum euaderet, ſi quis pro ſo ſive pater, ſive mater, aut uxor mortem ultro ſubierint. Poſt, ubi illi moriendi dies aduenit, parentes pro filio è vita migrare noluerunt, *Alceſtis* autem pro marito ſuo mori non dubitauit, & eam *Proſerpina* rurſus in vitam remiſit, ſed, ut quibuſdam placet, *Hercules* commiſſa cum *Plutone* pugna, ad ſuperas auras reduxit. *Iaſon* autem *Æſone*, *Crethæi* filio, & *Polymede* *Antolyci* filia natus, *Iolcum* urbem habitabat. *Pelias* *Iolci* poſt *Crethæum* regnauit: cui de regni ſucceſſore ſciſcitantia reſpondit *Apollo*, qui alterum pedem duntaxat calceatum haberet, cauendum eſſe. Primò cum id genus oraculi minimè intellexiſſet, paulò poſt reiſpa percepit. Nam cum in littore *Neptuno* immolaret, cum permultos, tum etiam *Iaſonem* eò accerſiuit. Is verò, quòd rei ruſtica deſiderio teneretur, ruri agens ad eadem ſacra properauit; & *Anaurum* annem traiciens, alterum

- κῆρας, ἐγέννησεν Ἀδμήτον καὶ Λυκῆρρον· Λυκῆρ-
ρος μὲν οὖν περὶ Νεμέαν κατώκησε· γῆρας δὲ
Εὐρυδίκην, ὡς δὲ ἔνιοί φασιν, Ἀμφιδέαν, ἐγέν-
νησεν Οφελτίῳ κληθέντα Ἀρχέμορον. Ἀδμήτης δὲ
5 βασιλεύοντος ἦν Φερῶν, ἐθήδευσεν Ἀπόλλων αὐ-
τῷ μνηστευομένῳ τῷ Πελεΐῳ θυγατέρα ἈλκΗΣΙΝ. ἐ-
κείνῳ δὲ δώσειν ἐπαγγελαμένῳ Πελεΐῳ τὴν θυ-
γατέρα, τῷ καταζώξαντι ἄρμα λεόντων καὶ χά-
σσαν· Ἀπόλλων Ζεύξας ἔδωκεν. ὁ δὲ κομίσας πρὸς
10 Πελεΐαν, ἈλκΗΣΙΝ λαμβάνει. θυῶν δὲ ἐς τοῖς γά-
μοις, ἐξελαδίῳ Ἀρτέμιδι θυῶσι. διὰ τὸτο τῷ δά-
λαμον αὐοίξας, εὖρε δρακόντων σπείραμα πεπλη-
γμένων. Ἀπόλλων δὲ εἰπὼν ἐξιλάσκειναι τὴν θεόν,
ἤϊστατο περὶ Μοιρῶν, ἵνα ὅταν Ἀδμήτος μέλλει
15 τελέσῃ, ἀπολυθῇ τοῦ θανάτου, ἢ ἐκείνης τῆς
ἡμέρας αὐτῷ θνήσκῃν ἔλθῃται, πατὴρ ἢ μήτηρ, ἢ γυνή.
ὡς δὲ ἦλθεν ἢ τῷ θνήσκῃν ἡμέρα, μήτε οὐ πα-
τρὸς, μήτε τῆς μητρὸς ἡμέρας αὐτῷ θνήσκῃν θελόν-
των, ἈλκΗΣΙΣ ὑπὲρ αὐτῷ ἀπέθανε· καὶ αὐτῷ πάλιν
20 ἀνέπεμφεν ἡ Κόρη· ὡς δὲ ἔνιοι λέγουσιν, Ἡρα-
κλῆς μαχρὰ μῆκος Ἀδῆ. Αἴσωνος δὲ τῷ Κρηθέως καὶ
Πολυμήδους τῆς Αὐτολύκῃς, Ιᾶσων. οὗτος ὅκει ἐν
Ἰωλκῇ. τῆς δὲ Ἰωλκοῦ Πελεΐας ἐβασίλευσε μετὰ
Κρηθέα, τῷ γῶμένῳ περὶ τῆς βασιλείας ἐδέσπι-
25 σεν ὁ θεὸς, τῷ μονοσαύδαλον φυλάττειναι. τὸ μὲν
οὖν παλαιόν, ἡγνότερον τῷ γῶμένῳ, αὐτοῦ δὲ ὕστε-
ρον αὐτὸν ἔγνω. τελέων γὰρ ἐπὶ τῇ θαλάσῃ Πο-
σειδῶνι θυσίας, ἄλλοις τὲ πολλὰς ἐπὶ ταύτῃ, καὶ τῷ
Ιᾶσωνα μετεπέμψατο. ὁ δὲ πόθεν μαρτυρίας ἐς τοῖς
30 χρείοις διατελῶν, ἔσπευσεν ἐπὶ τὴν θυσίαν. δια-
βαίνων δὲ ποταμὸν Ἀναῖον, ἐξῆλθε μονοσαύδαλος,

in anenis alneo amisit calceum. Id ubi Pelias vidit, oraculum animo repetens, propius eum accedit, rogatque, Quidnam, habens potestatem, facturum esset, quando sibi ex oraculo predictum fuerit, à civium aliquo mortem sibi illatum iri. Hic autem siue forte quadam superuenit, siue Iunonis ira, ut Medea malum veniret Pelia, quippe qui Iunonem nullo dignabatur honore, pellem velleris aurei, ut illa afferret, imperarem, respondet Iason: quòd ubi Pelias audiuit, Iasonem ad pellem eiusmodi ire statim precepit. Hac autem in Colchis suspensa è quercu in Martis luco viscebatur: ac sub insomnis draconis custodia asseruabatur. Ad hanc igitur missus Iason Argum Phrixi inuitavit. At is Minervæ consilio navim remorum quinquaginta construit, eamque à fabri nomine Argo appellavit: ad cuius proram tabulam vocalem è fago Dodonidis silvæ accommodavit. Nani itaque confecta, Iasoni scitanti oraculum, Deus vela facere permisit, cum iam totius Græciæ optimum quemq; in unum congregasset, quorum nomina hæc sunt: Tiphys Hagnia filius, cui navis gubernaculum delegatum fuit. Orpheus O Eagri. Zetes, & Calais Boreæ filij, Castor, & Pollux Iouis, Telamon, ac Peleus Æaci, Hercules Iouis, Ægei Theseus. Idas, & Lynceus Apharei. Amphiaræus Oiclis. Caneus Coronæus. Palæmon Volcani vel Ætoli. Cephæus Alceæ: Laertes Arcefiæ. Antolycus Mercurij, Atalanta Schœnei. Menœtiæ Actoris. Actor Hippasij. Admetus Pheretis. Acastus Pelia. Eurytus Mercurij. Meleager O Encei, Anceus Lycurgi. Euphemus Nepæuni, Pæas Thaumaci. Buteus Feteontis, Phænus, & Staphylus Dionysij. Erginus Neptuni. Perichymæus Nelei. Angeas Heliæ. [sen Solis] Iphielus Thestij. Argus Phrixi, Euryalus Mecistei.

- ἢ ἕτερον ὑπολέσας ἐν τῷ ρείδρῳ πιδίλυν. Διασά-
 μβηθ' ὃ Πελίας αὐτῶν, καὶ τ' ἡγεμονὶν συμβαλόν,
 ἤρωτα προσελθόν, πῇ αὖ ἐποίησεν ἐξουσίαν ἔχων,
 εἰ λόγον ἦν αὐτῷ, πρὸς πινυθ' φονδύθισσάω ἢ πο-
 λιτῶν. ὃ δ', εἴτε ἐπ' ἄλδεν ἄλλως, εἴτε διὰ μύων
 Ηρας, ἢν' ἔλθοι κακὸν Μήδεα Πελία· τίμω δ' Ηρα
 καὶ ἐπίμα· τὸ χρυσόμαλλον δέρας, ἔφη, προσέ-
 τατήν μ' ὀφείναι αὐτῷ. τῷτο Πελίας ἀλύσας, δίδυς
 ἐπὶ τὸ δέρας ἔλδην ἐκέλευσεν αὐτὸν, τῷτο δ' ἐν
 10 Κόλχοις ἡν' Ἀρεθ' ἄσσει κρεμνόμενον ἐκ δρυὸς.
 ἔφρεντο δ' ὑπὸ δράκοντι αὐπνε. ὅπ' τῷτο πη-
 πόμβηθ' ἰάσαν, Ἀργον παρεκάλεσε δ' Φεῖξ. κα-
 κείνθ' Ἀθινᾶς ὑποδιδάμενης πνυτικόντορον ναῦν κα-
 τεσκάδασε τίμω προσσφραδδεῖσαν ὑπὸ τῷ κατεσκάδα-
 15 σαντιθ', Ἀργῶ· καὶ δ' ὃ τίμω πρὸς ἐνήμεον Ἀ-
 θινᾶ φωνῇ φηγῆ δ' Δωδωνίδος ξύλον. ὥς δ' ἡ ναῦς
 κατεσκάδαθη, καὶ χρωμένῳ, ὃ Διὸς πλεῖν ἐπ' ἡμε-
 συναδροῖσιν πρὸς αἰετοῖς δ' Ἑλλάδος. οἱ δ' σωμα-
 δροῖδέντες εἰσὶν οἶδε· Τίφει Ἀγνίει, ὃς ἐνυβέρνα
 20 τίμω ναυῷ· Ορφῶς Οἰάχῳ, Ζήτῃ, καὶ Κάλαις Βο-
 ρεῖ· Κάτωρ καὶ Πολυδύκης Διός· Τελαμών, καὶ
 Πηλῶς Αἰακῷ· Ηρακλῆς Διός· Θησεύς Αἰγέως·
 Ἴδας καὶ Λυγχεύς Αφάρειος· Ἀμφιάρεθ' Οἰκλέης·
 Καϊνέως Κόρυμπθ'· Παλαίμων Ηφαίστου, ἢ Αἰτωλῷ·
 25 Κηφεύς Αλεῦ· Λασέρτης Ἀρκεισίῳ· Αὐτόλυκος Ἐρμού·
 Ἀπαλατῇ Σχοινέως· Μενόιπιθ' Ἀκτορῶ· Ἀκτωρ
 Ἰσπάσῃ· Ἀδμητος Φέρηθ'· Ἀχαιὸς Πελίας· Εὐρύθ'·
 Ἐρμού· Μελέαρχθ' Οἰνέως· Ἀγκάθ'· Λυκέργῳ·
 Εὐφρημος Ποσειδῶνθ'· Ποίας Θαυμάκῳ· Βύτης Τε-
 30 λέονθ'· Φαῖος καὶ Στάφυλος Διονύσει· Ἐργινοῦ
 Ποσειδῶνθ'· Πεικλύμενθ' Νηλέως· Αὐγέας Ηλέ·
 Ἰφικλθ'· Θερσίῳ· Ἀργῷ· Φεῖξ· Εὐρύαλος Μηνειῶς·

Penelopeus Hippalmi. Leitus Aleætoris. Iritus Næuboli, Ascalaphus, & Almenus Martis, Asterius Cometa, Polyphemus Elati. Hi igitur nauarcho Iasone euecti in Lemnum appellunt. Hac insula tum viris omnibus orbata Hypsipyles Thoantis filia imperio regebatur, cuius rei causam hanc fuisse legimus; Lemnia mulieres Venerem nihili faciebant, quæ ea de causa teterrimum illis graueolentie virus iniecit. Et viri è Thracia Lemno proxima abductis captiuis mulierculis, cum ijs cõcumbabant. Tum Lemnia quòd à coniugibus spernerentur non modo patres ipsos, sed & viros, suum quaq; ingularunt, una tamen omnium Hypsipyle Thoantem patrem absconditum seruauit illasum. Mox Argonauta in Lemnum, quæ tum à mulieribus tenebatur, appulsi, cum illis rem habuerunt. Hypsipyle verò ab Iasone compressa Euenum, ac Nebrophonum liberos gignit. A Lemno deinde ad Doliones, quibus tunc Cyzicus imperabat, peruenerunt. Hic eos benignissime excepit. Qui noctu illinc auecti, reslantium ventorum impetu noctu nescij rursus ad Doliones appulerunt. Qui dum finitimorum, Pelasgorum hostium copias esse arbitrarentur (continenter enim cum finitimis bellum gerebant) pugnam per noctem conserunt ignari aduersus ignaros. Cæsis itaque Dolionum plerisque, & rege Cyzico, Argonauta, ubi per diem rem cognouerunt, multis cum lacrymis ac detonso sibi capillo, Cyzicum magnifice tumularunt. quo facto abiire: nec longo post tempore in Mysiam deueniunt. Hic Herculem cum Polyphemo reliquerunt. Quoniam Hylas Thiodamantis filius, & Herculis amasius aquatum emissus, ob eximiam ipsius formæ præstantiam à nymphis raptus est. Et Polyphemus, cum illum reclamantem audisset, nudato ense à latronibus

- Πλωέλεως Ἰσπάλμου · Λήϊτος Διέκτορος · Ἰελλῶ
 Ναυβόλε· Ασκάλαρος καὶ Αλμύρῳ Ἀρεως· Ἀσείιος
 Κομήτης· Πολύφημος Ελάτης· ἔτοι ναυαρχῆν Ἰά-
 5 σονος ἀνενεχθέντες, περιόχουσι Λήμνω. ἔτυχεν δὲ ἡ
 Λήμνος ἀνδρῶν ποτὲ ἔσσι εἶρημος, βασιλευμένη δὲ
 ὑπὸ Τψιπύλης, τῆς Θόαςτος, δι' αἰτίαν τινῶδε. αἱ
 Λήμνιαι τὴν Ἀφροδίτῃ ἐκ ἐπίμου. ἡ δὲ αὐταῖς
 ἐμβάλλει δυσσομίαν, καὶ διὰ τῆτο οἱ γήμαντες αὐτὰς
 ἐκ τῆς πλησίον Θράκης λαβόντες αἰχμαλωτίδας συν-
 10 δυνάζοντο αὐταῖς. ἀπμαζόμεναι δὲ αἱ Λήμνιαι,
 τὺς τε πατέρας, καὶ τὺς ἀνδρας φονδεύουσι. μόνῃ δὲ
 ἔσωσεν Τψιπύλῃ τῇ ἐαυτῆς πατέρει κρύψασα Θόας-
 τα. περιόχοντες οὖν τότε γυναικοκρατούμενη τῇ Λήμνῳ,
 μίσσονται τῇ γυναιξίν. Τψιπύλῃ δὲ Ἰάσωνι συνδι-
 15 νάζεται, καὶ ἄνδρα πῦδας, Εὐλιων καὶ Νεβεροφόνον.
 ἀπὸ Λήμνης δὲ περιόχουσι Δολίοισιν, ὧν ἑβασίλευε
 Κύζικος. ὅττι αὐτὺς ὑπεδέξατο φιλοφρόνως. νυκτὸς
 αἰαχθέντες ἐντεῖθεν καὶ περιπλέοντες ἀντιπολίαις,
 ἀγροοῦντες πάλιν τοῖς Δολίοισι περιόχουσιν. οἱ δὲ
 20 νομίζοντες Πελασγικὸν εἶναι στρατὸν, ἔτυχον γὰρ ὑπὸ
 Πελάσγων συνεχρῶς πολεμήμενοι, μάχῃ τῇ νυκτὸς
 συνάψουσιν ἀγροοῦντες πρὸς ἀγροοῦντας. κλείναντες
 δὲ πολλὰς οἱ Ἀργοναῦται, μὴ ὦν καὶ Κύζικον, μὴ
 ἡμέραν, ὡς ἔγνωσαν, ὑποδυσέμεναι τὰς τε κόμας
 25 ἐκείθεν, καὶ τὸ Κύζικον πολυτελῶς εἶδαν. καὶ μετὰ
 τὴν ταφικὴν πλεύσαντες, Μυσία περιόχουσιν. Ενταυ-
 θα, Ἡρακλῆα καὶ Πολύφημον κατέλιπον. Τλας γὰρ ὁ
 Θεοδόμαντος παῖς, Ἡρακλῆος δὲ ἐρμήμμος, ἀποστα-
 λείς ὑδρεύουσα, διὰ κάλλος ὑπὸ νυμφῶν ἡρπάγη.
 30 Πολύφημος δὲ ἀκύντας αὐτῇ βοήσαντος, ἀπασάμενος
 τὸ ξίφος, ἐδίωξεν ὑπὸ ληστῶν ἀγλατα νομίζον· καὶ

abducti putans, persecutus est, idq; Herculi obuiam facto indicat. Interea verò dum puerum Hylan uterque perquirant, nanis in altum ducta fuit; Mox Polyphemus condita in Mysia ab se urbe Cio, regni sedem illic collocavit. Verùm Hercules Argos remeavit, quem Herodotus neq; iam tum statim navigasse, sed apud Omphalen servitutem servisse affirmat. Pherecydes autem illum in Aphetis Thessalia urbe relictum fuisse refert: propterea quod Argo huiusce herois pondus perferre handquaquã posse dicebatur: Atqui Demaretes ipsum in Colchos usque navigasse tradidit. Nam Dionysius quidem ipsum Argonautarum ducem fuisse recensuit. Inde à Mysia in Bebryconum terram cõtendisse scribitur, ubi Amycus Neptuni, ac Bithynidis filius regnabat. Is Amycus, cum viribus egregijs polleret, qui in sua regna venirent, secum cestibus contendere cogebat, & devictos ita perdebatur. Tum igitur aduectus ad navim Argo, præstantissimum quemq; ad pugilatus certamen provocabat. Pollux cum eo se pugnaturum esse pollicitus, percussio illius cubito hominem interfecit. Inde cum Bebryces in Pollucem impetum fecissent, viri fortissimi, abreptis armis, eorum plerosq; in fugam actos obruncant. Hinc autem aucti Salmydessum, qua Thracia orbs est, ubi vates Phineus oculorum luce orbatus, habitabat, denenerunt. Hunc alij Agenoris filium fuisse ferunt, alij verò Neptuni, eumq; excecaturum fuisse produnt, à Dijs, alij, quòd futura mortalibus prädiceret: Nonnulli verò à Borea, & Argonautis, quòd à nouerca inductus filios suos oculorum luce privasset. Nec desunt, qui à Neptuno id factum dicant, propterea quòd Phrixus filijs à Colchis in Græciam navigationem significasset. Ad hac etiam Dij Harpyias in illum immiserunt: Eæ

1 Ἰηλοῖ σιωπῶντι Ἡρακλεῖ. ζήτοῦσιν δὲ ἀμφοτέρω
 2 τ' Ἰλῶν, ἡ ναὺς ἀνέχθη. καὶ Πολύφημος μὲν ἐν
 3 Μυσίᾳ κτύσας πόλιν, Κίου ἐβασίλευσεν· Ἡρακλῆς
 4 δ' ὑπέσχετο εἰς Ἀργεῖο. Ἡρόδοτος δ' αὐτ' ἐδὲ πῶς
 5 ἀρχὴν φησὶ πλεῦσαι τότε, ἀλλὰ παρ' Οἰμφάλῃ δρυ-
 6 λῶσιν. Φερέκλῃς δ' αὐτ' ἐν Ἀρεταῖς τῆς Θεσσαλίας
 7 ὑπολειφθῆναι λέγει, τῆς Ἀργεῖς φθειγξαμένης, μὴ
 8 δύνασθαι φέρειν τὸ τέτυκτο βαρύν. Δημαρέτης δ' αὖ-
 9 τ' εἰς Κόλχους πεπλόκοτα παρέδωκε. Διονύσιος μὲν
 10 δ' αὐτ' καὶ ἡγήμονα φησὶ τῶν Ἀργοναυτῶν ἡγεῖσθαι. Σπὸς
 11 δ' Μυσίας ἀπῆλθεν εἰς τὸ Βεβρύκων γλῶν, ἥς ἐβα-
 12 σίλευσεν Ἀμυκὸς ποσειδῶντος παῖς καὶ Βιδυνίδος
 13 ἡμιαῖος δ' ὢν ἔτερος, τοῖς περὶ τὸν ξένους ἡνάγκ-
 14 αζε πικρῶν, καὶ τῶν τ' ἄλλων ἀνέρι. ὅθεν
 15 ἡμιόμοσος οὐκ καὶ τότε ἐπὶ πῶς Ἀργῶν, τ' αἰετοῦ
 16 αὐτῶν εἰς πυγμῶν περιεκαλεῖται. Πολυδεύκης δὲ
 17 ὑποχόρμους πικτεῦσιν πρὸς αὐτὸν, πλήξας καὶ τὸ
 18 ἀγκῶνα ἀπέκτανε. ὅθεν δ' Βεβρύκων ὀρμησάντων
 19 πρὸς αὐτὸν, ἀπάσαντες οἱ αἰετοὶ τὰ ὄπλα, πολ-
 20 λοις φεύγοντας φονεύουσιν αὐτῶν. Ἰντιάδης ἀπαχθέν-
 21 τες, καταπῶσιν εἰς πῶς Θράκης Σαλμυδηνόν, ἐν-
 22 δα ἔκειτο φινδὸς μάνης, καὶ ἔφεις πεπηγευμένος.
 23 τῶτον οἱ μὲν τὸν Ἀγλῶρος εἶναι λέγουσι, οἱ δ' Πο-
 24 σειδῶνος ἔσθ'· καὶ περὶ τῶν αἰετῶν αὐτῶν, οἱ μὲν ὑπὸ
 25 δαῖν, ὅτι περὶ τῶν τοῖς ἀνθρώποις τὰ μέλλοντα·
 26 οἱ δὲ ὑπὸ Βορέα, καὶ ὅτι Ἀργοναυτῶν, ὅτι πε-
 27 δεῖς μυσταῖς, τοῖς ἰδίους ἐπύφλωσεν πᾶδας. πινὲς
 28 δ' ὑπὸ Ποσειδῶνος, ὅτι τοῖς φείξεν παῖσι τ' ἐν
 29 Κόλχων εἰς πῶς ἐλλάδα πλοῦν ἐμμένον. ἐπεμ-
 30 ψαν δ' αὐτῶν καὶ τὰς Ἀργεῖας οἱ θεοί. πλεονεχῶς δ'

verò alata erant. Qua ubi Phineo paratam esse mensam intuebantur, à cœlo denolitantes maiorem ferculorum partem abripiebant: ac reliqua per pauca, & ea quidem tam graui odore fœdata remanebant, ut edere minime posset. Argonautis igitur, qua ad navigationem suam spectarent, discere volentibus, dixit se omnia prae-moniturum, si eorum opera ab Harpyiarum iniuria liberaretur. Tum hi Phineo mensam sternunt, in qua simulac edulia apposita erāt, en repente Harpyia vastum clangorem fundentes deuolant, & esculenta diripiunt. Id verò ubi viderunt Aquilonis filij, Zetes, & Calais, alati iuuenes, nudatis ensibus illas per aerem insequuntur. Caterum planè Harpyis Borea filiorum manibus tum moriendum erat: sed & Borea filij iam tum quoque, cum insectarentur, & eas minime adepti fuissent, erat pereundum. Cum itaq; pueri persequerentur Harpyias, earum altera ad Peloponnesum in amnem Tigrin decidit: qui nunc ab illa nominatur Harpys. Hanc autem alij Nicorhoen, alij verò, Aëllapun: sunt qui alteram Ocypeten nominent, alij, Ocyrhoen; At Hesiodus eam Ocypoden nuncupat. Hac itaque per Propontidem fugiens ad Echinadas insulas usq; peruasit, qua nunc ab illa Strophades appellantur, Quippe qua cum ad eas peruenisset, iter conuertit: qua ubi litus attigisset, præ labore cum persequenti decidit. Verum Apollonius in Argonauticis ad Strophadas insulas usq; Borea filios, Harpyiarum insectationem tenuisse refert: neque malè quicquam passas, quòd inreuerando nihil postilla iniuriarum amplius se illaturas Phineo promiserunt. Liberatus igitur Phineus Harpyiarum pœnis, reliquam Argonautis navigationem explanauit: necnon illos Symplegadam petrarum discriminis admonuit. Eas verò

- ἦσαν αὐτοί. καὶ ἐπειδὴ τῷ Φινεῖ παρεπίθετο τρέπεζα,
ἐξ ἑρῶν καταπλάμβαι, τὰ μὲν πλείονα ἀνῆρπάζον·
ὀλίγα δὲ ὅσα ὁσμῆς ἀνὰ πᾶσα κατέλειπον, ὥς τε μὴ
δυνάσθαι φερόσιν ἐγκρατεῖ. βυλομένοισι δὲ τοῖς Ἀργ-
5 ναύταις τὰ περὶ τῆς πλῆθους μαθεῖν, ὑποδήσας τὸν
πλοῦν ἔφη, ὅτι Ἀργυῶν αὐτὸν ἐὰν ἀπαλλάξωσιν.
οἱ δὲ παρέδισαν αὐτῷ τρέπεζαν ἐδεσμάτων. Ἀργεαὶ
δὲ ἐξαίφνης σὺν βοῇ καταπλάσσει τὴν προφῶν ἡρπα-
ζον. θρασυάμβροι δὲ οἱ Βορέες παῖδες, Ζήτης καὶ Κά-
10 λαῖς ὄντες πλεωτοὶ, σπασάμβροι τὰ ξίφη, δι' αἰ-
ερα δάσκον. ὡς δὲ ταῖς Ἀργεαῖς χρεὼν τεθνήσκει ὑπὸ
ὅτι Βορέες παίδων· τοῖς δὲ Βορέες πωσι, τότε τελευ-
τήσιν, ὅτε αὐτὸν διώκοντες μὴ καταλάβωσι. διωκομέ-
νων δὲ ὅτι Ἀργυῶν, ἡ μὲν καὶ Πελοπόννησον εἰς τὴν
15 Τίρην ποταμὸν ἐμπέμπει· ὅς νυνὶ ἀπ' ἐκείνης Ἀρ-
πυς καλεῖται· ταύτῃ δὲ, οἱ μὲν Νικοδόλῳ, οἱ δὲ
Λελλόπουι χαλῶσιν. ἡ δὲ ἐτέρη χαλυμένη Ωκυπέτῃ,
ὥς δὲ ἔνιοι, Ωκυδῶν. Ησίοδος δὲ λέγει αὐτῷ
Ωκυπόδῳ, αὐτῇ καὶ τὴν Πελοποννήδου φέρουσα,
20 μέγας Ἐχινάδων ἦλθε νήσων· αὐτὴ νυνὶ ἀπ' ἐκείνης
Στροφάδες καλοῦνται. ἐστάρη γὰρ ὥς ἦλθεν ἐπὶ
ταύτας, καὶ ἡγομένη κατὰ τὴν ἡϊόνα ὑπὸ χαμάτι
πέμπει σὺν τῷ διώκοντι. Απολλώνιος δὲ ἐν τοῖς
Ἀργοναύταις ἕως Στροφάδων νήσων φησὶν αὐτὰς
25 διωχθῆναι, καὶ μηδὲν παθεῖν, δούσας ὄρκον, τὸν
Φινέα μηκέτι ἀδικῆσαι. ἀπαλλαγείς δὲ ὅτι Ἀρ-
γυῶν Φινεῖς, ἐμύλυσσε τὸν πλοῦν τοῖς Ἀργοναύ-
ταις. καὶ περὶ ὅτι Συμπληγάδων ὑπέθετο πετρῶν
ὅτι καὶ θάλασσαν. ἦσαν δὲ ὑδρομεγέθεις αὐταί,
30 συγκροῖσθαι δὲ ἀνὰ ἡλίας ὑπὸ τῆς ὅτι πλάματων
βίας, τὴν διὰ θαλάσσης πόρην ἀπέκλειον. ἐφέρετο
δὲ πολλὴ μὲν ὑπὸ αὐτῶν ὁμίχλη, πολὺς δὲ πάντα

ingentes fuisse memorant, quæ cum ventorum impetu agitata vicissim concurrebant, maris transitum præpediebant. Magna insuper ab ipsis nebula vis, ac magnus item strepitus excitabatur, ut ne volatilibus quidem per eas transuolare liceret. Columbam itaq; per Symplegadas medias ipsis mittere præcepit, quam si incolumem transuolasse viderent, per eas transire non dubitarent: si vero illa interisset, nullis inter petras viribus transire conarentur. Quæ cum accepissent, soluta naui discedunt, & cum proxime Symplegadas peruenissent, de prora columbam dimittunt: quæ cum per medium concurrentium scopulorum impetum volitaret, summam candam Symplegadas cœuntes deterferunt. Observato igitur scopulorum recessu, acerrimo remigationis certamine, Iunone opitulante, summa tamen puppis parte mutilata, incolumes traiecerunt. Itaq; Symplegadas ab eo tempore immota permanferunt. Nam post huiusce navis transmissionem eas fore omnino stabiles in fatis erat. Inde verò Argonanta ad Mariandynos pervenerunt: ubi ab Lyco rege benigne excipiuntur. Hic Idmon vates ab apro percussus decessit. Tiphys hîc etiam moritur: & Anceus navim se gubernaturum pollicetur. Dein præternecti Thermodontem, Caucasumq; , ad Phasim amnem venere. Hic terra Colchica flumen est. Navi in portum delata, ad Æeten contēdit Iason: cui, quæ sibi à Pelia imperata essent, enarrat: illum ad vellus aureum dūdum, cohortatur: quod se daturum Æetes pollicetur, si solus aripedes tauros sub iugum misisset. Hi autem duo erant & feri, ac mira magnitudinis, Volcani munus: qui areis præditi pedibus, ignem ore spirabant. Adhac ipsi, ubi hosce iugo iunxisset, ut draconis dentes sereret, imperat: quippe qui à Minerva dono acce-

5 ὅ· ὡς δὲ ἀνύστατον καὶ τοῖς πετεινοῖς δι' αὐτῆς
 ἐλθεῖν. εἶπεν οὖν αὐτοῖς ἀρεῖναι πελειάδα διὰ τῆς
 πετρῶν, καὶ ταῦτά τε εἰς μὲν ἴδωσι σπιδεῖσθαι, δια-
 πλεῖν καταφρονουῦντας· εἰς δὲ ἐπιλομένῳ, μὴ
 10 πλεῖν βιάζεσθαι· ταῦτα, ἀνέηγοντο, ἀκούσαντες·
 καὶ ὡς πλησίον ἦσαν τῆς πετρῶν, ἀφιάσιν ἐκ τῆς πε-
 ρῆς πελειάδα· τῆς δὲ ἰπταμένης, τὰ ἄκρα τῆς ὕρας
 ἢ σύμπλησις τῆς πετρῶν ἀπεδέεισεν. ἀναχωρήσας οὖν
 ἐπιτηρήσαντες τὰς πέρας, μετ' εἰρεσίας ἐντόνους, συλ-
 15 λαβομένης Ἡέρας, διήλθον, τὰ ἄκρα τῆς ἀφλά-
 σων τῆς νηὸς περικοπίσης. αἱ μὲν ἔν Συμπληγάδες ἐκ-
 τοτε ἔσκη· χρεῶν γὰρ ὡς αὐταῖς νηὸς φραιδεύσης
 εἶναι παντελῶς. οἱ δὲ Ἀργοναῦται πρὸς Μαειαν-
 δωοὺς περιγύοντο· κακεῖ φιλοφρόνους ὁ βασιλεὺς,
 20 ὑπεδέξατο Λυκός, ἐνθα δῆσκει μὲν Ἰδμων ὁ μῶνις,
 πλήξαντ' αὐτὸν καὶ Τίρις· καὶ τῇ
 ναῦν Ἀργεῖον ὑπερεῖται κυβερνᾶν. φραπαλῶσαι-
 τες δὲ Θερμώδοντα, καὶ Καύκασον. ἐπὶ φᾶσιν πο-
 25 ταμόν ἦλθον. ὅτ' τῆς Κολχικῆς ὅτ' γῆς. καθορμη-
 δείσης δὲ τῆς νηὸς, ἦκε καὶ πρὸς Αἰήτιον Ἰάσων. καὶ
 τὰ ὅπτα γύρω τὸν Πελίου λέγων, παρεκάλει δουῶσαι
 τὸ δέρας αὐτῶν. ὁ δῶσεν ὑπέχετο, εἰς τοὺς χαλκο-
 ποδῆς ταύρους μὲν καταζεύξει. ἦσαν δὲ ἄγριοι
 30 παρ' αὐτῇ ἔτοι, ταῦροι δύο μέγας διαφέροντες,
 δῶρον Ἡφαίστου· οἱ χαλκοῖς μὲν εἶχον πόδας· πῦρ
 δὲ ἐκ σωμαίων ἐφύσων. τέτοις αὐτῶν ζεύξαντι ἐπε-
 τάσσετο ἀεῖρειν δράκοντ' ὀδόντας. εἶχε γὰρ λαβὼν
 παρ' Ἀθλῶαί τας ἡμίσεις δὲν Κάδμου· ἔσπειρεν ἐν
 Θήβαις. ὑπερωῖτ' δὲ τῇ Ἰάσων, πῶς αὖ δυνάι-
 35 το τοὺς ταύρους καταζεύξαι, Μήδεα αὐτῷ ἐχούσῃ

ptos, dimidiam eorum, quos antea Thebis Cadmus seruerat, partem, secum Iason habebat. Ambigentem itaq; Iasonem, quamnam arte tauros subiugaret, Medea illum deperire cepit. Hac erat Aeta filia ex Idyia Oceano genita, veneficijs & incantationibus insignis. Quae verita ne Iason a tauris perderetur, clam patre sociam ipsi se fore ad eos perdomandos, atque etiam vellus aureum, si se uxorem ducturum, & in Graciam simul, nauigantem peruecturum inret, pollicetur. Id ubi praestitutum se iuravit Iason, pharmacum, quo tauros sub iugum mitteret, dedit: eoq; clypeum, hastamq;, ac membra corporis sui inungere precepit. Hoc enim delibutum unum dumtaxat diem, nulla neq; ignis, neq; ferri violentia lasum iri assererat: Sed & illi indicauit, ut e satis dentibus viri terra orituri essent, & armati quidem in ipsum incursuri, quos statim quam frequentes spectarit, inter eos eminus lapides conijceret. Postea vero quam ea de re inter se pugnam commiserint, tum illos interimat. Sic itaq; instructus Iason, & pharmaco inunctus, in templi lucum penetrat, tauros perquirat, quos cum multa flammarum vi irrumpentes, edomuit. Satis deinde dentibus armati e terra viri profiliere. Tum Iason ubi plures esse vidit, coniectis inter eos occulte lapidibus, pugnantes inter se adortus occidit. Porro perdomitis tauris, tantum abest ut vellus aureum ex pacti & conuenienti formula tradat Aetes, sed & Argo nanim inflammare voluerit: necnon eos omnes qui cum eo nauigabant, occidi studuerit. Quod ubi Medea rescivit, ad Iasonem ire antemerit, eumq; per noctem ad pellem deduxit, & draconem custodem veneficijs aggressa sopiuit. Inde sumpto vellere, cum Iasone in nanim Argo se contulit: tam vero Apisyrus frater consequebatur. At

- ἔχει. ὡς δὲ αὐτῇ θυγάτηρ Αἰήτης, καὶ Ἰδύας τῆς
 Ωκεανὸς, φαρμακίς· διδοικῶσα δὲ μὴ πρὸς ὅψιν ταύ-
 ρον διαφθερῇ, κρύφα τῷ πατρὶος σωεργήσῃ αὐτῷ
 πρὸς τὴν κατὰ ζευξίν τῶν ταύρων ἐπηγείλατο· καὶ
 5 τὸ δέρας ἐλχεῖν, ἵαν ὁμώσῃ αὐτῷ ἕξιν γυναι-
 κα, καὶ εἰς Ελλάδα σύμπλοισι ἀγάγηται. ὁμώσαντ-
 δὲ Ἰάσονα, φάρμακον δίδωσιν, ᾧ κατὰ ζευγῶναι
 τὰς μέλλοντα ταύρας, ἐκέλευσε χρίσαι τῷ τε ἀσπί-
 दा, καὶ τὸ δόρυ, καὶ τὸ σῶμα. τέτταρ' ὃ χρίδέντα
 10 ἔφη πρὸς μίαν ἡμέραν μὴτ' αὖ ὑπὸ πυρὸς ἀδικη-
 θήσεσθαι, μῆτε ὑπὸ σιδήρου. ἐδήλωσε δὲ αὐτῷ, πει-
 ρομένων τῶν ὀδόντων, ἐκ γῆς ἀνδρας μέλλειν ἀ-
 ναδύεσθαι ἐκ' αὐτ' ὑπαπολισμένοις· οἷς ἔλεγε ἐ-
 πειδὼν ἀθρόως δεῖσθαι, βάλλῃ εἰς μέσον λίθοις
 15 ἀποδερ. ὅταν δὲ ὑπὸ τύτῃ μάχωνται πρὸς ἀλλή-
 λους, τότε κτείνουσιν αὐτούς. Ἰάσων δὲ τῷτο ἀκέσας,
 καὶ χρισάμενον τῷ φαρμάκῳ, παροξυρόμενον εἰς τὸ
 τῷ νεῷ ἄλως, ἐμάσενε τὰς ταύρας. καὶ σὺν πολ-
 λῷ πυρὶ ὀρμήσαντας, αὐτὰς κατὰ ζευξας. πείροντ-
 20 δὲ αὐτὰς τὰς ὀδόντας, ἀνέτελον ἐκ τῆς γῆς ἀνδρες
 ἑνοπιοί. ὁ δὲ, ὅπου πλείονας εἶδε, βάλλον ἀφανεῖς
 λίθους πρὸς αὐτάς, μαχομένους πρὸς ἀλλήλους πρὸς
 σὼν ἀνῆρει. καὶ κατὰ ζευγυμένων τῶν ταύρων,
 ἐκ ἐδίδε τὸ δέρας Αἰήτης ἐβέλατο διὰ τῷ τε Ἀργῷ
 25 κατὰφλέξαι, καὶ κτείνειν τὰς ἐμπλέοντας. φάσα-
 σα δὲ Μήδεια, ὅτι Ἰάσωνα θυκτός, ἐπὶ τὸ δέρας ἤ-
 γαγε· καὶ ὅτι φυλάσσεται δράκοντα κατεκοιμήσασα
 τοῖς φαρμάκας, μετὰ Ἰάσονα ἔχουσα τὸ δέ-
 ρας, ἐπὶ τῷ Ἀργῷ περιχύετο. σιωπῶντο δὲ
 30 αὐτῇ καὶ ὁ ἀδελφεὸς Ἀψυρτός. οἱ δὲ θυκτὸς μετὰ τῶ-
 νων ἀνῆλθεν. Αἰήτης δὲ ἐπὶ γῆς τῇ Μήδειᾳ

illi noctu cum hisce auehantur. Caterum Æetes cognita Medea audacia ad nauim persequendam accingitur. quem ubi Medea in proxima venisse videt, fratrem iungulat, ac eius membra articulatim diuidit, eaq; in profundum iacit: Æetes autem filij membris colligendis occupatus, filiam persequi desit. Quocirca conuerso itinere seruatos pueri artus sepeliuit, eique loco ab illius dissectis membris Tomis nomen fecit. Multos deinde Colchorum ad Argo nauim perquirendam emisit, & nisi Medeam captam ad se retrahant, id illos supplicij, quod Medea subitura esset, daturus comminatur. Tum ij alius aliò diffusi, in perquirendis Argonautis occupantur, Eridanum amnem iam pratercuntibus. At Iupiter ob Apſyrſti cadem iratus, ingenti immissa tempeſtate Argonautis errores inicit: ac dum ſecus Apſyrſtidas inſulas nauigant; Argo nanis eos alloquitur his verbis: Ionis iram nūquam antea deſituram eſſe, quā in Auſoniam proſecti Apſyrſti necis ergò à Circe fuerint expiati. Hi autem Libya Galliaque gentes prateruecti, & per Sardinia pelagus delati, Hetrūriam legunt. Inde ad Æeam contendunt, ubi à Circe expiantur. Qui cum prater Sirenas nauigarent, Orpheus, quòd contrariam occineret cantionem, Argonautas inhibuit. Verū ſolus omnium Butes ad eas enatauit, quem raptum, Venus ad Lilybæum habitatum relegauit. Poſt à Sirenibus nauim Charybdis excepit, Scyllaque, & errantia ſaxa: è quibus ingens flammaram vis ac fumus eructari videbatur. Atqui per ea Thetis cum Nereidibus, Iunonis monitu, incolumem nauim tranſnexit. Siciliam itaq; prateruecti, ubi Solis bones inerant, ad Corcyram Phaæcum inſulam appellant, ubi rex Alcinoꝝ imperabat. Perro cum Colchi Argo na-

- τετελημμένα, ὥρμησε πλὴν ναῦν διαίκειν· ἰδοῦσα δὲ
αὐτὸν πλησίον ὄντα Μυθεῖα, τὸν ἀδελφὸν φονδεῖ·
καὶ μελίσσασα, καὶ βυθὸς ῥίπῃ. σωμαδροῖζων δὲ
Αἰήτης τὰ τῷ παιδὸς μέλη, τὴν δαΐδας ὑστέρησε.
5 διότῃ ὑπερέφας, καὶ τὰ σωθέντα τῷ παιδὸς μέλει
δάφας, τὴν τόπον περὶ τὸν Τόμοις. πολλὰς δὲ τὴν
Κόλχων ἐπὶ πλὴν ζήτησιν τῆς Ἀργεὺς ἐξέπεμψεν·
ἀπειλήσας, εἰ μὴ Μήδειαν ἄξοισιν, αὐτὰς πείσας
τὰ ἐκείνης. οἱ δὲ καὶ διαχεδέντες ἀγῶνι ἀγῶνι,
10 ζήτησιν ἐπειγόντο· τοῖς Ἀργοναύταις τὸν Ηεῖδανόν
ποταμὸν ἦδη ᾤδαντες. μιλῶντας δὲ Ζεὺς ὑπερ-
τῆς φονδέντος Ἀψύρτι, χειμῶνα λάβρον ἐπιπέμ-
ψας, ἐμβάλλει πλάττω· καὶ αὐτῇ τὰς Ἀψυρτίδας
νήσοις παρεπλεόντων ἡ ναὺς φθίγγεται, μὴ λήξεν
15 πλὴν ὀργῇ τῷ Διὸς, εἰ μὴ πορδέντες εἰς πλὴν Αὐ-
σονίαν, τὸν Ἀψύρτι φόνον καθαρθῶσιν ὑπὸ Κίρκης.
οἱ δὲ, παρεπλεόντες τὰ Λιβύων καὶ Κελτῶν ἔδῃ,
καὶ διὰ τῆς Σαρδανίης πελάγους κομιδέντες, ᾤδαντες
ψαμμοὶ Τυρρηνίαν, ἦλθον εἰς Αἰαίαν, ἔνθα Κίρκη
20 ἰκέται γυρόμενοι καθαίρονται. ᾤδαντες δὲ Σει-
ριῶας αὐτῶν, Ορφεὺς πλὴν ἐναντίαν μῦσαν μελωδῶν,
τὰς Ἀργοναύτας κατέχευε. μόνον δὲ Βέτης ἐξενήξατο
πρὸς αὐτὰς· ὃν ἀπάσασα Ἀφροδίτη ἐν Λιλυβαίῳ κα-
τάκτισε. καὶ τὰς Σειριῶας πλὴν ναυῷ Χάρυβδις ἐξε-
25 δέχετο, καὶ Σκύλλα, καὶ πέτραι πλαγκταί· ὑπερὶ ὧν
φλόξ, πολλὴ καὶ καπνὸς ἀναφερόμενος ἐωρεῖτο. ἀγῶνι
διὰ τῶν διεκόμισε πλὴν ναυῷ σὺν Νηρείῳ Θέτις
παρεπλεόντων ὑπὸ Ηρας. παρεπλεόντες δὲ Θε-
νακίαν νῆσον, Ἠλίου βῆς ἔχρυσαν, εἰς πλὴν Φαιάκων
30 νῆσον Κέρκυραν ἦκον· ἧς βασιλεὺς ἦν Ἀλκίνοος.
τῶν δὲ Κολχικῶν πλὴν ναυῷ εὐρεῖν μὴ δυναμένων,

nim nusquam inueniunt, horum alij Phaacum montes
 incolendos occupant, alij ad maritima delati, Apfyrti-
 das insulas extruxerunt. Nonnulli autem ad Phaacas
 ierunt, ac navim Argo tandem deprehendunt, & Me-
 deam ab Alcinoos reposcunt. Tum ille, si iam, inquit, uxor
 Iasoni copulata sit, eam illis se non daturum: at si non-
 dum virum passa sit, patri remissurum, ait. Verum-
 enimvero Alcinoi coniux Arete anteuertens, Iasoni Me-
 deam coniugauit. Hinc igitur Colchici cum Phaacibus
 simul habitare statuerunt. Argonautae uero cum Medea
 in altum auehantur: qui cum noctu nauigarent, in ma-
 ximam inciderunt tempestatem. Inter hac Apollo Me-
 noetium impetens, secundum iugulum sagitta percussit,
 eumq; in mare deturbauit. Hi uero cum proximam in-
 sulam conspiciunt, ad eam deueniunt, ac praefer spem
 ostentatum portum ingressi, Anaphen nominarunt: ubi
 Apollinis Egleo aram statuunt, ibiq; peractis de more
 sacrificijs, epulati sunt. Quae uero ab Arete duodecim
 ancilla Medea dono iam data fuerant, fortissimos illos
 viros per lusum sugillabant. Hinc & adhuc etiam ve-
 tus ea in sacris deridendi consuetudo mulieribus manet.
 Inde aucti, in Cretam appellere prohibentur à Talo.
 Hunc sanè alij ex aegeo genere produnt; Sunt qui à Vol-
 cano Minoi datum esse ferunt. Qui uir aeneus fuit, idèq;
 ab alijs Taurus appellatur. Huic autem uenam unam à
 collo ad calcem pertinètem fuisse tradunt: atq; in huiusce
 uenae cute clauus aeneus affixus esse uidebatur. Hic igitur
 Talus ter in die circum insulam currens, eam tue-
 batur. Quocirca & tum Argo nauim praeferentem
 spectans lapidibus impetebat; Demum Medea uenefi-
 cijs circumuentus occubuit. siquidem, ut nonnulli memo-
 rant, Medae poculis ad insaniam reductus, excessit &

- οἱ μὲν τοῖς Κερκυραίοις ὄρεσι παρῴκησαν· οἱ δὲ, εἰς
 τὴν Ἀλκυονίδα κομιθέντες, ἔκπυσαν Ἀψυρτίδας νή-
 σεις. ἔνιοι δὲ, πρὸς Φαίακας ἐλθόντες, τὴν Ἀργὴν
 κατέλαβον, καὶ τὴν Μήδειαν ἀπῆλθον παρὰ Ἀλκυ-
 5 νόου. ὃς δὲ, εἶπεν· εἰ μὲν ἤδη σωελέλυθεν Ἰάσωνι, ἔ-
 δώσωιν αὐτῷ ἐκείνῳ· εἰ δὲ παρδένῃ ὅτι, τὴν πατρὸς
 ἀντιπύμψην. Ἀρήτη δὲ ἡ Ἀλκινόου γυνὴ φθάσασα Μή-
 10 δειαν Ἰάσωνι σωεζώξεν· ὅθεν οἱ μὲν Κολχῆ καὶ μὲν
 Φαίακων κατῴκησεν. οἱ δὲ Ἀργοναῦται μὲν δὲ Μηδείας
 ἀπῆλθον. κλέοντες δὲ θυκτοὺς, σφοδρῶν ἀντιπύμψην
 χερσίν. Ἀπόλλων δὲ σὰς ἐπὶ τὴν Μεινοίπην δειράν,
 ποξεύσας τὴν βέλει, εἰς δὲ δάλασσαν κατέστρεψεν. οἱ
 δὲ, πλοῖον ἐδεάσαντο νῆσον. τὴν δὲ παρὰ πρυμνο-
 15 σαν. ἰδρυσάμενοι δὲ βωμὸν Ἀπόλλωνος ἑτάσαντο,
 καὶ θυσιάσαντες, ἐπὶ ἐὼν ἔτρεψαν. ὁ δὲ ἴσται δὲ
 ὑπὸ Ἀρήτης Μηδεία δώδεκα δειράπαινα, τὰς ἀει-
 20 σίας ἔσχωτον μὲν παυρίαις. ὅθεν ἐπὶ καὶ νῦν ἐν τῇ
 θυσίᾳ σωηδὲς ὅτι σκώπην γυμναζίν. ἐντεῦθεν ἀνα-
 20 χθέντες, κωλύονται Κρήτην προσέχον ὑπὸ Τάλω.
 ἔκτον, οἱ μὲν, ὅτι χαλκῷ ἡμίονοις ἔτι λέγουσιν· οἱ
 δὲ, ὑπὸ Ἡφαίστου Μένω δολιχῶναι· ὅς μιν χαλκῶς
 ἀνῆρ. οἱ δὲ, Ταῦρον αὐτὸν λέγουσιν. εἶχε δὲ φλέ-
 25 βα μίαν ἀπὸ αὐχένος κατετείνεσαν ἄλκι σφύρα
 καὶ δὲ τὸ δέρμα τὸ φλεβὸς ἦλθον διήκειτο χαλκῶς. ὅτε
 ὁ Τάλως πρὸς ἐκείνης ἡμέρας τὴν νῆσον περιερχάμενος
 ἐπῆρει. διὸ καὶ τότε δὲ Ἀργὴν προσπλέεσαν δειράν,
 τοῖς λίθοις ἔβαλεν. ἐξαπατηθεὶς δὲ ὑπὸ Μηδείας
 30 μανίαν Μηδείας ἐμβαλὼν ὡς δὲ πνεύς, ὑποχρ-

vita. Sed, ut alij, per immortalitatis pollicitationem,
 clauum illi Medeam extraxisse, omniq; ex eius corpore
 effuso ichore ipsum obijisse narratur. Nec desunt qui il-
 lum à Pœante sagitta in calce vulneratum interijisse
 tradunt. Noctem autem unam illic non amplius morati
 Argonautæ ad Eginam aquatum contendunt, ubi de
 aqua pugna confertur inter eos, inde verò per Eubœam
 Locridemq; nauigantes, Iolcum, quarto demum mense
 postinitam velleris aurei expeditionem, peruenerunt.
 Verum Pelias, quòd Argonautarum reditum despera-
 bat, de Æsone obtruncando cogitauit. His autem dum
 sibi ipsi mortem consciscere quarit, immolati tauri san-
 guinem intrepidè hausit, & interijt. Atqui Iasonis ma-
 ter, Peliam execrata, relicto filio parvulo, velut ad bel-
 lum antesignano, vitam suspendio finit. Deinde Pelias
 & relictum ab ea filium ingulauit. Interea redit Iason,
 ac vellus aureum Pelia dedit. Qui, cum iniurias, qui-
 bus affectus erat, ulcisci vellet, occasionem expectabat.
 Proinde sumptis secum lectissimis heroibus, in Isthmum
 nauigauit, ac nauim Neptuno dedicauit. Inde Medeam
 monet ut rationem ineat, qua Pelias illi tot iniuriarum
 pœnas luat. Tum illa Pelia regiam ingressa, regis filias,
 Asteropeam nempe & Antinoen, patrem dissecandum,
 elixandumq; suasu inducit suo: atq; eundem in vitam
 mox atate iuuenem suis se veneficis reuocaturam esse
 pollicetur. Idq; ut facilius credi possit, arietem in frustra
 dissectum, elixatumq; agnum reddidit. Tum illi credu-
 le, patrem occidunt, membratimq; concisum elixant.
 Acastus autem unà cum Iolcensis patrem sepelivit:
 Iasonemque & Medeam Iolco eiecit. Hinc illi Corin-
 thum commigrant: ubi decennium totum fortunatè
 transegerunt. Inde cum Glaucen Creon Corinthiorum

- μένης ποιήσεν ἀθάνατον αὐτὸν, καὶ τὸν ἥλαν ἐξ-
 ἄστως, ἐκρυέντος τῆ παντὸς ἰχθυῶν ἀποθανεῖν.
 πνὲς δὲ αὐτὸν πῶδ' ἰδέντα ὑπὸ Ποίανι εἰς τὸ
 σφυρὸν, τελευτήσας λέρουσι. μίαν δὲ ἐταῦδα νύκτα
 5 μέιναντες, Αἰγίνη προσέειπον, ὕδρεύσας δέλοντες,
 καὶ γίνεταί περὶ τῆς ὕδρεως αὐτοῖς ἄμμιλα. ἐκείθεν
 δὲ, διὰ τῆς Εὐβοίας καὶ τῆς Λοκρίδος πλώσαντες,
 εἰς Ἰωλκὸν ἦλθον, ἥ πάντα πλοῦν ἐν τέτρασι μῆσιν
 τελειώσαντες. Πελίας ὅς πορνὸς τῶν ἐπιστροφῶν ἦν
 10 Ἀργοναυτῶν, τὸν Αἴσωνα κλείνειν ἤθελεν. ὁ ὅς αἰτη-
 σάμεν ἐαυτὸν ἀνελεῖν, θυσίας ἐπιτελῶν ἀδίδως τῶ
 παύρῃ αἶμα πασάμεν ἀπέδανε. ἡ δὲ Ἰάσονος
 μήτηρ ἐπαρσαμένη Περίαν, νήπον ἀπολιπεῖσα πῶ-
 δα, ὡς πρὸς πόλεμον πτόμαχον, ἐαυτῇ ἀνῆρτησε.
 15 Πελίας ὅς καὶ τὸν καταλειφθέντα πῶδα ἀπέκλεινε
 αὐτῆς. ὁ ὅς Ἰάσων καταλθὼν, τὸ μὲν δέρας ἔδωκε
 περὶ ὧν ὅς ἠδικήθη μετελθεῖν ἐθέλων, καὶ ἐξεδέ-
 χετο. καὶ τότε μὲν εἰς Ἰθμόν μιν ἦν ἀρίστων πλώ-
 σας, ἀνέθηκε τῶν ναῶν Ποσειδῶνι. αὐτὸς ὅς Μή-
 20 δειαν παρεκκαλεῖ ζῆτεῖν ὅπως Πελίας αὐτῷ δίκα
 ὑπόσκη. ἡ ὅς εἰς τὰ βασίλεια τῆ Πελίας παρελθούσα,
 πείθει τὰς θυγατέρας αὐτῆς [Ἀσπερίπειαν θηλαδὴ, καὶ
 Ἀντινόω] τὸν πατέρα κρεουργῆσαι, καὶ κατεψῆσαι,
 25 διὰ φαρμάκων αὐτὸν ἐπαγγελομένη ποιήσεν νέον. καὶ
 ὅς πτεῦσαι χάριν, κριὸν μελίσασα, καὶ κατεψῆσασα,
 ἐπίησεν ἄνα. αἱ δὲ πτεύσασα, ἥ πατέρας κρεур-
 γῶσι, καὶ κατεψῶσιν. Ἀχαιὸς δὲ μιν τῶν Ἰωλκῶν
 οἰκάντων, τὸν πατέρα δάπτει. τὸν δὲ Ἰάσωνα μιν ἥ
 Μηδείας, ἥ Ἰωλκῶ ἐμβάλλει. οἱ δὲ, ἦγον εἰς Κό-
 30 εινδον· καὶ δέκα μὲν ἔτη διετέλουσι ἀτυχῶντες αὐ-
 τὸς δὲ τῶν Κορίνθου βασιλέως Κρέονι ἥ θυγατέρας

rex filiam Iasoni despondisset, eam, dimissa Medea, in matrimonium duxit. Tum illa quos Iason Deos irasset, obtestata, ingratumq; illius animū subinde detestata, uxori quidem peplum venenis infectum misit: quem simul ac illa sibi induit, cum adiutore patre, valido igne correpta conflagrauit. Medea insuper quos ex Iasone filios habebat, Mermerum nempe ac Pheretem, trucidauit, & sumptum ab Sole alatorum draconum currum conscendit, in eoque profugit Athenas. qua in fuga, ut quidam ferunt, filios infantes adhuc, supplices ante Acrae Iunonis aram constitutos omisit: quos surgere iussos Corinthij multis vulneribus contrucidarunt. At Medea, que conuolarat Athenas, mox ibi Aegeo nupta, filium, cui Medo nomen fuit, gignit. Postea verò, cum Theseo comparasset insidias, Athenis in fugam acta cum Medo filio eicitur; Qui magnum apud Barbaros imperium consecutus, subiectam sibi prouinciam uniuersam Mediam vocari voluit; & bellum contra Indos inferens vitam cum morte commutauit. Sed Medea nulli suorum agnita, ad Colchos remeant: qua cum Aeten patrem Persei fratris dolo ab regia sede eiec-
tum inuenisset, illi regnum recuperauit.

- Γλαύκῳ Ἰάσωνι ἐγγυῶνίῳ, παρεπιμύθεον Ἰά-
 σων Μήδειαν, ἐγάμει. ἡ δὲ ὥς τε ὤμοσεν Ἰάσων δεῦς
 ἐπικαλεσμένη, καὶ τὴν Ἰάσονα ἀχαιστὰς μεμψα-
 μίην πολλάκις, τῇ μὲν γαμυμένη πτόλον μεμαγ-
 μένον φαρμάκῳ ἐπεμψεν ὃν ἀμφιασμένη, μὲν τῷ
 5 Κοιτῶνίῳ πατρὸς πυρὶ λάβρῳ καταφλέγει· τὸς τε
 παῖδας, ὥς εἶχεν ἐξ Ἰάσονα, Μερμερον καὶ Φερήτα,
 ἀπέκλινε. καὶ λαβῶσα παρὰ ἡλίου ἄμμα πηλῶν δρακόν-
 των, ὅπῃ τέκε φεύγουσα, ἦλθεν εἰς Ἀθώας. λέγ-
 10 ται δὲ ὅπῃ φεύγουσα, τὸς παῖδας νηπίες ἐπὶ ὄντας
 κατέλιπεν, ἰκέτας καδίσσωσα ἐπὶ τὸν βωμόν τῆς Ἥρας
 τῆς Ἀκράας· Κορίνθιοι δὲ αὐτὰς ἀνάστησαντες κατε-
 τραυμάτισαν. Μήδεια δὲ ἦκεν εἰς Ἀθώας. καὶ κεῖ
 γαμηθεῖσα Αἰγεί, παῖδα γυνῆ Μήδον. ὅπῃ βελάουσα
 15 δὲ ὕστερον Θηοῦ· φυγὰς δὲ Ἀθωῶν μὲν τῷ παιδὶ
 ἐμβαάλλεται. ἀλλ' ὕστερον μὲν πολλῶν κρατήσας βαρβάρ-
 ον, τὴν ὑφ' ἑαυτὸν χεῖραν ἄπασαν Μηδίαν ἐχά-
 λεισε, καὶ σφατευόμενον ἐπὶ Ἰνδὸς ἀπέδανε. Μήδεια
 δὲ εἰς Κόλχους ἦλθεν ἄγνωστος. καὶ καταλαβῶσα
 20 Αἰήτιν ὑπὸ τῷ ἀδελφεῷ Πέρσῳ τῇ βασιλείᾳ ἐσπερη-
 μένον, κτείνασα σῦτον, τῷ πατρὶ τὴν βασιλείαν
 κατέστησεν.

APOLLODORI

ATHENIENSIS BIBLIOTHECES,

SIVE DE DIIS,

Liber Secundus.

Voniam verò Deucalionis genus enarravimus, Inachi deinceps explicemus. Inachus igitur ex Oceano & Tethye procreatur : à quo Inachus Arginorum flumen nominatus est. Huius & Melisse Oceani filia, Phoroneus ac Egialeus filij fuerunt. Egialeus tamen si nulla de se prole relicta sit extinctus, Egialeam tamen ab eo, cui præsuerat, dictam fuisse terram legimus. Atqui Phoroneus uniuersa terra, cui post nomen fuit Peloponneso, imperio potitus, ex Laodice nymphâ Apin & Nioben creauit. Apis itaque commutato in dominandi libidinem regno, vi tuncta gerens, ac planè tyrannico more administrans, Peloponnesam Apiam suo de nomine vocari inssit. Is demum Thelxionis ac Telchinis insidijs appetitus, sine liberis excessit è vita : & relatus inter deos, Sarapis appellatus est. De Niobe autem, & Ione, quam primam mortalium Iupiter inuit, Argus

ΑΠΟΛΛΟ-

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ

ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ,

ἢ ὡς Θεῶν, βιβλίον β'.

ΠΕΙΔΗ' ὃ τὸ τῷ Δαίδαλιον
διεξεληλυθῶν γῆν, ἐχρμέναις
λέγων τοῖς ἰαχῶ. Ωκεανὸς καὶ
Τηθύς γίνεται πῦρ Ἰναχος· ἀφ'
ὃ ποταμὸς ἐν Ἀργεὶ Ἰναχος καλεῖ-
ται. τὴν καὶ Μελίσσης τῆς Ωκεανῶς,

Φεφονεύς τε καὶ Αἰγιάλως παῖδες ἐγένοντο. Αἰγιά-
λέως μὲν ἐν Ἀπιδῷ ἐπεδανόντο, ἡ χεῖρα ἀπα-
σα Αἰγιάλως ἐκλήθη. Φεφονεύς δὲ ἀπάσης τῆς ὕψι-
ρον Πελοποννήσου περὶ τοὺς ὀρεῖς, ἐν τῇ Λαοδί-
κης νύμφης, Διωσάδων, Ἀπιν καὶ Νιόβην ἐγέννη-
σιν. Ἀπὴ μὲν ἐν ἑς περὶ τὴν Νιόβην ἐγέννησας
δύαμι, καὶ βίαιον ὦν πέραντο, ὀνομάσας ἀφ'
ἑαυτῶν τὴν Πελοπόννησον Ἀπίαν, ὑπὸ Θεαξίων καὶ
Τελχῶν ἐπεβλάδους, ἀπὸς ἀπιδαν· καὶ νομι-
αδὲς θεοὺς, ἐκλήθη Σαρᾶπις. Νιόβης δὲ καὶ χα-
ιδιὸς, ἡ φεφονεύς γυναικὶ Ζεὺς Διότης ἐμίγη. πᾶσι
Ἀργεὺς ἐγένετο. ὡς δὲ Αἰγιάλως φῦλα, καὶ Περ-
K

Argus natus est. Sed Acusilai testimonio Pelasgus is dicebatur, à quo Pelopōnesus dicta deinde Pelasgia fuit. At Hesiodus Pelasgū fuisse indigenā refert. Sed hac de re nos alibi rursus dicturi sumus. Argus itaq; simulac à Phoroneo regnum accepit, Peloponnesum à se Argos dicti imperavit: qui postea ducta uxore Euadne, Strymonis ac Neara filia, Iasum, Piranthum, Epidaurum, & Criasum genuit, qui postea regno successit. Ex Iaso autem nascitur Agenor, ex quo ille Argus, qui Panoptes dicitur, ortus est: hunc toto corpore oculos fuisse legimus. Hic etiam viribus prastans, sublato, qui Arcadiam deuastabat, tauro, eius sese corio circumtexit. adhuc Satyrum, qui Arcadibus vim inferebat, eorumq; pecora abigebat, fortiter pugnans interfecit. Quinetiam Echidnam, quam Tartari ac Terra filiam dicunt, qua viatores corripiebat, dormientem nactus interemit: idemq; sublati cadis auctoribus, Apidis interitum ultus est. Argi verò, & Ismenes Asopi filia Iasus est filius: ex quo Ionem ortam esse ferunt. At Castor, qui de temporum ignoratione conscripsit, necnon complures tragediarum scriptores, Ionem Inachi filiam esse perhibent. Hesiodus & Acusilaus eam Pirenis filiam esse narrāt: quam Iunonis sacerdotio decoratam Iupiter vitiauit: à quo cum violatam fuisse puellam hanc Iuno comperisset, in buculam candidam transformauit, cum qua Iupiter se concubuisse abiurauit. Quare Hesiodus inquit, amantium iusiurandum irritum esse, neque ad deorum iram quicquam pertinere. Iuno interim vaccam ab Ioue depoposcit, acceptamq; Argo Panopta custodiendam dedit. Hanc autem Asclepiades Arctoris, Pherecydes verò Inachi, sicut Cercops Argi, & Ismenes, qua Asopi fuit, filiam scribunt. sed Acusilaus è Pirene, ut dictum

- Ἀσπρὸς, ἀφ' ἧς κληθῆναι τοῖς τῶν Πελοπόννησον οἰ-
 κοῦντας Πελασγοῖς. Ἡσίοδ' ὅθ' δὲ, ἥ Πελασγὸν αὐ-
 τόχθονα φησὶν ἔῃ. ἀλλὰ περὶ μὲν τῆς πάλιν ἐρ-
 μῆ. Ἀργ' ὅθ' λαβὼν παρὰ Φοιβῆος ἥ βασιλείαν,
 5 ἀφ' ἑαυτῆς ἥ Πελοπόννησον ἐκάλεισεν Ἀργ'. καὶ
 γῆμας Εὐάδριον ἥ Σφύμον' ἡ Νεαίρας, ἐτέκνω-
 σεν Ἰασον, Πείσανδρον, Εὔδωρον, Κείασον. ὅς
 ἡ τῶν βασιλείαν παρέλαβεν. ἐξ Ἰάσου δὲ, Ἀγλιώρ
 γινεται. τῆς δὲ Ἀργ' ὁ Πανόπης λεγόμενος.
 10 εἶχε δὲ ὧς ὀφθαλμοὺς μὲν ἐν πατρὶ [τῶ] σώματι.
 ὑπερβάλλων δὲ δυνάμει, ἥ μὲν τῶν Ἀρχαίων λυ-
 μαινόμενον ταῦτον ἀνελών, τῶν τῆς δόρατος ἡμφιέ-
 σατο. Σάτυρον δὲ τοῖς Ἀρχαῖοις ἀδικοῦντα, καὶ
 ἀφαιρέμενον τὰ βοσκήματα, ὑποσταὶ ἀπέκτεινε.
 15 λέγει δὲ ἡ τῶν Ταρτάρου ἡ τῆς Εχιδνῶν, ἥ τοῖς
 παρόντας συνήρπαζεν, ἐπιτηρήσας κοιμωμένῳ ἀπέ-
 κτειναν. ἐξεδίκησε δὲ ἡ ἥ Ἀπιδ' ὄνον, τοῖς
 αἰπῶς ἀποκτείνας. Ἀργ' δὲ ἡ Ἰσμήνης τῆς Ἀσω-
 πῆ πᾶς Ἰάσος, ἥ φασὶν Ἰὼ γυνῆσσι. Κάστω δὲ ὁ
 20 συγγράφας τὰ χρονικὰ ἀγνοήματα, ἡ πολλοὶ ἦν
 τραγικῶν, Ἰνάχῃ τῶν Ἰὼ λέγουσιν. Ἡσίοδ' ὅθ' ἡ
 Ἀκουσίλα' Πιερίην' αὐτῶν φασὶν ἔῃ. ταύτην, ἐ-
 ροφύνῃ τῆς Ἡρας ἔχουσαν, Ζεὺς ἔφθιρε. φωρεατὴς
 ὑφ' Ἡρας, ἥ μὲν κόρης ἀφάρμου' εἰς βῆν μετε-
 25 μόρφωσε Λαοκλύ. αὐτὴν ὅθ' ἀπωμόσατο μὴ συνελθεῖν.
 διόφησεν Ἡσίοδ' ὅθ' ἐκ ἐπιπλάσας ἥ ὑπὸ τῶν θεῶν ὀργῇ
 τοῖς γινόμενοις ὅρκοις ὑπὸ ἑρῶτος. Ἡρα ὅθ' αἰτιώ-
 μενη παρὰ Διὸς ἥ βοῶν, φύλακα αὐτῆς κατέστησεν
 Ἀργ' ἥ Πανόπῃ. ὅθ' Ἀσκληπιάδης μὲν, Ἀρέσσορος
 30 λέγει ὡς Φερεκύδης δὲ, Ἰνάχῃ. Κέρκω δὲ, Ἀρ-
 γ' ἡ Ἰσμήνης τῆς Ἀσωπῆς θυγατρὸς. Ἀκουσίλα' ὅθ'
 ἐκ γῆς γηλυῆσαι αὐτὴ λέγει. ὧς ἐκ τῆς ἑλπίας

antea fuit, ortam esse refert. Hic eam ad oleam, quæ in
 Mycenæo luo erat, alligabat. Cum verò Iupiter eam
 Mercurio ut furtim abduceret, imperasset, idq; ab He-
 racle detectum fuisset, neq; celari amplius posset: lapide
 percussum Argum peremit. Hinc itaque Mercurius
 ΑΡΓΕΙΦΟΝΤΗΣ cognomentum accepit. Iuno demum
 bonem œstro concitavit. Quo factò ea primum in sinum
 ab se Ioniam appellatum penetravit: Mox per Illyricum
 progressa, Hæmum transcendit, ac per ea tempora tra-
 iectum Thracium nominatum, ab illa deinde Bospa-
 rum dictum, tranavit. Inde, cum in Scythiam penetras-
 set, & Cimmeriam terram, cumque per continentem
 multam decrasset, multaq; Europa, atq; Asia maria,
 tranasset, in Ægyptum tandem pervenit: ubi cum pri-
 stinum formam recepisset, ad Nili fluens Epaphum pe-
 perit. Iuno Curetes ut alicubi puerum occulerent, exora-
 vit. illi vera Iunonis orata fecerunt. Quod factum ubi
 Iupiter rescivit, Curetas occidit. Io interim ad filium
 sese vestigandum accingit. Quæ cum Syriam propè uni-
 versam peruagata esset, quod illic Bybliorum regis u-
 xor filium educare significabatur, ea tandem Epapho
 inuentò, in Ægyptum remeavit; ac Telegono, qui tum
 Ægyptiorum imperium administrabat, nupsit. Hic ip-
 sa Cereri, quam Isin vocant Ægypti, statnam collo-
 cavit. Et Ionem quoq; Isidem appellant. Epaphus au-
 tem Ægypti imperans, Memphis Nili filiam sibi con-
 iugavit: deq; uxoris nomine conditam urbem, Mem-
 phin nominavit, ex eaq; Libyam filiam procreavit, à
 qua & pars una terrarum Libya vocata est. Cæterum
 ex Libya Neptunusq; gemini Agenor ac Belus oriuntur.
 Agenor itaq; in Phœnicen profectus, inibi regni sedem
 posuit: ubi & magna sobolis auctor est: quare

- ἐδέσμευεν αὐτὴν, ἥτις ἐν τῷ Μυκλήϊον ὑπῆρχεν
 ἄσπετον. Διὸς δὲ ἐπιτάξαντος Ἑρμῇ κλέψαι τὴν βουῶν,
 μιλύσασθαι Ἰέρεακος, ἐπειδὴ λαθεῖν ἐν ἡδυάτῳ,
 λίθῳ βαλὼν ἀπέκτεινε τὸν Ἀργεον. ὅθεν Ἀργεϊφόντης
 5 ἐκλήθη. Ἦεα ὃ τῇ βοῇ οἶστρον ἐμβάλλει. ἡ δὲ, παρῶ-
 τον ἦκεν εἰς τὸν ἀπ' ἐκείνης Ἰόνιον κόλπον κληθέν-
 τα· ἐπιπτα διὰ τῆς Ἰλκυρίδος πορθομένη, καὶ τὸν
 Αἴμιον ὑπερβαλῶσα, διέβη τὸν τότε μὲν χαλκόμενον
 πύργον Θράκιον· νυκτὶ δὲ ἀπ' ἐκείνης Βόαστρην. ἐπελ-
 10 θύσα ὃ εἰς Σκυθίαν καὶ τὴν Κιμμερίαν γλῶ, πολ-
 λὴν χέρσον πλανηθεῖσα, καὶ πολλὰ διασηξαμένη
 δάλασσαν Εὐρώπης τε καὶ Ασίας, τελευτᾶσθαι ἦκεν
 εἰς Αἴγυπτον· ὅπου τὴν ἀρχαίαν μορφὴν ὑπελαβεῖσα,
 γυνὴ παρὰ τῷ Νείλῳ ποταμῷ Ἐπαφὸν παῖδα. τῷ-
 15 τον δὲ Ἦεα δέττει Κυρήτων ἀφανῇ ποιῆσαι. οἱ δὲ,
 ἡρανοῖσιν αὐτόν. καὶ Ζεὺς μὲν αἰδομένην, κτείνει
 Κέρητας. Ἰὼ δὲ ἐπὶ ζήτησιν τῆ παιδὸς ἐγχείρηται.
 πατωμένη ὃ καὶ Συείαν ἀπασαν· ἐκεῖ γὰρ ἐμλυέτο
 τῇ Βυβλίῳ βασιλέως γυνὴ ἐπιδύει τὸν ἦδον· καὶ ὃ
 20 Ἐπαφὸν ὄρεσα, εἰς Αἴγυπτον ἐλθούσα, ἐγαμήθη Τι-
 λερόνῳ τῷ βασιλεύοντι τότε Αἰγυπτίων. ἰδρύσατο ὃ
 ἄγαλμα Δήμητρος, ὡς ἐκάλεσαν Ἴσιν Αἰγύπτιοι, καὶ
 ὃ Ἰὼ, Ἴσιν ὁμοίως ποροσηρόδουσαι. Ἐπαφὸς ὃ βασι-
 λεύων Αἰγυπτίων, γαμεῖ Μέμφιν ὃ Νείλῳ θυγα-
 25 τέρα, καὶ πατρὸς κτίζει Μέμφιν πόλιν. καὶ τελοῖ
 θυγατέρα Λιβύῳ, ἀφ' ἧς ἡ χώρα Λιβύη ἐκλήθη.
 Λιβύης δὲ καὶ Ποσειδῶντος, γίνονται παῖδες δίδυ-
 μοι, Αἰγύωρ καὶ Βῆλτος. Αἰγύωρ μὲν ὅν εἰς Φαι-
 νικίῳ ἀπαλλαγὴς ἐβασίλευσε· ἡ δὲ τῆς μεγάλης
 30 ῥίζης ἐγένετο ἡγεαρχὴς. ὅθεν ὑπερθεσύνθη τῷ τῷ.
 Βῆλτος δὲ ἐσθμείνας ἐν Αἰγύπτῳ, βασιλεύει μὲν
 Αἰγύπτῳ· γαμεῖ δὲ Αἰγυπθίῳ τῷ Νείλῳ θυγατέρι.

de eo in praesentia dicere super sedeo. At Belus, quod ex Aegypto minime discessisset, Aegypti regnum consequitur: atque Anchinoen Nili filiam duxit uxorem, de qua filios geminos creavit, Aegyptum ac Dananum, sed & ut Euripides ait, Cepheum, Phineumque. Igitur Dananum Belus ad Libyam incolendam, Aegyptumque ad Arabiam habitandam misit. Qui, cum deuastasset Melampodum terram, eam Aegypti nomine appellari de seipso voluit. Porro & Aegypto è pluribus coniugibus filij mares quinquaginta gignuntur: at fratri Danao filia totidem. Qui cum de regno inter se contenderent, Danaus Aegypti filios prater unum aut alterum, filiarum suarum opera necauit: nam ex oraculo eadem sibi ab eorum uno imminere acceperat: metu perculsus Minervae consilio, nanim nominatam ab eo de filiarum suarum numero πεντηκόντην, quasi dixeris quinquagintiremem, primus fabricauit, in quam filiabus impositis, aufugit. Inde ad Rhodum insulam cum appulsus esset, Minervae Lindia statuam dedicauit. Hinc & Argos se contulit, & huic regnū tradit Helanor, qui tum Argis regnabat. At ipse Danaus eius regionis potitus, suo ipsius nomine incolas Danaos appellari voluit. Sed quod ea regio aquarū inopiā laborabat, ex quo scilicet Neptunus iratus Inacho, fontes exsiccamerat, quod eam Minervae terram esse testatus est, filias suas interim aquatū misit. harum una Amymone aquam quaters, telum in ceruum iacit, ac forte Satyrum dormitantem ferit: quare ille somno expergescens, puella ineunda miro desiderio capitur. At Neptuni superuentu Satyrus se dedit in fugam. Amymone autem cum hoc concubuit, eique Neptunus Lerneos fontes indicauit. Porro Aegypti filij Argas profecti ut mutuum inter se similitatem compo-

- 5 καὶ αὐτῷ γίνονται πῦδες δίδυμοι, Αἰγυπῆ⊕ καὶ Δα-
 ναός. ὡς δὲ φησιν Εὐριπίδης, καὶ Κηφεὺς καὶ Φινεὺς
 παρσίπ. Δαναὸν μὲν ἔν Βῆλ⊕ ἐν Λιβύῃ κατῴκη-
 σεν· Αἰγυπῆον δὲ ἐν Αἰγύπτῳ. ὃς καὶ κατασκαψά-
 10 μεν⊕ ἢ Μελαμπίδων χώραν [ἀφ' ἑαυτῷ] ὠνόμα-
 σεν Αἰγυπῆον. γίνονται δὲ ἐκ πολλῶν γυναικῶν, Αι-
 γυπῆος μὲν πῦδες πενήκοντα· θυγατέρες δὲ Δαναῶν
 πενήκοντα. σαπασσάντων δὲ αὐτῶν πρὸς ἀγγέλοις
 15 πρὶ τῆς ἀρχῆς, ὕστερον Δαναὸς τὰς Αἰγυπῆος πῦδας,
 20 πάλιν ἐνὸς ἢ δυεῖν, διὰ τῆς αὐτῆς θυγατέρος
 ἀνέτελε, δεδοικώς [ἡδούπῃ καὶ ἐκ χρησιμοῦ, ὅτι
 φορευθήσεται ὑπὸ ἐνὸς αὐτῶν, καὶ] ὑποδυμένης
 Αἰθίας αὐτῷ, ναυῷ περὶ τοῦ κατασκευάσει, [ἢ κλη-
 15 τηκόντορον.] ἐν ᾗ τὰς κόρας ἐσθόμενον ἔφυγε. πρὸς-
 ἄγων δὲ Ρόδῳ, τὸ τῆς Λινδίας Αἰθίας ἀγαλμα
 ἰδρύσατο. ἐντεῦθεν δὲ ἦκαν εἰς Ἄργον, καὶ τὴν
 25 βασιλείαν αὐτῷ παρὰδίδωσι Ελαῖος ὁ τότε βασι-
 λεύων. [αὐτὸς δὲ κρατήσας τῆς χώρας ἀφ' ἑαυτοῦ
 30 τὰς ἐνοικοῦντας Δαναεὺς ὠνόμασεν.] ἀνύδρε ἢ τῆς
 χώρας ὑπαρχέσης, ἐπειδὴ καὶ τὰς παῖδας ἐξήγαγε
 Πρῶσιδων μινύων Ἰνάχω, διότι ἢ χώραν Αἰθίας
 ἐμυρπύρησεν τῇ, τὰς θυγατέρας ὑδρευομένας ἐπεμ-
 25 ψε. μία δὲ αὐτῶν Αμυμώνη ζήτησα ὕδωρ, ῥέπει
 βέλ⊕ ἐπὶ ἑλαφον, καὶ κοιμημένην Σατύρου τυτχά-
 νει· κἀκεῖνον παρὰσας, ἐπεθύμει συγχεῖν. Πρῶ-
 σιδωνος δὲ ἐπιφανέντος, ὁ Σάτυρος μὲν ἔφυγε· Αμυ-
 30 μώνη δὲ, τέτρω συνευνάζεται. καὶ αὐτῇ Πρῶσιδων
 τὰς ἐν Λέρνῃ παῖδας ἐμινύσεν. οἱ δὲ Αἰγυπῆος πῦδες
 ἐλθόντες εἰς Ἄργον, ἢ τὴν ἐχθρὰν παῖδας παρεκ-

nerent, se se cohortantur, & Danaï filias sibi in matrimonium dari obsecrant. Tum Danaus, simul quod parum crederet eorum pollicitationibus, simul quod fugæ exilique sui iniuriam haud quaquam oblitus esset, nuptias pactus sortito puellas distribuere cœpit. Hypermnestram igitur, natarum maximam, Lynceo, & Gorgophonen Proteo selegit. Hos enim ex coniuge regina Argypbia Ægyptus extulerat, Inde suam quisque sortiti sunt, Busiris quidem & Enceladus, Lycusque ac Daiphron, Automaten, Amymonen, Agaen, Scaam, Danao ex Europa regia matrona satas ducunt. At ex Elephantide orta fuerunt, Gargophone, atq; Hypermnestra: sed Lynceus & Calycen sorte duxit. Ister autem Hippodamiam: Chalcoden, Rhodiam: Agenor, Cleopatram: Asteriam Chetus, Hippodamiam Diacorystes: Alcis Glaucen: Altmenon Hippomedusam: Hippothous Gorgen: Iphimedusam Euchenor: Rhoden Hippolytus. Hi decem ex Arabia uxore geniti sunt. Sed puella ex Hamadryadibus Nymphis, alia ex Atlantea, alia ex Phœbe nata sunt. Agaptolemo Pirene, Cercesti Dorion, Eurydamanti Pharte, Ægio Mnestra, Enippe Argio, Anexibia Archelao, Menacho Nelo, obuenerunt. Hi septem & Phœnissa cōiuge orti sunt. at puella, ex Æthiopide. Qui verò ex Tyria erant, sine sorte duxerunt eas quæ ex Memphide erant, idque propter similitudinem nominum, Clitus, Cliten, Sthenelus, Sthenelen, Chryssipus, Chryssippen. At qui ex Caliande & Naide nymphea, præter eos filij duodecim nati erant, cum totidem Polyxonis filiabus, sortito matrimonium contraxerunt. Illorum hæc sunt nomina, Eurylochus, Phantes, Peristhenes, Hermus, Dryas, Potamon, Cisseus, Lixus, Imbrus, Brognius, Polyctor, Chthonius. Hæ verò sunt ex Nympha

- λῶυν, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν γαμεῖν ἠξίου. Δαναὸς δ',
 ἅμα μὲν ἀπασῶν αὐτῶν τοῖς ἐπαγγέλμασιν, ἅμα δ'
 καὶ μνηστικῶν περὶ φυγῆς, ὡμολόγει τοῖς γάμοις, καὶ
 διεκλήρε τὰς κορας. Ὑψιμήστει μὲν οὖν, τὴν παρ-
 5 βυτέειον, ἐξῆλε Λυγκεῖ, καὶ Γοργυφόνῳ Περσέϊ.
 ἔπει γὰρ ἐκ βασιλίδος γυναικὸς Ἀργυρείης ἐμγένεισιν
 Αἰγυπῶ. ἣν δ' οἱ λοιπῶν ἔλαχον, Βέσσει μὲν καὶ Εὐκεί-
 λαςτος, καὶ Δύκος καὶ Δαΐφρων, τὰς Δαναῶν Ἰφιδεί-
 10 σας ἐξ Εὐεφῆος, Αυτομάτῳ, Ἀμυμώνῳ, Ἀγαύ-
 ῳ, Σχεύῳ. αὐταὶ δ' ἐκ βασιλίδος ἐμγένοντο Δαναῶν.
 ἐκ δὲ Ελεφαντίδος, Γοργυφόνῃ καὶ Ὑψιμήστει. Λυγ-
 κεῖ δ' ἢ καὶ Κελύκῳ ἔλαχεν. Ἰστροῦ δ', Ἰπποδά-
 μειαν· Χαλκιδῶν, Ροδίαν· Ἀλκίωρος, Κλεοπάττειαν·
 15 καῖτος, Ἀσείαν· Διοκορυγῆς, Ἰπποδάμειαν· Ἀλκίς,
 Γλαύκῃ· Ἀλκμήων, Ἰππομέδυσαν· Ἰππόδεον,
 Γόργῳ· Εὐκλῶρ, Ἰφιμέδυσαν· Ἰππόλυτος, Ρό-
 δῳ. ἔπει μὲν οἱ δέκα ἐξ Ἀργείας γυναικὸς· αἱ δ' παρ-
 δένοι, ἐξ Ἀμαδρυάδων νυμφῶν· αἱ μὲν, Ἀτλαντίης·
 αἱ δ', ἐκ Φαίβης. Ἀγαπόλεμον δ' ἢ, ἔλαχε Πειρήνῳ
 20 Κέρκεσι δ', Δώειαν· Εὐρυδάμας, Φάρην· Αἴγιον,
 Μνήστει· Ἀργεῖον, Εὐίππῳ· Ἀρχέλαον, Ἀνεξι-
 βίλῳ· Μέναιχος, Νηλῷ. οἱ δ' ἑπταὶ ἐκ Φοινίκης γυναι-
 κὸς· αἱ δ' παρδένοι, Αἰδιόπιδος. ἀκλῆστρον δ' ἔλα-
 25 χον δι' ὁμωνυμίαν τὰς Μέμφιδος, οἱ ἐκ Τυείας, Κλει-
 τὸς Κλειτῷ· Σθένελον Σθένέλῳ· Χρύσιππος Χρυ-
 σίππῳ. οἱ δ' ἐκ Καλιαδῆς [καὶ Νηίδος] νύμφης
 παῖδες δώδεκα, ἐκκληρώσαντο, παρὰ τῇ ἐκ Πολυ-
 ξοῦ Ναίδος. ἦσαν δ' οἱ μὲν παῖδες, Εὐρύλοχος, Φάν-
 30 τής, Πειδείδης, Ερμῶν, Δρύας, Ποπαμῶν, Κισ-
 σῆς, Λέξων, Ἰμβρόν, Βέρμῳ, Πολύκτωρ, Χρό-
 νῳ. αἱ δ' κόραι Νύμφης, Ἀντιόνη, Θεανώ, Ἠλέκ-

nata, Antonoe, Theano, Electra, Cleopatra, Eurydice, Glaucippe, Anthelea, Cleodora, Enippe, Erato, Strygne, Bryce. Qui verò de Gorgonibus Ægypto nati sunt, eas, quæ de Pieria genita fuerunt, sortiti duxerunt. Nam Periphanti obigit Aëtea, O Eneo Podarce, Ægypto Dioxippe, Menalca Adyte, Ocypete Lampo, Pylarge Idmoni. Sex autem nouissimi sunt, Idas, qui Hippodicen: Daiphron, qui Adianten (hæ autem sunt ex Herse matre nata) Pandion, qui Callidicen: Arbelus, qui O Emen: Hyperbius, qui Celano: Hippocorystes, qui Hyperipten sibi coniugarunt. Hi ex Hephæstine oriuntur: at puella matre Crinone fuerunt. Post, ubi suam quisque sortitus coniugem duxerunt, acceptos in coniuiuium cunctos Danaï filia datis à patre pugionibus somno sepultos, suum quæque, sponso occidunt una tantummodo excepta Hypermnestra: hæc enim sola Lynceum, quòd eius virginitate abstinisset, incolumem seruauit. Quamobrem hanc Danaus onustam vinculis custodiri iubet. Reliquæ Danaï filia præsecta sponsoꝝ capita in Lerna defoderunt, corpora verò ante urbem deplorata sepelienda curauerunt. Has autem Minerva Mercuriusque Ionis imperio expiarunt. Demum postea Danaus Hypermnestram Lynceò in matrimonium copulauit, ceteras in gymnicum certamen productas victoribus habendas dedit. Amymone Neptuni semine pragnans Nauplium peperit. Hic longæuus factus, mare nauigans morientium casum permoleste ferebat. Sed & ipsi tandem aliquando obijisse contigit, vel eo mortis genere, quo alios defungi mæstissime conspiciebat. Verum antequam è vita decessit, ut Tragicorum auctoritate comprobatur, Clymenen Atrei filiam sibi uxorem coniugari placuit. Qui verò Reditus conscripsit, Philiram duxisse ait.

τρα, Κλειοπάτρα, Ευρυδικη, Γλαυκίππη, Ανθή-
 λεια, Κλειοδωρη, Ευίππη, Βρατώ, Στύρη, καὶ
 Βρύκη. αἱ δὲ Γοργόνων Αἰγύπῳ γυρόμενοι, ἐκκληρο-
 νουτο φεῖ ᾧ ἐκ Περρείας. καὶ λαγχάνει, Πειέφας
 5 μ, Ακταΐην· Οἰνός, Ποδάρκην· Αἴγυπτον, Διω-
 ξίππην· Μεγάλην δὲ, Αδύπην· Λάμπετον, Ωκυ-
 πτίην· Πυλαργίην Ἰδμην. οὐκὼ δὲ εἰς νεώτατοι·
 Ἰδαι, Ἰπποδίκη· Δαΐφρον, Αδιδάντην (αὐτὰι δὲ
 ἐκ μητρὸς ἐγύοντο Ερσος) Πανδίων, Καλλιδίκην
 10 Ἀρβηλτον, Οἰμῶν· Τάρβητον, Κελαινά· Ἰαπο-
 κορυς, Τρεαίπην. ὅτοι ἐκ Ηφαιστίνης. αἱ δὲ ἐκ
 Κεινῆς, ὥς δὲ ἐκκληρονοῦτο τοῖς γάμοις, ἐστίαςας
 ἐγχειρίδια διαδίδωσι ταῖς θυγατέραςιν. αἱ δὲ κοιμω-
 μένοις τοῖς νυμφίοις ἀπέκτειναν, πλὴν Ὑπερμνή-
 15 σρας. αὕτη δὲ Λυγκία δέσσωσι, παρδόνον αὐτῷ φυ-
 λάξαντα. διὸ καθεύδρας αὐτῷ Δαναός, ἐφύρει. αἱ
 δὲ ᾗται ᾧ μὲν Δαναῷ θυγατέρας, ταῖς μὲν κεφαλὰς
 ᾧ νυμφίων ἐν τῇ Λέρνῃ κατόρυξαν, τὰ δὲ σώμα-
 τα, πρὸ πύλης ἐκκίδωσαν· καὶ αὐταῖς ἐκαθη-
 20 ραν· Ἀδμήτῃ καὶ Ἑρμῇ, Διὸς καλεῖουσιν, Δαναός
 δὲ ὕστερον Ταρμνήσαν Λυλκῇ σωφίσει· ταῖς δὲ
 λοιπαῖς θυγατέρας εἰς Γυμνικὸν ἀγῶνα τοῖς νικῶσιν
 ἔδωκεν. Ἀμυμώνη δὲ ἐκ Ποσειδῶντος ἐγύνησε Ναύ-
 25 πλιον. αὐτὴ μακρόβιον γένος, πλέον τὴν θάλασ-
 σαν, τοῖς ἐμπόλοις ἐπὶ θανάτῳ ἐδυσφόρει. σωεί-
 βη ὅν καὶ αὐτὸν τελευτῆσαι ἐκένρ τῷ θανάτῳ, ᾧ
 ᾗων τελευτῆσαντων ἐδυσφόρει. πρὶν δὲ τελευτῆ-
 σαι, ἔγχετο, ὥς μὲν οἱ βαρικοὶ λέγουσι, Κλυμέ-
 30 νίην πλὴν Ἀφρίως· ὥς δὲ ὁ ποιεὶ νόστιμὸν χάψας, Φι-
 λύραν· ὥς δὲ Κέρκω, Ἡσιόνη. καὶ ἐγύνησε Πα-

Cercopis autem testimonio, Hesione cepit: de qua Palamedem, Oëacem, Naupliedem genuit. Lynceus autem, qui post Danaum Argis dominatus est, ex Hypermetra quidem, Abantem filiam genuit: ex qua & Ocalea coniuge Mantinea filia, gemini procreantur, Acrisius ac Proetus, qui cum in utero matris adhuc essent, inter se dissidere cœperunt. Vbi verò per aetatem potuere, de regno certare non dubitarunt. Hicque belligerantes primi clypeos invenierunt. Inde victor Acrisius Proetum Argis exegit: qui ad Iobaten in Lyciam pervenit: sed, ut alij produnt, ad Amphianaëtem confugit, cuius etiam filiam ducit. Homerus autem Anteamedicit: At si tragœdiarum scriptoribus fidem habemus, Sthenobœam. Hunc domum socer cum Lyciorum copijs reduxit, ac Tirynthem occupavit, quam ipsius gratia Cyclopes montibus cinxerunt, atque in partem assumpti Argivam terram prope universam coluerunt. Sic Acrisius Argis imperat: & Proetus Tirynthe. Adhuc Acrisius ex Eurystice Lacedæmonis filia Danaen genuit. Proetus verò de Sthenobœa Lysippen, Iphinoenque, & Iphianassam: que cum adulta iam ætatis essent, in insaniam inciderunt, quod, ut Hesiodus inquit, Dionysi ferias minime recuperant: At Alcibiade sententia, quod Iunonis simulacrum nihili fecerant. Sic itaque furore percitæ per omnem Argivorum terram decurrabant. Inde iterum in Arcadiam ac Peloponnesum revertere, eam omni deducere per desertum discurrebant. Melampus autem Amythaonis filius, & Idomeneus, que fuit Abantis, vaticinandi cognitione insignis, & qui potionandi, expurgandi que rationem prius invenerat, se virginibus sanitatem restitutum pollicetur: si tertiam regni partem accipiat. Proetus tanta mer-

- λαμψύλῳ, Οἶακῳ, Ναυσιμέδοντι. Λυγκάδ' δ' ἐμ-
 πὰ Δαναὸν Ἀργεὺς δυνάσδων, ἐξ Τῳρνήσρας τε-
 κνὸς πῦδα Ἀβαντα. τέττε δὲ καὶ Ωχαλείας τ' Μάν-
 πνέως, Δίδυμοι παῖδες ἐγένοντο, Ἀκρίσιος καὶ
 5 Πρωῖτος. ὅτοι, καὶ κατὰ γαστροὺς μὲν ἐπ' ὄντες, ἐσα-
 σιάζον πρὸς ἀλλήλους· ὡς δὲ ἀνέτράφησαν, πρὸς
 τῆς βασιλείας ἐπολέμουν· καὶ πολεμουῶντες εὖ εἰν ἀσπί-
 δας ἀφείχοντο, καὶ κρατίστας Ἀκρίσιος, Πρωῖτον Ἀργεὺς
 ἐξέλαυνει· ὃ δ' ἦκεν εἰς Λυκίαν πρὸς Ἰουβότιον· ὡς
 10 ἴππες φασὶ πρὸς Ἀμφιαράκτῃ· καὶ γαυρὸν πῦν τέττε
 θυγατέρα, ὡς μὲν Οὐμήρης, Ἀρτίαν· ὡς δὲ οἱ Σαρκοί,
 Σθενάβοιαν· κατὰ γὰρ ἴαυ τ' ὁ κηδιστὴς μὲν στρατῷ Λυκίων,
 καὶ καταλαμβανέει Τίρυνθ᾽· ταύτῃ αὐτῷ Κυκλώπων
 τειχεσάπων. Μεισισημῆοι δὲ, πῦν Ἀργείων ἀπασαν
 15 κατὰφικω. καὶ Ἀκρίσιος μὲν Ἀργεὺς βασιλεύει· Πρωῖ-
 τος δὲ Τίρυνθός, καὶ γίνεται Ἀκρίσιος μὲν ἐξ Εὐρυ-
 δάκῃς τ' Λακεδαιμόνος, Δανάῃ. Πρωῖτον δὲ ἐκ Σθεν-
 νεβοιάς, Λυσίππῃ, καὶ Ἰφίρῳ, καὶ Ἰφιδάνασσι· αὐ-
 τὰ δὲ ὡς ἐτελειώθησαν, ἐμαίνεσαν, ὡς μὲν Ἡσιό-
 δος φησὶν, ἐπὶ πατρὶ Διονύσει τελευτᾷ· καὶ κατεδέχοντο
 20 ὡς δὲ Ἀκκσίλαδος λέγει, διότι τὸ τ' Ἡερεὺς ἔδαμον
 ἐξῆν τελευτᾷ. γενόμενοι δὲ ἐμμανεῖς, ἐπλανῶντο
 εἰς τὴν Ἀργεῖαν ἀπασαν· αὐτοὶ δὲ πῦν Ἀργείων
 καὶ πῦν Πελοπόννησον διελθῆσαι μὲν ὁκοσμίας ἀπά-
 25 σης, διὰ τῆς ἐρημίας ἐτράχαζον. Μελάμπετος δὲ ὁ
 Ἀμοδάστος, καὶ Εὐδομένης τῆς Ἀβαντός, μαῖνις
 ὦν, καὶ πῦν διὰ φάρμακον καὶ καθεκροῖς Στερεπείων
 πρὸς ὄρκους, παρέρχεται Στερεπείωντας· παρ-
 30 δένες, εἰ λάβοιτο τὸ τρίτον μέρος τῆς δυνάσεως. ἐν
 ὁλοτρέποντος δὲ Πρωῖτος Στερεπείων ἐπὶ μισθοῖς τι-
 λήκυστος, ἐπὶ μισθοῖς ἐμαίνοντο αἱ παρδάνοι· καὶ

ac de deterritus, filiarum curationi minime assentitur. Quocirca virgines longè maiori vesania concitantur, imò vero etiam reliquæ mulieres cum virginibus simul furere cœperunt. etenim desertis propriis sedibus in suos ipsarum desenebant liberos, atq; in deserta sese fugâ abdebant. Cum vero id calamitatis genus in dies magis incretceret, postulatam mercedem Proetus Melampodi ultro cōcessit. Tum ille eas se curaturum esse promittit, si regni tantumdem fratri suo Bianti attribueretur. Inter hac Proetus veritus, ne, si filiarum curatio longius traheretur, mercedem ille peteret ampliorem, postulatis assensus, filias Melampodi curandas commisit. Quare Melampus, adhibitis validissimis adolescentibus eubilatum simul, & entheam quandam choream imitatus de montibus virgines ipsas in Sicyonem est usque insecutus. Has dum persequeretur, Iphinoe natu maxima vitam cum morte commutavit. Reliquæ verò repurgata vesania resipuerunt. Harum demum, Melapodi quam, & Bianti alteram Proetus in matrimonium collocavit: neque longo post tempore Megapenthem filium genuit. Caterum Bellerophonis Glauci, qui Sisyphi fuit, cum per imprudentiam Deliadem fratrem, siue, ut quidam ferunt, Pirenen, aut, ut alij volunt, Alcimenem peremisset, ad Proetum Argos confugit, ab eoque expiatur. Mox autem cum illius amore Sthenobœa, qua & Antea dicebatur, deperiret, submisit, qui illum de concubitu interpellaret. Qui, cum mulieris libidini minime consensisset, Sthenobœa Præto Bellerophontem quasi concubitus insinulavit. Proetus uxori credulus, dat illi ad Iobaten socerum literas huiusce argumenti, ut Bellerophontem curaret occidendum. At Iobates re cognita, illum ut ad Chimeram extinguendam iret, imperavit.

- 5 παροίη μετὰ τέτων αἱ λοιπαὶ γυναικες. καὶ γὰρ αὐταὶ τὰς οἰκίας ἀπολιπῶσαι, τοὺς ἰδίους ἀπώλκουν παῖδας, καὶ εἰς τὴν ἐρημίαν ἐροίπων. παρβαίνουσιν δὲ ἐμπλεῖστον τῆς συμφορᾶς, τοὺς αἰτηθέντας μισοῦσι· ὁ
- 10 Πρῶτος εἰδὼς. ὁ δὲ ὑπέχετο δεξαμένειν, ὅταν ἔτερον τοσούτον τῆς γῆς ὁ ἀδελφὸς αὐτῆ λάβῃ Βίας. Περίτθ' ἡ εὐλαβηθεὶς, μὴ βεβαυνήσης τῆς δεξαμένης, αἰτηθεὶν καὶ πλεόν, δεξαμένειν συναχέησιν ἐπὶ τέτοις. Μελάμποις δὲ ὄφθαλβων τὰς διωατωτάτας
- 15 ἥ' νεανιῶν, μετ' ἀλαλαγμοῦ καὶ πνέοντες χρύσεας ἐκ τῆς ὀρεῖς αὐτὰς εἰς Σικυῶνα συνοδίωξε. καὶ τὸ δῶγμόν, ἡ ἀρισβυτάτη τῆς δουρατίων, Ἰφινόη μετήλλαξεν. ταῖς δὲ λοιπαῖς τυχεύουσιν χαδαρμῇ σφωρῆσαι σωμαβήν καὶ ταύτας μὲν ἐξῆλθε Πρῶτος Μελάμποδ' καὶ Βίαντι. παῖδα δὲ ὕστερον ἐγέννησε Μεγαπένδην.
- 20 Βελλεροφόντης δὲ ὁ Γλαύκε τῷ Σισύφῳ, κτείναν ἀκουσίως ἀδελφὸν Δηλιάδῳ, ὡς δὲ πνέει φασί, Περλιῶα· ἄλλοι δὲ, Ἀλκιμένῳ, εἰς Ἀργεὺς πρὸς Περίτον ἐλθὼν χαδαίρεται. καὶ αὐτῇ [γυνὴ] Σθενέλοια, [ἡ καὶ Ἀρτεία] ἔχουσα ἴχει, καὶ παρῆμπε λόγους πρὸς σιωπίας. τῇ δὲ ἀπαρνεμένῃ, λέγει πρὸς Περίτον, ὅπ' Βελλεροφόντης αὐτῇ πρὸς φθορᾶς παρῆμπε λόγους. Περίτθ' δὲ πισύσας, ἔδωκεν ἐπιστάλ' αὐτῇ πρὸς Ἰοβάτην [τὴν πενδεχὴν]
- 25 κομίσειν· ἐν αὐτῇ ἐνεγέχαπτο, Βελλεροφόντην ἀποκτείναν. Ἰοβάτης δὲ ἐπηγοῖς, ἐπίταξεν αὐτῇ χίμαιραν κτείνειν, νομίζων αὐτὸν ὑπὸ τῇ θηρίῳ διαφραγισσάμεν. ὡς γὰρ ὁ μόνον ἐνὶ, ἀλλὰ πολλοῖς καὶ ἐνέλωτο. εἴχε δὲ παρῆμπε μὲν λείοντ', ὕδαν

Signidem ita inueniam à fera perditum iri arbitrabatur, quando ea non unius modo, sed ne multorum quidem viribus facile perdomari poterat. Nam prima in parte leo, postrema draco, media verò capra esse videbatur, quæ flammæ euomebat, ac proxima quæq; disperdebat, pecoraq; vastabat: Hæc enim trium belluarum viribus sub una duntaxat natura communita erat. Aiunt hanc ipsam Chimaram ex Homeri testimonio Amisodari cura nutritam fuisse, natamq; ex Typhone & Echidna: id quod Hesiodi carminibus comprobatur. Conscenso igitur Pegaso, quem ex Medusa ac Neptuno satum, & aligerum habebat Bellerophontes, sublatus in altum, ex eo Chimaram sagittis impetebat. Quæ demum peracta pugna Iobates eundem in Solymos pugnaturum misit. ubi & id feliciter exegit, ad Amazonas expugnandas proficisci imperauit. Quibus item deuictis collectam Lyciorum inuencem, quæ cæteris præcellere videretur, in iisdem considerare iubet, atq; ita Bellerophontem occidi præcipit. Vbi autem & hosce ad unum omneis ab eo casus accepit, admiratus inuenis præstantiam Iobates, literas illi Præti ostendit. Inde, ut secum maneret, rogauit: eiq; Philonoe filiam uxorem dedit. Qui demum, cum facto concessisset, Bellerophontem generum suum regni successorem instituit. Interim Acrisio de maribus filiis oraculum sciscitanti, numen respondit, puerum de filia orturum esse qui auo necem illaturus esset. Id igitur Acrisius pertimescens, aneo sub terra cubiculo constructo, inclusam Danaen custodiri iubet. Hanc, ut nonnulli tradunt, vitiauit Prætus: unde inter eos quarta contentio est. sed aliorum testimonio proditur, Ionem in aureum imbrem transmutatum per impluuium in Danaos sinum delapsum cum ea concubuisse: mox ubi Perseum de filia

- ὃ δράκοντος, τείτλω ὃ κεφαλῇ μίσηται αἶγος· δι
 ἧς πῦρ ἀνίη, καὶ τὴν χώραν διέφθειρε, καὶ τὰ βοσ-
 κήματα ἐλυμαίνετο. μία γὰρ φύσις τειῶν θηρίων
 εἶχε δυνάμιν. λέγεται ὃ καὶ τὴν Χίμαιραν ταύτην
 5 τραφῆναι μὲν ὑπὸ Ἀμωιδάρη, καὶ ἀπὸ τῆς εἰρηκῆ καὶ
 Ομηροῦ· θνητὴν δὲ ἐκ Τυφῶντος καὶ Εχιδνῆς,
 καὶ ὡς Ἡσίοδος ἱστορεῖ. ἀναβιβάσας ἔν ταιούτων ὁ Βελ-
 λεροφόντης ἐπὶ τὸν Πήγασον, [ὃν] εἶχεν ἵππον ἐκ
 Μεδούσης ἡλιὸν γηγνημένον, καὶ Ποσειδῶντος, ἀφ-
 10 θείας εἰς ὕψος, ἀπὸ τούτου κατετόξευσε ὃ Χίμαιραν.
 μὲν δὲ τὸ ἀγῶνα τῆτον, ἐπίταξεν αὐτῷ Σολύμοις
 μαχεσθῆναι. ὡς δὲ ἐτελεύτησε καὶ τῆτον, Ἀμαζό-
 σιν ἐπίταξεν ἀγωνίζεσθαι αὐτὸν. ὡς δὲ καὶ ταύτας
 ἀπέκλεινε, τὴν τε νεότητι Λυκίων διαφέρειν δοκῶν-
 15 τας ἐπιλέξας, ἐπίταξεν ἀποκλείναι λοχιστάς. ὡς
 δὲ καὶ τέτοις ἀπέκλεινε πάντας, θαυμάσας ὃ δυνά-
 μιν αὐτῷ ὁ Ἰοβάτης, τά τε γράμματα ἔδειξε, καὶ παρ
 αὐτῷ μένειν ἠξίωσε, δοὺς τὴν θυγατέρα Φιλονόην.
 καὶ διήσκων, τὴν βασιλείαν κατέλιπεν αὐτῷ. Ἀχιρ-
 20 σίῳ δὲ, φεῖ παιδῶν θνέσεως ἀρρένων χρηστειάζο-
 μένων, [ὁ θεὸς] ἔφη, θνέσθαι παῖδα ἐκ τῆς θυγατρὸς,
 ὃς αὐτὸν ἀποκτενεῖ. δεισας ἔν Ακείστοι τῆτο, ὑπὸ
 ἡμῶν δάλαμον κατασκάδας χάλκιον, τὴν Δανάην
 ἐφρυῖρει. ταύτῃ μιν, ὡς ἐνιοὶ λέγουσιν, ἐφθειρε
 25 Περσῶτες, ὅταν αὐτοῖς καὶ ἡ γὰσις ἐκινήθη. ὡς δὲ
 ἐνιοὶ φασί, Ζεὺς μεταμορφωθείς εἰς χρυσὸν, καὶ διὰ
 τῆς ὀρφῆς εἰς τὴν Δανάης εἰσρνεὶς κόλποις, σώ-
 ῃσιν. αἰδομένη δὲ Ακείστοι ὕστερον ἐξ αὐτῆς
 γηγνημένον Περσία, μὴ πσεύσας ὑπὸ Διὸς ἐφθάρ-
 30 θαι, τὴν θυγατέρα μετὰ τῷ πατρὶ εἰς λαγγαγῆ

natum esse cognovit Acrisius, ab Ione compressam filiam minime credens, eam una cum filio in arca lignea conclusam in mare deiecit: qua cum in Seriphum insulam delata fuisset, Dictys desumptum puerum educavit. Ceterum, Polydectes uterinus Dictyis frater, Seriphi rex, Danaes amore correptus, cum ea (Perseus enim in virilem etatem pervenerat) potiri nequisset, amicos, quibuscum & Perseum etiam, convocat: usque ob Hippodamia O Enomai filia nuptias erantum se coacturum edicit. Cui tum Perseus, Qua nam, inquit, in re conficiet erantum? equo, Polydectes respondet. Atqui Perseus, Gorgonis ego, inquit, capite. Tum rex contra nihil subiecit. Mox vero, ab alijs equos exposcit: sed, quod equum à Perseo habere non posset, pro symbola Gorgonis caput illi ut afferret imperavit. Tum Perseus, Mercurij ac Minervae ductu, Phorci filias adiit, Ento, Pemphredo, & Dino. Haec fuere Cetusque, & Phorci natae, Gorgonum sorores, ab ortu ipso statim annus facta, unoque tres oculo, & dente uno praeclata, quibus & visissim, inter se utebantur. Haec, ubi potitus est Perseus, reposcentibus se redditurum pollicetur, si, quae ad Nymphas ipsas duceret, viam monstrarent. Erant autem Nymphis alata talaria, & cibis, quam peram quidam esse putant. Id Pindarus, & Hesiodus in clypeo, ubi de Perseo sic ait:

Horrenda totas scapulas caput occupat ingens
Gorgonis, idque intra cibis latet.

Nam cibis, quod inibi condantur indumentum, & cibaria, dicta esse videtur. Ad haec Orci galeam habebat. Restitutis itaque, Phorcidibus & dente, & oculo, quod viam demonstrassent, ad Nymphas pervenit: Adeptus inde, quae cupiebat, humeris ante omnia peram induxit, ac pedibus talaria accommodavit: postremo

βαλὼν, ἔρριψεν εἰς θάλασσαν. προσνεχθεὶς δὲ
 τῆς λαφρακὸς Στεῖφω, Δέκτυς ἄρας, ἀνέθρεψε τῷτον.
 βασιλῆων δὲ τῆς Στεῖφω Πολυδέκτης, ἀδελφοδὲ
 [ὁμομήτειο] Δίκτυο, Δανάης ἐραστὴς, καὶ ἰὼν
 5 δραμένω Περσέως, μὴ δυνάμενο αὐτῇ σιωπᾶσθαι,
 σιωπᾶσαι τὺς φίλους, μὴ ὦν καὶ Περσία, λέγον
 ἑαυτὸν σιωάζειν ἐπὶ τὴν Ἰπποδαμείαν τῆς Οἰνομάου
 γάμου. τῷ δὲ Περσέως εἰπόντι ἐπὶ πινυ ὁ ἑαυτὸς
 ὀνομαζέσθαι; τῷ δὲ φησὶ ἐπὶ Ἰππῳ Περσὺς δὲ
 10 εἶπεν, ἐπὶ τῇ κεφαλῇ τῆς Γοργόνος. οὐκ αὐτέρε
 Πολυδέκτης. παρὰ μὲν οὖν ἦν λοιπῶν ἦπυσεν ἰπ-
 πους· παρὰ δὲ τῷ Περσέως ἔλαβον τὸς ἰππους,
 ἐπίταξε τῆς Γοργόνος κομίζεν τὴν κεφαλὴν. ὁ δὲ
 Ἑρμὸς καὶ Ἀθηνᾶς περικαλλομένων, ἐπὶ ταῖς Φόρ-
 15 κῶν μένεται θυγατέρας, Ἐντω, καὶ Περμορηνῶ, καὶ
 Δεινῶ, ἦσαν [δὲ] αὐταὶ Κυτῶς τε καὶ Φόρκου Γοργό-
 νων ἀδελφαί, καὶ αἰετὶς ἐκ γυναικῶν· ἕνα τε ὀφθαλμὸν
 αἱ τρεῖς, καὶ ἕνα ὀδόντα εἶχον· καὶ ταῦτα παρὰ
 20 μέροιο ἤμειβον ἀλλήλας. ὅν κινείσας ὁ Περσὺς,
 ὡς ἀπῆλθεν, ἔφη ὑποδώσιν, αὐτὸς ὑψηλῶς τὴν
 ὀδὸν τὴν ἐπὶ ταῖς νύμφαις φέρεσαν. αὐταὶ δὲ αἱ κύ-
 ραι πῆλυνται εἶχον πίδαλα, καὶ τὴν κίβισιν, ἡφασ-
 τινες ἔδωκεσαν· Πίνδαρο δὲ, καὶ Ἡσίοδος δὲ Ἀσ-
 πίδι, ἐπὶ τῷ Περσέως.

25 Πᾶν δὲ μετέφερον εἶχε ἕκαστος δεινοῖο πελώρου
 Γοργῶν; ἀμφὶ δὲ μὴν κίβισις δέε.

Εἴρηται δὲ παρὰ τὸ κεῖσθαι ἐκεῖ ἐδῆται καὶ τὴν
 τροφὴν· εἶχον δὲ καὶ τὴν Ἀΐδος κυνῶν, ὑψηλῶς
 30 μένων δὲ ἦν Φορκίδων, ὑποδοῖς τὸν τε ὀδόντα καὶ
 τὸν ὀφθαλμὸν αὐταῖς, καὶ παρὰ ἡμῶν φέρεται ταῖς
 νύμφαις, καὶ τὴν αὐτὴν ἐκπύουσαι, τὴν μὲν κίβισιν π-
 ορβαίετο· τὰ δὲ πίδαλα τοῖς σφραγίσιν προσέμμεστον

galeam capiti imposuit. Hac igitur lectus, quoscumque
 voluisset, ipse inuisus alijs, peruidebat. Is, ubi à Mercurio
 adamantinam harpen accepit, ad Oceanum deuolauit: hinc Gorgones dormientes deprehendit. His autem
 Euryala uni: Sthenoni alteri: tertia, Medusa nomen
 fuit, in quibus solam Medusam mortalem fuisse perhibent.
 Ad huiusce itaque caput reportandum Perseus
 amissus fuit. Erant Gorgonibus capita, squamosarum
 anguinum spiris obsita: dentes præterea tanta magnitudinis,
 quanta suum esse videntur. Adhæc manus aeneæ,
 & ala aurea, quibus conuolabant: quæ, quicumque ob-
 iiceretur, eas in saxa omnes commutabant. Has demum
 Perseus somno sepultus adortus, cuius manus Pallas di-
 rigebat, auersus, oculis in aream clypeum defixis, per
 quem ipsarum Gorgonis imaginem respiciebat, Medusa
 caput amputauit, quæ resecto Pegasus alatus equus re-
 pente profiliuit, & Chrysaor Geryonis pater. Hosce au-
 tem & Neptuno creauit. Igitur Perseus reposito suam in-
 tra peram Medusa capite, recessit. Verum Gorgones ip-
 sa somno excita Perseum insectabantur, quem intueri
 ob Orci galeam minime poterant: quod ea Perseus con-
 tegebatur. Qui cum in Æthiopiam peruolasset, Cephei
 regis filiam Andromedam maris ceto iam iam deuorandam
 offendit: quoniam Cassiopea Cephei coniux de
 corporis forma præstantia, quod se omnium formosissi-
 mam iactitabat, Nereidas in certamen promocauit.
 Quamobrem ea sibi Nereidas iratas fecit. Tum etiam
 Neptunus ira percitus Cephei regnum, & aquarum
 multitudinem, ac ceto immisso, peruolauit. Cepheus au-
 tem Ammonis oracula monitus est, cum decessit tanta ca-
 lamitati modum fore, cum Cassiopea filiam Andromedam
 ceto deuorandam proposuerit. Id igitur Cepheus Æthio-

- τῷ ἢ κυκλῷ τῇ κεφαλῇ ἐπόδιστο· ταύτῃ ἔχον, αὐ-
 τὸς μὲν ἔς ἥδιεν, ἔβλεπεν, ὑπὸ ἄλλων ἢ ἐχέω-
 ρατο. λαβὼν δὲ καὶ παρὰ Ἑρμῆ ἀδαμαντίνῃ ἀρ-
 πην πετόμευτο εἰς τὸν Ωκεανὸν ἦσαν· καὶ κατέλαβον
 5 τὰς Γοργόνας κοιμωμένας. ἦσαν ἢ αὖτις, Σθενὼ, Εὐ-
 ρυσάλη, Μέδουσα· μόνη δὲ ἦν θνητὴ Μέδουσα. διὰ
 τοῦτο ἐπὶ τῇ ταύτης κεφαλῇ Περσεὺς ἐπέμφοιτο. εἴ-
 χον ἢ αἱ Γοργόνες κεφαλὰς μὲν περὶ αἰσθησάμενας φολίσ-
 σαι δακόντων· ὁδόντας δὲ μεγάλους ὡς οὐῶν, καὶ χεῖρας
 10 χαλκᾶς, καὶ πτέρυγας χρυσαῖς, δι' ὧν ἐπίπτοντο· τὰς
 ἢ ἰδόντας, λίθοις ἐποίουν. ὅπως οὖν αὐταῖς ὁ Περ-
 σεὺς κοιμωμέναις, κατευδυνέσθης τὰς χεῖρας Ἀθηνᾶς,
 ἀπεστραμμένῃ, καὶ βλέπων εἰς ἀσπίδα χαλκῇ, δι'
 ἧς πᾶσι εἰκόνα τῆς Γοργόνος ἔβλεπεν, ἐκαστόμους
 15 αὐτήν. ὑποτμηθεῖσης δὲ τῆς κεφαλῆς, ἐκ τῆς Γορ-
 γόνος ἐξέδορε Πήγασος πηλὺς ἵσπος, καὶ Χρυσάωρ
 ὁ Γηρύωνος πατήρ. τύτοις ἢ ἐβρόντησεν ἐκ Πασειδῶνος.
 ὁ μὲν οὖν Περσεὺς ἐσδέμευτο εἰς πῦλιν κίβισιν πῦλιν
 κεφαλῇ τῆς Μεδούσης, ὅπως πάλιν ἔχρηται. αἱ δὲ
 20 Γοργόνες ἐκ τῆς κοίτης ἀεσῶσαι, τὴν Περσίδα ἰδῶ-
 κον, καὶ σιωπεῖν αὐτὸν ἐκ· ἠδύναντο διὰ πῦλιν κύνῃν·
 ἀπεκρύπτετο γὰρ ὑπὸ αὐτῆς. περιφρόμευτο ἢ εἰς
 Αἰθιοπίαν, ἧς ἐβασίλεια Κηφείας, εὖρε πῦλιν τύτῃ
 25 θυγατέρα Ἀνδρομέδαν, ὡρακιμένην βορρᾶν θα-
 λασίῳ κῆται. Κασιόπεια γὰρ ἡ Κηφείας γυνὴ, Νη-
 ρηίδην ἦλπεσθαι χάλκῳ· καὶ πασῶν τῶν κρείστων
 ἡυχισθαι. ὅθεν αἱ Νηρηίδες ἐμήνισαν, καὶ Ποσειδῶν
 αὐταῖς συμφορὰς, πλημμύραν τε ἐπὶ πῦλιν χώραν
 30 ἐπέβαλε, καὶ κῆτο. Ἀμμωνῷ ἢ χεῖσαντο πῦλιν ἀ-
 παλλαγὴν τῆς συμφορᾶς, ἵνα ἡ Κασιόπεια θυγάτηρ
 Ἀνδρομέδα περὶ τῇ κῆται βορρᾶ. τοῦτο ἀσχυρὰς
 ἡ Κηφείας ὑπὸ τῇ Αἰθιοπίᾳ, ἐπαῖξε, καὶ ποσειδῶνι

pum vi compulsus fecit, scapuloque filiam alligauit. Quam conspicatus Persens, & illius amore succensus, Cepheo sese ceterum ipsam interempturum pollicetur, si filiam ab imminente periculo ereptam sibi in matrimonium collocet. Pactis itaq; inireiurando confirmatis, Persens monstrum aggressus occidit, atq; Andromedam soluit. Huic non ita multo post Phineus Cephei frater insidias parat, ut is qui primus iam Andromeda coniux designatus erat. verum id ubi rescivit Persens, cum coniuratis omnibus Phineum Medusa capite ostentato in saxa repente conuertit. Itaq; Persens reuersus in Seriphum, matrem ad aras cum Dictye, ob Polydektis violentiam confugisse deprehendit. Inde impetu facto aggressus regem, concurrētium amicorum auxilio fretum, auersus Gorgonis caput ostendit: idq; quotquot aspexerunt, qualicumq; quisq; forma esset, in saxa commutatus est. Mox ubi Dictyn Seriphi regem constituit, Mercurio calcaria, peram, & galeam reddidit, & Gorgonis caput Minerva dono dedit. Ea verò Mercurius omnia Nymphis restituit. Caterum Pallas in medio clypeo Medusa caput apposuit. Nec defunt qui Gorgonis caput à Minerva præcisum fuisse dicāt. Aiunt enim eam sese pulchritudine Palladi comparare non erubuisse. Atqui Persens cum Danae & Andromeda Argos Acrisium visurus propinauit. Is autem oraculi metu Argos deseruit, atque in Pelasgiam terram commigravit. Interea Tentania Larissaorum rege, patri iam vita functo gymnicium certamen edituro, ad id etiam Persens decertaturus aduenit: ac etiam quinquertium ludens, disci tactu Acrisii pede percusso, abntum eum interfecit. Post, ubi Persens oraculum iam expletum esse animaduertit, Acrisiam quidem extra urbem sepelinit; Karum, quod

- τὴν δυνατέραν πύργον. ταύτῃ διασάμψουσιν ὁ Περ-
 σὺς, καὶ ἑταῖοι, ἀναρήσιν ὑπὲρ αὐτοῦ. Κηφεί τὸ κη-
 ρτος, εἰ μέλλει σωθῆσαν αὐτὴν αὐτὴν δώσιν γυναικα.
 ἐπὶ τέτοις γυμνῶν ὁρκῶν, ὑποσας τὸ κητὸν ἐκ-
 5 τινε, καὶ ἥ Ανδρομέδαν ἔλυσεν. ἐπιβελόντων δὲ
 αὐτῷ Φινέως, ὃς ἦν ἀδελφὸς τοῦ Κηφείως, ἐγχεύ-
 σατο τὸν ἄνδρα, μαζῶν δὲ ἐπιβελώντων,
 τὴν Γοργόνα δειξας, μὲν τῶν σωπεβελόντων, αὐ-
 τὴν ἐλάττωσε παραχρῆμα. παραγυρόμενος δὲ εἰς Σέ-
 10 ειφόν, καὶ καταλαβὼν περὶ τὴν γῆν τοῖς βωμοῖς
 μὲν τοῦ Δίκτυος τὴν μητέρα, διὰ δὲ Πολυδέκτης εἶαν,
 εἰσελθὼν εἰς τὴν βασιλέα, συγκατέστηκεν τὴν Πολυ-
 δέκτη τοῖς φίλοις, ἀπερριμμένῳ τὴν κεφαλὴν τῆς
 Γοργόνῃ ἐδείξε. τὴν δὲ ἰδόντων, ὁποῖον ἕκαστος ἔτυχε
 15 χῆμα ἔχων, ἀπελιδώθη. κατὰ τὴν τῆς Σεείφης
 Δίκτυν βασιλέα, ἀπέδωκε τὰ μὲν πόδια, καὶ τὴν
 κίβειν, καὶ τὴν κυνὴν Ἑρμῇ· τὴν δὲ κεφαλὴν τῆς
 Γοργόνῃ Ἀθλῶν. Ἑρμῆς μὲν οὖν τὰ πεποιημένα
 πάλιν ἀπέδωκε ταῖς νύμφαις. Ἀθλῶν δὲ ἐν μέσῃ τῇ
 20 ἀσπίδι, τῆς Γοργόνῃ τὴν κεφαλὴν ἀρέσκει. λέ-
 γεται δὲ καὶ ὑπὲρ ἐνίων, ὅτι καὶ δι' Ἀθηναίων ἡ Μέδουσα
 ἐκχερατομήθη. φασὶ δὲ ὅτι καὶ οἱ ἄλλοις ἠδύλη-
 σεν ἡ Γοργὼ αὐτῇ συγχριθῆναι. Περσὺς δὲ μὲν Δα-
 νάης καὶ Ανδρομέδας ἑστυδεν εἰς Ἀργεῖον, ἵνα Ἀκρί-
 25 σιον δαΐσῃται. ὁ δὲ δεδουκὸς τὸν χρῆσμον, ἔπολι-
 πὼν Ἀργεῖον, εἰς τὴν Πελοποννησὶν ἐχώρησε γῆν. Τά-
 ταμιν δὲ τοῦ Λακωνικῶν βασιλέως ἐπὶ κατοικομένη
 τὴν κατὰ διατέδαντων γυμνικὸν ἀγῶνα, παρεγγύετο καὶ
 ὁ Περσὺς ἀγωνίσασθαι θέλων. ἀγωνίζομενος δὲ πύ-
 30 ρατον, ἥ δίσκον ἐπὶ τὴν Ἀκρίσιον ποδαβαλὼν, ὥραχεν
 μακρὸν ἀπέκτεινεν αὐτὸν ἀνδρόμενος δὲ τὸν χρῆσμον τέλει-
 σεν, ἥ μὲν Ἀκρίσιον ἔξω τῆς πόλεως ἔταπεν. αὐτοῦ δὲ

Argos ad illius hereditatem adeundam, qui eius opera occubuisse, remeare puderet, profectus Tirynthem ad Megapethem Prætifilium, cum eo regnū vicissim commutavit. Nam illi Persens Argos tradidit, Megapenthes Argiuorum regno præficitur: Persens verò Tirynthem adeptus, Mideamque, & Mycenæ admunivit. Porro ex Andromeda Persens filios habuit antequam in Graciam venisset, Persen scilicet, quem apud Cepheum reliquerat. Ab hoc Persarum reges originem duxisse feruntur. At Mycenæ procreavit Ancæum, Sthenelum, Helam ac Mestorem, & Electryonem, filiam insuper Gorgophonen, quam Perieres uxorem duxit. Item ex Alceo, atque Hipponome Menœcei filia nascitur Amphitryo, & Anaxo filia. De Mestore, ac Lysidice Pelopis filia Hippothoe gignitur: quam, cum rapuisset Neptunus, atque in Echinadas insulas intulisset, comprimit: ex eaq; Taphium creat, qui Taphum colonos induxit habituros, quos Telebous, ideo quod procul à patria iuerit, appellavit. Sed ex Taphio Pterelæus natus est. Hunc Neptunus aureo crine illius capiti imposito, fecit immortalem. Caterum Pterelæi septem filij fuerunt, femina quidem Comatho, at mares, Chromius, Tyrannus, Antiochus, Chersidamas, Mastor, Eueres. Atqui Electryon ducta in matrimonium Anaxone Alcei filia, suscepit feminei quidem sexus Alcmenam, mares autem, Stratobaten, Gorgophonum, Philonomum, Celanenum, Amphimachum, Lysinomum, Cherimachum, Anaactorem, Archelaum: sed post hosce spurium ex Phrygia muliere Midea Licymnium. E Sthenelo verò & Nicippe, quæ Pelopis fuit, Alcinoe & Medusa procreantur: mox etiam eidem Eurystheus natus est, qui Mycenæ impe-

- μῶτο· ὃ εἰς Ἀργὸν ἐπαλειθεῖν ἐπὶ τὸν κλῆρον οὗ
 δι' αὐτῆς τετελεσθηκότο, ὡς ἀγρόμενον εἰς Τίρυν-
 δα πρὸς τὸν Περσὶ παῖδα Μεγαπένδῳ, ἡλλά-
 ξατο· τέτρω τε τὸ Ἄργος ἐνεχρίεισι, καὶ Μεγαπένδης
 5 μὲν ἐβασίλευσιν Ἀργείων· Περσὺς δὲ Τίρυνδος, πρὸς-
 τειράσας Μίδειαν, καὶ Μυκῆνας· ἐγένοντο δὲ ἐξ Ἀνδρο-
 μέδας παῖδες αὐτῶ, πρὶν μὲν ἔλθεῖν εἰς τὴν Ἑλλάδα
 [Πέρσῃ,] ὃν παρὰ Κηφείᾳ κατέλειπον· ἀπὸ τούτου δὲ
 10 τοῖς Περσῶν βασιλέας λέγει· γυνᾶς· ἐν Μυκῆναις
 δὲ Ἀλκίῳ, καὶ Σιδνέλῳ, καὶ Ἐλας, Μήσωρ τε καὶ
 Ἠλεκτρύων, καὶ θυγάτηρ Γοργόφονη, ἣν Πεισὶρῆς ἐ-
 γημῶν· πάλιν ἐξ Ἀλκίῳ ἵππονόμης τῆς Μανοικί-
 ως Ἀμφιτρυῶν ἐγένετο, καὶ θυγάτηρ Ἀναξώ· ἐκ δὲ
 15 Μήσωρ καὶ Λυσιδίχης τῆς Πέλοπος, Ἰσποδόη· ταύ-
 τῃν ἀρπάζας Ποσειδῶν, καὶ κομίσας ἐπὶ τῆς Ἐχινάδας
 νῆσους, μέγυνται, καὶ γυνᾶ Τάφιον, ὃς ὄκισε Τάφον·
 καὶ τοῖς λαοῖς Τηλεβόας ἐκάλεσεν, ὅτι τηλὺ τῆς πα-
 τρίδος ἔβη· ἐκ Ταφίου δὲ, παῖς Πτερέλαος ἐγένετο.
 20 οὗτον ἀδάνατον ἐποίησε Ποσειδῶν, ἐν τῇ κεφαλῇ
 χρυσοῦν ἐκτεῖς τεῖχος· Πτερελάῳ δὲ ἐγένοντο θυγά-
 τῃς Κομαιδῶ, καὶ ἄρρενας παῖδες, Χεῖρμῳ, Τύραν-
 νῳ, Ἀντίοχος, Χερσιδάμας, Μήσωρ, Εὐήρης· Ἠλεκ-
 τρυῶν δὲ γήμας τῇ Ἀλκίῳ θυγατρίᾳ Ἀναξῶ, ἐγέν-
 νησε θυγατέρας μὲν Ἀλκμήνην, παῖδας δὲ Στρα-
 25 τοβάτιν, Γοργόφονον, Φιλονόμον, Κελαινέα, Ἀμ-
 φίμαχον, Λυσίνομον, Χειρέμαχον, Ἀνάκτορα, Ἀρ-
 χέλαον· μετὰ δὲ τέτοις, καὶ νόδον ἐκ Φρυγίας γυναι-
 κος Μιδίας Λικύμνιον· Σιδνέλου δὲ καὶ Νικίππης τῆς
 30 Πέλοπος, Ἀλκινόη καὶ Μίδουσα· ὕστερον δὲ καὶ Εὐ-
 ρυδείᾳ ἐγένετο, ὃς καὶ Μυκηνηῶν ἐβασίλευσιν· ὅτε
 γὰρ Ἡρακλῆς ἐμίλλε γυνᾶς, Ζεὺς ἐν δίοις ἔειπεν, ὅτι

rauit. Nam quo tempore Hercules gignendus esset, tum Iupiter inter Deos dixisse fertur, qui è Persei prole oriurus est, Mycenis regnabit. Hinc Iuno persuasit ob inuidiam, Ilithyia, ut Alcmenes partum cohiberet; eamque, ut Eurystheus Stheneli filius in lucem, iam septimestris, prodiret, subornauit. Ad Eleetryonē autem Mycenis cum Taphio imperantem Pterelai filij profecti, ab eodem Mestoris regnum auo materno repetūt: qui, quòd ab eorum postulatis maximè abhorreret Eleetryo, ipsius bonos abegerunt. Tum Eleetryonis filij vim vi repellentes, mutuo concursu perimūtur. at ex Eleetryonis liberis Licymnius, quòd puer admodum esset, seruator incolumis. Atqui ex Pterelai natis Eueres, qui naneis affirmabat, superstes fuit. Tum qui de Taphiis euasissent, vela vento dederunt, & abactas secum bonos Polyxeno Eliensium regi commendarunt. Caterum Amphitryo redemptas de Polyxeno bonos Mycenas abduxit. Interea verò Eleetryo aliorum cadem ulturius, regno simul cum Alcмене filia in Amphitryonis potestatem tradito, inrisurandi religione illum prius adegit, ut ad reditum usq; filiam virginem seruaret intactam; Bellum enim contra Telebas conflare cogitabat. Is autem cum bonos reduceret, earumq; una aufugeret, in ipsam Amphitryo, tum, quam manibus forte clauam gestabat, immisit. Quae de bonis cornibus repulsa in Eleetryonis caput resiliēs, ipsum vita priuauit. Sthenelus itaq; hanc naētus occasionem, è tota Arginorum terra Amphitryonem exegit. Inde non modo Mycenarum, sed etiam Tirynthis ditione potitus est: mox autem Pelopis ad se filijs Atreo Thyesteque accersitis Mideam commendauit. Amphitryo vero cum Alcmena & Licymnio Thebas profectus, à Creonte fuit expiatus, ac Perimeden foro-

- ἀπὸ Περσίους γυνηδυσόμενον τότε βασιλεύειν Μυκη-
νῶν. Ἦρα δὲ διὰ τὴν Ζήλον, εἰλειδίῃαν ἐπεισὶ τὸν
μὲν Ἀλκμήωνος τέκον ὀπιθεῖν, Εὐρυδεία δὲ τὸν Στε-
νέλεω παρεσχάσσε γυνηδίῃαι, ἐπαμυνισαῖον ὄντα.
- 5 Ηλεκτρύονθ δὲ βασιλεύοντος Μυκηνῶν μὲν Ταφίω,
οἱ Πιπερελάω πῦδες ἐλδόντες, τῷ Μήσορος ἀρχὴν
τῷ μητροπάτορι ἀπήτου. καὶ μὴ προσέχοντ' Ηλεκ-
τρύονθ, ἀπὸ λαονογ τὰς βόας. ἀμυνομένων δὲ ἤν' Ἦ
Ηλεκτρύονθ παίδων, ἐκ ἀρβλήσεως ἀμύλων α-
- 10 πέκτειναν. ἐσώθη δὲ ἤν' Ηλεκτρύονθ παίδων Λι-
κύνιθ ἐπὶ νεοσ ὑπαρχόν' ἤν' δὲ Πιπερελάω, Εὐή-
ρης, ὅς καὶ τὰς ναῦς ἐρύλασσε. ἤν' δὲ Ταφίων οἱ
διαφυγόντες, ἀπὸ πᾶσι τὰς ἐλαδείσας βόας ἐλόν-
τες καὶ παρέδωκεν τῷ βασιλεῖ ἤν' Ηλείων Πολυ-
- 15 ξένω. Ἀμφιτρυῶν δὲ παρὰ Πολυξένω λυτρωσάμε-
νος αὐτὰς ἤγαγε εἰς Μυκηνῶν. ὁ δὲ Ηλεκτρύων τὸν
ἤν' παίδων θάνατον βουλόμενθ ἐκδικήσαι, παρὰ
δὲ τῷ βασιλείῳ Ἀμφιτρυῶνι, καὶ τῷ θυγατέρι
Ἀλκμήῳ, ἐξορκίσας ἵνα μέγχι τὴν ἐπαύριον παρδί-
- 20 νον αὐτῷ φυλάξῃ, σφατεύειν ἐπὶ Τηλεβόας διανοεῖτο.
ἀπολαμβάνοντος δὲ αὐτῷ τὰς βόας, μιᾷ ἐκδορῆσας,
Ἀμφιτρυῶν ἐπὶ αὐτῷ ἀφῆκεν ὁ μὲν χεῖρας εἶχε, ῥό-
παλον. τὸ δὲ ἀποκρυφέν' ἀπὸ ἤν' κερσίων εἰς τὴν Ηλεκ-
τρύονθ κεφαλῇ ἐλδόν, ἀπέκτεινεν αὐτόν. ὅθεν
- 25 λαβὼν ταύτῃ τῷ ἀφῆκεν Σιδνεύθ, παιτὸς
Ἄργους ἐξέβαλεν Ἀμφιτρυῶνα, καὶ τῷ ἀρχῇ ἤν' Ἦ
Μυκηνῶν, καὶ τὴν Τίρυνδος αὐτὸς κατέχευε. τῷ δὲ
Μίδειαν, μεταπεμψάμενθ τὰς Πέλοπος παῖδας Ἀγχιέα
καὶ Θυερίω, παρέδωκε τέτοις. Ἀμφιτρυῶν δὲ σὺν
- 30 Ἀλκμήῳ καὶ Λικυμνίῳ παρὰ γυνόμενθ ἐπὶ Θήβας,
ἐπὶ Κρέοντος ἡγήθη καὶ δίδωσι τῷ ἀδελφῷ Πει-

tem Licymnio tradit. Interea vero Alcmena discit ante
 ei nupturam se esse, qui fratrum suorum interitum ul-
 tisceretur, tum Amphitryo pollicitus adversus Tele-
 boas se bellum moturum, Creontem quoque ad id sibi
 socium advocavit. Tum is socium se belli fore inquit, si
 prius ille Cadmiam à vulpe liberaret : nam fera vulpes
 Cadmiam devastabat. Hic & si recepisset, fato tamen
 tantum erat, eam à nullo unquam mortalium captum
 iri. Interim, dum fines à vulpe diripiuntur, unus ex
 urbanis puerum Thebani singulis mensibus ipsi appo-
 suerunt : qua, nisi hoc factum fuisset, plures rapturae-
 rat. Igitur Amphitryo Athenas profectus ad Cephalum
 Deionei filium, hunc Teleboarum spoliis parte pro-
 missa, induxit, ut in venationem adduceret canem,
 quem Procris è Creta sumptum à Minoe duxerat, Cui
 fato concessum fuerat ut quancumq; feram insectaretur,
 occideret. Quamobrem canem cum vulpem inse-
 quitur, Iupiter utrumque lapides effecit Amphitryo Ce-
 phalum à Thorico, qui Attica terra populi nomen est,
 belli socium habens, & de Phocensibus Panopeum, ab
 Elo urbe Arginorum Eleum, Persei filium : à Thebis
 Creontem, Taphiorum insulas devastat. Verum Pte-
 relaus donec in humanis fuit, Taphum capere nunquam
 potuit. Post, ubi Comarho Pterelai filia Amphitryonis
 amore inflammata est, aureum de patris capite capil-
 lum profectus, inde Pterelai morte insecta omnes ad
 unam insulas subegit Amphitryo. Qui interfecta post
 Comathone, captis spolijs Thebas renavigat, & insulas
 Eleg Cephaloque tradidit. Mox illi conditas sibi cogno-
 mines urbes habitatum commigrarunt. Prius autem
 quam Amphitryo Thebias redisset, per noctem Iupiter
 ad Almenam contendit, cum qua trinoctio facto mu-

- μήδην Λικυμνίῳ. λεγόντες δὲ Ἀλκμήνης γαμήθης
 σπάζει τῷ τῆς ἀδελφῶν αὐτῆς ἐκδικήσαντι τὸ δάνα-
 τον· ὑπογράφουσι ὑπὸ Τηλεβόας στρατιῶν Ἀμφιτρυ-
 5 ὶων, καὶ παρέχεται συμβάλλεσθαι Κρέοντα. ὁ δὲ ἔφη
 στρατεύσειν ἐὰν πρῶτον ἐκείνος τὴν Καδμίαν τῆς
 ἀλώπεκος ἀπαλλάξῃ· ἴφθιμους γὰρ τὴν Καδμίαν ἀ-
 λώπει θηρίον. ὑποσάντος δὲ ὁμοῦ, εἰμαρμένον ἦν
 αὐτῷ μὴδέ τινα καταλαβεῖν. ἀδικεμένης δὲ τῆς
 10 χώρας, ἵνα τῆς ἀστῶν παῖδα οἱ Θηβαῖοι καὶ μῆνα
 περιεπίδραται αὐτῇ, πολλὰς ἀρπάζουσιν, τὰτ' εἰ μὴ
 γήνοιτο. ἀπαλλαγεὶς οὖν Ἀμφιτρυῶν, εἰς Ἀθήνας
 πρὸς Κέφαλον τὸν Δηϊοῖός τις στείπειν ὑπὸ μέρει τῆς
 15 ὑπὸ Τηλεβόων λαφύρων ἄγειν ὑπὸ τῶν θήρων τὴν κύ-
 να, ὃν Πέλοισι ἤγαγον ἐκ Κρήτης, παρὰ Μίνως λα-
 βῆσα. ἦν δὲ καὶ τότε πεπομφένον, πᾶν, ὃ, πρὸς δῖαν
 20 κῆρ, λαμβάνειν. διωκομένης οὖν ὑπὸ τῶν κυνῶν τῆς
 ἀλώπεκος, Ζεὺς ἀμφιτέρους, λίθους ἐποίησεν. Ἀμ-
 φιτρυῶν δὲ ἔχων ἐκ μὲν Θοείκης τῆς Ἀθήνης Κέ-
 φαλον συμμαχοῦντα· ἐκ δὲ Φωκίων Παγοπία· ἐκ
 25 δὲ Ἑλκῆς τὸν Ἀργείας Ἑλεῖον τὸν Πελοπίαν· ἐκ δὲ Θη-
 βῶν Κρέοντα, ταῖς τῶν Ταφίων νήσους ἐπόρσει. ἄρχει
 μὲν οὖν ἔτι Πτερέλαος, ἐκ ἐδύνατο τὸν Τάφον εἶλιν.
 ὥς δὲ ἡ Πτερέλαος θυγάτηρ Κομαιδῶν ἐξαδελφεῖσα Ἀμ-
 30 φιτρυῶνος, τῷ χρυσῇν τεῖχα τῷ πατρὸς ἐκ τῆς κο-
 ραλῆς ἐξείλετο, Πτερέλαος τελευτήσαντος, ἐχει-
 ρόσατο καὶ νήσους ἀπάσας. τῷ μὲν οὖν Κομαιδῶν
 κτείναν Ἀμφιτρυῶν, καὶ τῷ λείαν ἔχων, εἰς Θή-
 35 βας ἔσπευε, καὶ τὰς νήσους ἑλεῖν καὶ Κεφάλῳ δῖ-
 ῳσι. κακῆνοι πόλεις αὐτῇ ἐπωϊόμενοι κτείναντες,
 κατώκησαν. πρὸς τὴν δὲ Ἀμφιτρυῶνα παραγμύειν εἰς
 Θήβας, Ζεὺς δὲ νυκτὸς ἐλθὼν, καὶ τὴν μίαν τει-
 πλασάσας νύκτα, ὁμοῖος Ἀμφιτρυῶνι Ἀλκμήνῃ

tatus in Amphitryonis viri formam, concubuit: quæque aduersus Teleboas gesta essent, omnia recensuit. Vbi verò Amphitryo rediit, ac se à coningo negligentius excipi videt, ab ea huiusce rei causam postulat. cui cum Alcmena respondisset, priore nocte concubuisse: à Tiresia Iouis cum uxore concubitum factum resciscit. Alcmena verò duos peperit filios: Ioni quidem Herculem, una nocte grandiore: atque Amphitryoni Iphiclem. At cum Hercules octo iam menses natus esset, dracones duos inuiscata magnitudinis Iuno infantem perdituros in lectum demisit: Alcmena Amphitryonis opem implorante, Hercules in pedes erectus utraque manu constrictos ipsos necauit. Caterum Pherecydes ait, Amphitryonem, dum, vter esset eius de pueris filius, scire vellet, dracones hosce in cunas lectumve iniecisse: Quo facto Iphicles planè in fugam ire conatur; At Hercules immotus stetit: atque ita Iphiclem ex ipso genitum cognouisse refert. Hercules currus agitare ab Amphitryone, luctandi autem artem ab Autolyco, & ab Euryto sagittandi rationem, à Castore sub armis exerceri, demum à Lino citharæ dicam didicit. Is Orphei frater fuit; Qui cum Thebas commigrasset, ac Thebanorum ciuium numero allectus fuisset, cithara percussus ab Hercule, interijt: quodenim ab eo velut præceptore vapulasset, ira succensus interemit. cui cum quidam diem dicerent, & cadis, & commissi criminis postularent, ille contra, Rhadamanthi legem recitans eiusmodi, Qui manibus iniustis irritantem punierit, insons esto; hunc in modum Hercules euasit incolumis. Veritus autem Amphitryo ne quid iterum eiusmodi faceret, eum ad bonum armata amandauit, ibique dum educatur, & corporis & virium præstantia ceteris omnibus antecellebat. Adhæc

- Αλκμήνη σωνδυνάαδῃ· καὶ τὰ γένεμα παρὰ τη-
 λεβόων διηγέσασθαι. Αμφιτρυών δὲ παρὰ γένεμα
 ὡς ἐχέτω φιλοφρονεμένῳ πρὸς αὐτὸν τὴν γυναι-
 κα, ἐπυνδάνετο τὴν αἰτίαν· εἰπύσης δὲ, ὅτι τῇ
 5 πρεσβυτέρῃ παρὰ γένεμα αὐτῇ συγκακοίμηνται·
 μαρτάνει παρὰ Τειρεσίῃ καὶ γινόμενῳ καὶ Διὶ σων-
 σίαν. Αλκμήνη δὲ δύο ἐγγύνησε παῖδας· Διὶ μὲν
 Ηρακλέα μᾶν νυκτὶ πρεσβύτερον· Αμφιτρυώνι δὲ
 10 Ιφικλέα. καὶ δὲ παιδὸς ὄντος ἐκταμίωσιν δύο δρά-
 κοντας ὑπερμεγέθεις Ηρα ὅτι καὶ ἐνὶ ἐπιμύσει δια-
 φθαρήναι τὸ βρέφος θέλῃσιν. ὅτι βοωμένης δὲ Αλ-
 κμήνης Αμφιτρυόνα, Ηρακλῆς διανασας, ἄγχιον
 ἐκείνῃς τῆς χορῆς αὐτοῖς διέφθερε. Φερεκύδης
 15 δὲ φησὶν Αμφιτρυόνα βυλόμενον μαθεῖν, ὅποτε-
 ρος καὶ ἔφθι παῖδων ἐκείνῃ, τοὺς δράκοντας εἰς τὴν
 δὴν ἐμβαλεῖν. καὶ τοῦ μὲν Ιφικλέους φυγόντος,
 τῷ δὲ Ηρακλέῳ ὑποστάντος, μαθεῖν ὡς Ιφικλῆς
 ἐξ αὐτῆς γένηται. ἐδιδάχθη μὲν Ηρακλῆς ἀρματι-
 λατεῖν μὲν, ὑπὸ Αμφιτρυόνα· παλαίειν δὲ, ὑπὸ
 20 τῷ Αὐτολύκῳ· τοξόειν δὲ, ὑπὸ Εὐρύτῃ· ὀπλομα-
 χεῖν δὲ, ὑπὸ Κασσῳ· καθαροῦ δὲ ὑπὸ Λίνῃ.
 ἔτι δὲ καὶ ἀδελφὸς Ορφέως· ἀφικόμενος δὲ εἰς
 Θήβας, καὶ Θεβαῖς γινόμενος, ὑπὸ Ηρακλέῃ τῇ
 25 κιδάρῃ πληγὴς ἀπέθανε· ὅτι πληξάντα γὰρ αὐτὸν
 ὀργισθεὶς ἀπέκτεινε. Δίκλῳ δὲ ἐπαρόντων πινῶν αὐτῷ,
 φόνε, φθάνεγνω νόμον Ραδαμανθους, λέγοντος,
 ὅς αὖ ἀμύνεται καὶ χειρὶν ἀδίκων ἀφῇσιν, ἀθῶον
 εἶναι. καὶ ἔπος ἀπλάσθη. Δείσας δὲ Αμφιτρυών μὴ
 30 πάλιν τι ποιήσῃ τοιοῦτον, ἐπιμύσει αὐτὸν εἰς τὰ
 βυφόρβια, καὶ καὶ τρεφόμενος, μέγας τε καὶ ῥώμῃ
 αἰσίων διήνεγκεν. ἦν δὲ καὶ διαωρηθεὶς φοβερός, ὅτι

visu terribilis erat, nempe Iouis filius, quique cubitum quatuor erat altitudine; igneum ex oculis splendorem effundebat: nec frustra aut ab arcu sagittas emittebat, aut iaculo feriebat. Qui, cum inter bouum armenta esset annum agens decimum octauum, leonem Citharoneum interfecit. Hic è Citharone impetu facto, Amphitryonis ac Thestij boues dissipabat. Is autem Thespiensium rex erat, ad quem leonis illius occidendi ergò se contulit Hercules: apud quem dies quinquaginta exceptus hospitio permanfit. Huic venatum eunti noctibus singulis singulas filias subigendas dabat. Is autem filias quinquaginta ex Megamede Arnai filia natus habebat: qui summa ope nitebatur, ut Hercules semine repleta omnes sibi nepotes procrearent. Hercules unam eandemque sibi supponi puellam existimans, cum omnibus tandem coinit: ac subacti suis viribus leonis pellem sibi induit, & huius hiatum galea loco habuit. Redeunti verò illi à venatione, Ergini legati missi à Thebanis tributum vectigal ve exacturi, obuiam facti ierunt. Thebani verò Ergino hanc ob causam vectigales tributarij ve erant: Clymenum Minyarum regem Menœcei auriga, cui nomen fuit Perieros, lapidis ictu in Onchesto Neptuni luco vulnerat, & hic Orchomenum semimortuus delatus, ac moribundus Ergino filio mortis suae ultionem mandat. Erginus itaq; ingenti cum exercitu contra Thebas profectus, non paucis trucidatis pacem demum inreiuorando stabilitam Thebanis dedit ea lege, ut ij ad annos viginti, boues centum quotannis tributum nomine ad eum mitterent. Hercules, legatos ad id tributum petendum Thebas aducentes, forte quadam obuiam habes, ignominia affecit, defectis auribusq; & naribus, funiculis quoque suas ys collo manus circumaligans,

- παῖς Διὸς ἦν, τετραπυχαῖον μὲν γὰρ εἶχε τὸ σῶ-
μα. πρὸς δὲ ἐξ ὀμμάτων ἔλαμπεν αἴγλην. ἔκ
ἡσόχευ ἢ ἔπε τοξάων, ἔτι ἀκοντίζων. ἐν δὲ τοῖς
κυκλίοις ὑπάρχων ὀκτωκωδεκαέτης, τὸ Κιθαρεφ-
5 νοιον ἀεὶ εἶλε λείοντα. ἔτ' ὀρμώμενός ἐκ τοῦ Κι-
θαρεφνοῦ, ταῖς Ἀμφισφύωνος ἐφείρει βόας, καὶ ταῖς
Θεσίε. βασιλὸς δὲ ἦν ἔτ' Θεσπιῶν, ὡς οὖν ἀ-
φίκατο Ηρακλῆς, εἰλεῖν βυλόμενός τὸν λείοντα. ὁ
δὲ, αὐτὸν ἐξένισσε πεντήκοντα ἡμέρας· καὶ ἐπὶ τῷ
10 θήραν ἐξιώντι νυκτὶς ἐκάσκει μίαν σκυδύναζε θυγα-
τέρα. πεντήκοντα δὲ αὐτῷ ἦσαν ἐκ Μεγαμύδους γε-
νηνημέναι τῆς Ἀργαίης. ἐσπούδαζε γὰρ πᾶσας ἐξ Ηρα-
κλέους τεκνοποιήσασθαι. Ηρακλῆς δὲ μίαν νομίζων ἔδ'
τὴν αὐτὴν σκυδύναζομένην, σκυῖλιδος πάσης. καὶ χει-
15 ροσάμενός τὸν λείοντα, τῷ μὲν δορὰν ἠμφιάσατο·
τῷ χάρσμαν δὲ ἐχρήσατο κόρυδι. ἀνακτῆμοντι δὲ
αὐτῷ ἀπὸ τῆς θήρας, συνήντησαν κήρυκας παρὰ Ερ-
γίνῃ πεμφθέντες, ἵνα παρὰ Θεβαίων τὸν Δασμὸν
λάβωσιν. ἐτίλουμε δὲ οἱ Θεβαῖοι τὸν Δασμὸν Εργίνῃ
20 δι' αἰτίαν τήνδε· Κλύμενον γὰρ Μινυῶν βασιλέα
λίθῳ βαλὼν Μενοιτιάδης ἠνίοχος, ὄνομα Πεισέηρης,
ἐν Οὔχρῳ Ποσειδῶνος τέμνει πτερόσκιον. ὁ δὲ,
κομωθεὶς εἰς Ορχομενὸν ἠμίδανης, ἐπισκῆπται τε-
λόντ' Εργίνῃ τῷ παιδὶ ἐκδικῆσαι τὸν θάνατον αὐτοῦ.
25 στρατευσάμενός δὲ Εργίνῃ ἐπὶ Θήβας, κτείνας ἔκ
θλίψεως, ἐσπέισατο μετ' ὄρκων ὅπως πέμπωσιν
αὐτῷ Θεβαῖοι Δασμὸν ἐπὶ εἴκοσι ἔτη, κατὰ ἔτ'
ἐκάτον βόας. ἐπὶ τῷ τῷ Δασμὸν περὶ κήρυ-
κας ἄς Θήβας ἀπὸντας συντυχὼν Ηρακλῆς
30 ἐλωθήσατο. ὑποτιμὸν γὰρ αὐτῷ τὰ ὅσα καὶ ταῖς
ῥίνας, καὶ διὰ χρινίων τε καὶ χεῖρας δίδους ἐκ τῶν τε-
χλων ἔφη τῷ Εργίνῃ καὶ Μινύαις Δασμὸν κομί-

Hoc, inquit, Ergino, & Minyis tributum reportate. Quas ob res indignatus Erginus Thebis bellum intulit. At Hercules armis à Minerva sumptis, & bello præfectus Erginum quidem obtruncavit, Minyas autem in fugam vertit: eosque geminatum tributum Thebanis pendere imperavit. Quo bello cum fortissimè pugnaret Amphitryo, interficitur. Porro Hercules à Creonte ob rem præclare gestam natu maximam filiam, Megaram, uxorem accepit: de qua filios tres, Therimachum, Creontiadem & Deicoontem habuit. Iuniorē verò filiam Creon Iphiclo, qui iam Iolæum filium ex Automedusa Alcathoi filia, susceperat, coniungavit. Rhadamanthus autem Ionis filius post Amphitryonis cadem Alcmenam duxit. Nempe Ooaleam Boætiæ in exilium eiectus habitatum concesserat. Hercules per Enrytum sagittandi peritiā antea consecutus, ensē à Mercurio, ab Apolline sagittas, à Volcano thoracem aureum, & à Minerva peplum accepit, Nam clauam ipse sibi in Nemeæa sylua casam comparauit. Post confectam cum Minyis pugnam, Iunonis odio in furorem incidit, ac suos ipse filios ex Megara procreatos, unā cum duobus Iphicli liberis, in ignem coniecit. quā de causa se ipsum exilio mancipauit. Expiatur demum à Thestio. Inde Delphos profectus Denū scitatur, ubinam habitatum iturus esset. Pythia tum primum Herculem ipsum appellauit: nam prius Alcida nomine vocabatur: eumque Tirynthem habitaturum esse dixit, Eurystheoque annos duodecim seruiturum, & imperatos labores totidem confecturum. Ad postremum verò peractis arumnis ipsum immortalitate donatum iri prædixit. Id ubi Hercules accepit, Tirynthem commigravit, ac quicquid ab Eurystheo iubebatur, faciebat. Primum itaque illi Ne-

- ζην. ἐφ' οἷς ἀγανακτῶν ἐπάτευσιν ἐπὶ Θήβας. **Η**ρα-
 κλῆς ὃ λαβὼν ὄπλα παρ' Αἰθναῶν καὶ πολυμαρχῶν,
 Εργῖνον μὲν ἔκτεινε· τοὺς δ' ὃ Μινύας ἐτρέψατο. καὶ
 ὃ δασυὴν διπλοῦν ἠνάγκασε Θηβαίοις φέρειν. σωεί-
 5 βῃ δ' ἤτι μάχῃ Ἀμφιτρύωνα Ἰωναίας μαχόμενον
 τελευτήσαι. λαμβάνει δ' Ἡρακλῆς παρὰ Κρέοντος
 ἀεισεῖον καὶ προσβυτιάτην θυγατέρα Μεγάραν· ἐξ ἧς
 αὐτῷ παῖδες ἐγένοντο τρεῖς· Θηείμαχος, Κρέον-
 πάδης, Δηϊκόων. καὶ δὲ νεώτερον θυγατέρα, Κρέ-
 10 ων Ἰφίκλην δίδωσιν, ἥδη παῖδα Ἰόλαον ἔχοντι ἐξ
 Αὐτομεδέους καὶ Ἀλκίβου. ἔγνηκε δὲ καὶ Ἀλκμήνῃ,
 καὶ Ἀμφιτρυόνος θάνατον, Διὸς παῖς Ραδά-
 μανθυς· κατόκει δ' ἐν Ωκυλείᾳ καὶ Βοιωτίας πε-
 ροδῶς. περμαδὼν δ' παρ' Εὐρύτου καὶ τοξικὴν Ἡρα-
 15 κλῆς, ἔλαβε παρὰ Εὐρυῦ μὲν ξίφος, παρ' Ἀπόλ-
 λωνος δ' τόξα, καὶ Ἡφαίστου, θώρακα χρυσοῦν·
 καὶ ὃ Αἰθναῶν πέπλον. ῥόπαλον μὲν γὰρ αὐτὸς ἔ-
 τελεν ἐκ Νεμείας. καὶ δ' ὃ πρὸς Μινύας αὐτῷ μά-
 χῃ, σωείβῃ καὶ ζῆλον Ἡρας μαθῆναι· καὶ τὺς τε ἰ-
 20 δίοις παῖδας, καὶ ἐκ Μεγάρων ἔχεν, εἰς πύρ ἐμ-
 βαλεῖν, καὶ ἤν' Ἰφίκλην δύο. διὸ καταδικάσας ἑαυτὴν
 φυγὴν, καδαίρει μὲν ὑπὸ Θετίᾳ· παρελθόμενον
 δὲ εἰς Δελφούς, σωθάνει καὶ θεῶν, πῶς κατοική-
 25 σαι. ἡ δ' Πυθία τότε παρῶτον Ἡρακλείᾳ αὐτὴ πρὸς
 ἠγόρασε. ὁ δὲ γὰρ παρῶτον Ἀλκίδης προσηγορέε-
 το. κατοικεῖν δὲ αὐτὴ εἶπεν ἐν Τίρυντι, Εὐρυδὴν
 λατράοντα ἔτι δώδεκα, καὶ τὺς ὀπτιανομένοις ἀ-
 θλοῖς δώδεκα ὀπτελεῖν. καὶ ἄνω ἔφη ἤν' ἀθλων
 σωτελεδόντων, ἀθάνατον αὐτὴ ἔσθαι. οὗτο ἀ-
 30 κύσας ὁ Ἡρακλῆς, εἰς Τίρυνθα ἦλθε. καὶ τὸ πρῶτον
 ταῖς πόλιν ὑπὸ Εὐρυδίδος ἐπέλει. παρῶν μὲν σω-

meai leonis pellem afferre iubet : id verò animal Ty-
phone genitum invulnerabile fuit. Hercules contendens
in leonem, Cleonas pervenit, ubi Molorchus, vir qui
manibus suis victum sibi quaritabat, ipsum hospitio
excepit: cuique hostiam immolare volenti eam ad diem
trigesimum servare iubet. nam si à venatione incolumis
reverteretur, Ioni eam Servatori mactaret, si verò occu-
bnerit, sibi tum per eam velut heroi inferias ageret. Post,
ubi in Nemeam pervenit, quastumque leonem reperit,
sagittis illum prius impetivit. ut verò nullis posse vul-
neribus occidi cognovit, protenta clava feram persequi-
tur. quæ cum in spelæum anceps cõfugisset, eius alterum
ostium obstruxit, ac per alterum irruit in ferã: & cir-
cumposita collo manu, eò usque astrictam tenuit, donec
eam præfocavit, impositamq; humeris Mycenæ impor-
tavit. Sed ubi extrema sui reditus die Molorchum, ut
mortuo ostiam immolaturum deprehendit, Servatori Io-
ni sacris peractis leonem Mycenæ intulit. Ceterum Eu-
rystheus cognitis Herculis viribus, ipsum urbem ingre-
di postea nunquam permisit: at pro portis res à se gestas
ostentare præcepit. Ad hac aiunt metu percussum dolium
sibi aneum sub terra occulte comparasse. Deinde Ca-
preum caduceatorem Eliensis Pelopis mittit, qui, quas
ille labores exantlaturus esset, iniunxit. Hic, post inter-
fectum à se Iphitum, Mycenis exulavit, ibique, post-
quam ab Eurystheo expiationem est consecutus, habita-
vit. Porro secundum Herculi certamen Hydram Ler-
neam obtruncandam imperavit. Hac intra paludem
Lernam enutrita plana omnia & campestria eruptio-
ne facta disperdebat, in pecora atque agros sæviebat.
Hydra mira corporis magnitudine fuit, nonem capiti-
buis munita, quorum octo morti obnoxia fuisse dicuntur.

- ἐπέταξεν αὐτῷ, τῷ Νεμέει λέοντες ἢ ὄρσαν κο-
 μίζειν. τότε ὃ ζῶον ἐν ἄτρεπτον, ἐκ Τυφῶντος
 γαβυνημένον. πορεύμενος οὐκ ἐπὶ τὸ λέοντα, εἰς
 Κλεωναίῃ ἦλθε, καὶ ξενίζεται παρὰ ἀνδρὶ χρηρῆτι
 5 Μολόρχῳ. καὶ δύον ἱερεῖ διέλοντι, εἰς ἡμέραν ἔφη
 πρῆν πειρασθῆναι. καὶ αὐτὸν μὲν ἀπὸ τῆς θήρας σῶσθαι ἐπα-
 νέλθῃ, Διὲ σῶσθαι δύον. εἰς ὃ ἢ ὑποδάσῃ, τότε
 ὡς ἦεν ἐλαγίζεν. εἰς ὃ ἢ Νεμέει ἀφικόμενος, καὶ
 τὸν λέοντα μαρτυροῦσας, ἐτόξαστο πρῶτον. ὡς δὲ ἐ-
 10 μαθεν ἄτρεπτον ὄντα, ἀναλαινάμενος τὸ ῥόπαλον,
 ἐδίωκε. συμφορῶν δὲ εἰς ἀμφίστομον ἀνάλαιον,
 αὐτῷ τὴν ἐτέραν ἀφωκοδόμησιν εἰσόδον, διὰ δὲ
 τῆς ἐτέρας ἐπεισῆλθε τῷ θείῳ, καὶ περὶ τὴν
 χεῖρα τῷ τεχνίτῳ, κατέχον ἄγχων ὥς ἐπι-
 15 ξε. καὶ θέμενος ἐπὶ τῶν ὄμων, ἐκόμизεν εἰς
 Μυκῆνας. καταλαβὼν δὲ τὸν Μολόρχον, ἐν τῇ τε-
 λαταίᾳ τῶν ἡμερῶν ὡς νεκρῷ μέλλοντα τὸ ἱερεῖον
 ἐλαγίζεν, Σωτῆρι δόσας Διὲ, ἥντιν εἰς Μυκῆνας τὸ
 λέοντα. Εὐρυδείῃ δὲ καταλαβὼν αὐτῷ τὴν ἀν-
 20 δρίαν, ἀπὸ τοῦ λοιποῦ αὐτῷ εἰς τὴν πόλιν εἰσεύναι
 δεικνύειν δὲ πρὸς τῶν πυλῶν ἐκέλευε τοὺς ἄθλους.
 φασὶ δὲ, ὅτι δέσας καὶ πῖδον αὐτῷ χαλκοῦν εἰς κρυ-
 βῆναι ὑπὸ γῆς κατεσκεύασε. καὶ πέμπων κήρυκα Κο-
 ρυθαίᾳ Πέλοπτος τῷ Ηλείῳ ἐπέταξε τοὺς ἄθλους.
 25 ἔσθαι δὲ Ἰφίλον κτείναν, φυγὼν εἰς Μυκῆνας, καὶ
 πυλῶν παρὰ Εὐρυδείῃ κατεσείων, ἐκεῖ κατέκειτο.
 διούτερον δὲ ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὴν Λερναίαν
 Τόραν κτείνειν. αὐτῇ δὲ ὅσοι τῶν Λέρνης ἔλει ἐκ-
 τρεφεῖσιν, ἐξέβαιναν εἰς τὸ πῖδον, τὰ τε βοσκή-
 30 ματα, καὶ τὴν χώραν διέφθειραν. εἶχε δὲ ἡ Τόρα
 ὑπερμέγιστον σῶμα, κεφαλὰς ἔχον ἑνέα. ταῖς μὲν
 ὀκτώ, ἀνθρώποις. τὴν δὲ μέσσην, ἀδύνατον. ὁπρὸς

Quod autem omnium medium erat, immortale fuisse ferunt. Hercules igitur, curru conscenso, Iolai auriga opera usus, ad Lernam contendit: quò cum pervenisset, equos sistit, Hydram in tamulo quodam nactus, propter Amymones fontes, ubi ea latitare consueverat: quam cum ignitis sagittis impetisset, de latebris exilire compulsi. egressamque ipsam manu prehensat, prehensamque tenet: ea verò pedibus statim circumplicata cohibebat. Hercules capita concundens clava, nequicquam elaborabat: namque uno contuso, duo subnascebantur. Insuper Hydra peruasti corporis Cancer admorso Herculis pede opem ferebat. Quocirca interfecto cancro, Iolai & ipse opem imploravit. Qui cum proxima sylva partem succendisset, inflammatis corribus renascentia Hydra capita inurens, eum in modum renascentiam capitum ortus suboriri prohibebat: victor caput illud morti hand obnoxium recisum defodit, eique ingentis ponderis lapidem superimposuit, secus viam, qua per Lernam ducit Eleuntem. Adhuc Hydra corpore conciso sagittas suas eius scelle tinxit. At Eurystheus hunc Herculis laborem duodecim ævum annumerandum esse negavit, propterea quòd Hercules non solus, sed Iolai adiumento Hydram superauerat. Tertium verò facinus hoc illi gerendum imponit, ut cornutam ceruam Mycenæ viam adferret. Erat enim ad O Enoen auratis cornibus insignis cerva Diana sacra. Quocirca Hercules, quòd eam neque occidere, neque vulneribus afficere vellet, annum totum est infecutus: Postea verò, quàm fera Herculis persecutione lassata se esse sensit, in Artemisium montem confugit, & illinc ad Ladonem amnem: quem cum iam tranatura esset, sagitta percussam cepit, humeris sublatam ferens: & per Arcadiam iter agebat. cui,

- οὐκ ἄρματ' , ἡνιοχούτ' Ἰολάκ , παρεχόμετο εἰς
 τὴν Λέρνην . καὶ τοῖς μὲν ἵπποις ἐσπτε · τὴν δὲ Ἰ-
 δραν δέρον ἐν πνιλόφῳ , ὅθ' αὖ τὰς πηγὰς τ' Ἀμυ-
 μώνης , ὅπερ ὁ φωλὸς αὐτ' ὑπῆρχε , βαλὼν βέλεσι
 5 πεπυρεμένοις , ἡνέγκασεν ἐξελθεῖν . ἐμβαίνουσιν δὲ
 αὐτ' κρατήσας κατεῖχεν · ἡ δὲ δῶπλον ἦν πεδὼν
 ἐνείχετο πεπιπλακεῖσσι · τὴν ῥοπάλῳ δὲ τὰς κεφα-
 λαὶ κόπῃων , ἐδ' ἐν ἀνύειν ὀδυμάτο · μιᾷ γὰρ κο-
 πημένης κεφαλῆς , δύο ἀνεφύοντο . ἐπεβλήθη δὲ
 10 καρκύν' τῇ Ἰδρᾷ ὑπερμεγέθης , δαίνων τ' πόδα.
 διὸ τῆτον ἀποκτείναι , ἐπεκαλέσατο καὶ αὐτὸς βοηδὼν
 τ' Ἰόλαον . ὃς μέρ' τὴν κραταυρήσας τ' ἐγγὺς ὕλκῃς
 τοῖς δαλοῖς ὀπλησίων τὰς ἀνάλους ἦν ἀναφυομέ-
 νων κεφαλῶν , ἐκώλυεν ἀνείναι . καὶ τῆτον τ' Ἰο-
 15 πον ἦν ἀναφυομένων κεφαλῶν πειρινόμεν' , τὴν
 ἀδάναλον ἀποκόψας κατέρυξε · καὶ βαρεῖαν ἐπέθη-
 κε πέτρᾳ παρὰ τὴν ὁδὸν τ' φέρουσιν διὰ Λέρνης εἰς
 Ελεοῦντα . τὸ δὲ σῶμα τ' Ἰδρας ἀναρῶσας , τῇ χο-
 20 λῇ τὰς οἰσὺς ἔβαλεν . Εὐρυδάδης δ' ἐφ' ἡ , μὴ δεῖν
 καταειδμήσῃ ἐν τοῖς δώδεκα τ' ἄθλον . ὃ γὰρ μόν' ,
 ἀλλὰ καὶ μὲν Ἰολάκ τ' Ἰδρας περὶ γυμνασίου . Τεῖτον ἄ-
 θλον ἐπέταξεν αὐτῷ , τὴν κερσάν' ἔλαφον εἰς Μυ-
 κλῆμας ἐμπροσθεν ἐνεγκεῖν . καὶ δὲ ἡ ἔλαφος ἐν Οἰνῷ
 25 χρυσόκερς , Ἀρτέμιδος ἱερεῖα . διδὼν καὶ βυλόμεν' αὐ-
 τὴν Ἡρακλῆς μήτε ἀνελεῖν , μήτε στῆσαι , σιω-
 δώξεν ὅλον ἐνιαυτόν . ἐπὶ δὲ κῆμον τὸ θηρίον τῇ
 δώξει , σιωφρυγῇ εἰς ὅρ' τὸ λεγόμενον Ἀρτεμί-
 30 σιον , κακεῖθεν ἐπὶ ποταμὸν Λαδωνα . καὶ τῆτον δια-
 βαίνουσαν μέλλουσαν , τοξόσας σιωλέαβε . καὶ δέμεν' ὅ-
 ἐπ' ἦν ὄμων , διὰ τ' Ἀρκαδίας ἡπειρίο . μὲν Ἀπόλ-
 λων' δὲ Ἀρτέμις σιωπρυγῇ ἀφ' ἧς αἶτο · καὶ τὸ

cum Apolline, Diana simul obuiam facta, ceruam recipit: atque Herculem, quod sacrum sibi animal occidere voluisset, oburgauit: tum ille, necessitate rei damnata, Eurystheum auctorem esse dixit. Placata Dea iracundia, feram vinam adhuc Mycenae importauit. Quartum inde ei certamen imperauit, Erymanthium aprum ad se vinum ferat. Hec autem fera Psophidem usque ab Erymantho monte prorupens deuastabat. Hercules itaque per Pholoentransiens, à Pholo centauro, Sileni ac Meliae Nymphe filio, hospitio excipitur. Hic hospiti costas carnes edendas apposuit. ipse verò crudis vesci maluit. Herculi interim vinum poscenti, vereri se dixit, commune Centaurorum dolium relinere: at bono illum esse animo Hercules iubet: ac ipse dolium releuit. Neque ita multo post Centauri, quod vinum suboluissent, affuere lapidibus armati, & abietibus in Pholi antrum irrumpunt. E quibus Anchium & Agrum, quod primi intrare speleum ausi fuissent, Hercules accensis torribus percussos in fugam vertit: reliquos autem ad Maleam usque sagittis persecutus est. Inde verò ad Chironem confugere, qui à Lapithis eiectus è Pelio monte, ad Maleam habitauit. In hunc Hergales, cum circa delapsos Centauros sagittis impeteret, telum emisit, quod delatum per Elati brachium in Chironis genu infigitur. Tum Hercules tristitia affectus accurrit, ac sagittam extrahit, datumque à Chirone remedium vulneri imposuit. Ille verò immedicabili vulnere sanciat, in speleum se recipit quod in eo vita excedere vellet: qui cum per immortalitatem, qua donatus erat, minime interire posset, tamen Prometheo Iouis permisso, immortalitatem adepto, Chironis loco, tandem esse desist. Cetera verò Centaurorum multitudo, alius

- 5 ἱερὸν ζῶον αὐτῆς κτείναντα κατεμήμερετο. ὁ δ' ὑπο-
 πρησάμενος τὴν ἀνάγκην, καὶ τ' αἶπον εἰπὼν
 Εὐρυδεία γερνέειν, παρῦνας τὴν ὀργὴν δ' εἰς τὸ
 10 θεῖον ἔκομισεν ἐμπούεις Μυκλήας. Τέταρτον ἄθ-
 λον ἐπέταξεν αὐτῇ τ' Εὐρυμαῖδιον κατὰ τὸν ζῶντα κο-
 μίζειν. τὸτο δ' τὸ θεῖον ἡδίκηε τὴν Ψωφίδα, ὁρ-
 μώμενον ἐξ ὄρεος, ὃ καλᾷσιν Εὐρύμανδον. διερχόμενος
 15 οὐδ' Φολόλῳ ὀπίθενσιν Κενταύρῳ Φόλῳ, Σιληνῷ καὶ
 Νύμφῃς Μελίας παιδί. εἶδ' Ἡρακλεῖ μ' ὅπῃ παρὲν-
 20 γε τὰ κρέα. αὐτὸς δ' ὁμοῖς ἐχρήτο. αὐτοῦτ' ὃ
 οἶνον Ἡρακλέους, ἔφη δεδοικέναι τ' κοινὸν τῶν Κεν-
 ταύρων ἀντίσαι πίθον. θάρρειν δ' ὡρακελεύσας ἄνθρωπος
 25 Ἡρακλῆς, αὐτ' ἡγοίξε. καὶ μετ' ἔτι πολὺ, διὰ τ'
 ῥομῆς, αἰδομένοι παρῆσαν οἱ Κένταυροι πέτραις ὠ-
 30 πλισμένοι, καὶ ἐλάτεις ἐπὶ τὸ τῷ Φόλῳ σπῆλαιον.
 τοὺς μ' οὐδ' ὡφείοις πολμήσαντας εἶσω παρελθεῖν,
 Ἄρχον καὶ Ἄρειον, Ἡρακλῆς ἐτρέψατο βαλὼν δα-
 35 λοῖς. τοὺς δ' λοιποὺς ἐπέξωσε διώκων ἄχει τ' Μα-
 λέας. ἐκεῖθεν δ' ὡρὸς Χείρωνα συνέφυγον. ὃς ἐξε-
 40 λαθεὶς ὑπὸ Λαπίδων ὄρεος Πηλίου, παρὰ Μαλέαν
 κατήκησε, τέτρωτο πεπρωκότας τοὺς Κενταύρους
 τοξόων ἱησι βέλῃ. τὸ δ' ἐνεχθέν Ελάτῃ διὰ τῷ
 45 βραχίονι τὸ γόνας τῷ Χείρῳ ἐμπήγνυται. ἀντα-
 θεὶς δ' Ἡρακλῆς περὶ δραμῶν, τὸ, τε βέλῃ ἐξείλ-
 50 κωσε, καὶ δόντ' Χείρῳ φάρμακον ἐπίθηκεν. ἀ-
 νίατον ἔχων τὸ ἔλκος, εἰς τὸ σπῆλαιον ἀλλάσσεται.
 κακῇ τελευτῇσιν βυλόμενος, καὶ μὴ διωάμενος,
 55 ἐπείθετο ἀθάνατ' ἰὼ. ἀντιδόντος δὲ Διὸς Περ-
 μιδῇ, τὸν αὐτ' αὐτῇ γηυσόμενον ἀθάνατον, ὅπως
 60 ἀπέθανε. οἱ λοιποὶ δὲ τῷ Κενταύρῳ φάρμακον ἄλ-
 λ' ἀλλαχῇ. καὶ τινες μὲν παρεγγόντο εἰς ὄρε' Μα-

aliò ex fuga sese receperunt. Nec defuerunt qui in Ma-
 leam montem confugerint. Eurytion verò in Pholoen:
 atque Nessus ad Euennum amnem: reliquos autem Ne-
 ptunus excipiens ad Eleusinem montem osculuit. Porro
 Hercules ad Pholoen regressus, ac Pholum multis cum
 alijs morientem conspicatus, eruta de mortui corporis
 sagitta, quo pacto tantos tam parua sagitta occidisset
 mirabatur. Hac autem è manu delapsa in illius pe-
 dem decidit, atque attutum ipsum interemit. Igitur
 Hercules Pholo humi condito ad apri venationem con-
 tendit. quem è fruteto quodam ingenti cum clamore ex-
 citatum, per alsam ninem defessum, ac vinculis prape-
 ditum Mycenae inuexit. Quintum deinde laborem
 imperavit ut Augea pecoris finem unius diei curricu-
 lo solus exportaret. At Augeas rex Elidis fuit: sunt qui
 illum Solis filium fuisse dicant; Nec desunt qui Neptu-
 ni, & qui Phorbantis. Hunc multos pecorum greges ha-
 buisse ferunt: ad quem cum Hercules adisset, nulla de
 Eurysthei mādato mentione facta, una die finem om-
 nem exportaturum se pollicitus est, si decimam pecoris
 vniuersi ipsi donaret. Augeas autem huic minime cre-
 dulus, se illi tamen postulata concessurum promittit.
 Hercules inde antestatus Phyleum Augea filium, sta-
 buli fundamentum euertit, Alpheumque & Peneum,
 flumina, praterfluentia, per fossam deducta corruatq;
 immisit: ita ut, per alienum à priore alueum defluerent,
 effecerit. Augeas, ubi de Eurysthei imperio confectum
 fuisse accepit, non modò mercedem pactam non persolue-
 bat, sed etiam quicquam se promississe negabat: eaque
 de re iudicum sententia se staturum esse dictitabat. Con-
 fidentibus itaque iudicibus, Phyleus ab Hercule cita-
 tus, in patrem testimonium dixit, quòd is mercedem

- λέαν . Ευρυπίων δὲ εἰς Φολόῳ . Νέστος δὲ ἐπὶ πο-
ταμόν Εὐλύον . τοῖς δὲ λοιποῖς ὑποδείξάμεθα
Προσιδῶν εἰς Ελδούνα , ὅρος κατεκάλυψε . ἐπαυελ-
δῶν δὲ εἰς Φολόῳ Ηρακλῆς , καὶ Φόλον τελευτῶν-
5 τα Διασάμεθα μὲν καὶ ἄλλων πολλῶν , ἐλκύσας
[τε] ἐκ νεκρῶ τὸ βέλτε , ἐδάμαζεν εἰ τοῖς
θηλικύτοις τὸ μικρὸν διέφθειρε . τὸ δὲ , ὃ χει-
ρὸς ὀλιδεῖσιν ἦλθεν ἐπὶ τῇ πόδι , καὶ παρεχρήμα
ἀπὶ κτείνειν αὐτὸν . δάψας δὲ Φόλον Ηρακλῆς . ἐπὶ
10 τῷ τῷ καὶ ὅπου θῆραν παρσίνετα . καὶ διώξας αὐ-
τὸν ἐκ πνυτο λοχμῆς μὲν κραυγῆς εἰς χρόνα πολ-
λῶν παρεμμένον , ἐμβροχῶς τε ἐκόμισεν εἰς Μυ-
κήνας . Πέμπτον μὲν ἐπέταξεν αὐτῷ ἄθλον , ὅτι Αὐ-
γεῖς βοσκημάτων ἐν ἡμέρᾳ μᾶλλον μόνον ἐκφορήσαι τῷ
15 ὄνδον . ὡς δὲ Αὐγείας βασιλῆς Ἡλίδος , ὡς μὲν
πνυες εἶπεν , πάντες Ἡλίδες . ὡς δὲ πνυες , Προσιδῶ-
ν . ὡς δὲ ἐνιοι , Φόρβαντε . πλλὰς δὲ εἶχε
βοσκημάτων ποιμένας . τῷ τῷ περὶ Εὐρυδῆος Ηρακλῆς ,
καὶ δηλώσας τῷ Εὐρυδῆος ἐπιταγῇ , ὅφρασε μᾶλλον
20 ἡμέρᾳ ὃ ὄνδον ἐκφορήσιν , εἰ δώσιν ὃ δὲ καὶ τῷ
αὐτῷ πῶν βοσκημάτων . Αὐγείας δὲ ἀπὸ τῶν ὑπαρχεῖ-
ται . μαρτυρούμεθα δὲ Ηρακλῆς ὃ Αὐγεῖς παῖδα
Φυλείας , τῆς τε αὐλῆς τὸ δὲ μέλιον διεῖλε , καὶ ὃ Ἄλ-
φειδον ποταμόν , καὶ ὃ Πηλεῖον σωέγεις μέοντα πα-
25 ρεχέτους , ἐπὶ γὰρ , ἐκρεῖν δὲ ἄλλης ἐξόδου ποιή-
σας . μαδῶν δὲ Αὐγείας ὅτι κατ' ἐπιταγῇ Εὐρυ-
δῆος τῷ τῷ ἐπιτελέσθαι , τὸν μῦθον ἐκ ἀπεδίδεν .
περὶ εἰπὶ ἡγεῖτο καὶ μῦθον ὑποσχεῖται δώσειν , καὶ
κρίνεσθαι περὶ τῷ τῷ ἐπιμῶν ἐλεῖν (1) . κατεζο-
30 μένων δὲ ὅτι διχαστῶν , κληδῆς ὃ Φυλεῖς ὑπὸ
Ηρακλέους , τῷ τῷ κατεμαρτύρησεν , εἰπὼν ὃ-
μολογήσας μῦθον δώσειν αὐτῷ . ὁρμηδῆς δὲ Αὐγείας

Herculi se daturum pactus fuerit. proinde Auges ira inflammatus antè quàm iudicum suffragij sententia ferretur, uti & Phyleus & Hercules ab Elide facesserent, imperavit. Phyleus itaque Dulichium commigravit. Hercules autem Olenum ad Dexamenum abiit, atque ibidem habitavit. Vbi illum necessitate compulsum, Eurytionem Centauro Mnesimachen filiam uxorem dare deprehendit, à quo ut sibi opem ferret, exoratus Hercules, Eurytionem, qui ad sponsam ducendam venerat, obtruncavit. sed Eurystheus neque id inter duodecim certamen admisit, quippe qui cum mercede hoc fecisse asserebat. Sextum ei laborem, ut Stymphalidas aves fugaret, iniunxit. Erat autem ad Stymphalum Arcadia urbem Stymphalis palus multis contexta, atq; umbrosis arboribus addeſata. quare in hanc magna avium multitudo, luporum vim pertimescentes ex fuga sese recipiebat. Herculi itaque quam ratione avis e sylva dispelleret, ambigenti. Pallas ancrae pectuscula Volcani munere accepta dedit. Hec ille quassans sub monte quodam paludi proximo aves territavit. Quae sonitum minime sustinentes praemetu subuolabant: eumq; in modum Hercules ipsas sagittis impetivit. Septimum inde laborem Cretenſis tauri adducendi imposuit. Hunc Acusilaus quidem esse refert, qui Europam ad Iouem tulit; Nonnulli verò à Neptuno e mari submissum, quo tempore Minos id se Neptuno immolaturum dixit, quod e mari apparuisset. Atque aient admiratum ipsum tauri formam, ac specimen, tunc plane hunc inter armenta dimisſe, pro quo alium Neptuno sacrificasse: quas ob res iratum numen tauro feritatem immisſe. in hunc igitur Hercules profectus in Cretam, quoniam capere volenti * Minos, inquit, Vbi expugnaris, sibi

- ὅρην ἢ ψῆφον ἐνεγχεῖναι, τὸν τε Φυλῆα, καὶ ἢ
 Ἡρακλέα βαδίζεν ἐξ Ἡλίδος ἐκείδουσι. Φυλῆος μὲν
 οὐκ εἰς Δελφίον ἦλθε, καὶ κατῴκει. Ἡρα-
 κλῆς δ' εἰς Ὠλενον πρὸς Δεξαμῆδον ἦκε, καὶ κατῴ-
 5 κατῴκει. καὶ κατέλαβε τῶτον μέλλοντα δι' ἀνὰ γ-
 κην μνηστεύειν Εὐρυπίωνι Κενταύρῳ Μνησιμάχῳ ἢ
 θυγατέρι. ὃς ἔπεμψε παρὰ κληθεὶς βοηθεῖν, ἐλθόντα
 ἐπὶ ἢ νύμφῳ Εὐρυπίωνα ἀπέκτεινε. Εὐρυπιδὲς
 δ' εἰς τὸν ἐν τοῖς δώδεκα περὶ Διὸς ἄθλον,
 10 λέγων ἐπὶ μισθῷ πεπραχέναι. ἔκτεν ἐπέταξεν ἄθ-
 λον αὐτῷ τὰς Στυμφαλίδας ὄρνιδας ἐκδιῶσαι. ἦν δ'
 ἐν Στυμφάλῳ πόλει ἢ Ἀρχαδίας, Στυμφαλὶς
 λεγόμενη λίμνη, πολλῇ σωηρεφὴς ὕλη. εἰς ταύ-
 τήν ὄρνεις συνέφυγον πλωίδες, ἢ ἀπὸ τῆς λύκων
 ἀρπαγῆς, δεδικυῖαι. ἀμυχανόντων ἔν Ἡρακλέους
 πῶς ἐκ τῆς ὕλης τὰς ὄρνιδας ἐκβάλλη, χάλκῃ κρό-
 15 ταλα δίδωσιν αὐτῷ Ἀθηναῖα παρὰ Ἡραΐδῃ λαβῶσα.
 ταῦτα κρέων ὑπὸ πνυθ' ὄρεας τῇ λίμνῃ περικεμέ-
 νη, τὰς ὄρνιδας ἐφόβει. αἱ δ' ἢ τὸ δῦπον ἔχ' ὑπο-
 20 μένεσσαι, μὲν δ' ἐκ ἀνίπταντο. καὶ τῶτον ἢ τὸ δῦπον
 Ἡρακλῆς ἐτόξιδον αὐτὰς. ἔβδουμον ἐπέταξεν ἄθ-
 λον ἢ Κρήτα ἀγαγεῖν ταῦτον. τῶτον Ἀκουσίλαος
 μὲν εἶναι φασὶ τὸν διαπορθμεύσαντα Εὐρώπην Διί-
 25 πνές δ' ἢ τὸ ὑπὸ Ποσειδῶντος ἀνὰ δένδρα ἐκ θαλάσ-
 σης, ὅπ' καταδύσειν Ποσειδῶνι Μίνως εἶπε τὸ φά-
 νεν ἐκ τῆς θαλάσσης. καὶ φασὶ διασάμνον αὐτὸν
 τὸ ταῦτον τὸ χέλλος, τῶτον μὲν εἰς τα βυβό-
 λια ἀποπέμπειν, δῶσαι δ' ἄλλον Ποσειδῶνι. ἐφ'
 οἷς ὀργιζέντα τὸν θεὸν ἀγριῶσαι τὸν ταῦτον.
 30 ἐπὶ τῶτον παρὰ γυρόμενος εἰς Κρήτιν Ἡρακλῆς,
 ἐπειδὴ λαβεῖν ἀξιούσῃ * Μίνως εἶπεν αὐτῷ λαμ-
 βάνειν διαγωνισμένον, καὶ λαβὼν πρὸς Εὐ-

caperet. Post, ubi illum cepit, Eurystheo trāslatum ostendit. Cetera verò sacrum, numinique dedicatum abire permisit. Hic Sparteque, & Arcadia uniuersa peragratā, Isthmum trajecit, ac in Marathonem Attica terre profectus, incolas pessimè habebat. Octauum certamen Diomedis Thracis equas Mycenae abigendi fuit. Is Martis & Cyrenae filius, Bistonum, Thracij generis ac pugnacissimus, rex fuit. cui tum equae erant, quas mortaliū corporibus pascebat. Ad quem cum Hercules uoluntum multitudine stipatus nauigasset, domitis qui equarum praesepibus praeerant, eas ad mare abegit. Inter haec, Bistonibus sumptis armis ad opem ferendam accurrentibus, equas Abdero custodiendas commisit. Hic autem Erimi fuisse filius dicitur, genere Locrus, ab Opunte, Herculis amasius, quem equa discerptum interemerūt. Hercules deuictis Bistonibus atque occiso Diomede, reliquos in fugam abire compulit. Inde Abdero urbe, ad Abderi perempti sepulchrum condita, abactas equas Eurystheo tradidit. Quae postea ab Eurystheo sunt in Olympum montem transmissae: eò cum peruenissent, à feris dilaniatae sunt. Nonus labor est, quo Hippolyta cingulum ad se ferri iussit Eurystheus. Haec erat Amazonum regina, quae circa Thermodontem amnem habitabant. Haec gens erat bello gerendo praestantissima, quippe quae uiriliter fortitudinem exercebant: ac si quando uiris admixtae peperissent, partus foemineos educabant. Dextras ad haec mammās, ne iaculis emittendis impedimento forent, exterebant. lauas autem alendi filiorum gratia succrescere patiebantur. Ceterum Hippolyte Martis balthœum, argumento, ut omnibus alijs praesset, habebat. Ad hunc igitur Hercules capiendum mittebatur, ut illud capienti Admeta filia Eurystheus

- ρυαία διακομίσας ἔδειξε . καὶ τὸ λοιπὸν ἵασεν
 αὐτόν . ὃ ὃ πλανηθεὶς Σπαρτίῳ τε καὶ Ἀρκαδίῳ
 ἀπασιν , καὶ διαβαί· τὸν Ἰθμόν , εἰς Μαργαῶνα
 τῆς Ἀπικῆς ἀφικόμευθ· , τὺς ἐχθροὺς διελυμαί-
 5 νετο . Ὄρδοι ἀθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὰς Διο-
 μήδοις τῷ Θρακὸς ἵππους εἰς Μυκλήας κομίζε·
 ῶν ὃ ἔτθ· Ἀρεθ· καὶ Κυρῶνις , βασιλεὺς Βισόνων
 ἔδους Θρακί· , καὶ μαχρωχάτε . εἶχε ὃ ἀνδρωπο-
 φάγους ἵππους . πλάσας οὐκ ἔχ· ἑκασίους σωμα-
 10 πομένων , βιασάμευθ· τὺς ἐπὶ ταῖς φάτναις ἦν
 ἵππων ὑπαρχοντας , ἤγαγον ἐπὶ τῷ δάλασσι . ἦν
 ὃ Βισόνων σὺν ὅπλοις ἐπιβουδουμένων , τὰς μὲν ἵπ-
 πους παρέδωκεν Ἀβδήρῳ φυλάσσειν . ἑστὶ δὲ ῶν Ἡεί-
 με πάντες Λοκροὺς ἐξ Οποῦντθ· , Ἡρακλέους ἐρ-
 15 μέυθ· . ὃν αἱ ἵπποι διέφθειραν ἐπιστασάμενοι .
 πρὸς δὲ τὺς Βισόνας διαγωνισάμευθ· , καὶ Διομή-
 δην ἀποκτείνας , τὺς λοιποὺς ἠνάγκαζε φέρειν . καὶ
 κτίσας πόλιν Ἀβδήρον , παρὰ τὸν τάρον τῷ δια-
 φθαρέντθ· Ἀβδήρῳ , τὺς ἵππους κομίσας Εὐρυπεί-
 20 ἔδωκε . μετέντθ· δὲ αὐτὰς Εὐρυπείας , εἰς τὸ λε-
 γόμενον ὄρθ· Ὀλυμπον ἐλθεῖσαι , πρὸς τῶν θε-
 είων ἀπώλοντο . Εὐναίῳ δὲ ἄλλον Ἡρακλεῖ ἐπέταξε ,
 ζωστῆρα κομίζε· τὸν Ἱππολύτης· αὐτῇ δὲ ἐξασί-
 λωεν Ἀμαζόνων , αἱ κατέφικεν πρὸς τὸν Θερμώ-
 25 δοντα ποταμὸν , ἔδνθ· μέγα τὰ καὶ πόλεμον· ἥσ-
 κωυ γὰρ ἀνδρίαν· καὶ εἶποτε μετῴσαι γυνήσιν , τὰ
 δήλαα ἔτρεφον· καὶ τὺς μὲν δεξιὰς μαστοὺς ἐξέθλιβον ,
 ἵνα μὴ κωλύωνται ἀκοντίζειν· τὺς δὲ ἀειστεροὺς
 εἶων , ἵνα τρέφοιεν . εἶχε δὲ Ἱππολύτη τὸν Ἀρεθ·
 30 ζωστῆρα , σύμβολον τῷ πατρὶος ἀπασιν . ἐπὶ τῷ-
 ῖον τὸν ζωστῆρα Ἡρακλῆς ἐπιμπελο λαβεῖν , αὐτὸν
 ἡμιμύσους τὸ Εὐρυπείας θυγατρὸς Ἀδμήτης , παρ-

obsequeretur. Impositis itaque voluntarijs socijs una in
 naui Hercules sese navigationi accingit, ac mox ad in-
 sulam Paron appellit, ubi tum Minois filij Enryme-
 don, Chryses, Nephalion, & Philolaus habitabant. Ex
 omnibus quos secum in naui vehebat Hercules, duo à
 Minois filijs interfecti fuerunt: quorum interitum ini-
 quissime ferens Hercules, hosce statim è medio sustulit,
 ac reliquos intra oppidum conclusos obsidione premebat:
 donec per legatos ab Hercule precibus impetrarunt, ut
 pro duobus è suis neci datis, quos ipse vellet, acciperet.
 Tum ille soluta obsidione, atque Androgei filijs Alceo
 Stheneloque acceptis, in Mysiam ad Lycum Dascyli
 filium contendit: atque hospitio exceptus Amyci Bebry-
 cum regis iussu cum Mariandynis, Lycum adiuvans
 multos trucidavit, in quibus & Mygdonem regem
 Amyci fratrem occidit, mox excisa Bebrycum urbe, ter-
 ram Lyco attribuit. Hic autem omnem illam Hera-
 cleam vocavit. Inde verò Hercule ad Themiscyra por-
 tum appulso, ad eumque profecta Hippolyte, atque eius
 aduentus causam percunctata, & zonam se daturam
 promittente: Iuno sumpta Amazonum unius forma,
 multitudinem adit: nuncians reginam ab aduectis hos-
 pitibus rapi. Tum illa captis armis in naum, equo
 vecta decurrunt. Hercules, ut armatas Amazonum co-
 pias prospexit, ratus id iam non sine dolo fieri, Hip-
 polyte necat, & zonam aufert: ad hæc reliquis denictis,
 renaugit, & Troiam appellit. Tum forte accidit per
 Apollinis & Neptuni iram, ut ciuitas infelicitè ageret;
 Quoniam Apollo Neptunusque Laomedontis iniu-
 riam ulcisci volentes, mortalibus assimilati, ac veluti
 mercenarij, Pergama se adificaturos paciscuntur: qui-
 bus cum opere absoluto cōstitutam mercedem Laomedon

- λαβὼν οὕτῳ ἔδελοντας συμμάχους, ἐν μᾶν νηὶ ἔπει,
 καὶ προσίχει νήσω Πάρῳ, καὶ κατῴκειν οἱ Μίνωθ' υἱοί,
 Ευρυμέδων, καὶ Χρύσης, Νηφαλίων, Φιλόλαοθ'.
 ἀπὸ πάντων δύο τ' ἐν νηὶ σωέβη πλοῦτῳ ὑπὸ
 5 ἤν' Μίνωθ' υἱῶν. ὑπὸ ὧν ἀγανακτῶν Ηρακλῆς,
 τέτους μὲν ὄφρα χεῖμα ἀπέκτεινε· τὰς δὲ λοιποὺς
 κατακλείσας ἐπολιόρκει· ἕως ἐπιπροσβάσά μιν
 παρελάουσι ἀπὸ ἤν' ἀναρεδύντων δύο λαβεῖν ὅς
 αὐτὸς δειλήσειεν. ὁ δὲ, λύσας τὴν πλιορκίαν,
 10 καὶ τὰς Ἀνδρόγῳ τῷ Μίνωθ' υἱὲς ἀνελόμενθ', Ἀλ-
 κίον καὶ Σιδνεελον, ἦκον εἰς Μυσίαν πρὸς Λύκον καὶ
 Δασύλυ, καὶ ξενοδοίους ὑπὸ [Ἀμύκῃ] τῷ Βεβρύκων
 βασιλέως, συμβαλόντων βοηθῶν Λυκῶ, πολλὰς
 ἀπέκτεινε, μὴ ὧν καὶ τὴν βασιλείαν Μύρδονα, ἀδελ-
 15 φὸν Ἀμύκῃ, καὶ τὴν Βεβρύκων πόλιν ἀποτεμόμενθ',
 γλῶτ' ἔδωκε Λύκῳ. ὁ δὲ, πᾶσιν ἐκείνῳ ἐχάλασεν
 Ηρακλῆαν. καταπλόσαντ' δὲ εἰς τὴν Θεμισκύραν
 λιμένα, καὶ ὄφρα θυομένης ὡς αὐτὴ Ἰππολύτης, καὶ
 20 τὴνθ' ἦκοι χάριν πυδομένης, καὶ δώσιν τὴν ζωῆα
 ὑπάρχουμένης, Ηρα μᾶν ἤν' Ἀμαζόνων εἰκαδεῖσα,
 τὸ πλῆθος ἐπεφοῖτα, λέγυσσά, τὴν βασιλείαν ἀρ-
 πάζουσιν οἱ προσελθόντες ξένοι. αἱ δὲ, μὴ ὀ-
 πλων ἐπὶ τὴν ναῦν κατέβησαν σὺν ἵπποις. ὡς δὲ εἴ-
 25 δον αὐτὰς κατωπλισμένας Ηρακλῆς, νομίσας ἐκ-
 δόλῃ τῷτο γινέσθαι, τὴν μὲν Ἰππολύτην κτείνει, τὴν
 ζωῆα ἀφαιρεῖται· πρὸς δὲ ταῖς λοιπαῖς ἀγωνισά-
 μενθ' ὑποπλεῖ· καὶ προσίχει Τροίαν. σωεβεβήκει δὲ
 30 τότε κατὰ μῦθον Ἀπόλλωνος καὶ Ποσειδῶνος ἀτυχῶν
 τὴν πόλιν. Ἀπόλλων γὰρ καὶ Ποσειδῶν τὴν Λοιμέδον-
 τος ὕβριν περὶ σῶν δέλοντες, εἰκαδύντες ἀνδρά-
 ποὺς, ὑπῆρχτο ἐπὶ μιδῇ ἰσχυεῖν τὸ Πέργαμον. τοῖς

minime solueret, tum Apollo pestilentiam, ac Neptunus cum inundatione cetum immisit: quod, quicquid, mortalium in campis offendit, corripiebat. cum verò ex oraculis, malorum finem tum demum fore diceretur, cum Laomedon Hesionem filiam suam ceto denorandam apposuerit: tum ille in proximis pelago saxis illigatam, proposuit. Hanc ita expositam ut vidit Hercules, se seruaturum pollicetur, si sibi, quas equas pro rapti Ganymedis iactura, ei Iupiter dederat, Laomedon tradat. Hoc illi se daturum pollicitus est Laomedon: Hercules cetum occidit, & Hesionem seruauit. At Laomedonte mercedem pactam non soluente, Hercules Troia excidium minatus, abiuit, & Aenum apulit: ubi à Poltye hospitio excipitur. Mox inter nauigandam in littore Anienfi Sarpedonem Neptuni filium, ac Poltyis fratrem, virum contumeliosum atque improbum, sagittis confixum interfecit. Inde cum ad Thasum peruenisset, expugnatis inibi Thracibus, eam Androgei filijs habitandam dedit. At è Thaso profectus aduersus Toronen, Polygonum, Telegonumque Protei, qui ex Neptuno procreatus fuerat, filios, ad luctandum provocantes, in ipsa palestra interemit. Demum illatam Mycenaeenam Eurystheo dedit. Tum decimum illi certamen arumnamque indixit Geryone boues ab Erythea abigendas. Erythea autem non procul ab Oceano insula erat, quam nunc Gadirā nominant. Hanc Geryones Chrysaoris, & Calhrrhoes, quae filia erat Oceani, habitabat. Is erat trium hominum corpore praeclitus, ita compacto, ut in unum ventre tenus coiret, & ab itibus, femoribusque in trium rursus partes diuisum esse videretur. Adhac illa punicea boues erant, quibus bubulcum Eurytionem praesse voluerat. his autem

- ἂν τειχίσαι, ἢ μωδὸν ἐκ ἀποδίδει. διὰ τὸ το
 πύλλων μὲν, λοιμὸν ἐπιμύειν. Ποσειδῶν δὲ, κῆ-
 τῳ ἀναφερέμενον ὑπὸ πλημμυρίδος, ὃ τις ἐν τῷ
 πτόφῳ σωήρπασεν ἀνδράσας. χρησμῶν ὃ λεγόν-
 5 των ἀταλλαγῇ ἐσθλαὶ ὅτ' συμφορῶν, ἐὰν περὶ
 Λαομέδων Ἡσιόνῳ τῷ θυγατέρι αὐτῆ βορὰν κῆται
 ὃ ὃ περὶ θηκε, ταῖς πλησίον τῆς θαλάσσης πύτραις
 περσαστήσας. ταύτῳ ἰδὼν ἐκκαίμενῳ Ἡρακλῆς,
 ὑπέχετο σώσειν αὐτῷ, εἰ ταῖς ἰσποῖς παρὰ Λαομέ-
 10 δοντῳ λήψεται. αὖ ὁ Ζεὺς ποινῇ τῆς Γανυμή-
 δους ἀπάγῃς ἔδωκεν. δώσειν ὃ Λαομέδοντῳ εἰπόν-
 τῳ, κτείνας τὸ κῆτῳ Ἡσιόνῳ ἔσωσεν. μὴ βυλο-
 μένε ὃ ἢ μωδὸν ἀποδίδει, πολεμήσειν τρεῖς ἀ-
 πειλήσας, ἀνήχη, καὶ περσίσαι Λίνῳ. ἔνθα ξενί-
 15 ζεται ὑπὸ Πόλυτος. ἀποπλέων ὃ, ἐπὶ ἡϊόντῳ τῆς Αἰ-
 νίας, Σαρπηδόνα Ποσειδῶντῳ μὲν ὕδον, ἀδελφὸν δὲ
 Πόλυτος, ὑβρίσιν ὄντα, περσίσας ἀπὸ κτενε. καὶ
 περσίσας αὐτῷ εἰς Θάσον, καὶ χρεασάμεντῳ τις
 ἐσοικουῶτας Θράκας, ἔδωκε τοῖς Ἀνδρόγῳ πωσοῖ
 20 κατοικεῖν. ἐκ Θάσου ὃ ὀρμηδὶς ἐπὶ Τροφῶνῃ, Πο-
 λύτρον καὶ Τηλέτρον τις περσίσας τῷ Ποσειδῶντῳ
 ὕδον παλαίειν περσισμένους, καὶ ἢ πάλιν ἀπὸ κ-
 τενε. κομίσας ὃ ἢ ζώεσθαι εἰς Μυκήνας, ἔδωκεν
 Εὐρυπύλῳ. Δέχατον ὃ ἐπὶ γῇ ἄθλον, ταῖς Γηρυόνης
 25 βῆς ἐξ Εὐρυπύλῳ κομίζειν. Εὐρυπύλῳ ὃ ἡ Γάδεραι καλεῖται.
 πλησίον κείμενη νῆσος, ἥ νυνὶ Γάδεραι καλεῖται.
 ταύτῳ κατὰ Γηρυόνης χρυσάορτῳ, καὶ Καλλιρ-
 ρόης τῆς Ωκεανῷ, τειῶν ἔχων ἀνδρῶν συμφορὰς σῶ-
 μα, σωτηγμένον εἰς ἓν καὶ τῷ γαστήρι. ἐχόμενον
 30 τὸ εἰς τρεῖς ἀπὸ λαγόνων τὸ καὶ μηρῶν. εἶχε ὃ φοι-
 νικὰς βόας. ὅν καὶ βυκόλῳ Εὐρυπύλῳ. φύλαξ

Orthrus canis biceps ex Echidna & Typhone genitus, custos praerat. Concedens igitur ad Geryona boves, per Europam, monstra inter eundem multa pratergressus, in Libyam traiecit: atque cum per Tarteſsum iter fecisset, itineris sui monumenta in Europa ac Libya finibus oppositas inter se columnas duas construit. At, ubi in itinere Solis radius calfieret, arcum in deum ipsum intendere non erubuit. Hic verò hominis vires admiratus, Herculem aureo poculo donavit, quo Oceanum traiecit, & Erytheam aduectus in * Arbante monto pernoctavit. Id sentiens canis in eum prorumpit. Hunc heros clava percussit, nec non Eurytionem bubulcum, cani suppetias atque opem ferentem, occidit. Inter hac Menætiſ Plutonis boum pastor rem omnem Geryone nuncianit. Hic Herculem ad Anthemuntē fluvium boves abigentem naetus, commissa pugna, sagitta perſoſſus interit. Hercules autem impositis poculo bobus, Tarteſsum tranavit, ubi Soli poculum reddidit: transgreſſus inde Abderam, in Libyam pervenit: in qua Alebion ac Dercynus Neptuni filij boves abigere solebant: quibus peremptis & cum per Tyrrheniam iter haberet, tauro-rum unus ab Rhēgio aufugit, atque in fretum repente delapsus, in Siciliam tranavit: ac vicina terra percurſa, quae ab iſſo Italia fuit appellata (nam Tyrrheni, quem Latini taurum vocarunt ἰταλὸν dixerunt) in Erycis campos se contulit. Is Erycinis, in Sicilia parte, imperabat, ex Neptuno natus, qui hunc ipsum taurum suis armentis aggregavit. Commendatis itaque bobus Volcano, Hercules taurum quaſiturus procedit: quem, cum inuenisset inter Erycis armenta, ab eo repoposcit. Tum is, nisi ipsum palastra superarit, taurum se redditurum esse negabat. Hercules semel atque iterum, &

- ὁ ὄρνις ὁ κύων διέφυγεν, ἐξ Ἐχιδνῆς καὶ Τυ-
 φῶντος γενημένος. πορεύομενος οὖν ἐπὶ τὰς Γη-
 ρυόνας βόας διὰ τῆς Εὐρώπης, ἀγρία πολλά παρελ-
 θὼν, Λιβύῃ ἐπέβαινε. καὶ παρελθὼν Ταρτησὸν, ἔση-
 5 σε σημεῖα τῆς πορείας ἐπὶ τῇ ὁρῇ Εὐρώπης καὶ Λι-
 βύης ἀντιστήσαν, δύο σήλας. θερμανόμενος δ' ὑπὸ
 ἡλίου καὶ τὴν πορείαν τὸ πῆξον ἐπὶ τὸ θεὸν ἐπέτει-
 ρεν. ὁ δὲ τὴν ἀνδρείαν αὐτῆς θαυμάσας, χεῦστον
 ἔδωκε δέπας, ἐν ᾧ τὸ Ωκεανὸν διεσφάσε. καὶ πα-
 10 ραφόμενος εἰς Εὐρύθειαν, ἐν ὁρῇ Ἀρβαντι αὐλίσ-
 ζεται. αἰδοόμενος δὲ ὁ κύων ἐπ' αὐτὸν ὄρμα. ὁ δὲ
 καὶ τῶτον τῷ ῥοπάλῳ παίει. καὶ τὸ Ευκόλον Εὐρυ-
 πῶνα τῷ κυνὶ βοηθοῦντα ἀπέκτεινε. Μενόϊππος δὲ
 15 ἐκαστὰς Ἀδύ βόας βόσκων, Γηρυόνη τὸ γερονδὲς ἀ-
 πῆγγειλεν. ὁ δὲ, καταλαβὼν Ἡρακλῆα παρὰ πο-
 ταμὸν Ἀντιμουῦτα τὰς βόας ἀπάγοντα, συνησά-
 μενος μάχῃ, καὶ τοξόδοις, ἀπέθανεν. Ἡρακλῆς
 ἐσθόμενος τὰς βόας εἰς τὸ δέπας, καὶ διαπλάσας εἰς
 Ταρτησὸν, ἡλίκῃ πάλιν ἀπέδωκε τὸ δέπας. διελ-
 20 θὼν δὲ Ἀθήνας, εἰς Λιβύῃ ἦλθεν, ἐν ἣ τὰς
 βόας ἀφηρεῶντο Αλεβίων τε καὶ Δέξικμος οἱ Πο-
 σσιδῶνος υἱοὶ, καὶ κτείνας διὰ Τυρρηνίας ἦεν. ἀπὸ
 Ρηγίου δ' εἰς ἀπορρήγισι ταῦρος, καὶ ταχέως εἰς τὴν
 25 θάλασσαν ἐμπσών, καὶ διαπλάσμενος εἰς Σικε-
 λίαν, καὶ τὴν πλησίον χώραν διελθὼν, τὴν ἀπ'
 ἐκείνου κληθεῖσαν Ἰταλίαν. Τυρρῆνοι γὰρ Ἰταλὸν τὸ
 ταῦρον ἐκάλεσαν. ἦλθεν εἰς πηδῶν Ερυκας, ὅς ἐ-
 βασιλεύει Ερυκίνων. Ερυξ δὲ ὁ Ποσειδῶνος παῖς,
 30 ὅς τ' αὐτὸν ταῖς ἰδίαις συγκατέμειξεν ἀγέλαις. πα-
 ραδόμενος ἔν ταις βόαις Ἡρακλῆς Ἠφαίσῳ. ἐπὶ τῷ
 αὐτῷ ζήτησιν ἠπείχετο. δέρον δὲ ἐν ταῖς τῷ Ερυκας
 ἀγέλαις, ἀπαιτεῖ. καὶ λέγοντος ἐ δώσιν, εἰ μὴ πα-

tertiò ab se victum Erycem luctando peremit; Et tantum receptum cum alijs in Ionium mare perduxit. Qui simulac in ponti recessus penetrauit, bobus asilum Iuno iniecit: quo perciti ad Thracia montana dissipantur. Hic infecutus, bonam partem collectam ad Hellespontum compulit. Quæ verò reliquæ fuerunt, cætera fera, atque agrestes euaserunt. Hercules tandem agre collectis bobus, Strymonem, ut olim nauigabile flumen, aconsans, oppleitum lapidibus, in nauigabilem effecit: ac traductas boues Eurystheo dedit, quas ille postea Iunoni immolauit. Confectis autem hisce certaminibus intra uniuersus mensis annorumque octo curriculum, Eurysibens Angeæ pecoris, & Hydra laboribus minimè admissis, undecimam Herculi ærumnam imposuit, ut ab Hesperijs aurea mala reportaret. Hæc verò non, ut quorundam est sententia, in Libya erant, sed in Hyperboreorum Atlante, quæ Iuno suis in nuptijs Ioui muneri dedit. Ea draco immortalis Typhonis & Echidna [filius] centiceps asseruabat. Hic varijs etiam omniumque generum vocibus utebatur: cum quo & Hesperides, Egle, Erythia, Hestia, & Arethusa, simul custodiebant. Hercules itaque, cum ad Echedorum amnem peruenisset, à Cygno Martis & Pyreneo filio, ad singulare certamen pronocatur. Huno autem dum Mars tuctur, & pugnam committit: demissum è cælo fulmen inter utroque medium diremit. Iter deinde per Illyrios faciens, ac properans ad Eridanum amnem, Nymphas Iouis & Themidis filias adiit. Hæ ipsi Nereum indicant: comprehensumque ipsum dormientem, atq; omnigenas formas alternantem deuinxit: neque illum prius, quàm ab eo ubi iam mala illa, & Hesperides essent, odocuiisset, abire permisit. Quod ubi didicit, Libyam percurrit.

- λαίους αὐτὸ πειρήνηται, τοὺς φεικνόμενος καὶ
 τῷ πάλῳ, ἀπέκλεινε. καὶ τὸ ταῦρον λαβὼν, μετ'
 ἑξ ἄλλων ἐπὶ τὸν Ἰόνιον ἤλαυνε πόρῃον. ὡς δὲ
 ἦλθεν ἐπὶ τὰς μυχαὶς τὴν πόντον, ταῖς βυσὶν οἶτρον
 5 ἐπέβαλεν ἡ Ἥρα. καὶ ῥιζόνει καὶ τὰς Θράκης ὑπε-
 ρείας. ὁ δὲ διώξας, τὰς μὲν συλλαβὼν ἐπὶ τὴν Ελ-
 λήσποντον ἦλθον. αἱ δὲ ἀπολειφθεῖσαι, τὸ λοιπὸν ἦ-
 σαν ἄγραι. μόλις δὲ ἑξ Ἰσθμὸν στυλιδουσσῶν Στρυ-
 μὸνα μεμψάμενος τὸν ποταμὸν, πάλαι τὸ βεῖδρον
 10 πλωτὸν, ὃν ἐμπλήσας πέτραις, ἀπώλῃον ἐποίησε.
 καὶ τὰς βόας Εὐρυδείῃ κομίσας δέδωκε. ὁ δὲ αὐ-
 τὰς κατέδυσεν Ἥρα. τελεωθέντων δὲ ἑξ ἄθλων
 ἐνὶ μηνὶ καὶ ἔτεσιν ὀκτώ, μὴ προσηδεξάμενος Εὐρυ-
 δεὺς τὸν τε ἑξ τῆς Αὐγείης βοσκημάτων, καὶ τὸν τ'
 15 Ἴδρας, ἐπιδέκατον ἐπέταξεν ἄθλον παρ' Ἑσπερίδων
 χεύουσα μῆλα κομίζειν. ταῦτα δὲ λῶν, ἐχ, ὡς π-
 νες εἶπον, ἐν Λιβύῃ, ἀλλ' ἐπὶ τῇ Ἀτλαντὶς ἐν
 Τάρβορέοις. αὐτὸς δὲ γῆμαρτι Ἥρα ἐδωρήσατο. ἐφύ-
 λασσε δὲ αὐτὰ δράκων ἀδανάας, Τυφῶνος καὶ Ε-
 χιδνῆς, κεφαλὰς ἔχων ἑκατόν. ἐχρήτο δὲ φωναῖς
 20 παρλοῖαις, καὶ ποικίλαις. μετ' ἐκτὸς δὲ Ἑσπερίδες
 ἐφύλακον, Αἰγλή, Ἐρυθρία, Ἑστία, Ἀρεθούσα.
 πορνούμενος ἦν ἐπὶ ποταμὸν Εχιδνῶν ἦκε. Κύνως
 δὲ Ἄρεος καὶ Πυρήνης, εἰς μονομαχίαν αὐτὸν προ-
 25 καλεῖτο. Ἄρεος δὲ σῦτον ἐκδικουῦντος, καὶ στω-
 εῖντος μονομαχίαν, βληθεὶς κεραυνὸς μέσσην ἀμ-
 φοτέρων, διαλύει τὴν μάχην. βαδίζων δὲ δι' Ἰλλυ-
 ρίων, καὶ αὐτῶν ἐπὶ ποταμὸν Ἡεϊδανδόν, ἦκε πρὸς
 Νύμφας Διὸς καὶ Θέμιδος. αὐταὶ μύκνυουσιν αὐτῷ
 30 Νηρέα. συλλαβὼν δὲ αὐτὸν κοιμώμενον, καὶ παρλοῖ-
 ας ἐναλλάσσοντα μορφάς, ἔδησε, καὶ ἔκ ἐλυσε, πρὶν
 ἢ μαθεῖν παρ' αὐτῆς πῶς τυγχάνοιεν τὰ μῆλα, καὶ αἱ

Huic *Anteus*, *Neptuni* filius, praerat, qui peregrinos secum palaestra dimicare compellens occidebat. At *Hercules* cum eo luctari coactus, sublimem illum è terra vlnis elisum interemit. nam si terram contigisset, is robustissimus, euadebat. quapropter hunc *Terra* filium nonnulli esse dixerunt. Inde à *Libya* *Aegyptum* peragravit, in qua *Busiris* ex *Neptuno* ac *Lysianassa* *Epaphi* filia natus regnabat. Hic ad *Iouis* aram hospites oraculo quodam monitus immolabat: annos enim novem *Aegyptus* agrorum sterilitate laboravit. Inter hac *Thrasius* vaticinandi peritus, è *Cypro* aduenit, qui hanc annona caritatem desitutam esse pronuntiavit, si virum hospitem, quotannis *Ioui* mactauissent. Tum *Busiris* vate illo prius immolato, aduenientes deinceps ingulabat. Comprehensus itaque & *Hercules* etiam ad aras trahebatur; at disruptis vinculis, *Busirique*, & eius filium *Iphidamantem*, & *Chalbem* caduceatorem necavit. Post hac *Asia* percursa, in *Thermydras* *Rhodiorum* portum appulit: & bubulci cuiuspiam alterum de plaustro solutum taurum, ac mactatum comedit. Tum bubulcus, ubi nullam sibi auxilij copiam, neque spem refulgere videt, quodam in monte consistens execrari coepit. Quocirca & nunc etiam, cum faciunt *Herculi* sacrificium, cum execrationibus id peragunt. Hinc *Hercules* in *Arabiam* peruasit, ubi *Emathionem* *Tethoni* filium necat, & facto per *Libyam* itinere, ad extremum usque mare navigabat: ubi scypho sumpto in obiectam continentem traiecit: atq; aquilam, *Typhonis* & *Echidna* filiam, *Promethei* iecur in *Caucaaso* monte depascentem, sagittis conficit. & *Promethen* detracto permolesto vinculo solutum liberavit: eumque ad *Iouem* reduxit: qui illum pro *Chirone*, qui mori cupiebat, immortalens

- Ἐπειδὴ δὲ μαθὼν ὃ Λιβύῳ διεξήει . ταύτης ἐβα-
 σίλαε πῶς Ποσειδῶν ὁ Αὐτῷ , ὃς τοὺς ξένους
 ἀναγκάζων παλαίειν , αἰήρει . τέτρω ὃ παλαίειν
 ἀναγκάζομεν Ἡρακλῆς , ἀρχόμεν ἔγκαστ μ-
 5 τέωρον θλίψας , ἀπέκτεινε . ψάλλοντα γὰρ γῆς,
 ἰσχυρότατον συνέβη γίνεσθαι . διὸ καὶ Γῆς πνὺς ἐφάσται
 τῆτον ἔῃ πῦδα . μὲν Λιβύῳ ὃ Αἰγυπῶν ἐξήει
 ταύτης ἐβασίλευε Βέσιεις Ποσειδῶν ὁ πῶς , καὶ
 Λισσανάωσης ὁ Ἐπάφου . οὗτοι τοὺς ξένους ἔδυνεν ἐπὶ
 10 βωμῷ Διὸς , κατὰ πλὸν . ἐννέα γὰρ ἔτη ἀφορεία
 τῷ Αἰγυπῶν κατέλαβε Θρόνος ὃ ἔλδων ἐκ Κύ-
 πρου , μάλιστα τῷ ἐπιστήμῳ , ἔφη τῷ ἀφορείαν
 πῶσεσθαι , ἐὰν ξένον αἰδρα τῷ Διὶ σφάζωσι κατ'
 ἔσθ . Βέσιεις ὃ ἐκείνον περὶ σφάξας ὃ μάλιστα ,
 15 τοὺς κατιόντας ξένους ἔσφαξε . συλληφθεὶς οὖν καὶ
 Ἡρακλῆς , τοῖς βωμοῖς προσφέρειτο . τὰ δὲ δεσμά
 διαρρήξας , τὸν τε Βέσιειν , καὶ ὃ ἐκείνου πῦδα Ἀμ-
 φιδάμαντα ἀπέκτεινε , καὶ τὸν κήρυκα Χάλλειν .
 διεξιὼν δὲ Λυσίας Θερμυδραῖς Ροδίων λιμένι προσ-
 20 ἴχει , καὶ βοηλάτου πνὺς λύσας ὃ ἔτερον ἦν ταύ-
 ραν ὑπὸ τῆς ἀμάξης , δῶχεῖτο δύσας . ὃ δὲ βοηλά-
 της βοηθεῖν ἑαυτῷ μὴ διωάμεν ὃ , σὰς ἐπὶ πνὺ
 ὄρεσι κατηρῆτο . διὸ καὶ νῦν ἐπιδαυ δύωσιν Ἡρα-
 κλεῖ , μὲν κατὰ τῶν τῶτο περὶ ἡμισι . παριὼν ὃ Ἀρρά-
 25 ρίαν , Ἡμαδίωνα κτείνει πῦδα Τιθωνῶ . καὶ διὰ τῆς
 Λιβύης πρὸς τοὺς , ἐπὶ ὃ ἔξω θάλασσαν κατυπλεῖ .
 ἔσθ τὸ δέπας καταλαμβάνει . καὶ περαιωθεὶς ἐπὶ τῷ
 ἡπείρῳ τῷ ἀντικρὺ , κατεπέξασεν ἐπὶ τῇ Καυκά-
 σῳ ὃ ἐδίοντα το σὺ Περμυθίως ἡπαρ αἰετὸν ὄντα
 30 Ἐχίδνης καὶ Τυφῶνος . ὃς καὶ ὃ Περμυθία δέλιος δε-
 σμὸν ἐλόμεν ὃ ὃ ἐλαίαι . καὶ πορεύετ' αὐτὸν χεῖρας
 ἀθήσκειν , ἀδάναντον αὐτὸν αὐτῇ δελεντα . ὥς ὃ ἡκον

esse declararat. Post autem quàm in Hyperboreos ad Atlantem pervenit, ac Promethei prudentia commonefactus est Hercules, ne ad Hesperidum mala proficisceretur, sed ipse Atlanti in cœlo sustinendo succederet, illumq; pro se mitteret, persuasus excepit. Atlas autem decerptis ex Hesperidum hortis tribus malis ad Herculem redit. Qui, cum cœlum habere subterfugeret, cesticillum inquit se velle facere suo capiti imponendum, [quo commodius tantum cœli pondus ferre posset.] Quod ubi audivit Atlas, depositis humi pomis cœlum recepit: atque ita poma Hercules consecutus discedit. Sunt verò qui dicant, hac non ab Atlante habuisse, sed ipsum eas dracone custode decerpisse, quæ secum delata dedit Eurystheo. Tum ille accepta Herculi condonavit, à quo cum Minerva accepisset, ea rursus reportavit, quoniam religiosum erat, ea alicubi collocari. Duodecimus labor inunctus est Cerberi ab inferis abstrahendi. Hunc autem terna canum capita, & draconis caudam, & in dorso serpentum omnium generum capita habuisse ferunt. Descensurus igitur ad hunc canem, Eleusinem ad Eumolpum se contulit, ut ab eo Cereris sacris initiaretur. At verò externis ea sacra tunc admitti non licebat. Thespius factus adoptivus Pylis filius, inittabatur, qui ne mysteria spectare quidem iam poterat, qui nondum centauri cadem expiarat: Hercules demum ab Eumolpo tanti criminis contagione expurgatus, Cereris sacris initiatur. Inde ad Tanarum Laconia promontorium, ubi ad inferni descensum ostium patet, accessit. Hac ad inferos penetravit: quem cum anima conspexissent, duabus exceptis, Meleagri ac Meduse Gorgonis filia, omnes in fugam abiire. In Gorgonio verò Hercules enses ut in vinam nudavit: tum

- εἰς Τῶρορέας πρὸς Ἀτλαντα, ὑποδύντ' Ὁ Προμη-
 θεὸς τῷ Ἡρακλεῖ αὐτὸν ἐπὶ τὰ μῆλα μὴ πορεύε-
 σθαι· διαδεξάμενον δ' Ἀτλαντ' ἢ πῶλον, ἀποστε-
 λαῖν ἐκέλευεν. περὶ δὲ τῷ, διεδέξατο. Ἄτλας δ' ὁρ-
 5 ψάμεν' ὁ παρ' Ἐσπερίδων τεῖα μῆλα, ἥκε πρὸς Ἡρα-
 κλέα. καὶ μὴ βυλόμεν' ἢ πῶλον ἔχειν, καὶ σπείρειν
 ἐπὶ τ' κεφαλῇς δάλων ποιήσασθαι· τὸτο ἀκύντας
 Ἀτλας ἐπὶ γῆς καταδείξαι τὰ μῆλα, τὸν πῶλον διε-
 δέξατο. καὶ ὕπως ἀνελόμεν' αὐτὰ, Ἡρακλῆς ἀπ-
 10 ηλλάγητο. ἔνιοι δὲ φασιν, ὅτι παρὰ Ἀτλαντ' αὐ-
 τὰ λαβεῖν, ἀλλὰ αὐτὸν δρέψας τὰ μῆλα κτείναν-
 τα ἢ φρεσύντα ὄριν. κομίσας δ' αὖ τὰ μῆλα εὐρυ-
 δαίῳ ἔδωκεν· ὃ δ' ἔλαβον, Ἡρακλεῖ ἔδωρήσατο. παρ'
 ἢ λαβῆσα Ἀθηνᾶ, πάλιν αὐτὰ ἀπεκόμισεν, ὅσον γ'
 15 ἐκ ἦν αὐτὰ τεθῆναι περ. Δωδέκατον ἄδλον ἐπετάγη,
 Κέρβερον ἐξ ἄδ' κομίζεν. εἶχε δ' ὕπως τρεῖς μὲν κυ-
 νῶν κεφαλὰς, πῶ δ' ὕπ' ἀνδράκοντ', καὶ τῷ τῷ νό-
 τῳ, παντοίων εἶχεν ὄφρων κεφαλὰς· μελλῶν οὐκ ἐπὶ
 τῷτον ἀπέναι, ἦλθε πρὸς Εὐμόλπον, πρὸς Εὐδ-
 20 σῖνα, βυλόμεν' μνηστῆραι. ὡς δ' ἐκ ἐξὸν ξένοισι
 τότε μυεῖσθαι. ἐπειδὴ περ θέσπ' Πυλῖς πᾶς γρύ-
 μμος ἐμυεῖτο· μὴ διωάμεν' δὲ ἰδεῖν τὰ μυθήσια,
 ἐπεὶ περ ἐκ ὡς ἡγισμέν' ἢ Κενταύρου φόνον· ἀγ-
 25 νιδεῖς ὑπὸ Εὐμόλπου, τότε ἐμυήθη. καὶ παραγρύ-
 μμ' ἐπὶ Ταίναρον ἢ Λακωνικῆς, ὅτι τῆς Ἀδ' κα-
 ταβάσεως τὸ σόμῳόν ἐστι, διὰ τῆς ἀπῆς. ὁπνέ-
 κα δὲ εἶδον αὐτὸν αἱ ψυχαί, χρεῖς Μελεάχῃ καὶ Με-
 δέσῃς ἢ Γοργόνῃ, ἔφυγον. ἐπὶ δὲ πῶς Γοργόνῃ
 τὸ ξίφ', ὡς ζῶσαν, ἔλκει. καὶ παρὰ Ἑρμῆ μα-
 30 θάνει, ὅτι κενὸν εἰδωλόν ἐστι. πλησίον δὲ τῶν Ἀδ'

illud à Mercurio vanum spectrum esse discit. Mox, ubi ad Plutonis ventum est, Theseum ac Pirithoum Proserpina nuptias poscentem, eaque de causa deuinctum inuenit. Hi conspicati Herculem, velut illius viribus redituri in vitam, manus porrigebant: tum ille Theseum manu prehensum excitauit: sed Pirithoum quoq, reuocare in vitam cupiens, ob terra motum dimisit, & Ascalaphi saxum reuoluit. Ad hac sanguinem animis prabituus, unam ex Plutonis bubus ingulauit. Ceterum Menætius, Ceuthonymi filius, Plutonis bubulcus, cum pronocasset in palastram Herculem, perfractis costis, ac medius ab eo prehensus, proserpina deprecatione seruatus est. Demum Hercules Cerberum à Plutone deponcit. Is illi, sine armis, quibus communitus adnenerat, canis abducendi potestatem facit. At Hercules nactus illum pro Acherontis portis, thorace circumseptus, ac leonis pelle contectus, & circumiectis illius capiti manibus, haud abire permittit, & si à dracone, qui in Cerbericauda existerat, morderetur, cervicem comprimēs, ac belluam prefocans, parere coegit. Captum itaq; Cerberum ad Eurystheum, regressus per Trœzenem, abduxit. At Ceres Ascalaphum in bubonem mutauit. Hercules Eurystheo monstratum Cerberum rursus ad inferna reluxit. Porro Hercules exantlatis laboribus, Thebas regressus, Megaram quidem Iolao coniugem dedit: ipse verò uxorem ducturus, Eurytum Occhaliae regulum, qui sagittandi peritia se, ac filios suos vicerit, certaminis primum Ioles filia connubium proposuisse accepit. O Echalias igitur profectus, cum sagittandi arte iis omnibus prastantior extitisset, uxorem certe promissum certaminis primum minime consecutus est. Iphitu. sanè filiorum maximus Iolen Herculi concedendam

- πυλῶν γυρόμευθ, Θησιὰ δῖρε, καὶ Πειρίδου τὸν
 Περπεφόνης μνηστεύμενον γάμον, καὶ διὰ τὸ το
 δέντα. θεασάμενοι δὲ Ἡρακλῆα, ταῖς χεῖρας ἄρε-
 ζον, ὡς ἀνασπόμενοι διὰ τῆς ἐκείνου βίας. ὁ δὲ
 5 Θησιὰ μὲν λαβόμευθ τῇ χειρὶς ἡγεῖρε. Πειρίδου
 δὲ ἀναστῆσαι βυλόμευθ, τῆς γῆς κινεμένης, ἀφῆ-
 κεν. ἀπεκύλισε δὲ καὶ τὸ Ἀσκαλάρε πέτρην. βυλό-
 μευθ δὲ αἶμα ταῖς ψυχαῖς πασχέδαι, μίαν ᾗς
 Ἀδὲ βοῶν ἀπέσφαξεν. ὁ δὲ νέμων αὐτὰς Μενό-
 10 πος ὁ Κόδωνύμῳ προσκαλεσαμένῳ εἰς πάλιν Ἡρα-
 κλῆα, ληφθεὶς μέσον, καὶ τὰς πατέρας κατεάξας,
 ὑπὸ Περσεφόνης παρητήθη. αἰτουῶν δὲ αὐτῷ Πλέ-
 τωνα τὸ Κέρβερον, ἐπέταξεν ὁ Πλέτων ἄγειν χω-
 ρεῖς ὧν εἶχον ὅπλων κρατουῦνται. ὁ δὲ δῖρον αὐτὸν
 15 ἐπὶ ταῖς πύλαις τῷ Ἀχέροντι, πρὸς τε θῶρακι συμ-
 περοαγμένῳ, καὶ τῇ λεοντῇ συσκεπαδείς, καὶ πει-
 βαλὼν τῇ κεφαλῇ ταῖς χεῖρας, ἐκ αὐῆκε, καὶ πρὸς
 δακνόμενῳ ὑπὸ τῷ χτὶ πλὴν ἔσαν δράκοντι, κρα-
 τῇ ἐκ τῶ τραχήλου, καὶ ἄγχων τὸ θηρίον ἔπεισε.
 20 συλλαβὼν ἔν αὐτὴν, ἦκε [πρὸς Εὐρυδεία] διὰ Τρι-
 ζήνῳ ποιησάμενῳ τὴν ἀνάστασιν. Ἀσκάλαρον [μὲν]
 ἔν Δημήτρῃ ἐποίησεν ὦτον. Ἡρακλῆς δὲ Εὐρυδείῃ
 δείξας τὸ Κέρβερον, πάλιν ἐκόμισεν εἰς Ἀδὲ. μὲν δὲ
 τοὺς ἄδλους Ἡρακλῆς ἀφικάμενῳ εἰς Θήβας, μέ-
 25 γαξαν μὲν ἔδωκεν Ἰόλῳ. αὐτὸς δὲ γῆμαι δέλων,
 ἐπωιδάνετο [Εὐρυτεν] Οἰχαλίας θυάσῃν ἄδλον
 προστεθῆναι τὸν Ἰόλης τὸν θυγατρὸς γάμον, πρὸς νική-
 σαι τοξικῇ αὐτὸν τε, καὶ τοὺς παῖδας αὐτῷ ὑπάρ-
 χοντας. ἀφικόμενος οὖν εἰς Οἰχαλίαν, καὶ τῇ πεζι-
 30 κῇ κρήτῳ αὐτῇ γυρόμενος, ἐκ ἐπυχῆ τῶ γάμου.
 Ἰφίτε μὲν τὸν πρεσβυτέρῳ ᾗς παίδων λέγοντος διδόν-
 ται πρὸς Ἡρακλῆα πλὴν Ἰόλῳ, Εὐρύτε δὲ καὶ τὸ λοιπὸν

esse censebat : At Eurytus, ceterique filij dehortari, ne, quam forte prolem ex ea susciperet, aliquando obtruncaret, pertimescentes. Hinc vero non longo post tempore, abactis ex Eubœa per Autolycum bubus, Eurytus id Herculis persuasum confectum esse putavit. Contrà Iphitus id minime credens, ad Herculem conuolat, eique à Pheris venienti, occurrit, quo tempore seruata ab se iam mortuam Alcestin Admeto marito restituerat. Proinde Iphitus Herculem, ut secum boves vestigaret, cohortatur. Id illi Hercules se prestiturum pollicetur, & eum quoque hospitio accepit. At furore iterum agitated hunc è Tirynthiorum mœnibus deiecit. Cum verò commissæ cadis causa expiari vellet, ad Neleum, Pyliorum dynastam, proficiscitur: exclusus autem ab eo, quòd olim vetus cum Euryto sibi beneuolentia intercesserat, Amyclas peruenit, ubi illum Deiphobus Hippolyti filius sceleris contagio lustrauit; deinde graui morbo de Iphiti nece correptus Delphos adiit: ac morbi finem roganti illi Pythia nihil respondet. at Hercules eo nomine spoliare templum voluit, auctoque tripode, propriam sibi oraculorum ædem construxit: ac mox ab Apolline in eum pugna commissæ, Iupiter inter hosce duos medium fulmen demisit, eoque modo dirempta illorum pugna, hoc Hercules oraculum habuit, Morbi finem tum fore, cum triennium totum veditus seruiet seruitutem, & commissæ cadis ergò Euryto æstimationem pependerit. Mercurius hoc oraculo dato Herculem vendit, eumq; Omphale Iardani filia Lydorum regina mercatur: cui Tmolus coniux moriens regnum reliquit. Sed Eurytus ablatam fraterna cadis æstimationem admittendam minime censuit. Interim Hercules Omphala seruiens non præul ab Epheso Cercopas captos in vincula coniecit.

- ἀπαγορεύοντων, καὶ δεδοικέναι λεγόντων, μὴ τεκ-
 νοποιησάμενος τὰ γυνησόμενα πάλιν ἀποκτείνῃ.
 μετ' ἃ πολὺ δὲ κλαπυσῶν ἐξ Εὐβοίας ὑπὸ Αὐλο-
 λύκυ βοῶν, Εὐρύλος μὲν ἐνόμιζεν ὑφ' Ἡρακλέους γε-
 5 νέναι τοῦτο. Ἰφίλος δὲ ἀπιστῶν, ἀφικνεῖται πρὸς
 Ἡρακλέα, καὶ σωματικῶν ἥκοντι ἐκ Φερεῶν αὐτῷ σε-
 σωκόπῃ τὴν ἀποθανῆσαν Αλκην σὺν Αδμήτῳ, παρεχ-
 λει συζητῆσαι τὰς βόας. Ἡρακλῆς δὲ ὑποχρεῖται,
 καὶ ξενίζει μὲν αὐτὸν. μανεῖς δὲ αὐτῷ ἀπὸ τῆ Τι-
 10 ριωδίων ἑρμύφην αὐτὸν τειχῶν. καρτερῆναι δὲ δέ-
 λων τὸν φόνον, ἀφικνεῖται πρὸς Νηλέα. Πυλίων
 ὡς ἔτος διωάσης. ἀπυσσάμενε δὲ Νηλέως αὐτὸν
 διὰ τὴν πρὸς Εὐρύλον φιλίαν, εἰς Αμύκλας παρ-
 15 αγωγόμενος, ὑπὸ Δηϊφόβῳ τῷ Ἰσπολύτῳ καθαίρεται,
 κατεχρηθεὶς δεινῇ νόσῳ διὰ τὸν Ἰφίτε φόνον, εἰς Δελ-
 φοὺς παραγόμενος, ἀπαλλαγὴν ἐπυνθάνετο τῇ νόσῳ.
 μὴ χρησιμώδους δὲ αὐτῷ τῇ Πυθίας, τὸν τε ναὸν
 συλαῖν ἤθελε, καὶ τὸν τείποδα βασιάσας, κατασκά-
 20 ζει μαντεῖον ἴδιον. μαχρόμενε δὲ αὐτῷ Ἀπόλλωνος,
 ὁ Ζεὺς ἵησι μέσον αὐτῶν κεραυνόν· καὶ τοῦτον δια-
 λυθέντων τὸν τρόπον, λαμβάνει χρησμὸν Ἡρακλῆς·
 ὃς ἔλεγχῃ ἀπαλλαγὴν αὐτῷ τῇ νόσῳ ἔσεσθαι παρα-
 25 πτε, καὶ τεῖα ἔτι δολοῦσάπῃ, καὶ δύνῃ ποινῇ τῷ
 φόνῳ τῇ πῦλιν Εὐρύτῳ. τῷ δὲ χρησμῷ δοθέντος,
 Ερμῆς Ἡρακλέα πωρσάσκει· καὶ αὐτὸν ὠνεῖται Ομ-
 φάλη Ἰαφάνη, βασιλεύουσα Λυδῶν, ἣ τὴν ἡγεμονίαν
 τελευτῶν ὁ γήμας Τρωῶλος κατέλιπε. τὴν μὲν οὖν
 30 πῦλιν κομιθεῖσαν Εὐρυτος ἔπεισεδέξατο. Ἡρακλῆς
 δὲ Ὀμφάλην διαλῶν, τὰς μὲν παρὰ τῇ Ἔφεσον Κέρ-
 κοπας συλλαβὼν ἔδυσεν. Συλῆα δὲ ἐν Αὐλίδι τὰς
 κείοντας ξένους σκάρηεν ἀναγκάζοντε, σὺν ταῖς

Syleum verò in *Aulide* qui peregrinos eà iter facientes terram fodere cōpelleret, refossis ab radice vitibus, vi. d. cum *Xenodice* filia interfecit. Idemque ad *Dolichen* insulam delatus ac videns *Icari* corpus in litore eiectum sepultura dedit, ab eoque *Dolichen* insulam mutato nomine *Icariam* vocavit : Cuius beneficij causa *Dadalus* è picea *Herculis* imaginem consimillimam effinxit, quam cum ignoraret, *Hercules* per noctem lapide, viam esse opinatus, percussit. At quo tempore apud *Omphalen* serviret, aiunt tum in *Colchos* navigationem, *Calydonijque* apri venationem confectam fuisse, ac *Theseum*, qui *Træzene* *Isthmum* advenerat, eum expiasse. Porro post servitutem, morbo liberatus, navibus ordine remorum quinquaginta præditis decem & octo, collecta fortissimorum volonum manu in *Ilium* navigavit. Postea verò quam *Ilium* cum classe appulit, eam *Oicli* custodiendam reliquit. Ipse autem cum cæteris rei bellica peritissimis in urbem promovit. *Laomedon* interea factò cum multitudine in classem impetu, *Oiclem* quidem pignantem interfecit, at reiectus ab *Herculis* copijs intra urbem obsideri cœpit: cumque urbis obsidione continenti premeretur, refractis *Telamo* muris primus urbem intrat, & post eum *Hercules*. At ubi *Telamonem* prius intrasse videt. stricto in eum ense vadit; Nam is meliorem seipso volebat neminem. Id cum *Telamon* providè animadvertisset, proximos adiacentes lapides colligere aggreditur. Tum *Hercules*, quidnam faceret, percontatur: aram ille inquit *Herculi* *Callinico* se excitare. Tum is *Telamonem* collaudavit. Mox verò capto *Ilio*, sagittis confecto *Laomedonte*, cum filijs suis, præter unum *Podarcem*, *Telamoni* *Hesionam*, *Laomedontis* filiam, ob rem præda-

- ῥίξαις τὰς ἀμπέλους σκάψας, μὲν δὲ θυγατρὸς Ζε-
 νωδίκης ἀπέκτεινε. καὶ προσχὼν νήσῳ Δολίχῃ, τὸ
 Ἰχάρου σῶμα ἰδὼν τοῖς αἰμαλοῖς προσφερέμενον,
 ἔθαψε· καὶ δὲ νήσον ἀπὸ Δολίχης Ἰχθείαν ἐκάλεσεν.
 5 ἀπὸ τούτου Δαίδαλον ἐν πύσῃ εἰκόνα φθραπυκνῶσα
 κατασκευάσεν Ἡρακλεῖ. ὡς νυκτὸς ἀγοίους Ἡρακλῆς,
 λίθῳ βαλὼν, ὡς ἐμπνοῇ ἐπληξέ. καὶ ὃν δὲ χρο-
 νὸν ἐλάτρευε παρ' Ομφάλῃ, λέγεται δὲ ἐπὶ Κόλχρσι
 πλουῖν χρυσῷ, καὶ δὲ τῷ Καλυδωνίῳ κράτρε θυγατρὶ,
 10 καὶ Θησέϊ φθραγμένον ἐκ Τρεϊζῖν ἐῖς τὸ Ἰαθμόν
 κατὰειραι. μὲν δὲ δὲ λατρείαν ἀπαλλαγείς τὸ νόσου ἐπὶ
 Ἴλιον ἐπλεῖ πεντηκοντόροις ὀκτωκαίδεκά σιμωθροῖσιν
 στρατὸν ἀνδρῶν ἀείρων ἐκυσίως θελόντων στρατεύεσθαι.
 15 καταπλάσας δὲ εἰς Ἴλιον, δὲ μὲν ἦν γεῶν φυλα-
 αὐτὸν Οἰκλεῖ κατέλιπεν. αὐτὸς δὲ μὲν ἦν ἄλλων ἀεί-
 ρων ὄρμα ἐπὶ δὲ πόλιν. προσφθραγμένον δὲ ἐπὶ τῷ
 ναυῷ σὺν τῷ πλήθει Λαομέδον, Οἰκλέα μὲν ἀπέκ-
 20 τεῖνε μαχόμενον. ἀπελαθεὶς δὲ, ὑπὸ ἦν μὲν Ἡρα-
 κλέος, ἐπολιορκέτο. δὲ δὲ πολιορκίας ἐπεσώσης, ῥή-
 ξας τὸ τεῖχος Τελαμῶν, προσφθρος εἰσῆλθεν εἰς τὴν
 25 πόλιν· καὶ μὲν φθον Ἡρακλῆς. ὡς δὲ ἐδέαστο Τελα-
 μῶνα προσφθρον εἰσεληλυθότα, πασάμενον τὸ ξίφος,
 ἐπὶ αὐτὸν ἦεν· μηδὲνα θέλων ἑαυτῷ κρείττονα νο-
 μίζεσθαι. σιωπῶν τούτο Τελαμῶν, πλησίον λίθοις
 30 κειμένοις σιωπήφοιζε. τῷ δὲ ἐφρόμενος πὶ προσφθροι-
 βωμόν εἶπεν Ἡρακλέος κατασκευάζειν. Καλλινέ-
 κου. ὃ δὲ, ἐπαινέσας, ὡς εἶλε τὴν πόλιν, κατατο-
 ξάσας Λαομέδοντα, καὶ τὰς παῖδας αὐτοῦ, χωρὶς
 Ποδάρκου· Τελαμῶνι ἀριστῶν Ἡσίωνη τὴν Λαο-
 μέδοντι θυγατρίαν δίδωσι [ἐξ ἧς ὕστερον Τελα-

rissime gestam, prami loco dedit : [ex qua postea Telamo Teucrum procreavit :] & huic quem vellet captivorum abducendum concedit. Ea verò cum sibi Podarce fratrem delegisset, Hercules hunc prius in servitutem redigendum esse ait. Tum etiam illa adiecit, quid nam ipsi harum rerum causa, ut eum accipiat, datura sit. Ea verò pro vendito fratre demptum è capite suo flammeum aureum dedit. Hinc pro Podarces Priapus est nominatus. Herculi verò ab Ilío classē reducenti Iāno fœdam immisit tempestatem : quamobrem Iupiter indignatus eam ex Olympo suspendit. Hercules interea cum ad insulam Cō navigaret, Cōi, quòd piraticam ipse classē ageret existimantes, lapidum iactū in portum appellere prohibebant. Is autem vi illata, insulam cepit : regemque Eurypylum Astypalæ ac Neptuni filium interemit. Sed & Hercules inter pugnandum à Chalcodonte vulneratus, fuit, & Iouis ope conservatus mali nihil pertulit. Inde Cō de nastata, Phlegram, ob Minervam adiit : ubi unā cum diis Gigantes debellavit, nec longo pòst tempore Arcadium magna manu collecta, & acceptis secum ex urbibus Græciæ volombus fortissimis in Augeam bellum movit. Augeas interim ab Hercule expeditionem in se comparari audiens, ab Eliensibus Eurytum & Cteatum geminos duces delegit : qui viribus, atque opibus omnes eorum temporum mortales anteibant : hi Moliones & Actoris filij erant, licet Neptuni esse dicerentur. Actor etiam Augea frater erat. Enimvero accidit ut per eiuscæ expeditionis tempus Hercules in morbum incideret : eamque ob causam cum Molionidis pacem iniuit : qui, cum postea Herculem morbo pressum rescissent, eius copias insidijs ag-

- μὼν τὸν τεῦκρον γυνᾷ] καὶ ταύτῃ συλχαρεῖ ᾧ
 αἰχμαλώτων ὃν ἤδελεν , ἀγαθς . τῆς ὃ αἰρυμένης
 τὸν ἀδελφὸν Ποδάρκῳ , ἔφη δεῖν παρῶτον αὐτὸν
 δοῦλον γνέας , καὶ τότε , πρὶν ποτε δοῦσαι αὐτ᾽ αὐτῇ ,
 5 λαβεῖν αὐτόν . ἡ ὃ παρικομένην χερσὶν τῷ κα-
 λυπτρῶν ἀφελομένη τῆς κεφαλῆς , ἀντίδωκεν . ὅθεν
 Ποδάρκης Πείραμος ἐκλήθη . πλέοντος ὃ ἀπὸ Τροίας
 Ἡρακλέους , Ἡρα χαλεποῖς ἐπιμύει χειμῶνας . ἐφ'
 10 οἷς ἀγανακτήσας Ζεὺς , ἐκέμασεν αὐτῷ ἐξ Ολύμ-
 που . παρσέπει ὃ Ἡρακλῆς τῇ Κῶ . καὶ νομίσαντες
 αὐτὸν οἱ Κῶοι ληστικὸν ἄγειν δόλον , βάλλοντες
 λίθοις παρσπεῖν ἐκώλυον . ὁ δὲ βιασάμεν τῷ
 νῆσον εἶλε . καὶ τὸν βασιλεῖα Εὐρύπυλον Ἀστυπα-
 λαίας παῖδα καὶ Ποσειδῶν ἐκτεῖνε . ἐπρώτῃ δὲ καὶ
 15 τῷ μάχῳ Ἡρακλῆς ὑπὸ καλκῶδον . καὶ Διὸς
 ἐξαρπάσαι αὐτόν , ἔδεν ἐπαθε . παρσῆσας δὲ
 Κῶ , ἦκα δὲ Ἀθήνῃ , εἰς Φλέρηαν . καὶ μὲν δεῶν
 παρπολέμησε Γίγαντας . μετ' ἔπειτα πολὺ δὲ ἐπ' Αὐ-
 γείαν ἐπατεύετο , σωμαδροῖσας Ἀργαδικὸν στρατὸν ,
 20 καὶ παρπαλῶν ἐδελονταῖς ᾧ ἄσων ἀπὸ τῆς Ἑλλά-
 δος ἀρίστων . Αὐγείας δὲ τὸν ἀφ' Ἡρακλέους πόλεμον
 ἀκούων , παρσῆσεν Ἠλείων στρατηγούς , Εὐρυπτον καὶ
 Κτέατον συμφύεις . οἱ δὲ δυνάμει τὺς τότε ἀνδράπες
 ἐπ' ἐβόηον . παῖδες δὲ ἦσαν Μολιόνης καὶ Ἄκτορος .
 25 ἐλέγροντο δὲ Ποσειδῶν . Ἄκτωρ δὲ ἀδελφὸς ἦν
 Αὐγείας . σωῖβη δὲ Ἡρακλεῖ μὲν τῷ στρατεύει νο-
 σῶσαι . δια τῷτο καὶ ἀπονδῶς παρς τὺς Μολιονίδας
 ἐποίησαντο . οἱ δὲ ὕστερον ἐπὶ γνόντες αὐτὸν νοσοῦντα ,
 ἐπὶ πῆδαντα τῷ στρατεύματι , καὶ κτείνουσι πολλούς .
 30 τότε μὲν οὖν ἐκ ἀνέχωρσεν Ἡρακλῆς . αὐτῶς δὲ

grediuntur, ac multos trucidant. Nec ob id tamen iam tum ab re bellica Hercules recessit. At cum tertio rursus Isthmici ludii celebrarentur, missos ab Eleis Molionidas cum alijs simul immolatu- ros ad Cleonas, per insidias circumueniens trucidat, & ductis in Elin copijs urbem cepit, occisoque cum filijs AVgea, Phyleum reduxit, ei que regnum attribuit. Ad hac etiam Olympicum certamen instituit, ac Pelopiam statuit, nec non duodecim Deorum aras deinceps excitavit. Post autem Elidem captam aduersus Pylum castra promouit, & urbe expugnata Periclymenum Nelei filiorum fortissimum, qui in varias inter pugnandum formas mutabatur. Neleumque, & eius filios omnes, uno excepto Nestore, interfecit. Hic enim puer adhuc apud Gerenios alebatur. Quin etiam ea in pugna Plutonem Pylus opitulante vulnerauit. Dein eversa Pylo in Lacedaemonem Hippocoontis filios puniturus, bellum gerit: quibus, quoniam Neleo suppetias tulissent, erat iratus: & quod Licymnii filium occidissent, longe magis illis succensebat. Nam, cum ipse Hippocoontis regiam spectaret, erumpit illico in eum Molossici generis canis: tum puer arreptum lapidem in canem coniecit, nec lapidis coniectio puerum fecellit. Mox eruptione facta, Hippocoontidae virgis puerum verborantes peremerunt. Huiusce igitur mortem ulturus, exercitum in Lacedaemonios comparauit: atque in Arcadiam castris promotis, Cephenum cum viginti, quos habebat, filijs, ut belli socius esse velit, obtestatur. At Cephene veritus, ne relictam a se Tegeam Argini bello inuaderent, expeditionem detrectasset. Tum Hercules sumpta de Minerva anea Gorgonis coma in urna, Steropa Cephei filia muneri dedit, hisce adiectis verbis, Quandoque militum co-

- τῆς τρίτης ἰσχυρᾶς τελευμένης, Ἠλείων τὸς Μο-
 λιονίδας πεμφάντων σιωδύτας, ἐν Κλεωναῖς, ἐν-
 δρεύσας τὸς τὴν Ἠρακλῆς ἀπέκτεινε. καὶ στρατεύσα-
 μενθ' ἐπὶ τῷ Ἠλίῳ εἶλε τὰ πόλιν. καὶ κτείνας
 5 μὲν τῶν παίδων Αὐγαίαν, κατήγαγε Φυλέα, καὶ τῷ
 τῷ τῷ βασιλείαν ἔδωκεν. ἐδῆκε δὲ καὶ τὸν Ὀλυμ-
 πακὸν ἀγῶνα. Πέλοπος τε βωμὸν ἰδρύσας καὶ
 θεῶν δώδεκα βωμοὺς ἐξῆς ἐδείμασθαι. μὲν δὲ τῆς
 Ἠλίδος ἀλώσιν, ἐστράτευσεν ἐπὶ Πύλον. καὶ τῷ
 10 πόλιν ἐλὼν, Περικλύμενον κτείνει τὸν ἀλκιμώτα-
 τον τῶν Νηλεῶς παίδων, ὃς μεταβόων τὰς μιν
 φὰς ἐμάχετο. τὸν δὲ Νηλέα, καὶ τὸς παῖδας αὐτῆ
 χρεὶς Νέστορος ἀπέκτεινε. οὗ δὲ τῶν ὄντων
 Γερηνίοις ἐπέφερε. αὐτὸν δὲ τῷ μάχῃ, καὶ Ἄδῳ
 15 ἔτρωσε Πυλίοις βοηθῶντα. ἐλὼν δὲ τῷ Πύλον,
 ἐστράτευεν ἐπὶ Λακεδαιμόνιᾳ μετὰ δὲ τὸν Ἰσπο-
 κόωνιθ' παῖδας θέλων. ὠρρίζετο μὲν γὰρ αὐτοῖς,
 καὶ δίοπ' Νηλεῖ σωμαμάχουσαν. μάλλον δὲ ὠρρίζετο
 20 αὐτῶν τὸν Δικυμνίῳ παῖδα ἀπέκτειναν. θεωμένους γὰρ
 αὐτῶν τὰ Ἰσποκόωνιθ' βασιλείαν, ἐκδραμὼν κυων
 τῶν Μολοπικῶν ἐπ' αὐτὸν ἐφέρετο. ὃ δὲ, βαλὼν
 λίθον ἐπέτυχεν τῷ κυῶς. ἐκτροχάσαντες δὲ οἱ Ἰσ-
 ποκωννίδαι, καὶ τῶν πέντε αὐτὸν τοῖς σκυτάλοις,
 25 ἀπέκτειναν. τὸν δὲ τῶν δαίμονων ἐκδικῶν, στρα-
 τεύειν ἐπὶ Λακεδαιμονίαν σιμήδροιζε. καὶ παρὰ χυ-
 μῶν εἰς Ἀρχαδίαν, ἥξει καὶ Κηφεία μὲν τῶν παί-
 δων, ὧν εἶχεν, εἴκοσι, συμμαχεῖν. δεδιὼς δὲ Κη-
 φείας μὴ καταλιπόντι αὐτῶν Τέγαν Ἀργεῖοι ὅπως
 30 Ἀθῶν λαβὼν ἐν ὑδρίᾳ, χαλκῶν βύσσινον Γοργό-
 νθ', Στερόπῃ τῇ Κηφείας θυγατρὶ δίδωσιν, εἰπὼν,

pijs ingruentibus eam comam de mœnibus, nectamen
 prauisam, sublimem ostentet, hostium futuram euer-
 sionem prænunciatur. Quo facto Cepheus cum filiis ex-
 peditionem secutus est. Atque idem in pugna, filiique
 eius omnes occubuerunt: his etiam accessit Iphiolus Her-
 culis frater. At Hercules caeso Hippocoonte, eiusque
 filiis in seruitutem reductis, subiecit urbem Tyndareo:
 & huic etiam regnum concessit. Deinde Hercules Te-
 geam transiens, AVgen Alea filiam, haud agnitam
 vitauit. Quae cum antea puerum occultè peperisset, in
 Minerva templo deposuit. Interim peste per ea loca de-
 bacchante, Aleas templum ingressus, & singula rima-
 tus, filia partum reperit: ac puerum in Parthenium
 montem deferendum, exponendumque dedit; Qui di-
 uina quadam providentia conseruatus est. Nam, quae
 superrime cerna pepererat, illi ubera praeiuit: mox au-
 tem pastores assumptum infantem, Telephum vocita-
 runt. Sed & Aleas AVgen Nauplio Neptuni filio ex-
 tra fines vendendam exportari iussit. Hic autem Teu-
 thranti Teuthrania urbis Dynasta tradidit, & ille eam
 sibi postea uxorem fecit. Caterum Hercules Calydonem
 profectus, Deianiram O Encei filiam coniugem depopos-
 cit, ac luctatus, matrimonij huiusce de causa, cum
 Acheloo in taurum transformato, unum illi de corni-
 bus perfregit: Itaque Deianiram duxit: cornuque
 Acheloo redditur, cuius loco Amalthea cornu accepit.
 Hac Hamony filia fuit, quae tauri cornu habuit. Id,
 ut Pherecydis testimonio comprobatur, eius erat fa-
 cultatis, ut, quicquid esculenti ac poculenti quispiam
 expetisset, copiosè admodum suppeditaret. Insuper Her-
 cules pro Calydonijs contra Thestros bellum gerit, qui
 urbe Ephyra, cui Phylas rex praerat, vi capta, con-

- 5 Ἐὰν ἐπὶ τῆς στρατὸς, πρὸς ἀναρχύσης [ἐκ] τῆς τειχῶν
 ἢ βόσφυχν, καὶ μὴ περὶ δούσης, προπλὺ τῆς πολε-
 μέων ἐστὶς. τότε θυομένη, Κηφῆς μὲν τῆς παί-
 δων ἐστὶς. καὶ καὶ τὴν μάχην αὐτὸς τε καὶ οἱ παί-
 10 δες αὐτῶν τελευτῶσι· καὶ πρὸς τέτοις Ἰφικλῶ οὗτος
 Ηρακλῆς ἀδελφός. Ηρακλῆς δὲ κτείναν τον ἱσπο-
 κόωντα, καὶ τὸς παῖδας αὐτῶν χειρασάμενος, πλὴν
 πόλιν Τιωδάρεω καταγαγὼν, πλὴν βασιλείαν παρέδωκε
 τέτρω. παριὼν δὲ Τέγαν Ηρακλῆς, πλὴν Αὐγλῶν Αλεῦ
 15 θυγατέρας εἶσαν, ἀγροῶν ἐφειρέν. ἡ δὲ, τεκοῦσα κρύφα
 τὸ βρέφος, κατέδειξε πρὸς τὸ μένει τὴν Αδωίαν. λοιμῶν δὲ
 τῆς χώρας φειρεμένης Αλεῦς εἰσιλθὼν, καὶ ἐφάνη-
 σαι εἰς τὸ τέμενος, τὰς τῆς θυγατρὸς ὠδίναν εὔρε.
 τὸ μὲν οὖν ἐρέφος εἰς τὸ Παρθένιον ὄρεος ἐξέδειξε. καὶ
 20 τῶτο μὲν καὶ δεῖν πρὸς ἀνένοιαν ἐσώθη. δηλῶ μὲν
 γὰρ ἀπὸ πλοῦτος ἐλαφὸς ὑπέχεν αὐτῶν. ποιμένες δὲ ἀνέ-
 λόμενοι τὸ βρέφος, Τίλεφον ἐκάλεσαν αὐτόν. Αὐ-
 γλῶν δὲ ἔδωκε Ναυπλίῳ πρὸς Προσιδῶνος, ὑπόδειον
 ἀπεμπελῆσαι. ὁ δὲ Τεύδραν πρὸς Τεύδρανίας θυγά-
 25 τῆς αὐτῶν ἔδωκεν· κακῆτος γυναικὸς ἐποίησάν. Η-
 ρακλῆς δὲ παρὰ θυομένης εἰς Καλυδῶνα, πλὴν Οἰ-
 νέως θυγατέρας Δηϊάνειαν ἐμνηστεύσας. καὶ διαπα-
 λαίσας ὑπὸ τῶν γάμων αὐτῆς πρὸς Ἀχελῶν ἀπει-
 κιδέντα παύει, πρὸς ἐκλασε τὸ ἕτερον τῶν κερῶν.
 30 καὶ πλὴν μὲν Δηϊάνειαν γαμή· τὸ δὲ κίρας Ἀχελῶος
 λαμβάνει, οὗτος αὐτὴν τότε τὸ τῆς Αἰμαλθείας. Α-
 μαλθεῖα δὲ πρὸς Αἰμονίῳ θυγάτρ, ἡ κίρας εἶχε
 παύει. τῶτο δὲ, ὡς φερεκῶν λέγει, θυγάμιν ἔχει
 τοιαύτῳ, ὥστε βροχὸν ἢ πλὴν· ὁ πρὸς εὐξαλίῳ πρὸς,
 παρὲν ἀφρονον· στρατεύει δὲ Ηρακλῆς μὲν Καλυ-
 δωνίων ἐπὶ Θεσπερίῳ. καὶ πλὴν ἔλθον ἐφύει, ἡς

gressus cum *Astyoche* huiusce filia, *Tlepolemi* sit pater. Cum verò apud eos permaneret, ad *Thestium* misit, ac septem ferme filios vi retinere dicebat, de quibus treis ablegaturum se *Thebas*, at reliquos quatuor in *Sardiniam* insulam veluti colonos se trāsmisurum. Quibus confectis cum apud *O Eneum* in convivio esset, pugno percussum *EVnomum* *Architelis* filium ei pocula propinquantem occidit. Is autem *O Eneo* propinquus erat. Sed pueri pater, quòd id prater eius volūratem factum fuisse contigisset, ei veniam dedit. Atqui *Hercules* legis multam secutus, exilium sustinere voluit, atque *Trachinem* ad *Ceycem* se se conferre decrevit: qui, ubi cum *Deianira* uxore ad *EVenum* amnem pervenit, ibi *Nessum* Centaurū manentem, qui viatores traijciebat, offendit: eūque traijciendi laborem mercedis loco à *Dys*, iustitia sua causa se recepisse dicebat. Igitur *Hercules* ipse per se amnē tranavit, Et *Deianiram*, portorium pactus, in alteram ripam *Nesso* trasuehendam commisit: tum illi Centaurus, dum traiecit, vim inferre aggreditur: eam verò acclamantem audiens *Hercules*, egressum in terram *Nessum* in corde sagitta percussit. Is, ubi se moriturum videt, mulierem ad se vocat, eique si velit, inquit. philtum apud *Herculem* sibi habere, praecepit ut quod ipse semen in terram effudisset, cum sanguine, qui ex spiculi vulnere manasset, commisceat. Tum illa id factum penes se conservavit. At *Hercules*, *Dryopum* finibus peragratis, & cibi inopia laborans, *Thiodamantem*, planstrum, quod à binis bobus trahebatur, ducentem, obvium habuit: eorum alterum è curru solutum, ingulatumque, & coctum, deuoravit. Postea cum *Trachinem* pervenisset ad *Ceycem*, hospitio ab eodē acceptus, *Dryopus* debellavit.

- ἑβασίλιδε φύλας, Ἀσυόχη τῇ τέττε θυγατρὶ θυιαλῶν,
πατρὶς Τληπολέμου γίνεται. διατελῶν δὲ παρ' αὐτοῖς,
καὶ πέμπας πρὸς Θέστον, ἐπὶ αὐτῷ κατέχειν ἑλεγε
παῖδας, τρεῖς δὲ εἰς Θήβας ἀποσέλλειν, τοὺς δὲ λοι-
5 ποὺς τέσσαρας πέμπειν εἰς Σαρδὸν πλὴν νῆσον, ἐπὶ
ἀποικίαν. ἡγομένων δὲ τέττων, δῶλον ἄρ' ἔπειτα παρὰ
Οἶνεϊ, καὶ κονδύλῳ παῖδας, ἀπέκτεινεν Ἀρχτέλοισ
παῖδα Εὐνομον καὶ χερσὶν δίδοντα. συστῆναι δὲ Οἶ-
νέως ὤσατο. ἀλλ' ὁ μὲν πατὴρ τῶ παιδὸς, ἀκουσίως
10 μαχνημένον τῷ συμβεβηκότος, σωματωμένον. Ἡρα-
κλῆς δὲ καὶ τὸν νόμον, πλὴν φυλῇ ὑπομένειν ἠδ' ἐλε-
καὶ διέγνω πρὸς Κῆρυκα εἰς Τραχῖνα ἀπέραι. ἄγων
δὲ Δηϊάνειραν, ἐπὶ ποταμὸν Εὐφραν ἦκεν. ἐν δὲ
κατεζόμενον Νέως ὁ Κένταυρος, τοὺς παριόντας
15 διεπόρθηκε. μισθὸν δὲ λέγων παρὰ δειῶν πλὴν πορ-
θμεῖαν εἰληφέναι διὰ δικαιοσύνην. αὐτὸς μὲν οὖν
Ἡρακλῆς καὶ ποταμὸν διέβη. Δηϊανείρας δὲ μισθὸν
αὐτῇ δίδει, ἐπὶ τρεῖς ἐσθλὰ διακομίζειν. ὁ δὲ διαπερ-
θμῶν αὐτῷ ἐπεχείρει βιάζεσθαι. τῆς δὲ ἀνα-
20 κραγύσης αἰδομένη ὁ Ἡρακλῆς, ἐξελεθύντα Νέ-
ωτον ἐτόξασεν εἰς πλὴν καρδίαν. ὁ δὲ μέλλων τε-
λῶτα, πρὸς Ἡρακλέα ἔχεν, τὸν τε νόμον, ὃν ἀφῆκε
κατὰ τῆς γῆς, καὶ τὸ ῥῆν ἐκ τῶ τραύματος τῆς
25 ἀκίδος αἷμα συμμίσσαι. ἡ δὲ ποιήσασα τῷτο, ἐφύ-
λατῃ παρ' ἑαυτῇ. διεξιὼν δὲ Ἡρακλῆς πλὴν Δρυό-
πων χώρην ἀπορῶν τροφῆς, ἀπατήσας Θεοδά-
μαυλῶν Κοιλατῆνι, τὸν ἔπειτα πᾶσι λύ-
30 ῃκεν εἰς Τραχῖνα πρὸς Κῆρυκα, ὑποδύχους ὑπὸ αὐτῷ,
Δρύοπος κατεπολέμησεν, αὐτῷ δὲ ἐκείθεν ὀρμη-

Inde illinc promotus *Ægimio* Dorienſium regi ſe belli ſocium fecit. Nam *Lapithæ*, eum de terra finibus *Corono* eius belli imperatore, armis infeſtabant. Is igitur obſidione preſſus *Herculem* in ſocietatem, atque in regni partem adiutorem arceſſerat. Cui *Hercules* opitulatus, *Coronum* cum cæteris ſuis interemit, eique regni fines uniuerſas liberas reddidit. Adhæc etiam *Laogorâ* *Dryopum* regem cum filiis in *Apollinis* luco epulantem, ut virum petulantem improbumque, ac *Lapitharum* ſocium, obtruncavit. Nec multo poſt per *Itonem* iter facientem *Herculem* *Cygnus Martis & Pelopie* filius, ut in ſingulare ſecum certamen congrediretur, prouocauit. Congreſſus itaque & hunc etiam interfecit. Ut autem *Orchomenum* peruenit, eum rex *Amyntor* cum armis procedere minime ſinebat: qui, dum ita pertransire prohibetur, & hunc ipſe vita priuauit. At, cum *Trachinè* perueniſſet, exercitum in *Oechaliâ* adunauit, ut eo bello in *Eurytum* animaduerneret: accitis ſibi ſocijs *Aræadibus*, & *Meliensibus* domo *Trachinæ*, ac *Locris Epicnemidibus*, *Euryto* una cum filiis occiſo urbem capit. Sepultis deinde ſuis commilitonibus, qui in eo bello interierant, atque *Hippaſo* *Ceycis* filio, *Argem*, & *Melanem* *Licymnij* filios, ac demum oppido direpto *Iolen* captiuam abduxit. Inde in *Cenæum* *Eubœæ* promontorium appulſus *Iouis Cenæi* aram conſtituit. Sacrificaturus autem, *Trachinem* ad *Ceycem* miſit, qui lautam ac ſplendidam ad ſe tunicam afferret: à quo ubi quæ de *Iole* ſucceſſerant, *Deianira* percepit, verita ne illam iterum magis arderet, rata verum eſſe philtrum, effuſum *Nefſi* ſanguinem, eo tunicam infecit. Quam ſibi *Hercules* indutus, ſacrificauit: ſed, ubi veſtis incaluit, hydra veneno *Herculis* corpus putreſcebat. Tum *Licham* pe-

- θεῖς, Αἰγυμῖω βασιλεῖ Δωριέων σωεμάχῃσσι. Λα-
 πιδαι γὰρ φεῖ γῆς ὄραν ἐπολέμου αὐτῷ, Κορῶνου
 στρατηγῶτος. ὁ δὲ, πολιορκούμενος, ἐπεκαλείσατο
 τὸν Ἡρακλέα βοηθόν, ἐπὶ μέρει τῆς γῆς· βοηθούσας
 5 δὲ Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε Κόρῳνον μὲν καὶ ἀγῶν, καὶ
 τὴν γλῶσσαν ἀπάσαν παρέδωκεν ἐλευθέραν αὐτῷ. ἀπέ-
 κτεινε δὲ καὶ Λαορόεαν, μὲν ἤντ' ἔκτανον, βασιλέα
 Δρυόπων, ὃς Ἀπόλλωνος τέμενει δαινύμενον, ὕβρι-
 σὴν ὄντα, καὶ Λαπίδων σύμμαχον. παριόντα δὲ
 10 Ἰτωνα εἰς μονομαχίαν προσκαλεῖται αὐτὸν Κύκνῳ
 Ἄρεος καὶ Πελοπίας. συσὰς δὲ καὶ τῆτον ἀπέκτει-
 νεν. ὥς ᾧ εἰς Ὀρχομήδον ἦκεν, Ἀμύντωρ αὐτὸν ὁ
 βασιλεὺς ἐκ εἰς [μὴ ὄπλων] διέρχεσθαι. κωλυό-
 μενος δὲ παριέναι, καὶ τῆτον ἀπέκτεινεν. ἀφικό-
 15 μενος ᾧ εἰς Τερχίνα, στρατείας ἐπ' Οἰχαλίαν σωή-
 δροισεν, Εὐρυτον πμωρήσασθαι θέλων. συμμαχού-
 των δὲ αὐτῷ Ἀργείων καὶ Μηλίων ἦν ἐν Τερχίνοσσι,
 καὶ Λοκῶν ἦν Ἐπικημίδων, κτείνας μὲν τῶν παί-
 δων Εὐρυτον, αἶρεῖ τὴν πόλιν. καὶ δάψας τῶν συ-
 20 αὐτῷ στρατεύσασμένων τοὺς ἀποδανύοντας, Ἰππασόν τε
 τὸν Κήυκος, καὶ Ἀργεῖον καὶ Νέελανα, τοὺς Δικυμνί-
 πῶδας· καὶ λαφυραγωγῆσας τὴν πόλιν, ἦν Ἰόλλω
 αἰχμάλωτον. καὶ προσσεμνυθεὶς Κλωαίῳ τῆς Εὐβοίας
 ἐπ' ἀκρωθείῳ, Διὸς Κλωαίου βωμὸν ἰδρύσατο.
 25 μέλλων δὲ ἰερούργειν, εἰς Τερχίνα τὴν Κήυκα ἐπι-
 ψε, λαμψρὰ ἐδῆτα οἶσυντα. παρὰ ᾧ τότε τὰ
 φεῖ τὴν Ἰόλλω Δηϊάνειρα πυδομένη, καὶ δέισασα
 μὴ [πάλιν] ἐκείνῳ μάλλον ἀγαπίσῃ, νομίσασα
 ταῖς ἀληθείαις φίλτρον εἶναι τὸ ρυέν αἷμα Νέεου,
 30 τότε, τὸν χιτῶνα ἔχρισεν. εἰδὼς ᾧ Ἡρακλῆς ἔδυσεν.
 ὥς ᾧ θερμανθέντος τῷ χιτῶνι, ὁ πῆς ὕδρας ἰδὼς τὸ
 χροῖτα ἔσπε, τὸν μὲν Λίχην τὸν ποδοῖν ἀράμενος,

dibus abreptum, sublatumque à Bœotia deiecit in En-
 boicum mare precipitem: tunicam vero, qua iam cor-
 pori inhaferat, rescindit: eamque ita auulsam carnis
 frustra subsequebantur. Tanto igitur Hercules morbo
 laborans naui Trachinem aduehitur. Quod ubi Dei-
 anira rescuiuit, sua ipsius manu suspendio vitam finiuit.
 Hercules Hyllus, qui natus maior ex Deianira filius erat,
 ut cum per aetatem ei liceret, Iolen uxorem duceret, im-
 perauit. Deinde ad O Etam Trachiniorum montem se
 contulit, ibique iam constructam ab se pyram conscen-
 dit atque ignem subijci iubebat. Quod cum suorum fa-
 cere auderet nemo, Pœas interim quaesitur⁹ amissos gre-
 ges, cum per id loci iter faceret, pyram succendit. Huius
 Hercules sagittas arcumque dono dedit: ardente au-
 tem pyra, nubem cum tonitru sublatam ipsum in cœlum
 sustulisse dicitur. Inde immortalitatem adeptus, & re-
 uocatus in gratiam cum Iunone, Heben illius filiam
 uxorem duxit, de qua sibi filios Alexiaren & Anice-
 tum procreauit. Herculi autem filij ex Thestij filiabus
 hi fuerunt: Procris quidem, Antileon & Hippenus, ea
 enim natu maxima geminos peperit; ex Panope, Thrip-
 sippas, Lyses, Eumides, Creon: Epilaide, Astyanax:
 ex Crethe verò Iubes, Eurybia, Polylaus, Patrone, Ar-
 chemachus: Meline, Laomedon, Clytippa, Eurycapes,
 Eurypylus, Eubotes: ex Aglaia, Antiades, Onesippus:
 ex Chryseide Oreas, Lanomene, Teles, Lysidice, Ente-
 dides, Menippides: ex Anthippe: Hippodrome, Telen-
 tagoras, Euryca, Pylus, Hippotus, Eubœas, Olympus,
 Nice, Nicodromus, Argela, Cleolaus, Exola Erythras:
 Xanthidis Homolypus, Stratonice, Atromes, Celensta-
 nor, Iphis, Laothoe, Antidus, Antiope, Alopis, Asty-
 bie Cala Metidus, Phyleidus, Tigasis: ex Eschreide,

- κατηκόντισιν ἀπὸ τῆς Βοιωτίας [εἰς τὴν Εὐβοικὴν
θάλασσαν.] τὸν δὲ χιτῶνα ἀπ᾿ αὐτοῦ παραπομπήσαντα
τὸ σῶμα πᾶσι συναπεσόντων δὲ αἱ σάρκες αὐτῶ. τριαύτη
δὲ συμφορὰ κατὰ χεῖρας, εἰς Τερχίωνα ἐπὶ νεῶς κο-
5 μίζετο. Δηϊάνειρα δὲ αἰδομένη τὸ γυνὸς, ἐαυ-
τὴν ἀνῆρτησεν. Ηρακλῆς δὲ ἐντεῖλ' ἀμύθητο Ἰλλω, ὅς
ἐκ Δηϊανείρας ἡν αὐτῷ πᾶσι πρεσβύτερος, τὴν Ἰό-
λῳ ἀνδρῶν δέντα γῆμαι· παρ' ἡμῶν δὲ εἰς Οἶτῳ
δῶκε (ἐστὶ δὲ τὸ Τερχινέων) ἐκεῖ πυρρὰν ποιή-
10 σαι, ἐκέλευσεν, ἐπιβάντος ὑφ' αὐτῆν. μηδενὸς δὲ
τέτου πρὸς αὐτὴν ἐδέλοντο, Ποίας παιδὸν καὶ ζήτη-
σιν ποιμνίων ὑφῆψε. τότε καὶ τὰ τέσσα' ἐδωρήσατο
Ηρακλῆς. χαομένης δὲ τῆς πυρρᾶς, λέγεται νέφος ὑπε-
15 σάν μὲν βροντῆς αὐτὸν εἰς ἕρανὸν ἀναπέμψαι. ἐκεῖ-
θεν δὲ πυρρὴν ἀθανασίας, καὶ διαλλαγὴς Ἦραν, τὴν
ἐκείνης θυγατέρα ἦβλ' ἐξημεῖν· ἐξ ἧς αὐτῷ πῦδες
Ἀλεξιάρης καὶ Ανίκητος ἐχθρόντο. ἦσαν δὲ παῖδες αὐτῷ
ἐκ μὲν τῆς Θεσπίης θυγατρὸς, Πέρικτος μὲν, Ἀντι-
λέων καὶ Ἰσπικίης· ἡ πρεσβυτάτη γὰρ διδύμοις ἐχθρόνησε.
20 Πανόπης δὲ, Θεσίπας, Λύσης, Εὐμείδης, Κρέων.
Επλάϊδος, Ασυνάαξ. Κράδης δὲ, Ἰόβης δὲ, Εὐρυ-
είας, Πολύλαος, Πατροῦς, Ἀρχέμαχος· Μελίνης.
Λαομέδων, Κλυδίπης, Εὐρυκῆς· Εὐρύπυλος, Εὐ-
βώτης, Ἀγλαΐης, Ἀντιάδης, Ονησίππος· Χρυσί-
25 δος, Ορεΐης, Λανομένης, Τέλης· Λισιδίκης, Ἐντε-
δίδης, Μανιππίδης· Ἀντίπης, Ἰσποδρόμης, Τε-
λαταρχῆς, Εὐρύκης, Πύλος, Ἰππῳτος, Εὐβοίας,
Ὀλυμπος, Νέκης, Νικόδρομος, ἀργέλης κλεόλαος,
ἑξόλης, ἐρόδρας, Ξανθίδος, ὀμόλιπος, σπείονέκης,
30 ἀπτόμης, κελῶσανωρ, ἴφης, λαοδόνης, ἀπιδος, ἀν-
πώτης, ἀλόπος, ἀσυνβίης, κάλης, μήπιδος, φυλητῆ-

Lencones, Anthea, EVrypylus, Archedice, Dynastes, Eratus, Asopides, Mentor, Eone. Amestrius, Tiphys, Lynceus, Halocrates, Olympuses, Heliconide, Phalias: ex Hesychæ, Oestrebles, Terpsicratea, EVryops, Elenchea, Buleus, Antimache, Nicippe, Patroclus, Pyrippe, Nephos, Praxitheæ Lysippus, Erasippe, Lycurgus, Lycius, Toxicratea, Bucolus, Marsæ Leucoppos, Euryteles, Hypocrateæ, Hippozygus. Hi sũt ex Thespiadibus orti: ex alijs autem, ac Deianira, O Enei filia, Hyllus, Ctesippus, Glycisonetes, sed ex Megara Creontis, Tharimachus, Deicoon, Creontiades, Deion. Quem autem Hercules sustulit filium ex Omphale Lydorum regina, nomen fuit Agelao, unde & Cræsis genus. Ex Chalciope Eurypyli filia Theffalus, ex Epicaste Ægei filia, Thestalus, ex Parthenope Stymphali filia Eueres, ex Ange Alea, Telephus, ex Astyoche Phylantis Tlepolemus, ex Astydamia Amyntoris Ctesippus, ex Antonoe Perei Palamæn. Relato demum inter Deos Hercule, filij sui Eurystheum fugientes ad Ceycem se receperunt. Vbi verò illos ab eo repetere cœpit Eurystheus, ac, nisi dederentur, bellum minitante. ij tum metu perculsi relicta Trachine per Helladem fugerunt. Qui, cum Eurystheus eos insectaretur, Athenas concesserunt: & confidentes ad Misericordiæ aram opem implorabant. Athenienses non modo non dederunt eos, sed etiam aduersus Eurystheum bellum sustinuerunt, & eius filios, Alexandrum, Iphimedontem, Eurybium, Mentorem, Perimedemque occiderunt. Ipsum insuper Eurystheum fugientem è curru, atque ad petras Scironidas adequitantem Hyllus inscutus obruncat: eiusque caput amputatum Alcmena dedit. Hæc autem illi textorys radijs oculos effodit. Itaque post interfectũ Eurystheum in Pe-

- δος, πῆρας. αἰρηίδος λυκῶνῃς, ἀνθεας. φῦρυ-
 λῃ, ἀρχιδίχης, δωάσης, ἐραίου, ἀσπίδης,
 μέντωρ, ἡώνης, ἀμήςρι, πρήσης, λυγκῆς, ἀλο-
 κράτης, ὀλυμπύσης ἑλικωνίδος φαλάς, ἡσυχίης.
 5 οἰσρέβλης, περφικράτης, ὠρύου, ἐλευχίης, βου-
 λεις. ἀντιμάχης, νικίπτης, πάβυλῃ, πυρίσσης,
 νήφῃ, ὠραξιδίης λύσιππος, ἐρασίππος λυκούρ-
 ρος, λύκι, τοξικράτης, βουκόλῃ, μάρσης λευ-
 κιππος, εὐρυτέλης, ἰσποκράτης, ἰππίζυρος. ἔτοι
 10 μὲν ἐκ τῆς δεσπῆς θυγατέρον. ἐκ δὲ τῆς ἄλλων,
 θησανείρας τὴν οἰνέως, ὕλλῃ, κτήσιππος, γλυκι-
 σονείτης. ἐκ μεγάρας δὲ τῆς κρέονῃ, θειίμαχος,
 θηϊκόων, κρεοντιάδης, θηίων. ἐξ Ομφάλης δὲ.
 Ἀχίλλῃ, ὅθεν καὶ τὸ Κροίσου γένῃ. Χαλκίοπης τὴν
 15 εὐρυπύλου Θεσάλου. ὅππῃς τὴν Αἰγίης, Θεσάλου,
 Παρθενόπης τὴν συμφάλα, εὐήρης, αὐγῆς τῆς ἀλεῖ
 Τηλέφῃ, Ἀσυόχης τὴν Φύλακτος Τληπόλεμος, Ἀσυ-
 δαμείας τὴν Ἀμώταρ. Κτήσιππος, Αὐτονόης τὴν Πει-
 ρέως Παλαίμων. μετασείῃ δὲ Ηρακλῆος εἰς θῆρας
 20 οἱ παῖδες αὐτῆς φυγόντες Εὐρυδία, πρὸς Κήρυκα πα-
 ρεγμένοντο. ὡς δὲ ἐκείνους ἐκδιδόναι λέγονῃ Εὐρυ-
 δίως, καὶ πόλεμον ἀπειλουῶν, ἐδεδέκεσαν, Τρα-
 χῖνα καταλιπόντες, διὰ τῆς Ἑλλάδος ἔφυγον. διωκό-
 μοι δὲ, ἦλθον εἰς Ἀθῶνας. καὶ κειμένους ἐπὶ τὴν
 25 ἑλὲν βωμόν, ἠξίουσιν βοηθεῖσθαι. Ἀθῶναίους δὲ ἐκ
 ἐκδιδόντες αὐτοὺς πρὸς τὴν Εὐρυδία, πόλεμον ἰσέ-
 σσαν. καὶ τὸν μὲν παῖδας αὐτῆς Ἀλέξανδρον, Ἰφιμέδον-
 τα, Εὐρύβιον, Μέντορα, Περμῆδην ἀπέκλεισαν.
 αὐτὸν δὲ Εὐρυδία φέροντα ἐφ' ἀρμαῖῃ, καὶ πῆρας
 30 ἦδη πειππύοντα Σκυρηνίδας, κτείνει διώξας Ἴλλος.
 καὶ πῶν μὲν κεφαλῇ ἀποτεμὼν, Ἀλκμήνῃ δίδωσιν. ἣ
 δὲ κερκίσι τὸν ὀφθαλμὸν ἐξώρυξεν αὐτῆς. ἀπολομένη

loponnesum Heraclicida redierunt, omnesque amissas urbes receperunt. Ceterum, quoniam intra anni spatium, ex quo in patriam remearent, uniuersam Peloponnesum pestis inuasit, eamque eneuisse, quod Heraclida priusquam liceret, ipsi sedem patriam repetissent, oraculo declaratum est. Quamobrem relicta rursus Peloponneso, Marathonem commigrarunt. Tlepolemus autem Licymnium non sponte occidit, quippe, quod administrum suum quēdā baculo percussurus aberrauit, Idque ante quam ē Peloponneso abscederet. Exulās igitur haudquaquam exigua cum hominum manu Rhodū venit, atque ibi sedem locauit. Hyllus adhuc ex patris imperio Iolen Euryti filiam sibi in matrimonium copulauit, & quam ratione suis Heraclidis redeundi facultatem compararet, nihil reliqui faciebat. Proinde Delphos concessit, & quam via reuerti possent Apollinem scitatur, Tum Deus, si ad tertium usque fructū, inquit, expectarint, eos esse redituros. Hyllus verò tertium fructum, triennij cursum dici arbitratus, ad tantū temporis curriculum permoratus cum exercitu Heraclidas in Peloponnesum reducit, quo tempore Tisamenus Orestis filius Peloponnesi regnum tenebat: ac noua pugna commissa Peloponnesij vincunt, & Aristomachus interficitur. Postea verò quam Cleolai filij adulta iam atate fuerunt, de reditu Pythiam consulunt, à qua quod antea oraculum dederat acceperunt. Temenus, sibi, quòd responso eiusmodi fidem habuissent, infelicititer successisse, obijciebat, Tū contra Pythia ipsos infelicitatis suae fuisse auctores respondit, quoniam respōsa data minime intelligebāt. Non enim tertium terra sed generis esse fructū, inquit, oraculū indicat, ac Stenygrum Isthmum innuit, quem latioris aluei pelagus dextrorsum allidit. *Quae cū*

- δὲ Εὐρυδάς, ὅπῃ Πελοπόννησον ἦλθον οἱ Ἑσχαλίδαι, καὶ πᾶσαι εἶλκεν τὰς πόλεις ὅπῃ ἐνταῦτε δὲ αὐτοῖς ἐν τῇ καδύδῳ ἤμου ἔνῃ φθορᾷ, πᾶσαν Πελοπόννησον κατέρχεσθαι. καὶ ταύτῃ καὶ ἔδωκεν, χερσὶν δὲ τοῖς Ἑσχαλίδαις ἐδίλου. πρὸ γὰρ τῆς δεινότητος αὐτοῖς κατελθεῖν. ὁ δὲν ἀπολιπόντες Πελοπόννησον, ἦλθον εἰς Μαξαδῶνα, καὶ καὶ ἐξέφυγον. Τληπόλεμος οὖν κτείναντες ἐκὼν Δικύμνιον (τῇ βακτιείᾳ γὰρ αὐτῷ θεραπεύοντα πλήσων ἡμῖν) πρὶν ἐξελθεῖν αὐτὸν ἐκ Πελοποννήσου. φεύγων οὖν μετ' ἐν ὀλίγον, ἦσαν εἰς Ρόδον, καὶ καὶ ἐξέφυγον. ἄλλος δὲ τῶν μὲν Ἰόλιον [τῶν Εὐρύτου] καὶ τῶν τῆς περὶ ἐπὶ ὀλίγον ἔρημα. τῶν δὲ καδύδων ἐζήτει τοῖς Ἑσχαλίδαις κατεργάσασθαι. διὸ παραγνομήματος εἰς Δελφοὺς, ἐπαυδάνετο πᾶς αὐτῶν κατελθεῖν. ὁ δὲ θεὸς ἔφησε φειμέναντας τὸν τέτον κατῆρχεσθαι. νομίσας δὲ ἄλλος τρίτην κατῆρξε λέγεσθαι τῶν τριετίαν, ποσὺν τὸν πειμνένας χρόνον οὖν τῶν στρατῶν κατῆρξε τὰς Ἑσχαλίδας ὅπῃ Πελοπόννησον, Τι-
- 20 σαμβρῶν τῆς Ορέσου καὶ βασιλῆος Περσέων. καὶ ἡμιμνήης πάλιν μάχης, νικῶσι Πελοποννήσοι, καὶ Αἰεσίμαχος θνήσκει. ἐπὶ ἣ ἡ δὲ φθορᾷ οἱ Κλεολάου παῖδες, ἐχθρὸν πρὸς καδύδου. τὰ δὲ θεὸς εἰπόντι ὅτι καὶ τὸ πρὸς τὸν, Τήμεν καὶ αὐτὸ λέγων, τῶν περὶ αὐτὸν ἀπυχίσματα ὅτι θεὸς αὐτῶν
- 25 καὶ ἀπυχίσματων αὐτῶν αὐτῶν ἐστίν. τὰς γὰρ χερσὶν ἐσφάλλειν. λέγει γὰρ ἐκ τῆς, ἀλλὰ ἡμεῖς κατῆρξε τῶν καὶ Στένυρον τῶν ἀργαστέων δὲ αὐτῶν καὶ τὸν Ἰδμόν ἔχοντα τῶν δάλασσαν. ταῦτα Τήμεν καὶ
- 30 ἀκουσας, ἡτοίμασε τὸν στρατὸν, καὶ ταῦς ἐπὶ αὐτῶν

audisset Temenus, militum copias legit, & in Ætolia loco naues compingit. Vbi etiam nunc loco ab ea re nomen est Naupactos. Interea dum ibi comparata militum copia morantur, Aristodemus, relictis ex Argia Antefionis filia geminis, Eurysthene, ac Procle, fulmine ictus occubuit. Quin etiam Naupacti exercitus in morbum ingentem incidit: siquidem ipsis vates futura pradicens, atque afflatus numine apparuit: quem magnum esse, atque Peloponnesijs in exercitus perniciem emissum existimauerunt. Hunc Hippotes Phylantis Antiochi ex Hercule nati filius iaculo percussus interfecit. Quo facto rei navalis apparatus perdita classe dispersit: perditatus item famae infelicissime egit, exercitusque omnis dissolutus est. Tamen interim ea de clade oraculum postulanti, numen ob vatis cadem ea obuenisse respondit: Proptereaque homicidam decennium exulare iussit: necnon ea de causa Trioculi belli pratoris opera biennium vii illi precepit. Quare Hippoten exilij causa solum vertere coegerunt. Atqui Trioculum vestigantes, Oxylo Andramonis filio, equum insidenti, obuiam fiunt. Hic unoculus erat, qui oculorum alterum sagitta excussus amiserat. Nam cum cedis patrata causa in Elidem, atque illinc in Ætoliam issset exulatum, circumacto iam anno in patriam redibat. Hunc igitur ab oraculo significari arbitrantes, copiis imperatorem præficiunt, & mox pugna inita, terra marique vincunt, & Tisamenum Orestis filium occidunt. Verum è suis socijs desiderantur Egimij filij Pamphylus ac Dymas. Post ubi Peloponneso potiti sunt, treis aras Ioni Patrio excitarunt, in quibus peractis sacris vrbes sortiri inter se partiuntur. Prima itaque sortitio fuit Argos, secunda Lacedæmon, tertia demum Messene. Illata deinde si-

- τῷ Αἰτωλίας τόπῳ · ἔνθα γὰρ ἀπ' ἐκείνου ὁ τόπος
 Ναυπακτοῦ λέγεται. ἐκεῖ δ' ὄντι τῷ στρατεύματι,
 Δεισόδωμος κεραυνώδεις ἀπέδανε, πᾶδας καταλι-
 πὼν ἐξ Ἀργείας τῆς Αὐτριάων τοῦ Διδύμου, Εὐρυδί-
 νη καὶ Περκλείᾳ. σωέβη δ' καὶ τὸν στρατὸν ἐν Ναυπα-
 κτῷ συμφορὰ πεποισέν. ἐφάνη γὰρ αὐτοῖς μάλιστα
 χησμούς λεῶν, καὶ ἐνδείκων, ὃν ἐνόμισαν μᾶλλον
 εἶναι, ἐπὶ λυμῇ τῷ στρατῷ περὶ Πελοποννησίων ἀπε-
 σαλμένον. τῦτον βαλὼν ἀκοντίῳ Ἰσπότης ὁ Φύλας-
 10 τος τῷ Αντιόχῳ τῷ Ηρακλείῳ τυχερὸν ἀπέκτεινεν.
 ὥτως δ' ἡγομένῃ τέττε, τὸ μὲν ναυτικὸν διασφαρι-
 σθὲν ἤδη νεῶν ἀπώλετο. τὸ δ' ἄλλο, ἡτύχησι λιμῇ,
 καὶ διελύθη τὸ στρατεύμα. χησμένῃ δ' ὅτε τῆς συμ-
 φορᾶς Τημένε, καὶ τῷ δευτέρῳ διὰ τὸν μάλιστα ἡγεῖσθαι
 15 ταῦτα λέγουσι, καὶ καλδόνι τοῦ φυλαδεῦσαι δέχεται
 τὸν ἀνελόντα, καὶ διὰ ταῦτο δύο ἔτη καὶ χησμάδ' ἡγο-
 μόνι τῷ Τειοφάλμῳ, τὸν μὲν Ἰσποτίῳ φυλαδεύ-
 σαν, τὸν δ' Τειοφάλμον ἐξήτουσιν, καὶ περὶ γλάνυσιν
 20 Ὀξύλῳ τῷ Ανδραίμονι, ἐφ' Ἰσπου καθεμένῳ, μο-
 νοφάλμῳ · τὸν γὰρ ἔπειρον ἤδη ὀφθαλμοῖς ἐκέκοπτο
 πότῳ. ἐπὶ φόβῳ γὰρ ἔτος φυγὼν εἰς Ἥλιν, καὶ ἐκεῖθεν
 εἰς Αἰτωλίαν · ἐν αὐτῷ δὲ διακδόνι, ἐπαιέριχθε.
 συμβαλόντες οὖν τ' ἡγεμόν, τῦτον ἡγεμόνα ποιῶν-
 25 ται · καὶ συμβαλόντες τοῖς πολεμίοις, καὶ τῷ πεζῷ,
 καὶ τῷ ναυτικῷ περὶ τὸν στρατὸν · καὶ Τισαμενὸς
 κτίτοις δ' Ὀρίστῳ, δηόσκεσι δ' συμμαχοῦντες αὐ-
 τοῖς, οἱ Αἰγίμει πᾶσι, Πάμφυλ καὶ Δύμας.
 ἐπειδὴ ἐνεστάσαν Πελοποννήσου, πρὶς ἰδρύσαντο
 30 βωμεῖς Πλατῶν Διός · καὶ ἐπὶ τέτων ἔδυσαν, καὶ
 ἐκλήρωτο τὰς πόλεις. περὶ μὲν οὖν αἱ εἰς, Ἀρ-
 γος · Διυτὶς Λακεδαίμων · τεῖτη δ' Μεσσηνία. κομι-

cula aqua plena, placitum est cu que in eam sortes con-
 ijet Tum Temenus, & Aristodemi filij Proulus & Eu-
 rypyhenes calculos coniecerant. Cresphontes autem Mes-
 senen sortito habere volens, terra glebam iniecit: qua
 resoluta priores illas duas sortes ante prodire necesse e-
 rat. Educta igitur prius Temeni sorte, secunda Aristo-
 dmi liberum sortitio fuit Quo factum est, ut illa solu-
 ta, hac constiterit, & per eam Cresphonti Messena ob-
 tingerit Porro in aris, quibus immolatum erat, sacentia
 signa inuenere Nam quibus Argos obligit priuatum, ru-
 beram: quibus Lacedaemon, draconem: quibus autem
 Messene, vulpem. hi in sua quisque ara priuati signi
 symbolum offenderunt. qua vero ad symbola spectant,
 vates cecinerunt, nactus quidem rubetam, in urbe ma-
 nere praestat. Id enim animantium genus, si peregrina-
 tur, nullis viribus se tueri potest. Qui draconem conse-
 cuti sunt, formidabiles fore si promoueantur. Qui vero
 vulpem deprehendissent, doctos fore praedicabant. Te-
 menus igitur praetermissis Agelao Eurypyloque, & Cal-
 lia, filij Hyrnychoni filiae, atque huiusce viro Deiphon-
 ti adhaesi Proinde illius filij Titanas mercede conductos
 ad patrem interimendum inducunt. Commisso itaque
 parricidio regnum penes Hyrnychonem ac Deiphontem
 exercitus fore iudicauit Cresphontes autem non ita mul-
 to post susceptum imperium Messena duobus cum filiis in-
 terfectus est. Atque Polyphontes eorum imperio, quod
 Heraclidarum genere ortus esset, praeficitur, atque occisi
 Cresphontis uxorem Meropen inuitam perduxit. at hic
 etiam e meao sublatu fuit. Nam cum tertium Merope
 filium Aegyptum nomine haberet. patris suo ipsius alendum
 dedit: qui cum adulta iam etatis esset, per insidias ador-
 tus Polyphontem peremit, ac paternum sibi regnum fe-
 cuperauit.

- πάντων δὲ Ὀδρίαν ὕδατο, ἔδωκε ψῆφον βαλεῖν ἑα-
 στος. Τήνδ' οὖν, καὶ οἱ Αἰσოდόμου παῖδες, Πέ-
 κλης καὶ Εὐρυθένης, ἔβαλον λίθους. Κρεσφόντης δὲ
 βελόμῳ Μεσσήνῳ λαχόν, γῆς ἐπέβαλε βῶλον,
 5 ταύτης δὲ διαλυθείσης, ἔδει τὸς δύο κλήρες παρ-
 ούς ἀναφανῆναι ἐλευθερίῃς δὲ παρῶν μὲν τῶν Τι-
 μένῃ, δευτέρῃ δὲ τῆς κλήρου τῆς Αἰσოდόμου παί-
 δων. Μισῶν ὡς ἐλαβὲ Κρεσφόντης. ὅπῃ δὲ τοῖς βω-
 μοῖς, οἷς ἔδυσαν, εὖ ἔργον σημαῖα καίμενα οἱ μὲν λα-
 10 χόντες Ἄργος ὅπῃ τὸν ἴδιον, φρόνον· οἱ δὲ Λακεδαι-
 μονα λαχόντες· δράκοντα· οἱ δὲ Μεσσήνῳ, ἀλώ-
 πεα. ὧς δὲ τῆς σημαίας, ἔλεγον οἱ μαντεῖς, τοῖς
 μὲν τὸν ἄρ' ἐν καταλαβόντων, ὅπῃ τῆς πόλεως μέ-
 νειν ἔμεινον· μὴ γὰρ ἔχειν ἀκλῶς πορευόμενον τὸ
 15 θηεῖν. τὸς δὲ δράκοντα καταλαβόντας, θεινὸς
 ὅπῃ εἰς ἐλεγον ἔσθαι· τὸς δὲ τὴν δῶπεα, ἐδ-
 ολίας. Τιμῶν μὲν οὖν παρεμπιμπόμενος τὸς παῖδας
 Ἀγέλαον καὶ Εὐρύπυλον καὶ Κόμῃαν τῇ θυγατρὶ, παρ-
 ούσαν Τρηνδοῖ, καὶ τῇ ταύτης ἀνδρὶ Διηφόντῃ·
 20 ὅθεν οἱ παῖδες παῖδοισι Τιτῶνας ὅπῃ μισθὸν τῇ πατρί-
 ρα αὐτῇ φονεύσαι. ἡγομένη δὲ τὸ φόνος, τὴν βασι-
 λείαν ὁ στρατὸς ἔχειν ἐδιχάωσεν Τρηνδοῖ καὶ Διηφόν-
 τη. Κρεσφόντης δὲ καὶ πολὺν Μεσσήνης βασιλεύσας
 χρόνον, μὲν δύο παίδων φοναίους ἀπέδωκε. Πολυ-
 25 φόντης δὲ ἐβασίλευσεν αὐτῇ τῇ Ἡρακλειδῶν ὑπαρ-
 χων· καὶ τὴν τὸ φοναίοντος γυναῖκα ἔκρινεν Μερό-
 πῳ ἔλαβεν· ἀνέστη δὲ καὶ ἕτος. τρίτον γὰρ ἔχουσα
 παῖδα Μερόπῃ καλόμενον Αἰγυπῖον, ἔδωκε τῇ ἑα-
 ντῆς πατρὶ πρέσβειν. ἕτος ἀνδρωθεὶς, καὶ κρυφὰ κατελ-
 30 θὼν, ἐκτίει Πολυφάντην· καὶ τὴν πατρῴαν βασι-
 λείαν ἀπέλαβεν.

APOLLODORI

ATHENIENSIS BIBLIOTHECES,

SIVE DE DIIS,

Liber tertius.

VONIAM verò genus Inachium enarrata Beliprogenie, usque ad Heraclidarum familiam exposuimus, Agenoris prolem quoque deinceps enarremus. Enimvero, ut à nobis antea dictum fuit, duos è Libya filios

Belum & Agenorem Neptunus procreavit. Belus quidem Ægyptiorum rex, quos superius diximus, liberos genuit: Agenor autem in Europam profectus, Telephassam coniugem ducit: ex qua Europam filiam, & Cadmum, Phœnicemque. mara, & Cilicem sustulit. Sunt, qui Europam non Agenoris, sed Phœnicis filiam esse affirmant. Huius amore captus perit Iupiter, necnon taurus per Rhodium mare navigat, qui ubi sese puella vitæ ciceremque præbuit, atque inde tauri dorso illā impositam velut prædam, pelago auxit in Cretam: ea inibi ab Iono compressa, Minocem, Sarpedonem, ac Rhadamanthum peperit, sed Homeri testimonio Sarpedon

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ

ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ,

2 πρὸ Θεῶν, βιβλίον γ.

Π Ε Ἰ δὲ τὸ Ἰνάχειον διερχόμενοι
γένος, τὲς ἀπὸ Βῆλου μέχρι τῆς
Ἡρακλειδῶν δεδιπλώκαμεν, ἐχρμέ-
νως λέγωμεν τὰ πρὸ Ἀγλῶρες. ὡς
γὰρ ἡμῖν λέλεκται, δύο Λίξυι ἐγρή-
νησι παῖδας ἐκ Ποσειδῶνος, Βῆλον
καὶ Ἀγλῶρα. Βῆλος μὲν οὐκ βασι-

λέων Αἰγυπτίων, τὲς περιηρημένους ἐγρήνησεν. Ἀ-
γλῶρ δὲ παραγρούμενος εἰς τὴν Εὐρώπην, μακρὴν Τη-
λαφῶσαν καὶ τεκνοῖ θυγατέρας μὲν Εὐρώπην, παῖ-
δας δὲ Κάδμω καὶ Φοίνικα καὶ Κίλικα. πρὶς δὲ Εὐ-
ρώπην, ἐκ Ἀγλῶρες θῆκε Φοίνικος λέγεται. ταύτης
Ζεὺς σφάδεις, πίπτε διὰ τῆς θαλάσσης Ῥόδου ὑπο-
πλέων ταῦτες. ὅς χειρὸς ἡρώδης, ἐπελεβαδεῖ-
σαν διὰ τῆς θαλάσσης, ἐκόμισεν εἰς Κρήτην. ἡ δὲ
ἐκαστὴ σφάδαν ἀδίντος αὐτῇ Διὶς, ἐγρήνησι Μίνωα,
Σαρπηδόνα, Ραδάμανθυ. καὶ Ὀμηρον δὲ Σαρπηδῶν,

ex Ione ac Laodomia Bellerophontis filia, natus est. Post, ubi Europa nusquam appareret, Agenor pater eam filios vestigaturos emisit usque, ne nisi, cum reperta prius Europa, redirent, imperaret. Quibus & Telaphasse mater ac Thasus Neptuni filius, vel, ut Pherocydes ait, Cilix, ad eam perquirendam conuit. Postea vero, cum passim omnia vestigassent, neque usquam Europam cōperissent, desperato ad suos reditu, a ius alio commigrarunt. Phœnix in Phœnicen se contulit Cilix huic similia loca inuasit, atque omnem Pyramo amni adiacentem regionem subegit, eaque de se Siciliam nominavit. Cadmus autē ac Telephassa in Thraciam penetrarunt, nec & Thasus conditam in Thracia urbem Thasiū suo de nomine appellatam habitauit. Demum Asteron Cretensium regulus Europa in matrimonium ducta ex ea natos filios aluit, qui cum adoleuissent, mutuam inter se discordiam exercebant: nam Miletum puerum deperibat. Hic filius Apollinis, & Areæ Cleochi filia fuit. Puer cum in Sarpedonis beneuolentiam amoremque, potius inclinare videretur. Minos conflato bello victor fuit. Post illi in fugam vertuntur: ac Miletus in Cariam appulsus ibi Miletum à seipso dictam urbem condidit. Vbi Sarpedon Cilici aduersus Lycios bellum gerenti opitulatus, ex Lycia parte regnum sibi comparauit: eique Iupiter ad tres aetates vitam concessit. Nec de iure qui illum Atymnū, Iouis & Cassiopeæ filij, amore conflagrasse tradant, eaque de causa in seditionem concidisse. Sed Rhadamanthus, cum cōditis ab se legibus insularis imperaret, atque ex fuga rursus in Bœotiam contendisset, Alcmenē duxit uxorem. Demum vita defunctus, apud inferos cum Minos fratre praeficitur. At Minos Cretam incolens leges conscripsit, iuxtaque Pasiphae Solis ac Perseidis filia, sine

ἐκ Διὸς καὶ Λαοδαμείας τῆς Βελλεροφόντι· ἀφανῆς δὲ
 Εὐρώπης ἡμοῦνός ης, ὁ πατήρ αὐτῆς Ἀλκίον ὅππῃ
 ζήτησιν ἐξέπεμψε τοὺς παῖδας, εἰπὼν, μὴ πρῶτερον
 ἀνασφύρειν πρὶν αὐτὸν ἐξείρεσθαι Εὐρώπην. σιωπῇ δὲ
 5 δὲ ὅππῃ ζήτησιν αὐτῆς Τηλεφάσσα ἡ μήτηρ, καὶ
 Θάπτος ὁ Ποσειδῶνος· ὡς δὲ Φερεκύδης φησὶ, Κέλιξ.
 ὡς δὲ πᾶσιν ποιέμενοι ζήτησιν ἀρεῖν ἦσαν Εὐρώπην
 ἀδελφάτοι, τὴν εἰς οἶκον ἀνακομιδῇ ἀπαγόντες,
 ἧς δὲ ἡγάγε κατόκησιν· Φοῖνιξ γὰρ Φοινίκην· Κέ-
 10 λιξ δὲ, Φοινίκης πησίον, καὶ πᾶσαν τὴν ὑφ' ἑαυτῆς
 κειμένην χώραν ποταμῷ σιμένῳ Πυρράμῳ, Κιλι-
 κίαν ἐκάλεσε· Κάδμῳ δὲ καὶ Τηλεφάσσῃ, ἐν
 Θράκῃ κατόκησιν· ὁμοίως δὲ καὶ Θάπτος ἐν Θράκῃ,
 κτίσας πόλιν Θάπτον κατόκησιν. Εὐρώπην δὲ γή-
 15 μας Ἀσείων ὁ Κρητῶν διώσκει, τὸς ἐν ταύτῃ
 παῖδας ἔτρεφεν· οἱ δὲ, ὡς ἐτελειώθησαν, πρὸς ἀλ-
 λήλους ἐκασίασαν· ἴσθισι γὰρ ἑρπῆτα παιδὸς, ὃς ἐκα-
 λεῖτο Μίληθ· Ἀπόλλωνθ δὲ ἰὼ, καὶ Ἀρείας
 τῆς Κλεόχου. τῷ δὲ παιδὸς πρὸς Σαρπηδόνα μάλ-
 20 λον οἰκείως ἔχοντες, πολέμιας Μίνως ἐπετίθησιν.
 οἱ δὲ φεύγουσι, καὶ Μίληθ μὲν, Καεῖα πρὸς ἑαυτὸν
 ἐκεῖ πόλιν ἀφ' ἑαυτοῦ ἐκπλεε Μίλητον. Σαρπηδὼν
 δὲ συμμαχίας Κέλικι, πρὸς Λυκίαν ἔχοντι πόλε-
 25 μον, ὅππῃ μέρει τῆς χώρας Λυκίας ἐβασίλευσε· καὶ
 αὐτῷ δίδωσι Ζεὺς, ὅππῃ τρεῖς ἡμέρας ζῶν· ἐνίοι δὲ
 αὐτὸν ἐραδιῶσαι λέγουσιν Ἀπυμνίᾳ τῇ Διὸς, καὶ
 Κασιόπείᾳ, καὶ διὰ τῶτον σπατάσαι. Ραδάμανθυς
 30 δὲ τοῖς νησιώταις νομοθετῶν, αὐτῷ θυγῶν εἰς Βοιω-
 πίαν, Ἀλκμήνῃν γαμεῖ· καὶ μεταλλάξας ἐν ἄλλῳ μὲν
 Μίνωθ διαχάζει. Μίνως δὲ Κρητῶν κατοικῶν, ἔχραψε
 νόμοις· καὶ γῆμας Πασφάλῳ, καὶ Ἠλέν καὶ Περονίδῃ·

ut Asclepiades ait, Crete Asterij filia, Cretenum, Deucalionem, Glaucum, & Androgeum mares: feminas Hecalen, Xenodicen, Ariadnēque, ac Phedram, sustulit. Porro ex nymphea Paria Eurymedontem, Nephalionem, Chrysen, & Philolaum: at ex Dexithea, Euxanthium. Deinde, ubi Asterius nullis relictis liberis decessit, Minos Creta suscepta regni administratione prohibetur. Qui ut fidem faceret se à dijs regnū accepisse, aiebat, si quid voto depoposcisset, sibi id euenturum. Inde Neptuno immolans, taurum, ut sibi ex profundo mari offerri precibus depoposcit, oblatum immolaturum se pollicetur. A Neptuno itaque, tauro, qualis eum decenter, emisso, regnum accepit. Qui cum eiusmodi taurum ad armenta deduci iussisset, alium immolauit. Hic subactō sibi pelago omnibus propē insulis praeiuit. At iratus illi Neptunus, quod eandem taurum minimē immolasset, hunc ipsum efferauit: Pasiphaēque, ut illum ardentissime deperiret, effecit. Hac igitur tauri inflammata desiderio, adiutorem sibi Dedalum assumit architectum, qui cadis reus Athenis aufugerat: hic ligneam in rotulis vaccam concavam intrinsecus miro artificio construit, eique bubulam pellem circumfuit, eamque in prato, ubi taurus depascere consueuerat, locauit; Inde Pasiphaen intromisit: ad quam taurus accurrens, cum naturalem vaccam inuit. Hac demum Asteriū cognomento Minotaurum peperit: taurino vultu, cetera virum fuisse, fertur. Hunc Minos oraculis quibusdam monitus intra Labyrinthum cōclusum custodiri iubet. Sed Labyrinthus, quem Dedalus struxit, domiciliū erat, quod ob multiplices viarum ambages, occursumque, ac recursus, fallebat. Quae vero de Minotauro, & Androgeō, ac Phadra, & Ariadna, leguntur, ubi de Theseo post

- ὅς Ἀσκληπιάδης φησὶ, Κρήτιν τὴν Ἀστέιν θυγατέρα·
 παῖδας μὲν ἑτέκωρε, Κασρία, Δόχελίωνα, Γλαῦκον,
 Ἀνδρόχων· θυγατέρας δὲ, Εὐάλω, Ξενοδίκην,
 Λειάδην, Φαίδραν. Ἐκ Παρείας δὲ νύμφης Εὐρυ-
 5 μέδοντα, Νηφαλίωνα, Χρύσιον, Φιλόλαον· ἐκ δὲ
 Δεξιθέας, Εὐζάνδιον. Ἀστέιν ὃ ἄπαιδος ἀποθανόν-
 τος, Μίνως βασιλεύειν θέλων Κρήτης, ἐκωλύετο.
 φήσας ὃ παρὰ θεῶν τὴν βασιλείαν εἰληφέναι, χά-
 ειν τῷ πνευθῆναι, ἔφη, εἴπῃ αὐτῷ δέχεται, ἡμεῖς δὲ.
 10 καὶ Ποσειδῶνι θυῶν, ἠΰξαστο ταῦρον ἀναφανῆναι ἐκ
 τῆς βυθῶν, ὑπορόμφου καταδύσειν ὃ φανέντα. τῷ
 ὃ Ποσειδῶν ταῦρον ἀέντος αὐτῇ διασπῆναι, ὃ βα-
 σιλείαν παρέλαβε. τὸν δὲ ταῦρον εἰς τὰ βουκόλια
 πέμψας, ἔδυσεν ἕτερον. θαλασσοκρατήσας ὃ παρῶτος
 15 παῶν τῆς νήσων χάριν ὑψήρξεν. ὀργισθεὶς δὲ αὐτῷ
 Ποσειδῶν, ὅπῃ μὴ κατέδυσε τὸν ταῦρον, τῷτον μὲν
 ἐξηγείωσεν. Πασφάλῳ δὲ ἐλθεῖν εἰς ἐπιδυμίαν αὐτῷ
 παρεσκέασεν. ἡ δὲ, ἐραδιῖσσι τῷ ταύρῳ σιωερὸν
 λαμβάνει Δαίδαλον, ὃς ἡ ἀρχιτέκτων, πεφύκως ἐξ
 20 Ἀθλῶν ἐπὶ θόνῳ. οὗτοῦ ξυλίνῳ βῆν ἐπὶ τοῦτον κα-
 τακτάσας, καὶ ταύτῃ λαβὼν, καὶ κοιλίας ὑψοῦν,
 ἐκθέρας τε βῆν, ὃ δὲρα πειρῆσθε. καὶ θεὸς ἐν τῷ
 οὐκ εἶδιστο ὁ ταῦρ λειμῶνι βόσκειτο, ὃ Πασφάλῳ
 ἐνεβίβασεν. ἐλθὼν δὲ ὁ ταῦρ, ὡς ἀγῆδιν ἑοῖς συμ-
 25 ἦλθεν. ἡ δὲ Ἀστέιον ἐχύνειν ὃ κληθέντα Μινώταυ-
 ρον. οὗτοῦ εἶχε ταύρῳ πρῶτον, τὰ δὲ λοιπὰ ἀνδρός.
 Μίνως δὲ ἐν τῷ λαβυρίνθῳ, κατὰ πῦας χρησμούς
 κατακλίσας αὐτὸν ἐφύλαττειν. ἡ δὲ ὁ λαβύρινθος,
 ὃν Δαίδαλῳ κατασκεύασεν, οἶκημα χαμπῶς πολυ-
 30 κλάχοις πλάκων τὴν ἐξοχὴν. τὰ μὲν οὐκ οὐδὲ Μινω-
 ταύρῳ καὶ Ἀνδρόχῳ, καὶ Φαίδρας, καὶ Λειάδης ἐν τοῖς

dicetur, explicabimus. Ast Aërope, Clymene, Apemosyne, & Althemenes à Creteo Minois filio liberi nati sunt. Creteo verò qualem ipse vita exitum habiturus esset, oraculum scitanti, Deus ab uno è filiis suis interfectum iri respondit. Creteus itaque oraculum celat. Quod cum accepisset Althemenes, & veritus ne patri mortem inferret, relicta Creta cum Apemosyne sorore profectus, in quendam Rhodi locum appellit: quo potitus Creteniam illi de se nomen indidit. Consenso autem Atabyrio monte iacentes circa insulas circumspexit, ac etiam despicatus Creten, & deùm patriorum recordatus, Atabyrio Ioui aram statuit: nec longo post tempore suam ipse sororem interemit. Nam Mercurtus eius amore correptus, quòd fugientem assequi non posset (quippe qua illi pedum pernecitate prestabat) recentibus tergoribus viam substravit in quibus delapsam, cum è Creta rediret, vitiat ac ea fratri rem commissam renunciat. Is autem Dei nomen culpa expugnata pudicitia pretextum esse arbitratus, eam calcibus impetitam occidit. Mox Creteus Aërope Clymenénque per Nauplium in longinquas terras, vendendas amandat. Ex his quidem Plisthenes Aërope uxorem duxit: ex qua filios, Agamemnonem & Menelaum sustulit. Verum Clymenen Nauplius in matrimonium cepit, ac filiorum Oracis & Palamedis pater efficitur. Cum verò Creteus senio confectus esset, Althemeni filio regnum tradere cupiebat: eaque de causa Rhodum contendit: cumque è navi cum heroibus socijs in desertum quendam insula locum descendisset, à bubulcis pradones ingruisse raris eicitur: quique vera dicens, cum ob canum latratum, quòd ab insulanis percuteretur, exaudiri non posset. Althemenes superveniens telo contorto Creteum patrem

- 5 *ὅττι* Θησίως ὕστερον ἐρῶμεν. Κρητίως δὲ τῆς Μίνω^ς
 Αεργῆς, καὶ Κλυμένης, καὶ Απήμεσων, καὶ Αλθη-
 μένης, ὑοὶ γίνονται. χερσὶν δὲ Κρητεῖ *ὅττι* χε-
 ταροῦς τῆς εἰς, ὁ θεὸς ἔφη, ὑπὸ ἐνὸς ἥϊ παίδων
 10 τεδνῆ^ς ξέδωται. Κρητεῖς μὲν οὖν ἀπεκρύβειο τὰς χρυ-
 σμῆς. Αλθημένης δὲ ἀκούσας, καὶ αἰσας μὴ φονεῖς
 γήνηται τῷ πατρὶ, ἄρας ἐκ Κρήτης πρὶν τῇ ἀδελφῇ
 Απήμεσων, περσίζει πρὶν τόπῳ τῆς Ρόδου. καὶ χε-
 15 ταρὼν Κρητίωσαν ὠνόμασεν. ἀναβαίς δὲ ἐπὶ τὸ Ατα-
 ρυεῖον καλέμενον ὄρε^α, ἐδεάσατο τὰς πύλεις νήσους.
 κρητῶν δὲ καὶ Κρήτιν, καὶ ἥϊ πατρῶν ὑπομνηθεὶς
 διῶν, ἰδρύειο βαμὸν Αταρυεῖς Διός. μετ' ἐ πολὺ
 20 δὲ, τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ χειρὶ ἐγύειο. Ερμῆς γὰρ αὐτῆς
 ἑρσθεὶς ὡς φεύρου^ς αὐτῷ χεταλαβεῖν ἐκ ἡδυά-
 25 το (πειλῶν γὰρ αὐτῇ τὰ τάχει ἥϊ ποδῶν) ἅττι τῆς
 ὁδοῦ βύρσας ἐπίσρωσε νεοδάρτας. ἐφ' αἷς ὀλιωθῆσας,
 λυῖκα ἀπὸ τῆς Κρήτης ἐπαίει, εἰδείσεται καὶ τῇ
 ἀδελφῇ μινύει τὸ γερονός· ὁ δὲ σκῆψιν νομέσας ἔει-
 30 τὸν θεόν, λαῖξ ἐνδορῶν ἀπέκτεινεν. Αεργίῳ δὲ καὶ
 20 Κλυμένῳ Κρητεῖς Ναυπλίῳ δίδωσιν εἰς ἀγῶνα παῖς
 ἡτέρως ἀπεμπωλῆσαι. τέτων Αεργίῳ μὲν ἐγχευ
 Πλειθένης· καὶ παῖδας, Αγαμέμνονα καὶ Μενέλαον
 ἔτεκεν. Κλυμένῳ δὲ γαμεῖ Ναύπλι^{ον}, καὶ τέκνων
 πατὴρ γίνεται Ορεκός καὶ Παλαμῆδους. Κρητεῖς δὲ
 25 ὕστερον γῆρα κατεχόμεν^{ον}, ἐπόδει τὴν βασιλείαν
 Αλθημένῃ τῇ παιδὶ παρδυνναι· καὶ διὰ τῆτο ἤλθεν
 εἰς Ρόδον. ἀποβάς δὲ τῆς νεῆς σὺν τοῖς ἥεσσι κα-
 30 τά πνα τῇ νήσου τόπον ἐρημον, ἡλαύνειο ὑπὸ ἥϊ βε-
 κόλων, ληστὰς ἐμβεβληκέναι δοκούστων. καὶ μὴ δυνά-
 μένων ἀκούσαι λέγον^{τι} αὐτῇ τῇ ἀγῆδειαν, διὰ τὴν
 κραγλὴν ἥϊ λυωῶν, ἀλλὰ βαρύνων κακῶνον, πε-

haudquaquam agnitum interfecit. Qui, ubi scelus patratum cognouit, deos precatus terra hiatu absorptus occulitur. Caterum Dencalioni nati sunt filij Idomeneus, Crete, ac Nothus, & Molus. Glaucus autem Minois filius infans adhuc myrem insequens in mellis domicinium delapsus, occubuit. Qui cum nusquam gentium appareret, Minos pater, quod amissum filium non repertiret, cum diu, multumque quasiuisset, de illius inuentione scitatum oracula misit. Curetes illi tricolorem inter armenta bouem esse retulerunt: cuius qui optime effingere simulacrum possit, ab eo filium in vitam reuocatum iri. Accersitis itaque undecumque vatibus, Polyidus Cærani filius rubi fructui bonis colorem assimilauit: & puerum vestigare coactus vaticinijs cuiuspiam adiumento tandem reperit. At cum Minos eum sibi vinum reddi oportere dicitaret, cum pueri cadauere in quodam domicilio concluditur, cumque in summa consilij inopia versaretur, draconem ad pramortui pueri corpus proserpentem vidit. Hunc lapide percussum occidit, veritus, ne illum commiseratus ipse moreretur. Interea draco alter aduenit, ac priorem extinctum conspiciens, retro abiit: mox herbam ferens redit: eaque super omni draconis mortui corpore imposita, illum in vitam reuocauit. Id cum Polyidus summa cum admiratione conspexisset, eandem herbam illatam Glanci corpori imposuit: atque illico mortuum suscitauit. At Minos neque post recuperatum filium, nisi prius vaticinandi rationem Glaucum doceat. Polyidus, illum Argos remeare permittebat. Polyidus, autem coactus edocet: atque in patriam rediturus, vela faciebat: Glaucumque suum in os inspuere iubet. Quo facto Glaucum vaticinandi obliuio subiit. Haftenus itaque de Europa posteris dixisse sat est.

- ελθόμενον ἄλθιμένης ἀκονίσας, ἀπέκτεινεν ἀγνοῶν
 Κρατέα. μαδῶν ὃ ὕστερον τὸ γερνός, εὐξάμενος ὑπὸ
 χάσματι ἐκρύβη. Δάκρυά τ' ἔρριπον ἰδομένους
 τε καὶ Κρήτη, καὶ Νόδος, καὶ Μῶλ. Γλαῦκος ὃ
 5 [ὁ Μίνω] ἐπ' νήπιον ὑπάρχων, τὸν μῦθον διώ-
 κων εἰς μέλιτι πίδακτον ἀπέδραμεν. ἀφανὺς δὲ
 οἷον αὐτῇ, Μίνως πολλὰ ζήτησιν ποιησάμενος περὶ
 τῆς εὐρέσεως ἐμαντεύετο. Κέρητες ὃ εἶπον αὐτῷ τει-
 χερῶματον ἐν ταῖς ἀγέλαις ἔχον βῆν· τὸν δὲ τῶν
 10 ταύτης θῆαν ἄριστα εἰχάσαι διωκόμενον, καὶ ζῶντα
 τὸν παῖδα ἀποδώσειν. συγκαληθέντων ὃ τῶν μαντιῶν,
 Πολύιδος ὁ Κοισανῆ, τῶν χεῖραν τῆς ἑοδῆς εἰχασε
 βάτου κερῶν, καὶ ζήτην τὸ παῖδα ἀνασχεαδῆς, διὰ
 πνέοντα μαντείας ἀνεῦρε. λίσσεται ὃ Μίνω, ὅτι
 15 δεῖ καὶ ζῶντα ἀπολαβεῖν αὐτὸν, [ἐν πνι οἰκή-
 ματι] ἀπικλείει σὺν τῷ νεκρῷ. ἐν ἀμνηχανίᾳ δὲ
 πολλῇ τυλχανῶν, εἶδε δρεκόμενον ἐπὶ τῷ νεκρῷ ἰόντα
 ἔτετον βαλὼν λίθον ἀπέκτεινε· δέσας μὴ αὐτὸς
 τελευτήσῃ, εἰ γὰρ το σὺν πᾶσι, ἐρχεται δὲ ὅτερος
 20 δράκων καὶ δευσάμενος νεκρὸν τὸν περὶτον, ἔπεισιν
 εἶτα ὑποσφύρει πᾶσαν κομίζων, καὶ ταύτῃ ὅππῃ θῆ-
 σιν ἐπὶ πᾶν τὸ γὰρ ἐτέρου σώμα· ἐπιτεθείσης δὲ τῆς
 πᾶς, ἀνέστη. δευσάμενος ὃ Πολύιδος καὶ θανμάσας,
 τῷ αὐτῷ πᾶσαν περὶ νεκρῶν τῶν Γλαύκου σώματι
 25 ἀνέστησεν. ἀπολαβὼν δὲ Μίνως τὸ παῖδα, εἰς ἕως
 εἰς Ἄργος ἀπέναι τὸν Πολύιδον εἰς ἑρὸν ἢ τῷ μαν-
 τῆαν διδάξαι τὸν Γλαῦκον. ἀνασχεαδῆς ὃ Πολύιδος
 διδάσκει· καὶ ἐπειδὴ ἀπέπαι, καλεῖται τὸν Γλαῦκον
 εἰς τὸ σῶμα ἐπιπύσαι. καὶ τῷ ποιεῖσας Γλαῦκος,
 30 τῷ μαντῆαν ἐπελάθετο. τὰ μὲν οὕτως περὶ τῆς
 εὐρέσεως ἀπορόνων, μέχρι τῆς μοι λελέχθαι.

Porro Cadmus cum iam vita functam Telephassam se-
 pelisset : à Thracibus hospitio exceptus, Delphos de Eu-
 ropa deum scitaturus contendit : Deus illi nihil ab eo
 curioso de Europa quarendum respondit : sed bonæ via
 duce utatur, atque urbem condar ubicumque ea ambu-
 lando defessa procumbat. Quo ille accepto responso per
 Phocensium terram iter faciebat : mox boni inter
 Pelagontis armenta obuiam factus, eam ponè se-
 quebatur : ea verò Bœotia percursa humi procu-
 buit, ubi nunc extant Theba. Deinde bonem illam
 Palladi mactaturus, è socijs suis quendam ex Martio
 fonte desumptam aquam reportaturum mittit : draco
 fonti custos appositus erat : hunc Martem satum fuisse per-
 hihebant. Is ex aquaturis plerosque at sumpsit. Quare
 indignatus Cadmus draconem interemit : ac Minerva
 consilio eius dentes ferit, quibus satis, armati è terra vi-
 ri exorti sunt : quibus Sparti idest satis, nomen indiū
 fuit : Hi postea mutuis sese vulneribus, alteri quidem,
 vel inuiti in pugnam congressi. alteri verò, quod alter
 alterum nequaquam cognoscerens, occiderunt. Sed Phe-
 recydes scriptum reliquit : Cadmus, ut armatos viros è
 terra exoriri conspexit, lapides inter eos coniecit. Tum
 ij vicissim percuti existimantes, mutuam inter se pugna
 inierunt. Verum ex yfœe, quinque tantummodo Echion,
 Vdens, Chthonius, Hyperenor, & Pelor, incolumes su-
 persuerunt. at Cadmus pro casis interse viris annum in-
 tegrum Marti mercenarius fuit. Iam tum annus annis
 octo constabat. Post exactum mercedis tempus regi ipsi
 Minerva regiam adornauit, Harmoniam Veneris &
 Martis filium uxorem dedit. Adhuc dij omnes relicto
 cœlo in Cadmia conuiuio excepti nuptias concelebra-
 runt, Cadmus uxori pepulum, ac monile Volcani opus,

- Κάδμος δὲ, ἀποθανῶσαν Δάφνην Τηλεφάατος, ὑπὸ
 Θρακῶν ξενιαδεῖς ἦλθεν εἰς Δελφοὺς· ὅττι τῆς Εὐρώ-
 πης πωδάρωμυθ. ὁ δὲ θεὸς εἶπε· ὅτι μὴ Εὐρώ-
 πης μὴ πολυπραγμονεῖν, χρηῖσθαι δὲ καθοδυνῶν βοῖς·
 5 καὶ πόλιν κτίζειν, ἔνθα αὖ αὐτῇ πίσση καμουῖσα.
 τοιῦτον λαβὼν χρησμὸν, διὰ Φωκίων ἐπορεύετο.
 εἶτα βοῖ σωματῶν ἐν τοῖς Πελαγονίῃ βουκολίῃς,
 ταυτὴ κατόπιδεν εἶπετο. ἡ δὲ διεξιῶσα Βοιωτίαν ἐκ-
 λίδη, πόλιν ἔνθα νῦν εἰσι Θήβαι. βελόμωθ δὲ
 10 Αἰθῶρ, κατὰ δῦσιν πλὴν Λοῦν, πέμπει πνὰ ἥρ' ἡμῖν
 αὐτῇ ληφόμωρον ὑπὸ τῇ Αἰθῆρας κελύφῃς ὕδωρ. φρεσὶν
 δὲ πλὴν κελύφῃ δράκων, ὃν ἐξ Αἰθῆρας εἶπον πνευ γα-
 γονέναι, τὸς παῖδας ἥρ' πεμφθέντων διέφθειρεν.
 ἀγανακτήσας δὲ Κάδμος, κτείνει τὸν δράκοντα· καὶ
 15 τῆς Αἰθῶρας ὑποδεμένης, τὸς ὀδόντας αὐτῇ σπείρει.
 τέτων δὲ σπαρέντων ἀνέτειλαν ἐκ γῆς ἄνδρες ἐνο-
 κιοί, ὅς ἐκάλεσαν Σπαρτοῖς. ἔτι δὲ ἀπέκτειναν
 ἀνθρώπους. οἱ μὲν εἰς ἔριν ἀκούσας ἐλθόντες· οἱ δὲ,
 20 ἀνθρώπους ἀγνοῦντες. Φερεκύδης δὲ φησὶν ὅτι Κάδμος
 ἰδὼν ἐκ γῆς ἀναφυόμενους ἄνδρας ἐρόπας, ἐπ' αὐ-
 τοὺς ἔβαλε λίθους. οἱ δὲ ὑπὸ ἀνθρώπων νομίζοντες
 βδελύεσθαι, εἰς μὲν γὰρ κατέσταν. περὶ σῶσθαι δὲ πίν-
 τε· Εχίων, Οὐδῶθ, Χρόνιθ, Ὑποτρύωνες, Πέ-
 λωρ. Κάδμος δὲ αὐτῶν ὅν ἐκτείνειν, αἰδίδιον ἐνιαυ-
 25 τὸν ἐσητεύσεν Αἰθῆρ. ἡ δὲ ὁ ἐνιαυτὸς τότε ὀκτὼ ἔτη
 μὲν δὲ πλὴν ὀκτεῖαν, Αἰθῶρ αὐτῷ βασιλεῖ κατε-
 σκεύασε. Ζεὺς ἔδωκεν αὐτῷ γυναικᾷ Ἀρμονίαν, Ἀφρο-
 δίτης καὶ Ἀρεῖθ θυγατέρα. καὶ πάντες θεοὶ καταλι-
 πόντες τὸν ἔρανόν ἐν τῇ Καδμείᾳ τὸν γάμον ἐνω-
 30 χύμενοι ἀνύμνησαν. ἔδωκε δὲ αὐτῇ Κάδμος πύ-
 λον, καὶ τὸν Ἡφαιστῆ τευκτοῦ ἔρμον. ὃν ὑπὸ Ἡφαί-

quod ei ab Volcano dono missum ferunt, muneri dedit. At Pherecydes ab Europa datum scribit: idque ab Ioue accepisse. Cadmi filia fuere Antonoe, Ino, Semele, Agave. Verum Polydorum unicum habuit marem. Sed Ino Athamansi nupsit. Aristaeus Antonoen sibi coniungauit, Echion Agaven duxit. Iupiter, cum Semelen arderet, cum ea clam Iunone concumbit. Hec autem ab Iunone decepta, quicquid ab eo deposceret, sese facturum Ioue pollicente, ut, qualis cum coniuge congressurus adveniret, secum decumberet, postulavit. Quod cum Iupiter abnuere non posset, curru inuectus in peramata Semeles thalamum premisso fulmine cum fulgetris simul, & tonitribus advenit: quare Semele metu exsternata semestrem partum eiecit. Iupiter hunc è medio abreptum igne, femori insuit. Mox Semele extincta, reliquae Cadmi filiae euulgant dictis Semelen cum mortalium quodam concubuisse, & ab Ioue se compressam mentitam fuisse, eamque ob rem fulminatam fuisse. Congruo deinde tempore solutis filis Iupiter Dionysum gignit, eumque Mercurio tradit. Hunc ille ad Inonem & Athamantem affert: atque ut puellam educarent, suadet. Quod iniquo animo ferens Ino ijsce furorem immisit. Inde Athamas maiorem natu filium Learchum, velut ceruum venatus, interfecit. Ino vero Melicerta in ferventem lebetis aquam coniecto, & cum perempto filio in maris profunda desiluit. Et haec quidem Leucothea nominatur. puer autem Palamonis nomen accepit. Sic itaque appellati à navigantibus, quod maris tempestatem patientibus opem ferunt. Ad haec Melicerta Isthmiorum certamen Sisypho auctore institutum fuit. Mox Iupiter Dionysum in haedum transformat, ut Iunonis iram evaderet. Hinc Mercurius sumptum puerum ad Nympha

- σου λέγ' οὐσί πινε δολύωαι Κάδμω. Φερεκύδης δὲ
 ὑπὸ Εὐρώπης· ὃν ᾤξα' Διὸς αὐτῷ λαβεῖν. γίνον-
 ται δὲ Κάδμω θυγατέρες μὲν Αὐτονόη, Ἰω, Σε-
 μέλη, Αἰγυή. παῖς δὲ Πολύδωρος. Ἰω μὲν οὖν
 5 Αἰδάμας ἐνημφ· Αὐτονόη δὲ Αἰσαΐθ· Αἰγυῶν,
 Εἰχών. Σεμέλης δὲ Ζεὺς ἐράδεις, Ἥρας κρύφα
 στυδανάζεται. ἥ δὲ, ἐξαπατηθεῖσα ὑπὸ Ἥρας, κα-
 τανεύσαντος αὐτῇ Διὸς παῖν τὸ αἰτηδὲν ποιήσει·
 αἰτεῖ γ' οὕτω· αὐτὴ ἐλθεῖν δι' ἧλθε μνηστέρω·
 10 Ἥραν. Ζεὺς γ' μὴ διωάμενος ἀναιδέσαι, παρεγγίγει εἰς τὸ
 δάλαμον αὐτὴ ἐφ' ἄρματος, ἀσραπαῖς ὁμοῦ καὶ βρονταῖς,
 καὶ κεραυνῶν ἦσιν. Σεμέλης δὲ διὰ τὸν φόβον ἐκλιπύ-
 σης, ἐξαμύλαιον βρέφ' ἐξαμβλωθὲν ἐν τῇ πυ-
 ρὴς ὑπέραις, ἐτέρησθε τῷ μητρὶ. ὑποδανέσης δὲ
 15 Σεμέλης, αἱ λοιπαὶ Κάδμω θυγατέρες διωέσχαν
 λόγον στυδνήσθαι ζητῶντι Σεμέλῳ, καὶ κατα-
 ψεύσαντες Διὸς· καὶ διὰ τῆτο ἐκεραυνώθη. καὶ δὲ τὸν
 χρόνον τὸ κατήκοντα, Διόνυσον ἦν' αὖ Ζεὺς λύσας τὰ
 ῥάμματα· καὶ δίδωσιν Ἑρμῇ. ὁ δὲ, κομίζων πρὸς Ἰω,
 20 καὶ Αἰδαίμαντα· καὶ παίδει γέφειν ὡς κόρῳ. ἀγαλακ-
 τήσασα δὲ Ἥρα, μανίαν αὐτοῖς ἐπέβαλε. καὶ Αἰδάμας
 μὲν τὸ πρεσβύτερον παῖδα Λέαρρον, ὡς ἔλαφον θη-
 ράσας ἀπέκτεινεν. Ἰω δὲ τὸν Μελικέρτῳ εἰς πε-
 πυσμένον λέβητα ῥίψασα, εἴτα βατάσασα καὶ νε-
 25 κρὲ τῇ παιδὸς ἤλατο καὶ βυθῶν. καὶ Λόκοδέα μὲν
 αὐτὴ καλεῖται· Παλαιμῶν δὲ, ὁ παῖς· ὅπως ὄνο-
 μαδέντες ὑπὸ ἧς πλεόντων· τοῖς χειμαζομένοις γὰρ
 βοηθοῦσιν. ἐτέθη δὲ ἐπὶ Μελικέρτῳ ἄγων ἧς Ἰο-
 μέων Σισύφου δέντες. Διόνυσον δὲ Ζεὺς εἰς ἐρίφον ἀγῶ-
 30 ξας, ὃ Ἥρας θυμὸν ἐκλεψε. καὶ λαβὼν αὐτὸν Ἑρμῆς, πρὸς

phas quæ tum Nysam Asia urbem incolebant, transportauit. Has postea Iupiter in stellas mutatas, Hyadas appellauit. Sed ex Autonoe & Aristæo Actæon filius procreatur, qui à Chirone educatus, venator euasit. Postea vero suis à canibus in Cithærone deuoratus est, eumque in modum interijt. ut verò Acusilæus ait, Iouis ira, quod Semelen petisset uxorem: sed, ut plerique, quod Dianam lauarentem vidisset: aiuntque ab dea extemplo in ceruum commutatum fuisse, atque quinquaginta illius canibus insequentibus rabiem iniectam fuisse, ut per eam dominum haud agnitus deuorarent. Cæterum Actæonem è medio sublatum canes dominum vestigantes gannitu vocis & domini desiderium tristitia quadam significantes baubantur, ac demum post diu questum herum in Chironis antrum deuenerunt: quibus ille Actæonis simulacrum effinxit, quo viso statim mœrore soluti sunt omnes. Actæonis Canum nomina.

De quibus hi pulehrum validi circū vndiq; regis Inuadunt corpus rabidæ ceu tigrides, vsique Immanis soboles laniant prope retia, Prote: Post alij dominum inuadunt læuissima proles, Lynceus, & Banus pedibus citus, atque Amarynthus; & quos nominatim prætulit in enumeratione.

Tum Iouis Imperio Actæon cecidit

*Regis namque sui nigrum absumpsere cruorem Argusque, Spartusque, Boreusque celerrimus, iisdem Artubus Actæi, atque etiam sunt sanguine pasti. Cætera dein prompte inuaserunt turba latrantū.

*Sæuorum hæc hominum generi est medicina dolorum.

Porro Dionysus post vitem inuentam à Iunone furore iniecto percitus, Egyptumque ac Syriam pererrauit.

- Νύμφας κόμισιν, ἐν Νύσῃ τῆς Ἀσίας κατεικούσας.
 αἳ ὕστερον Ζεὺς κατὰστείσας ὠνόμασεν Τάφας. Αὐ-
 τονόος δὲ καὶ Αἰεταίς παῖς Ἀκταίων ἐγέρθη. ὃς
 τραφεὶς παρὰ Χείρωνι, κωπηρὸς ἐδιδάχθη. καὶ ὕστε-
 ρον κατεβρόχθη ἐν τῷ Κιθαίρῳ ὑπὸ τῶν ἰδίων
 κωῶν, καὶ τῆτον ἐτελεύτησε ἢ τρέπον. ὡς μὲν οὖν
 Ἀκουσίλαος λέγει μνηστῆρ' ὅτι Διὸς ὅτε ἐμνηστεύ-
 σαιτο Σεμέλῳ. ὡς δὲ οἱ πλείονες, ὅτι τὴν Ἄρτεμιν
 λευμένῳ εἶδε. καὶ φασὶ τὴν θεὸν ὥρᾳ χεῖμα ἑστῆ
 10 τὴν μορφὴν εἰς ἑλαφον ἀλλάξαι. καὶ τοῖς ἐπομέτοις
 αὐτῷ πνυτήκοντα κυσὶν ἐμβαλεῖν λύσαν, ὑφ' ὧν καὶ
 ἄγριοι ἐβρόχθη. ὑπολομένῳ δὲ Ἀκταίωνος, οἱ κύν-
 νες ἐπιζητοῦντες ἢ δεσπότῳ, κατὰρύοντο. καὶ ζή-
 τησιν πεισμένοι, παρεγρόντο ἐπὶ τῷ Χείρῳ αἰ-
 15 ἶον. ὃς εἰδὼλον κατεσκεύασεν Ἀκταίωνος, ὃ καὶ ἔ-
 λυπῶν αὐτῶν ἐπαύσαιτο. τὰ ὀνόματα τῶν Ἀκταίων-
 ος κωῶν, ἐξ ὧν ἔσονται.
 Δὴ νῦν χαλκῷ σῶμα φασαδὸν, ἥν τε θῆρες
 Τῆτον ἐδάσαντο κυνέες κρατερι. * πύλας ἄρ' αὖ παρ' ὅτῳ
 20 Μετὰ ταῦτ' ἄλκιμα τέκνα.
 Λυγκεῖς, καὶ * βαίοντες πόδας ἀνέπες, ἥ δ' ἀμαρμυδοί.
 Καὶ ἔς ὀνομασὶ διώεργον, ὡς κατέλεξε.
 Καὶ τότε Ἀκταίων ἐθανεν Διὸς ἐνεσίῃσι.
 Πρῶτοι γὰρ μέλαν αἶμα ὑπὸ σφετέρῳ ἀνὰ κλῖον
 25 Σπαρτός τ' ὦν, Ἀργός τε, Βόρης τ' αἰψοκέραιος.
 Τῷ δ' Ἀκταίωνος πρῶτοι φάρον, αἶμα τ' ἔδωκαν.
 Τὺς δὲ μὴ δῆλοι πάντες ἐπίστυδον ἐμμεμαῶτες.
 Ἀραλίων ὀδυνῶν ἄκος ἐμμεῖναι ἀνδράποισι.
 Διόνυσος [ὅς,] ἀρετὴς ἀμπελὸς φρόνους, Ἡρᾶς μελίσσας
 30 αὐτῷ ἐμβαλόντες, πεπλανᾶται Λύγνηόν τε καὶ Συείαν.

Hunc primus omnium Prateus Egyptiorum rex hospitio accepit: ac rursus ad Cybelam Phrygia urbem proficiscitur: atque ibi expiatus à Rhea, & caeremonias edoctus Cybeleias, stolaque ab eadem sumpta ad Indos per Thraciam contendit. Lycurgus Dryantis filius rex Edonorum, qui amnem Strymonem incolunt, primum ipsum contumelia affectum deiecit. Tum Bacchus ad Thetin Nerei filiam confugit. Baccha autem in vincula coniecta fuerunt, nec non, quæ magna Satyrorum multitudo eum confesuta est. Contra vero Baccha statim soluta sunt. Nam Dionysus Lycurgo furorem iniecit. Tum ille amentia princeps Dryantem filium vitis palmitem se ratus amputare, securi percussus interfecit. Qui cum extrema sui corporis pracidisset, respexit. Deinde, ubi terra nullas suppedicaret fugas, numen suo renuntiavit oraculo, terram tam fore fructiferam, cum Lycurgus mortalitatem exuerit: Quod, ut Edoni acceperunt, ipsum in Pangæum montem abductum in vincula coniecerunt: ubi ex Dionysi voto equis laniatus occubuit. Adhæc Bacchus post Thraciam atque Indiam universam peragrata, & locatis inibi cum titulo stelis, Thebas repedavit, nec non feminas relictis domibus suis in Citharone debacchari compulit. Pentheus autem Agæus & Echionis filius à Cadmo in regno subrogatus, hæc ab illis fieri prohibuit: quique cum se in Citharonem montem Mimañonidas exploraturus, contulisset, ab Agæe matre, per furorem, eum feram esse arbitrata, membratim conciditur. Demum Bacchus ubi se Thebanis Deum esse declaravit, Argos adyt: atque ibi rursus ab illis ut numen minime observatus, eorum mulieres furere ac debacchari coegit. Quæ, mox in montibus latentium, quos secum extulerant, filiorum carnibus

- καὶ τὸ μὲν πρῶτον Πρωτεύς αὐτὸν ὑποδέχεται βασι-
 λειὺς Λιγυπίων. αὐτὸς δὲ εἰς Κύβηλα τῆς Φρυ-
 γίας ἀφικνείται. καὶ κεῖ καθαρεύεις ὑπὸ Ρέως, καὶ τὰς
 5 τελευτὰς ἐκμαδῶν, καὶ λαβὼν παρ' ἐκείνης τὴν σο-
 λῶν, ἐπὶ Ἰνδὸς διὰ τῆς Θράκης ἠπειράτο. Λυκούργος
 δὲ πᾶσι Δρύαντι Θηδωνῶν βασιλέων, Στυμόνα
 ποταμὸν οἱ περικοδοῖ, πρῶτος ὑβείσας ἐξέβαλιν
 αὐτὸν. καὶ Διόνυσος μὲν εἰς θάλασσαν πρὸς Θείδιν τὴν
 10 Νηρέως κατέφυγε. Βάκχαι δ' ἐχέοντο αἰχμάλωτοι,
 καὶ τὸ σωεπύρμον Σατύρων πλῆθος αὐτῷ. αὐτὸς δὲ
 αἱ Βάκχαι ἐλύθησαν ἐξαίφνης. Λυκούργῳ γὰρ μαρίαν
 ἐποίησε Διόνυσος. ὁ δὲ μεμνηνὼς, Δρύαντι τὴν παῖ-
 δα, ἀμπέλι νομίζων κλῆμα κόπῃεν, πέλεις πλῆ-
 15 ξας ἀπέκτεινε. καὶ ἀκρωτηριάσας ἑαυτὸν, ἐσωφρόνη-
 σεν. τῆς δὲ γῆς ἀκάρπου μῆνους, ἔχρησεν ὁ θεός,
 καρποφορήσιν αὐτῇ αὖ θανατωθῆναι Λυκούργος. Θη-
 νοὶ δὲ ἀκούσαντες, εἰς τὸ Παγκραῖον αὐτὸν ἀπαγα-
 γόντες ὄρεσιν ἔδησαν. καὶ κεῖ κατὰ Διερύσου βέλησιν ὑπὸ
 20 ἵππων διαφθερεῖς ἀπέθανε. διελθὼν δ' ἡ Θράκη, καὶ
 τὴν Ἰνδικὴν ἀπασαν, σήλας ἐκεῖ τήσας, ἦκαν εἰς Θή-
 βας. καὶ τὰς γυναικας λυάγκασι καταλιπούσας τὰς
 οἰκίας, βακχεύειν ἐν τῷ Κιθαίρῳ. Πενδεὶς δ' ἡ γυ-
 25 νηθεὶς ἐξ Ἀγαυῆς ἔχοντι, παρὰ Κάδμου εἰληφὼς τὴν
 βασιλείαν, διεκώλυε ταῦτα γίνεσθαι. καὶ παρεγγυόμε-
 νον εἰς Κιθαίρων αὖτ' βακχεῶν κατὰ σκοπὸς ὑπὸ τῆς
 μητρὸς Ἀγαυῆς κατὰ μαρίαν ἐμελείδῃ. ἐνόμισε γὰρ αὐ-
 30 τὸν θεῖον εἶναι. δείξας δὲ Θηβαίοις, ὅτι θεὸς ἔστιν,
 ἦκαν εἰς Ἄργος. καὶ κεῖ πάλιν ἐπὶ πμῶντων αὐτὸν, ἐξέ-
 μνηναι τὰς γυναικας. αἱ δὲ, ἐν τοῖς ὄρεσιν τὰς ἐπιμα-
 στίδας ἔχουσαι παῖδας, τὰς σάρκας αὐτῶν ἐσπορεύοντο.

vescebantur. Postea verò, cum ab Icaria in Naxum transuehi cuperet, prädatoriam Tyrrhenorum triremē mercede conduxit, ac deo ipso in naui imposito, Naxi litora præterlegunt, atque in Asiam Deum venditari vela faciunt. Tum Dionysus malum, remosque in serpentes vertit, nauim ad hachedera, & tiliarum sonitu omnem repleuit. Nauta interim furore acti in mare præcipites fugiunt, atque in delphinos mutantur: Post, ubi hunc Deum esse à rebus gestis mortales didicerunt, diuinis honoribus percolebant. hic deinde ab inferis matrem renocauit, Thyonenque mox illam appellauit, cū ea demum in cælum conscendit. Interea Cadmus cum Harmonia coniuge post relictas Thebas ad Enchelienses commigravit. Quibus cum ab Illyrijs bello impeterentur, à Deo responsum fuit, Illyrijs, si Cadmum Harmoniamque ducem haberent, imperaturos. Tum hi oraculi fidem secuti eos aduersus Illyrios duces deligunt, ac vincunt. Sic itaque Cadmus Illyriorum regnum adipiscitur: eique Illyrius filius nascitur, nec longo post tempore in draconem cum Harmonia mutatus in campum Elysium ab Ioue demissi sunt. Dein Polydorus Thebarum regno præfectus Nycteidem filiam Nyctei, qui fuit Chthonij filius, ducit uxorem: ex qua Labdacū gignit. Hic post Pentheum, quod eadem qua ille, sentiret, occubuit. Qui cum Laum filium anniculum superstitem reliquisset, Lycus Nyctei frater, interea, dum ille in pæris esset, regnum occupauit. Ambo vero ab Eubœa in fugam acti post Phlegyam Martis & Chrysa Bœotidis filium interfectum, in Syria sedem collocarunt: atque ob suam, qua cum Pentheo necessitudo intercesserat, in ciuitatem cooptati fuere. Declaratus igitur Lycus à Thebanis belli imperator, regno præficitur: qui, cum iam

5 **Ῥαχέμω**· **Θ** δὲ ἀπὸ τῆς **Ιαφείας** εἰς **Νάξον** διακομι-
 θῆναι, **Τυρρηνῶν** ληστρικῶς ἐμιδάσαστο τεύχη. οἱ δ' ὅ-
 τιν' ἐνδύμενοι, **Νάξον** μὲν παρέπλεον· ἠπειρόντο
 δὲ εἰς τὴν **Ἀσίαν** ἀπεμπαλήσοντες. ὁ δὲ τὸν μὲν
 10 **ἰσὺν καὶ τὰς κόπας** ἐποίησεν ὄφεις· τὸ δὲ **σκάρφ**·
 ἐπλησε **κισσὺ**, καὶ **βοῆς** αὐλῶν· οἱ δὲ, ἑμμανεῖς
 ἡρόμενοι, καὶ τῆς **θαλάττης** ἔφυγον, καὶ ἐχθρόντο
 δελφῖνες. ὥς δὲ μαδόντες αὐτὸν θεὸν ἄνθρωποι,
 15 ἐπίμων, ὁ δ' ἀναραγὼν ἐξ ἄδου τὴν μητέρα, καὶ φρο-
 σαρρόδ' **ἑσας** **Θυώνω**, μετ' αὐτῆς εἰς ἔργον ἀπῆλ-
 θεν. ὁ δὲ **Κάδμος** μετὰ **Ἀρμονίας** **Θήβας** ἐκλιπὼν,
 πρὸς **Εὐχελίας** πασχύνεται. τέτοισ δὲ ὑπὸ **Ἰλλυεῶν**
 20 πολεμουμένοις, ὁ θεὸς ἔχρησεν, **Ἰλλυεῶν** κρατήσιν,
 ἐὰν ἡγμένονα **Κάδμον** καὶ **Ἀρμονίαν** ἔχωσι. οἱ δὲ, πε-
 25 δέητες, ποιῶνται καὶ **Ἰλλυεῶν** ἡγμένονας τέτοισ, καὶ
 κρατῶσι. καὶ βασιλεύει **Κάδμος** **Ἰλλυεῶν**· καὶ πᾶς
Ἰλλυεῖ αὐτῇ γίνεται. αὐτῆς δ' ἔμψ **Ἀρμονίας** εἰς δρά-
 κοντα μεταβαλὼν, εἰς **Ηλύσιον** πεδίον ὑπὸ **Διὸς** ἐξε-
 30 πύμωθσαν. **Πολύδωρος** δὲ **Θηβῶν** βασιλεὺς ἡρώμε-
 35 **μῶ**· **Νυκτιίδα** γαμῆ **Νυκτέως** τῆ **Χθονίς** **Θιζα-**
τέως· καὶ ἡνῶ **Λάβδακον**. ἔτες ἀπώλειο μὲν **Παιδεία**
 ἐκείνῳ φρονῶν παρὰ πῆσιν. κατὰ λιπὼν δ' ὁ **Λαβδά-**
κου πᾶσα ἐλαιουσαῖον **Δάιον**, τὴν ἀρχὴν ἀφείλετο
 40 **Λύκος**, ἕως ἔτ' ὡς πᾶς, ἀδελφὸς αὖν **Νυκτέως**.
 45 ἀμφοτέρω δὲ ἀπὸ **Εὐβοίας** φυρόντες, ἐπεὶ **Φλεγύαν**
 ἀπέκτειναν τὸν **Ἄρε**, καὶ **Χρύσης** τὴν **Βοιωτίδης**, **Συ-**
εῖαν κατῴκου· καὶ διὰ τὴν πρὸς **Παιδεία** οἰκισό-
 50 **τητα**, ἐχρόνευσαν πολίται. αἶρεθ' οὖν **Λύκος** πο-
 λέμῳ ὑπὸ **Θηβαίων**, ἐπεπείλο τῇ **δυναστείᾳ**, καὶ
 55 **βασιλεύσας** ἔτη εἴκοσι φονεύσας ὑπὸ **Ζήνῳ** καὶ **Ἀμ-**

annos viginti imperasset, à Zetho & Amphione obtruncatus diem obiit. Huiusce necis hanc fuisse causam produnt. Antiopæ Nyctei filia fuit: hanc Iupiter inivit: eaque quod grávida esset patre comminante, in Sicyonem ad Epopeum ex fuga sese recepit: atque huic nubit. Nycteus interim mœrorum confectus, cum antea Lyco, ut in Epopeum Antiopenque animaduverteret, imperasset, sibi ipsi mortem consciscit. Is autem comparata magna militum multitudine, Sicyonem capit, & Epopeum interimit. Atque Antiopen captivam abducit, quæ, cum abduceretur ad Eleutheras Bœotia geminos parit, quos expositos bubulcus inuenit, ac educat. Horumque alteri, Zetho, alteri autem Amphioni, indidit nomen. Zethus rei pecuaria studio sese dedit, Amphion vero, quod à Mercurio lyra donatus esset, citharædicam exercuit. Lycus interea Antiopen in vinculis, & eiuscæ coniux Dirce torquebat. Clam vero, tandem aliquando vinculis ultro solutis, ad filiorum domicilium, ut ab eis exciperetur, contendit. Qui mare agnita, Lycum occidunt, ac Dirce crinibus religatam à tauro necant, & in fontem, qui ab ea Dirce postea nominatus est, coniiciunt. Recuperato deinde imperio, urbem, subsecutis Amphionis lyram lapidibus, muro cinxerunt, Læumque fugarunt. Quem, cum in Peloponneso ageret, Pelops hospitio excipit: & huiusce filium Chrysippum curulis artis exercenda rationem edocens, eiusque amore succensus, rapit. Zethus porro Theben ducit, de qua Thebis urbi factum est nomen. Amphion vero Nioben Tantali filiam sibi coniugavit. De qua filios mares septem procreavit, Sipylum, Minytum, Ismenum, Damascithonem, Agenorem, Phedimum, ac Tantalum: feminas autem totidem* Ethodæam, sine, ut alij volunt, Theram, Cleodoxam,

- φίονΘ, δηόκει δι αἶπαν τῷδε. Ανπόπη θυγάτηρ
 Ἰω Νυκτίας· ταύτη Ζῶς σιωήλδε. ἡ δέ, ὡς ἐγ-
 κυος ἐχέετο, τῷ πατρὸς ἀπεικουῦτος, εἰς Σικυῶνα
 ἀποδιδράσκει πρὸς Επωπία· καὶ τέτρω γαμῖται.
 5 Νυκτεὺς δὲ ἀδυμήσας, ἑαυτὸν φονάει, δοῖς ἐντο-
 λῷ Λύκῳ πρὶ Επωπίας, καὶ πρὶ Ανπόπης λαβεῖν
 δίκας. ὁ δέ, στρατευσάμενΘ Σικυῶνα χειρὺται· καὶ τὸν
 μὲν Επωπία κτείνει, τῷ δὲ Ανπόπῳ ἡγάθῃ αἰχμά-
 λωτον. ἡ δέ, ἀγομένη δύο ἡμερῶν παῖδας ἐν Ελᾶδε-
 10 ραῖς τῆς Βοιωτίας· ὅς ἐκκειμένους εὐρὴν βεκόλΘ
 ἀνατρέπει. καὶ τὸν μὲν καλεῖ Ζῆδον, τὸν δὲ Ἀμ-
 φίονα. Ζῆδος μὲν οὐκ ἐπεμελᾶτο βουφοβίων· Ἀμ-
 φίων δὲ καθαρθῆσαν ἤσκει, δούλΘ αὐτῷ λύσαν Ερ-
 μοῦ. Ανπόπῳ δὲ ἠκίζετο Λύκος καθέρχας, καὶ ἡ
 15 τέτρε γυνὴ Δίρκη. λαδοῦσα δὲ ποτε τῇ δισμῶν
 αὐτομάτων λυδέντων, ἤκεν ἐπὶ τῷ τῇ παίδων ἐπαυ-
 λιν, δεχθῶναι πρὸς αὐτῶν δέλεα. οἱ δέ, ἀναγνο-
 εισάμενοι τῷ μητέρᾳ, τὸν μὲν Λύκον κτείνουσι· τῇ
 δὲ Δίρκῃ [δριξί] δηόσαντες ἐκ ταύρου θανῶσαν ρί-
 20 πλαισιν εἰς κρήνῃ, τῷ ἀπ' ἐκείνης χαλεμένῳ Δίρ-
 κῳ. πρὸς λαβόντες δὲ τῷ δουρασίᾳ, τῷ μὲν πό-
 λιν ἐτίχσαν, ἐπαχλεθῆσάντων τῇ ἈμφίονΘ λύρα
 τῇ λίδων· Λαίον δὲ ἐξέβαλον. ὁ δέ, ἐν Πελο-
 25 πονήσῃ διατελῶν, ἐπξενῶται Πέλοπῳ καὶ τέτρε
 παῖδα χρύσιππον, ἀρματοδραμῖν διδάσκων, ἐρα-
 δῆις ἀναρπάζει. γαμῖ δὲ Ζῆδος μὲν Θήβῃ, ἀφ'
 ὅς ἡ πόλις Θῆβαι· Ἀμφίων δὲ Νιόβῃ τῷ Ταντά-
 λε. ἡ ἡμερῶν παῖδας μὲν ἐπᾶ, Σίπυλον, Μένυτον,
 30 Ἰσμῖνον, Δεμασίχδονα, Ἀγλῶρεα, Φαίδιμον, Ταν-
 ταν· θυγατέρας δὲ τὰς ἴσας· Εὐδοκίαν, ἡ ὡς πνός

Astyochem, Phthiam, Pelopiam, Astycrateam, Ogygiam.
 At Hesiodus decem filios totidemque filias genuisse ait,
 Sed Herodotus duos quidem mares, tres autem fœminas.
 Immo vero Homerus, sex filios, & sex item fœminas
 illum ex ea sustulisse refert. Quare Niobe tot filijs aucta,
 Latona se fœcundiorē esse iactitavit. Latona vero id
 agerrime ferens, Dianamque ac Apollinem in ipsos irri-
 tavit. Mox autem Diana Niobes filias sagittis domi
 confecit: at mares ad unum omnes in Citharone venan-
 teis Apollo interfecit. * Amphion tamen ē maribus, & ē
 fœminis Chloris natu maxima, quæ Neleō nupsērat, as-
 servati sunt. Verum Telesilla testimonio Amycla & Me-
 libœa intācta remanserunt: & ab iisdem Zethus etiam
 & Amphion sagittis confixi occubuerunt. Ipsa vero Nio-
 be, Thebis relictis in Sipylum ad Tantalum patrem per-
 venit: ibique Iovem precata, in saxum commutata fuit,
 ac lacrymas noctes atque dies effundit suo de lapide. Post,
 ubi Amphion vita decessit, Laius regnum accepit, du-
 xitque Menœcei filiam, quam nonnulli Iocastam, qui-
 dam vero Epicastam nominant. Qui, oraculo monitus
 est, ne filios gigneret, quod ex eo qui nasceretur, parrici-
 da futurus esset. Is autem per ebrietatem cum uxore con-
 cubuit: ex ea natum infantem, pastori traiectis ferrea
 fibula calcāneis, dedit exponendum. at hic quidem pue-
 rum in Citharone monte exposuit. Polybi vero Corinthio-
 rum regis bubu'ci repertum infantem ad Peribœam illius
 uxorem contulerunt: quæ sumptum puerum velut pro-
 prium partum sibi supponit, & curatis pedibus, O Edip-
 um nominat, idque illi de pedum tumore nomen impo-
 nit. Adultus interea puer, ac robore suis æqualibus an-
 tecellens, ob invidiam contumeliosissime suppositivus ac
 spurivus appellatur. Qui, cum de Peribœa id quæreretur,

- Θῆραν, Κλειδίαν, Ασνόχην, Φιδίαν, Πελοπίαν,
 Ασυκράτιαν, Ωρυγίαν. Ἡπόδος δὲ, δίχα μὲν ῥοίς,
 δίχα ὃ θυγατέρας. Ἡρόδοτος ὃ, δύο μὲν ἄρρενας,
 τρεῖς ὃ θηλείας. Ὀμηρος ὃ, ἕξ μὲν ῥοίς, ἕξ δὲ
 θυγατέρας φησὶ γινέσθαι. εὐτεκεῖτο δὲ ἔσα Νιόβη, ἔ-
 λητῆς ἐντεκνωτέραν εἶπεν ὑπαρῆσιν. Λητῶ δὲ ἀγα-
 νακτῆσασα, τὴν τε Ἄρτεμιν καὶ τὴν Ἀπόλλωνα κατ' αὐτῶν
 παροξύνει. καὶ ταῖς μὲν θηλείαις ἐπὶ τῇ οἰκίᾳ κατετό-
 ξῶσεν Ἀρτεμις. τὰς δὲ ἄρρενας κοινῇ πάντας ἐν Κι-
 10 δαιρῶνι Ἀπόλλων κωμητοῦσας ἀπέκτεινεν. ἐσώθη
 δὲ ἥρ' μὲν ἄρρένων * Ἀμφίων. ἥρ' δὲ θηλειῶν χλω-
 εις ἢ ποροβυτέα, ἢ Νηλεὺς σωώκησε. καὶ δὲ Τε-
 λέσπιδαν ἐσώθησαν Ἀμύκλα καὶ Μελίβοια * ἐτοξεύθη
 δὲ ὑπὸ αὐτῶν καὶ Ζῆθος καὶ Ἀμρίων. αὐτὴ [δὲ] Νιό-
 15 βη Θήβας ὑπολιπεύουσα, πρὸς τὸν πατέρα Τανταλὸν
 ἦκεν εἰς Σίπυλον. καὶ κατὰ Διὶ ἐνζαμένη, πῶς μορ-
 φῶν εἰς λίθον μετέβαλεν. καὶ χεῖται δάκρυα νύκτωρ
 καὶ μὲν ἡμέραν τῇ λίθου. καὶ δὲ τὴν Ἀμφίοντο τε-
 λιδίην, Λαίητο πῶς βασιλείαν παρέλαβε. καὶ γῆρας
 20 θυγατέρα Μενοικίως, ὡς ἔνιοι μὲν Ἰοχάσῃ, ἔνιοι
 δὲ Ἐπιχάσῃ, λέγουσι. χεῖσαντο τὸ θυρὸς μὴ γινῶν
 τὸν γυνηδέντα γὰρ πατρικόνον εἶσθαι, ὃ δὲ οἰνωθεὶς
 σὺν ἡλθε τῇ γυναικὶ καὶ τὸ γυνηδὲν, ἐκδεῖναι δίδωσι
 νομεῖ, πρὸς ναὶς διατρήσεις τὰ σφύρα. ἀλλ' ἔπος μὲν
 25 ἐξέθηκεν εἰς Κιδαίρῳνα. Πολύβη δὲ βυκόλοι τῷ Κο-
 εινδίων βασιλέως τὸ ζεῖτο εὐρέντες, πρὸς τὴν αὐτὴν
 γυναικα. Πείβοιαν ὡς γυναικα. ἡ δὲ, ἀνελῶσα ὑπο-
 βάλλεται. καὶ διεραπύσασα τὰ σφύρα, Οἰδίπῳ χα-
 λῇ, τὸτο δεμένη τὸ ὄνομα διὰ τὸ τὰς πόδας ἀνοιδύ-
 30 σαι. τελειωθεὶς δὲ ὁ παῖς, καὶ διαφύειν ἥρ' ἡλίκων
 ἐν ῥώμῃ, διὰ φθόνον ἀναιδίζετα ὑπὸ βλήτος. ὃ δὲ

scire minimè potuit. Profectus autem Delphos de parentibus suis Deum scitatur, cui tum Apollo, ne in patriam rediret, oraculo edicit, quippe qui suo patri cadem esset illaturus, & cum matre rem habiturus. Hic, ubi id accepit, ac reputans ex ijs qui dicti fuerant, se procreatum esse, Corinthum redire super sedit. & dum curru per Phocidem vehitur, angusta quadam via Laio ac Polyphonta (hic erat Laii praco) curru euntibus occurrit: cui cum Polyphontes, ut de via cederet, imperasset, nec ille dicto audiens esset, quin potius cunctaretur, equorum iugaliū alterum praco interfecit. Iracundia percitus Oedipus, & Polyphontem & Laium simul oberuncavit; inde Thebas pervenit. Laium itaque Plataensium rex Damafistratus sepeliendum curavit. Regnum vero Creon Menœcei filius inuasit. quo regnante non mediocris clades Thebas occupavit. Siquidem Iuno Sphingem, ex Echidna & Typhone parentibus ortam immisit. Hæc muliebri facie, pectore, pedibusque, ac cauda leonis, & avis pennis pradiata fuit. Quæ cum à Musis enigmata didicisset, in Phiceo monte consedit: de quibus id uni Thebanis proponere solebat quod est eiusmodi. Quodnā esset id animal, quod unam habet vocem, & quadrupes, bipes, ac denum tripes efficitur. Ad hæc Thebanis oraculo renunciatum fuerat, iam tū Sphingis incommodo ac detrimento liberos fore, quandocumque id enigma soluerint. quin etiam in unum saepe coeuntes, uniuersos quid illud esset rogabat. quod cum minimè reperirent, abreptum ex omnibus, unum deuorabat: eaque de causa plerique subiinde peribant. Ac postremo ad eum modum Amœne Croontis filio perempto, Creon enigma huiusmodi soluturo, & regnum, & Laii uxorem se traditurum praconis voce renunciari iubet. Quod ubi ad Oedipi

- πωδανόμομος πρὶ τῇ Πειβοίας μαδίῃ, ἐκ ἡδυάσιο.
 ἀφικόμενος δὲ εἰς Δελφοὺς, πρὶ τῇ ἰδίῳ ἐπωδά-
 νετο γένεων. ὁ δὲ δεὸς εἶπεν αὐτῷ εἰς τὴν πατερίδα
 μὴ πορεύεσθαι. τὸν μὲν γὰρ πατέρα φονεύσειν, τῇ
 5 δὲ μητρὶ μιγῆσθαι. ὅτε ἀκούσας, καὶ νομίζων ἐξ
 ὧν ἔλεγε μιγῆσθαι, Κόρινθον μὲν ἀπέλιπεν. ἐφ'
 ἀρμάτῃ δὲ διὰ τῆς Φωκίδος φερέμενθ', σωτυλῆαντι
 κατὰ πηγάσιν ὁδὸν ἐφ' ἀρμάτῃ ὀχυρόνφ Λαίῳ
 10 καὶ Πολυφόντῃ. κήρυξ δὲ ὅτος ἦν Λαίῳ. καὶ κελεύ-
 σαντος ἐκχωρεῖν, καὶ δι' ἀπίδειαν καὶ ἀναβολὴν
 κτείναντος τῇ ἰσπῶν τὸν ἑτερον. ἀγανακτήσας Οιδί-
 πους καὶ Πολυφόντῃ καὶ Λαίῳ ἀπέκτεινε. καὶ πα-
 ρέβητο εἰς Θήβας. Λαίῳ μὲν οὐκ ἴσθι οὐ βασιλεὺς
 Πλαταιέων Δαμασίρατος. τὴν δὲ βασιλείαν Κρέων
 15 Μειοικέως παραλαμβάνει. τούτῳ δὲ βασιλεύοντος,
 οὐ μικρὰ συμφορὰ κατέχευε Θήβας. ἐπεμψε γὰρ Ἡρα
 Σφιγγα, ἣ μητρὸς μὲν, Ἐχιδνῆς ἡ. πατρὸς
 δὲ, Τυφῶνος. εἶχε δὲ πρὸς ὥπῳ μὲν γυναικὸς, σῆ-
 20 δος δὲ καὶ βῆσιν καὶ οὐρανὸν λέοντος, καὶ πτέρυγας ὀρ-
 νιδος. μαδιῦσα δὲ αἰνίγματα παρὰ Μουσῶν, ὅπῃ τὸ
 φέκεον ὄρεθ' ἐκμαίετο. καὶ τοῦτο πρὸς ὅτι Θε-
 βαίοις. ἡ δὲ αἰνίγμα, τί ἐστὶ τὸ μίαν ἔχει φω-
 νῶν, τετράπους, καὶ δίπους, καὶ τρίπους γίνεσθαι.
 25 χρῆσθαι δὲ Θεβαίοις ὑπάρχοντες τινεσὶν ἀπαλλα-
 γῆσθαι τῆς Σφιγγῆς, ἥνικα αὐτὸ τὸ αἰνίγμα λύου-
 σι. καὶ σωζόμενοι εἰς αὐτὸ πολλάκις, ἐζήτην τί τὸ
 λεγόμενον ἐστίν. ἐπ' αὐτὸ δὲ μὴ εὐεισκόν, ἀρπάσας ἄνα,
 κατεβίβρωσκε. πολλάκις δὲ ἀπυλόμενων, καὶ τὸ
 30 πελώριον Αἴμωνος τῷ Κρέοντι, κηρύσσει Κρέων,
 τῷ τὸ αἰνίγμα λύσσειν, καὶ τὴν βασιλείαν καὶ τὴν
 πατρὶν δώσιν γυναικῶν. Οιδίπους δὲ ἀκούσας, ἔλυσεν,

aures pervenit, ipse ita solvit: quod à Sphinge proponitur anigma, hominem esse ait: nascitur enim quadrupes infans, qui quatuor gradiatur membris: grandior autem effectus, homo bipes esse incipit: senescens vero, ac demum tertio assumpto pede, id est, scip: one, tripes dici potest. Ipsa igitur Sphinx ex arce sese præcipitem dedit. O Edipus inde regnum accepit, ac matrem ignorans duxit uxorem, de qua etiam Polynicem & Eteoclem mares, femineique sexus Ismenen & Antigonen procreavit. Sunt autem, qui tradant hosce filios editos esse ex EVrygnea Hyperphantis filia. Deinde, ubi qua antea latuerant, in lucem tandem prodire, Iocasta quid in laqueo sibi collum fregit: O Edipus autem, oculis orbatus, Thebis pellitur, ac filios execratur quòd ab urbe parentem ejci spectantes, eum ab iniuria non defenderent. Profugit igitur cum Antigone in Colonom Attica terra, populique locum, ubi Eumenidum lucus viscebatur, in eo supplicem consedit. Inde fuit à Theseo susceptus: neque ita multo post è vita migravit. Eteocles autem & Polynices de regno inter se gerendo paciscuntur: placuit ut annum imperium pervices administrarent. Sunt qui Polynicem prius regnare cœpisse aiant, deinde post annu Eteocli regnu reddidisse: Nonnulli verò Eteoclem prius imperare cœpisse, nec regnum fratri tradere voluisse aiant. Polynices itaque Thebis fugatus, secum monile ac peplum exportans, Argos adiit, quo tempore Adrastus Talai filius Argis regnabat: ad cuius regiam per noctem accedit: ubi cum Tydeo O Enei filio, qui tum quoque Calydone Argos confugerat, manum ad pugnandum conferit, & excitato inter eos clamore, Adrastus repente apparuit, eorumque pugnam diremit. Tum vaticinium quo fuerat olim monitus, ut & Apro & Leoni filias in coniugium daret, me-

- εἰπὼν, τὸ αἰνίγμα τὸ ἐκ τῆς Σφίγγος λεγόμενον
 ἀνθρώπων. ἔβ). γινᾶται γὰρ τετράπους βρέφῃ τοῖς
 τέτταρσιν ὀχρούμενον κόλοις· τελευτούμενον δὲ τὸν ἀν-
 5 ἄνθρωπον, δίπους· γινεσθῆναι δὲ, τρίτις προσλαμ-
 βάνειν βάσιν τὸ βάκτρον· ἡ μὲν ἔν Σφίγγι ἀπὸ τῆς
 ἀκροπόλεως ἑαυτὴν ἔρριπεν· Οἰδίπους δὲ καὶ τὴν
 βασιλείαν παρέλαβε, καὶ τὴν μητέρα ἑγημέην ἀ-
 γνοῶν· καὶ πᾶσας ἐτέκνωσεν ἕξ αὐτῆς Πολυμήκην
 καὶ Εὐκλείαν. θυγατέρας δὲ Ἰσμήνην καὶ Ἀντιγό-
 10 νην· εἰς δὲ οἱ γνησιῶναι τὰ τέκνα [ταῦτα]
 φασὶν ἕξ Εὐρυκλείας τῆς Υφράντος. φανέντων δὲ
 ὕστερον ἤν' λαοδαιόντων, Ἰσμήνη μὲν ἕξ ἀλχόνῃ
 ἑαυτὴν ἀνῆρτησεν· Οἰδίπους δὲ τὰς ὕφαις τυφλώσας
 ἐκ Θηβῶν ἠλαύνει, ἀπὸ τοῖς παισὶ δέμενθ', οἱ
 15 τῆς πόλεως αὐτὸν ἐμβαλλόμενον διωροῦντες, ἐκ
 ἐπὶ μύων. ὤρα γινόμενθ' δὲ σὺν Ἀντιγόῃ, τῆς
 Ἀθικῆς εἰς Κολωνόν, ἔβη τὸ ἤν' Εὐκλείδων ὄν-
 τέμενθ', καθεῖζε ἰκάτης· προσδεχθεὶς ἐκ Θηβῶν
 καὶ μετ' ἐ πολὺν χρόνον ἀπέδανεν. Εὐκλείης δὲ καὶ
 20 Πολυμήκης παρὰ τῆς βασιλείας συμπίδνται πρὸς
 δηῆλους, καὶ αὐτοῖς δοκεῖ τὸν ἕτερον παρ' ἑαυτὸν
 ἀρχεῖν. πινὲς μὲν ἔν λέροισι πρῶτον ἀΐξαντος Πο-
 λυμήκοις παραδύναι μετ' ἑαυτὸν τὴν βασιλείαν
 Εὐκλείῃ. πινὲς δὲ πρῶτον Εὐκλείοις ἀΐξαντος,
 25 μὴ βύλεσθαι παραδύναι τὴν βασιλείαν. φυγαδευθεὶς
 ἔν Πολυμήκης ἐκ Θηβῶν, ἦκον εἰς Ἄργος, τὸν τε
 ὄρμον, καὶ τὸν πῖπλον ἔχων· ἐβασίλευε δὲ Ἄργοις
 Ἄδρασος ὁ Ταλαῦ· καὶ τοῖς τούτου βασιλείοις νύκ-
 30 τωρ προσεπλάθει· καὶ συνάππει μάλιστα Τυδεῖ τῷ Οἰ-
 νέως φάροντι Καλυδῶνα. γηρομένης δὲ ἑξαίονης
 βοῆς, ὅπτανεῖς Ἄδρασος, διέλυσεν αὐτοῖς· καὶ μάλιστα

mor utrumque illis sponfos designavit. Illi etenim in clypeis alter apri, leonis alter faciem depictam gestabant. Daipylen itaque Tydeus, Argiam Polynices, uxorem capit. Adrastus item utrumque in patriam suam reduendum se se pollicetur. Igitur cōparato exercitu, contra Thebas prius eundum esse statuit: Quare præstantissimum quemque ad se coire imperavit. Amphiarauus autem Oiclis filius vaticinandi peritissimus, quod omneis in eo bello præter unum Adrastum perituros esse perspiciebat, hanc Thebanam expeditionem detrectabat: quinetiam reliquos dehortabatur. Dū verò Polynices ad Iphin Alætoris filium contendit, ab eoque precibus exposcit, ut, quæ posset ratione Amphiarauū ad militiam capeffendam cingere, demonstraret. Huic ille, si monile, inquit, Eriphyle consequatur. Amphiarauus ergo, ne quid à Polynice munus capiat, Eriphyle uxori prohibuit. Verum Polynices eā monili suo donatam rogat ut virum suum ad rem bellicā gerendam inducat: id enim in ipsius erat manu. nā cum Adrastum conuenisset Amphiarauus, ut, quæ cum eo iam dudum de regno erat, dissensionem solueret: itaque soluto colloquio, quicquid inter eos litis ac discordiæ foret, ad Eriphyles iudicium se relaturum inreiuando confirmavit. Quo igitur tēpore contra Thebas belli ratio inibat, Adrastus ad id capeffendum cohortabatur, contra vero Amphiarauus dissuadebat: quocirca Eriphyle torque aureo donata ad belligerandum permonuit Adrastum. Tum Amphiarauus eam subire militiam coactus, filijs imperat, ut simulac per atatem liceret, matrem occiderent, & bello Thebas maxime infestarent. Porro Adrastus collectum cum ducibus septem in Thebas exercitum dūctare maturat. Huiusce belli duces hi fuerant, Adrastus Talai, Amphiarauus Oiclis, Capaneus Hipponoi, Hippomedon

- πῶς πινος ἱπομνηδείς λέγοντος αὐτῷ, καὶ τῷ καὶ
 λέοντι συζεύξαι τὰς θυγατέρας, ἀμφοτέρους εἴλετο
 συμφέροις. εἶχον γὰρ ἐπὶ ἧς ἀσπίδων, ὁ μὲν, κέλευσε
 πορομένω· ὁ δὲ, λέοντι. γαμῶ δὲ Δηϊπύλῳ μὲν
 5 Τυδείης· Ἀργείῳ δὲ Πολυνείκης. καὶ αὐτοῖς Ἀδρα-
 στος ἀμφοτέρους εἰς τὰς πατρίδας ἐπέλατο κατὰξεν.
 καὶ πρῶτον ἐπὶ Θήβας ἔσπευθε σρατεύεσθαι. καὶ τὴν
 ἀρίστειν συστήροισεν. Ἀμφιάρεω δὲ ὁ Οἰκλῆς μάν-
 10 πς ὦν, καὶ πρηνιδῶς, ὅπ δὲ πάντας τὴν σρατευ-
 σαμένους χωρὶς Ἀδράστου τελευτήσῃ, αὐτὸς τε ὦκει
 σρατεύεσθαι· καὶ τὴν λοιπὴν ἀπέπεσε. Πολυνείκης
 δὲ ἀρικόμενθ' ὡς ἴφιν τὸν Ἀλέκτορα, ἥξει μα-
 15 θεῖν πῶς αὖ Ἀμφιάρεω ἀναγκαδίην σρατεύεσθαι·
 ὁ δὲ εἶπεν, εἰ λάβοι τὸν ὄρμον Βειθύλῃ. Ἀμφιά-
 20 ρεω μὲν οὖν ἀπῆλθεν Βειθύλῃ παρὰ Πολυνείκους
 δῶρα λαμβάνειν. Πολυνείκης δὲ δοὺς αὐτῷ τὸν ὄρ-
 μον, ἥξει τὸν Ἀμφιάρεον πῖσαι σρατεύειν. ὡς γὰρ
 ἐπὶ ταύτης· ἡγομένους γὰρ αὐτῆς πρὸς Ἀδράστον, δια-
 25 λυσάμενθ', ὅμοσεν ὅτι ὦν Ἀδράστος διαφέρηται,
 διακείνην Βειθύλῃ σιγῇσιν. ὅτε οὖν ἐπὶ Θήβας
 ἔδει σρατεύειν, Ἀδράστου μὲν ὄρεα καλουῦνθ', Ἀμ-
 30 φιαρέα δὲ ἀποτρέπονθ', Βειθύλῃ τὸν ὄρμον λαβῶ-
 σα, ἔπεισε τὸν Ἀδράστον σρατεύειν. Ἀμφιάρεω δὲ
 ἀνάλκῳ ἔχον σρατεύεσθαι, τοῖς πωσὶν ἐστολὰς ἔ-
 35 δωκε τελευθεῖσι, τίω τε μητίεα κτείνειν, καὶ ἐπὶ
 Θήβας σρατεύειν. Ἀδράστος δὲ συναδρόισας σὺν ἡγε-
 μάσιν ἐπὶ, πολεμῖν ἔσπευθε Θήβας. οἱ δὲ ἡγόμενοι
 ἦσαν οἷδε, Ἀδράστος Ταλαοῦ, Ἀμφιάρεω Οἰκλῆς,
 40 Καπνεὺς Ἰππονόου, Ἰππομέδων Λειστομάχου· οἱ δὲ
 λέγονσι Ταλαοῦ. ἔτοι μὲν ἔξ Ἀργεὺς. Πολυνείκης
 Οἰδίποδης, ἐκ Θηβῶν· Τυδείης Οἰνείας, Αἰτωλός.

Aristomachi, siue, at alijs placet, Talai. Hi Argini fuerunt. Polynices Oedipodis Thebanus, Tydeus Oenei filius Aetolus, Parthenopaeus Melanionis Arcas. Sunt qui Tydem & Polynicem inter hosce minime connumerent, sed Eteoclem, Iphium, & Mecisteum recensent. Profecti verò in Nemeam, cui Lycurgus rex praerat, aquam deposcunt, & his ad fontem via dux fuit Hypsipyle Lemnia, relicto infante paruulo Ophelte nomine, Eurydices ac Lycurgi filio, cuius etiam nutrix erat nam cum Lemnia mulieres ab ea Thoantem patrem seruatum fuisse comperissent, illum obtruncarunt: at Hypsipylem vendiderunt. Quocirca vita tuenda gratia apud Lycurgum seruiebat. Ea interea dum demonstrat iter ad fontem, relictus puer à dracone occiditur. draconem vero Adraasti apparitores interemerunt, ac puerum sepeliunt. Tum Amphiaraeus, id, inquit, prodigium fuit praenuntiat. Sed & hunc puerum Archemorum vocarunt, & in eius etiam honorem Nemea certamen instituerunt. In quo Adraastus equo vicit, cursu verò Eteocles, castibus Tydeus, cursu & disco Amphiaraeus, iaculo Laodocus, lucta Polynices, arcu Parthenopaeus. Igitur ubi ad Citbaronem peruenere, Tydeum Eteocli oratorem, ut ex constituto regnum Polynici restituat. praedicturum destinant. At Eteocles cum Adraasti & commilitonum mandata nihili facere videretur, Tydeus de Thebanis periculum facturus, singillatim omnib⁹ provocatis victor euasit. Illi verò armatos viros quinquaginta in redeuntem Tydeum in insidijs collocarunt, eosque omnes praeter unum Maonem trucidauit. Deinde ad Thebas castris cingendis Argini se dederunt, atque ad urbis muros armati proxime constiterunt. Septem portas Thebarum fuisse memorant. Adraastus quidem ad Hypoloidem portam tetendit: Capaneus vero ad Ogygiam:

- Παρθινοπαῖθ· Μελαίνωνθ, Αρκάι· πνέει ὃ Τυ-
 δία μὲν καὶ Πολυτεΐκῳ ἐκαταειθμοῖσι· συγκατα-
 λέρουσι ὃ τοῖς ἐπὶ Ἀτρεΐδῃ, Ἰφίον, καὶ Μηνιστῶ-
 παρσφύομενοι ὃ εἰς Νεμέαν, ἧς ἐβασίλεια Λυκούρ-
 ρος, ἐζήταν ὕδωρ. καὶ αὐτοῖς ἠγήσατο τῆς ἐπὶ κρή-
 νῳ ὁδοῦ, Τψιπόλη [ἡ Δημνέα,] ἥτις νήπιον
 παῖδα ὄντα Ὀφέλιτῳ ἀπολιπόσα, ὃν ἐστρεφεν, Εὐ-
 ρυδίκης ὄντα καὶ Λυκούργου. (αἰδομένη γὰρ αἱ Λή-
 μνιαι ὕστερον θάνατον σεσωσμένον, ἐκείνον μὲν ἐκ-
 10 τεύαν· τῷ ὃ Τψιπύλῳ ἀπεμπόλησαν. διὸ τρα-
 φείσα ἐλάτρεε παρὰ Λυκούργου.) δεικνύσης ὃ τῷ
 κρήνῳ, ὃ παῖς ἀπολειφθεὶς, ὑπὸ δράκοντι δια-
 φθείρεται. τὸν μὲν οὖν δράκοντα ἐπιφανέντες οἱ μὲν
 Ἀδρασσοῦ, κτείνουσιν· τὸν ὃ παῖδα δάπησι. Αμφιά-
 15 ραθ· ὃ εἶπεν ἐκείνοις τὸ σημεῖον ἔστω τὰ μέλ-
 λοντα περιμαντεύεσθαι. τὸν ὃ παῖδα, Ἀρχέμορον
 ἐκάλεσαν· οἱ ὃ ἔδισαν ἐπ' αὐτῷ τὸν ἦν Νεμέαν
 ἀγῶνα. καὶ ἴστω μὲν ἐοίκησεν Ἀδρασος· ἐαδίῳ ὃ, Ε-
 τέοκλθ· πυγμῇ, Τυδεΐς· ἄρματι καὶ δίσῳ, Αμ-
 20 φιάραθ· ἀκοντίῳ, Λαόδοκος· πάλῃ, Πολυτεΐκης·
 τόξῳ Παρθινοπαῖθ. ὡς ὃ ἦλθον εἰς τὸν Κιδαίον
 ναῦ, πέμπουσιν Τυδεΐα περιεργαῖα Ἐπειοχλοῖ τῷ βα-
 σιλεῖαν ὄρα χωρεῖν Πολυτεΐκει καὶ δὲ σωείδετο. μὴ
 προσέχοντος ὃ Ἐτεοκλῆς, διάπειραν ἦν Θηβαίων
 25 Τυδεΐς ποιέμεθ, καὶ ἓνα περιελάμεθ, παύ-
 των πετιέμετο. οἱ ὃ πεντήκοντα ἄνδρας ἐπὶ πάντας
 ἀπὸντι, ἐνὶ δρόμῳ αὐτῶν· πάντας ὃ αὐτοὺς χωρὶς
 Μαιόνθ ἀπέκτεινε. καὶ πάλιν ἐπὶ τὸ στρατόπεδον ἦλ-
 30 θον· Ἀργεῖοι ὃ καδοπιδέντες, προσήσαν τοῖς τί-
 χουσι. καὶ πυλῶν ἐπὶ αὐτῶν, Ἀδρασος μὲν ἐπὶ ταῖς
 Ὀμφαλίδαις πύλαις ἔστη· Καπαυδῆς ὃ παρὰ ταῖς Ὠγυ-

Amphiarans ad Proetidem : Hippomedon ad Oncaidē : Polynices, ad Hypsistam : Parthenopæus, ad Electram : demum iuxta portā Crenidem tentoria fixerunt Sed ipse interea Eteocles Thebanos suos armis instruxit, constitutisque ductoribus pares paribus suas cuique copias regendas committit. Ad hac quī posset hostes superare, vaticinantium consilio conquisivit. Erat per ea tēpora Thebis Tiresias vates, Eueris & Chariclonis Nympha filius, ab Vdai vnins Spartorum Satorumve genere oriundus, oculis captus; Deque huius cecitate, ac vaticinandi peritia varia est historia. Namque alij deorum ira, qui mortalibus, quæ latere voluissent, desegeret, excacatum fuisse aiunt. Pherecydes autem à Pallade luminibus orbatum refert. Siquidem cum Chariclo Minerva carissima esset, illum nūdam per omnia Deam vidisse contigit: eamque manibus suis crucis illius oculis cecum fecisse: at Chariclo Palladem, ut filio suo oculos restitueret, orasse. Quod cum Dea efficere non posset, expurgatis illius auribus, omnem omnium animi garritum intelligentem fecisse, eundemque cyaneo sceptro condonasse: quod gestās aque atque oculus tuto incedebat. Hesiodus autē enarrauit, conspicatum aliquando Tiresiam non procul à Cylene coeuntis anguis baculo cecidisse, eumque de viro in mulierem mutatum fuisse, & rursus ita coeuntes eosdem serpentes observasse, & in priorem viri formam rediisse. Quocirca, Iuno ac Iupiter ambigētes mulieresne an viri maiorem in coeundo voluptatem caperent, hunc sibi litis arbitrum delegerunt. Tum ille de nonem ac decem, quæ inter coeundum voluptatis partes capiuntur, nonem marces, ac mulierem decē sentire indicavit. Proinde illū Iuno luminis usu priuauit. Cum Iupiter pro luminibus ademptis vaticinandi scientiam cōcessit. Sunt qui Tiresiā Iunō Iunonique ita respondisse ferunt.

- 5 γίας· Ἀμφιάρεθ' ὃ παρὰ τὰς Περγίδας· Ἰσπομέ-
 δων ὃ παρὰ τὰς Οἰκίδας· Πολυμήκης ὃ παρὰ τὰς
 Τύφρας· Παρθενοπαῖθ', παρὰ τὰς Ηλέκτρας· Τυ-
 δειὸς δὲ παρὰ τὰς Κελυίδας· χαλῶπις δὲ καὶ Εἰπο-
 10 κλῆς Θηβαίους, καὶ καταπύσσας ἡγεμόνας, ἴσους [ἴσους]
 ἔταξε· καὶ πῶς αὐτὸν ἀπειχέοιτο ὅτ' ἐπλεμίων ἐμαν-
 τύετο· ὡς δὲ παρὰ Θηβαίοις μάστις Τειρεσίας
 Εὐήρης καὶ Χαικλῆς νύμφης, ὑπὸ γένος Οὐδαίνης τῆς
 Σπαρτιάδος, ἡρόμεθ' τυφλὸς τὰς ὁράσεις· ὃς περὶ τῆς
 15 περφόσας καὶ τῆς μαντικῆς λέγονται λόγοι διάφοροι.
 ὅμοιοι μὲν γὰρ αὐτὸν ὑπὸ Διὸς φασὶ τυφλωθῆναι, ὅπ-
 ποτε αὐτὸν ἀνθρώποις, ἃ κρύπτειν ἠδελον, ἐμύλυε· Φερε-
 κλῆς δὲ ὑπὸ Ἀθηνᾶς αὐτὸν τυφλωθῆναι· ἔσαν γὰρ
 πῶς Χαικλῶ περισφιλῇ τῇ Ἀθηνᾷ, γυμνῶ ἐπὶ
 20 πάντα ἰδεῖν· πῶς δὲ, ταῖς χερσὶ τὴν ὀφθαλμὸν αὐτῆς
 καταλαβομένην, πρὸν ποιῆσαι· Χαικλῆς δὲ δεο-
 μένης ἀποκαταστῆσαι πάλιν ταῖς ὁράσεις, μὴ δυνά-
 μένῃ τῆτο ποιῆσαι, τὰς ἀκοὰς διακροάσας, ἀπασαν
 ὀρνίθων φωνὴν ποιῆσαι σιωπᾶναι· καὶ σιγήσας αὐτῇ
 25 δωρήσασθαι κυάνειον, ὃ φέρων, ὁμοίως τοῖς βλέπεισιν
 ἐβάδιζεν· Ἠσίοδος δὲ φησὶν, ὅτι Διὰ σάμεθ' ὅτι
 Κυλλήνῃ ὄφεις σιωπᾶσάντων, καὶ τούτους τρώσας,
 ἐγχετο ὅς αὐτὸς γυνή· πάλιν δὲ τὴν αὐτὴν
 30 ὄφεις ὡραμένης σιωπᾶσάντων, ἐγχετο ἀνὴρ· διό-
 ὃς Ἦρα καὶ Ζεὺς ἀμφοισβητουῦντες πότερον τὰς γυ-
 ναῖκας ἢ τὴν ἀνδρῶν ἠδελῶν μᾶλλον ἐν ταῖς σιω-
 αῖς συμβαίνειν, τῆτον ἀνέκρινον· ὃ δὲ ἔφη δεχάμε-
 νά μοιρων παρὰ τὰς συνκοίας ἑσῶν, τὰς μὲν ἐνέειν
 ἀνδρῶν ἠδελῶν· τὰς δὲ δέχεσθαι, γυναικῶν· ὁ δὲν Ἦρα
 35 μὲν αὐτὸν ἐπελῶσα· Ζεὺς δὲ πῶς μαντικῶς αὐτῷ ἔ-
 δωκε· τὸ ὑπὸ Τειρεσίᾳ λεχθὲν πρὸς Δίᾳ καὶ Ἠρᾷ·

Parte vna è denis mas partibus oblectatur,
 At mulier solidum coitus capit ipsa decunsem.
Longauam insuper Tiresia vitā fuisse proditur. Hic itaq;
Thebanis futura predicens, cum victorem fore inquit, se
Menæceus Creontis filius sese Marti victimam denou-
ret. Quod ubi Menæceus audiuit, seipsum ante portas
maclauit. Deinde pugna commissa Cadmeos ad muros
vsque persecuti sunt. & arreptis scalis Capaneus in sum-
mos muros conscendit, eumque Iupiter fulmine ictum in-
teremit. Quo facto Argiui aufugiunt: in quo cum multi
cecidissent, ex æriusque exercitus sententia Eteocles &
Polynices singulari certamine pugnant, ac mutuis se vul-
neribus necant. Noua rursus pugna conserta Astaci filij
rem fortissime gesserunt. Ismarus enim Hippomedontem
prostrauit* Leades Eteoclum. Amphidicus Parthenopæū,
quē Euripides à Periclymeno Neptuni filio casum fuisse
narrat. Melanippus ad hac nouissimus Astaci filius, Ty-
deum in ventre percussit: qui cum semianimis iaceret,
Pallas ab Ioue impetratum remedium attulit, quo illum
faceret immortalem. Quod cum accepisset. Amphiaræus,
Tydeum osus, quoniam ipsum præter sententiam suam
Argiuos ad bellum Thebanum compulisset, defectum
Melanippi caput ad eum tulit. Tydeus, quod ab eo vul-
neratus esset, illud ultus est: nam diuiso eius capite cere-
brū absorbit. id ubi Pallas animaduertit, indignata be-
neficium eiuscemodi abstinuit, & inuidit. Inter hac Am-
phiaræo ad Ismenum amnem fugienti, prius quàm in hu-
meris à Peryclymeno vulnus acciperet, demisso ab Ioue
fulmine terra dehiscit. Mox ille cum curru simul, & Ba-
tone auriga, sine, ut quidam ferunt, Elattono, co terra
hiatu absorptus est, & postea nunquam visus. Illum enim
Iupiter immortalitate donauit. Verum Adrastus ab
Oïlu

- Οἴλω μὲν μύρῳ δέχα μοιρῶν τέρπεται ἀνὴρ
 Ταί δὲ δέκ' ἐμπύμπησι γυνὴ τέρπουσα γόημα.
 Εἴχοντο δὲ καὶ πολυχρόνιοι. ἔτος ἔν' Θηβαίους μαγ-
 τεύομεν, εἶπε νικήσιν, ἔαθ' Μενσικεύς ὁ Κροον-
 5 ἴοι Ἀρεισφάριον αὐτὸν ἐπιδῶ. πέτο ἀκούσας Μενσι-
 κεύς ὁ Κρόνιοι, ἑαυτὸν πρὸς τῇ πυλῶν ἐστράξε.
 μάχης δὲ γηομένης, οἱ Καδμεῖοι μέχει τῇ τειχῶν
 σωσδωχέσων. καὶ Καπναῖς ἀπάσας κλίμακα, ὅπ-
 10 τὰ τέχῃ δὲ αὐτῆς ἀνὴρ καὶ Ζῶς αὐτὸν κεραυνοῖ.
 τῶν δὲ γηομένης, πρόπαιον τῇ Ἀργείων γένετα.
 ὡς δὲ ἀπώλυντο πολλοὶ, δοξάν ἐκτέροις τοῖς
 στρατεύμασι, Επεοκλῆς καὶ Πολυνείκης πρὸ τῆς βασι-
 λείας μονομαχοῦσι, καὶ κτείνουσιν δὴήλας. καρτερεῖ
 15 δὲ πάλιν γηομένης μάχης, οἱ Ἀσκαοὶ πῦδες ἡεί-
 σουσιν. Ἰσμάριος μὲν γὰρ Ἰσπομέδοντα ἀπέκτεινε.
 Λεαῖνης δὲ, Επτόκλον. Ἀμφίδικος δὲ, Περδανοπύων.
 ὡς δὲ Εὐεπίδης φησὶ, Παρδανοπύων ὁ Ποσειδῶν
 παῖς Περικλύμεν ἀπέκτεινε. Μελαίνωπος δὲ ὁ
 λοιπὸς τῶν παίδων, εἰς τὴν γαστέρα Τυδεία πηρώκει,
 20 ἡμιδμήτης δὲ αὐτῇ κημένε, παρὰ Διὸς αἰψοσαμένη.
 Ἀθλῶα φάρμακον ἰώεσκε, δι' ἧς ποιεῖν ἐκέλευεν
 ἀθάνατον αὐτόν. Ἀμφιάρεος δὲ αἰθόμεν τῶν
 μῶν Τυδεία, ὅπ' ὦδ' αὖ τὴν ἐκείνῃ γνώμῃ εἰς
 25 Θήβας ἔπεισεν τῆς Ἀργείας στρατεύεσθαι, καὶ Μελαίνω-
 που κεφαλῇ ὑποπεμὼν, ἔδωκεν αὐτῷ. πρῶσκόμην
 δὲ Τυδεύς, ἔκτεινεν αὐτόν. ὁ δὲ διελὼν καὶ ἐλκείρα-
 λον, ἐξερρύφησεν αὐτόν. ὡς δὲ εἶδεν Ἀθλῶα, μυ-
 σσηχεῖσα, καὶ ἐμεγαλύνει ἐπὶ γὰρ τὴν ἐλκείραν. Ἀμφια-
 30 ρεῶ δὲ φεύγοντι παρὰ πεταμὸν Ἰσμιλῶν πρὶν ἵππῳ Περ-
 κλυμένῃ τὰ νῶτα πρῶβῃ, Ζεὺς κεραυνὸν βολῶν, τὴν
 γλῶττι δέσσειν. ὁ δὲ αὐτὸν αἶμα καὶ τὴν ἰσχυρὰν βα-
 τυνίαν, ὡς δὲ ἐνιοὶ Ελαφίων, ἐκρύφθη, καὶ Ζεὺς ἀθάνατον

Arione equo vectus in tutum enasit. Hunc Ceres in Erinnyis formam versa, ex Neptuni concubitu genuit. Creon Thebanorum regnum adeptus, Arginorum cadauera insepulta proiecit. Quinetiam, ubi edicto precepit, nequis ea sepelire curaret, custodes apposuit. Antigone verò sola Oedipoda filiarum superstes, Polynicis corpus qua occulte humandum curavit, à Creonte deprehensa, viva conijcitur in sepulcrum. Adrastus autem Athenas profectus, ad Misericordiae aram confugit, atque peractis supplicationibus, cadauerum tumulandi potestatem precabatur. Tum Athenienses comparatis militum copijs duce Theseo Thebas capiunt, cadauera suis sepelienda concesserunt. & in Capanei rogi conflagrante coniux Euadne Iphidis filia seipsam coniecit, & suo cum marito concremari non subterfugit. Decimo autem post anno casorum ad Thebas ducum filij, cognomento Epigoni, ac si dicas Latine, posterij, paternas cades ulturi, bellum contra Thebanos gerendum statuerunt: deque belli exitu oraculam scitanti bus ipsis Deus victoriam vaticinatur, si Alcmaone duce bellum capebant: sed Alcmaon huiusce expeditionis praefecturam detrectabat, prius quàm de matre supplicium caperet: nihilo tamen secius ad id bellum concedit. Nam cum Eriphyle à Thersandro Polynicis filio monile & peplum accepisset, eorum quoque filios ad eam provinciam belli capeffendam induxerat. Delecto igitur sibi omnium calculis Alcmaone Imperatore, ij Thebas oppugnatum ierunt: qui vero hanc militiam secuti sunt, hi fuerunt, Alcmaon, Amphiloehus, Amphiarai filij, Aegialeus Adraasti, Diomedes Tydei, Promachus Parthenopai, Capanei Stenelus, Polynicis Thersander, Eurypylus Mecistei. Sed hi ante omnia finitimos circa vicos depopu-

- αὐτὸν ἐποίησεν . Ἀλέξανδρον δὲ μόνον ἴσππος διέσωσεν
 Λείων . τῆτον ἐκ Ποσειδῶν^Θ ἐγμήνησε Δημήτηρ εἰχα-
 δεῖσαι Εἰρινυῖ καὶ τὴν συνεσίαν . Κρέων δὲ τὴν Θη-
 ραίων βασιλείαν ᾤξαλαβὼν , τὰς τῆς Ἀργείων νεκρὰς
 5 ἔρριψεν ἀταφες . καὶ κηρύξας μηδένα δάπην , φύ-
 λακας κατέστησεν . Ἀνηρόνη δὲ μία τῆς Οἰδίποδος
 θυγατέων κρύφα τὸ Πολυμήκοις σῶμα κλέψασα ἔ-
 δαψε . καὶ φωραδύσα ὑπὸ Κρέον^Ι, αὐτὴν τῷ τά-
 φῳ ᾤσων ἐνεκρύφατο . Ἀδραστος δὲ εἰς Ἀθῶνας ἀφι-
 10 κόμην^Θ , ὅπῃ τὸν Ελέν βωμὸν κατέφυγε . καὶ ἱκα-
 τησίαν δῖος , ἥξιν δάπην τὰς νεκρὰς . οἱ δὲ Ἀθη-
 ναῖοι μὲν Θησέως σφατεύσαντες , αἰερόσι Θήβας . καὶ
 τὰς νεκρὰς τοῖς οἰκείοις διδῶσι δάψαι . τῆς δὲ Κα-
 παίως καλομένης πυρᾶς , Εὐάδην ἢ Καπαίως μὲν
 15 γυνή , θυγάτηρ δὲ Ἰφιδος , ἑαυτὴν βαλῦσα συγκα-
 τεχάετο . μὲν δὲ ἔτη δέκα οἱ τῆς ἀπολαμένων παῖ-
 δες , κληθέντες Ἐπίγονοι , σφατεύειν ἐπὶ Θήβας πρη-
 ρωῶτο , τὸν τῆς πατέων θάνατον πικρῶσαι βε-
 λόμενοι . καὶ μαντευόμενοις αὐτοῖς , ὁ θεὸς ἐδέξατο
 20 νίκην , Ἀλκμαίων^Θ ἡρυνμένε . ὁ μὲν οὖν Ἀλκμαί-
 ων ἡγεῖσθαι τῆς σφατείας ἔβηλόμην^Θ , πρὶν τίσασθαι
 τὴν μητέρα , ὅμως σφατεύεται . λαβῶσα γὰρ Εὐφύλη
 παρὰ Θεραπύδου τὴν Πολυμήκοις τὸν ὄρμον , καὶ τὸν
 πέπλον , σμώπεισε καὶ τὰς παῖδας σφατεύεται . οἱ δὲ
 25 ἡγεμόνα Ἀλκμαίωνα ἐλόμενοι , Θήβας ἐπολέμεν . ἥ^δ
 δὲ οἱ σφατευόμενοι οἶδε , Ἀλκμαίων Ἀμφιαράν , καὶ
 Ἀμφίλοχον . Αἰγιάλουν Ἀδράστου . Διομήδεος Τυδείδης .
 Πρύμαχος Παρθενόσσι . Σθένειλος Καπαίως . Θέρ-
 σανδρος Πολυμήκοις . Εὐρύπυλον Μηκισίως . ἔποι-
 30 πρῶτον μὲν πορδοῦσι , καὶ πρὶν κάμας . ἔπειτα τῶν

lantur. qua in re Thebani suis opem laturi eruptione facta, Laodamante Eteoclis filio duce, fortissime pugnant: Siquidem Laodamas Egialeum necat, Laodamanta vero Alcmaeon, quo caso Thebani ad mœnia confugiunt. qui Tiresiavatis consilio moniti ad hostes faciales de pace petenda mittuntur. Ipsi vero interea fugam capefunt: siquidem coniugibus, liberisque suis omnibus supra vehicula collocatis, relicta urbe abierunt, atque ubi per noctem ad Tilphusium fontem pervenerunt, Tiresias cum eo de fonte sumptam aquam avidissime bibisset, impronisa ac repentina morte, vitam reliquit. Thebani vero diu multumque peruagati, Hestiam urbem ab se conditam incoluerunt. Argivi interea cognita Thebanorum fuga, ingrediuntur Thebas, ac prada collecta, & muros euertunt, ac urbem totam deuastant, ac prada partem Delphos ad Apollinem mittunt cum Tirisia filia, cui Manto nomen erat: voverant enim ipsi, captis direptisque Thebis, spoliis præstantissimum ac nobilissimum illi dono missuros. post, ubi ab Argivis Thebe capta sunt, Alcmaeon, quod in eum quoque dona Eriphylen matrem cepisse rescivisset, maiori succensus est iracundia, & accepto ab Apolline responso, eam necavit. Nec desunt, qui Amphiloche etiam germani fratris adiumento matri suæ cadem intulisse Alcmaonem memoria mandarunt; tametsi plures sint auctores, qui nullius auxilio id facinus ab eo commissum fuisse testentur. Alcmaonem vero ob infelicissimæ matris suæ finem furys exagitatum ac furibundum legitur in Arcadiam imprimis ad* Oicleum se recepisse. Illinc autem Psophidem, ad Phægeum commeasse, à quo lustratum, cedis ergo Arfinoen eiuscæ filiam uxorem duxisse, cui etiam monile ac peplum dono dedisse. Postea vero quam

- Θηβαίων ἐπιδόντων, Λαοδάμαν¹ ὃν Ἐπεικέας
 ἤρουμένε, γυαίως μάχονται. καὶ Λαοδάμας μὲν Αι-
 μαλίας κτείνει· Λαοδάμαντα δὲ Ἀλκμαίων. καὶ μὲν
 τὸν τέττε θάνατον, Θηβαῖοι συμφύρουσιν εἰς τὰ
 5 τείχη. Τηρεσίε ὃ εἰπόντος αὐτοῖς πρὸς μὲν Ἀρ-
 ρεῖε κήρυκα πρὶ διαλύσεως ἀποσέλλειν, αὐτὸς δὲ
 φάρεν· πρὸς μὲν τοὺς πολεμικοὺς κήρυκα πέμποισιν,
 αὐτοὶ δὲ ἀναβιβάσαντες ὅππῃ τὰς ἀπλώας τέκνα καὶ
 10 γυναικας, ἐν τῇ πόλει εὐφρον. νύκτωρ δὲ ὅππῃ
 λεγόμενῳ Τίλφυσίαν κρηλῶν παρὰ γυμνασίων αὐτῶν,
 Τηρεσίε ἀπὸ ταύτης πῶν, αὐτὸν τὸν βίον κατέσπευθε.
 Θηβαῖοι δὲ ὅππῃ πολὺ διελθόντες, πόλιν Εστιαίαν
 κτίσαντες κατόκησαν. Ἀρρεῖοι δὲ ὕστερον τὸν δεξ-
 15 σμὸν ὅππῃ Θηβαίων μαδόντες, εἰσάσιν εἰς τὴν πόλιν
 καὶ συναδρεῖζοισι τὴν λείαν, καὶ καθεμερόσι τὰ τεί-
 χη. τῇ δὲ λείας μέρεσιν εἰς Δελφὺς πέμποισιν Ἀπόλ-
 λωνι· καὶ τὴν Τηρεσίε θυγατέρα Μαντώ. ἤνυσαντο γὰρ
 αὐτῷ Θήβας ἐλόντες, τὸ κάλλιστον ὅππῃ λαφύρον ἀνα-
 20 δήσειν· μὲν δὲ τῶν Θηβαίων ἄλυσιν, αἰδομένη²
 Ἀλκμαίων, καὶ ἐπὶ αὐτὸν δῶρα εἰληφυῖαν Εἰφύλιον
 τὴν μητέρα, μάλλον ἡγαάκτησε. καὶ χεῖρα³ Ἀ-
 πόλλων⁴ αὐτῷ, τὴν μητέρα ἀπέκτεινεν. ἔνιοι μὲν
 μάλλον λέγουσι σὺν Ἀμφιλόχῳ τῷ ἀδελφῷ κτεῖναι
 25 τὴν Εἰφύλιον· ἔνιοι δὲ ὅππῃ μόν⁵. Ἀλκμαίωνα
 δὲ μετῴδεν Εἰριννί⁶ τῇ μητρὶ φόνε. καὶ μεμνηὼς,
 πρῶτον μὲν εἰς Ἀρχαδίαν πρὸς Οἰκλέα παρέρχεται·
 ἐκείθεν δὲ εἰς Ψαφίδα πρὸς Φηγέα. καθεμερίε δὲ
 30 ὑπὸ αὐτῷ, Ἀρσινόῳ γαμῖ τὴν τέττου θυγατέρα.
 καὶ τὸν τε ὄρμον καὶ τὸν πέπλον ἴδωκε ταύτη. γυμ-
 νάμενης δὲ ὕστερον τῇ γῆς δι' αὐτὴν ἀρόρου, χεῖ-

ea de causa summa frugum inopia ac fame laboraretur, consultus Apollo, id ex oraculo respondit: Ad Acheloum commigrandum, ab eoque urbem capiendam. Igitur Calydonem primum ad Oencum proficiscitur, eiusque hospitio usus est. Inde ad Thesprotos profectus ab eorum finibus repellitur. Demum, ad Acheloi fontes concessit, ab eoque expiatur: nec non illius filiam Callirrhoen, & quem locum Achelous exaggerarat, urbem ibi ab se constructam habitavit. Mox autem Callirrhoe monilis peplique habendi cupidine extimulata, ni prius ea consequatur, secum coitram nunquam, dictitabat. Quãobrem Alcmaon in Psophidem profectus, Phegeos dixit vaticinio fuisse renuntiatum; se furore cum liberatum iri cum monile Delphos delatum Apollini dedicarit, & peplũ. Hec ille Alcmaonis verbis credulus tradit. Postea, cum ei à famulo renuntiatum esset, quod hac ad Callirrhoen ferret, is insidijs à Phegei liberis Temena & Axione patris imperio circumventus è medio tollitur. Arsinoen vero id factum increpantem Phegei filij coniectam in arcem, Tegeam transuehunt, atque Agapenori tradunt, e mentiti Alcmaonem ab ea fuisse interceptum. Caterum Callirhoe audito Alcmaonis interitu, dum secum rem habet Iupiter, ab ipso flagitat ut ij, quos ex Alcmaone liberos sustulisset, necem paternam ulciscerentur, repente adulti iam etate forent. Qua re impetrata, adulti planè filij repente ad patris ultionem exilierunt. Quo etiam tempore Phegei filij Pronous & Agenor, ut monile ac peplum Delphico Apollini dedicaturi ferebant, ad Agapenorom, & Alcmaonis filij Amphoterusque & Acarnan una diuertunt, ubi casis patris sui interfectoibus, profecti Psophidem, factoque in regiam impetu, Phegem & uxorem eius occidunt, sed fugien-

- οὐτος αὐτῇ τῇ θεῷ, πρὸς Ἀχελῷον ἀπέναι, καὶ
 παρ' ἐκείνον πόλιν διαλαμβάνειν· τὸ μὲν πρῶτον πρὸς
 Οἶνέα παρέρχεται εἰς Καλυδῶνα, καὶ ξενίζεται παρ'
 αὐτῇ· ἔπειτα ἀφικόμενος εἰς Θεσπρωτοὺς· τῆς χάρας
 5 ἀπυλαίνεται. τελευτῶν δὲ ἐπὶ ταῖς Ἀχελώου πηγαῖς
 παρέρχόμενος, καθαίρεται τε ὑπ' αὐτῇ, καὶ τὴν
 ἐκείνου θυγατέρα Καλλιρρόην λαμβάνει. καὶ ὃν Ἀχελῷος
 πρὸς αὐτὸν τόπον, κτίσας κατόκησε. Καλλιρ-
 10 ρόης δὲ ὕστερον τὸν τε ὄρμον καὶ τὸν πέπλον ἐπιθυ-
 μύσης λαβεῖν, καὶ λεγούσης ἡ συνοικήσιν αὐτῷ εἰς
 μὴ λάβοι ταῦτα· διὸ παρέρχόμενος εἰς Ψωφίδα
 Αλκμαίων, Φηγεῖ λέγει τετεσπιδαι τῆς μακίας ἀ-
 παλλαγῇ ἑαυτῇ, ἅπαν τ' ὄρμον εἰς Δελφούς κομίσας
 15 ἀναθῆναι, καὶ τ' πέπλον· ὃ δ', πσεύσας δίδωσι. μινύ-
 σαι δ' ὃ θεράποντι, ὅππ' Καλλιρρόῃ ταῦτα λαβὼν
 ἐκόμεζεν, ἐτεσπιδεῖς ὑπὸ τ' Φηγέως παίδων [Τημένε
 καὶ Ἀξίωνος] ἐπτάξατος τῷ Φηγέως, ἀναρεῖται. Ἀρ-
 σινόκῃ δ' ἐμφομένῃ, οἱ τῷ Φηγέως παῖδες ἐμβιβά-
 20 σαιτες εἰς λάρνακα, κομίζουσιν εἰς Τέγαν, καὶ δίδου-
 σιν Ἀγαπήνορι, καταψιδασάμενοι τ' Αλκμαίωνος αὐτῇ
 φόνον. Καλλιρρόῃ δ' τὴν Αλκμαίωνος ἀπώλειαν μα-
 ρδοῦσα, πλησιάζοντι αὐτῇ τῷ Διὶ, αἰτεῖται τὴν
 γαμνημένους παῖδας· ἔξ Αλκμαίωνος αὐτῇ γνέσθαι
 25 τελέους, ἵνα τὸν τῷ πατρὶος πίωνται φόνον. γνόμε-
 νοι δ' ἔξαιφνης οἱ παῖδες τέλειοι, ἐπὶ τὴν ἐκδικίαν
 τῷ πατρὶος ἔξῃσαν. καὶ τὸν αὐτὸν δ' κερὸν, οἷτο
 Φηγέως παῖδες Πέροντι καὶ Ἀγνώρῃ εἰς Δελφούς κο-
 μίζοντες ἀναθῆναι τὸν ὄρμον καὶ τὸν πέπλον, κατα-
 30 λύσει πρὸς Ἀγαπήνορα, καὶ οἱ τῷ Αλκμαίωνος παῖ-
 δες, Ἀμφότερος τε καὶ Ἀφρναί. καὶ ἀελόντες τὴν
 τῷ πατρὶος φονείαν, παρέρχόμενοι τε εἰς Ψωφίδα, καὶ
 παρελθόντες εἰς τὰ βασιλεια, τὸν τε Φηγέα καὶ τὴν

teis Tegeam usque Psophidiy insecuti sunt: verum Tegeensium ope, & Arginorum quorundam adiuncta, fugatis Psophidijs incolumes euaserunt. Quique, ubi rem gestam omnem patri declararunt, mom. e simul, & populum, Delphos profecti ex Acheloi imperato, Apollini consecrarunt. Progressi deinde in Epirum, collectis colonis Acarnaniam condunt. Atqui Euripides Alcmaonē inquit per insania tempora, ex Mantone Tiresia filia duos suscepisse, marem scilicet Amphilocho, & feminei sexus Tisiphonen; Tralatos deinde puerulos Corinthum, Creonti Corinthiorum regi alendos dedisse: ac Tisiphonen forma præcellentissima à Creontis coniuge diuenditam fuisse, dum tacite, n. eam Creon maritus in coniugium sibi caperet, subneretur. Alcmaonem vero hanc mercatum esse, cum suam ipsius filiam seruituram seruitutem nesciret; Mox autem profectum Corinthum liberos repetiturum, & filium etiam ipsum tulisse. Dein Amphilocho Apollinis oraculo monitus, Argos Amphilochoium habitatum concessit.

Iam vero redundum est ad Pelasgum, quem Acusilaus, ut antea monuimus, Iouis & Niobæ filium ait. Sed Hesiodo indigenam fuisse placet: cuius & Melibææ Oceani filia, sive, ut alij volunt, Cyllenes Nymphe filium Lycaonem fuisse memoratur. Qui Arcadibus imperans, è multis uxoribus filiorum quinquaginta factus est pater. Quorum hæc sunt nomina, Menalus, Thesprous, Helix, Nyctimus, Peucetius, Caucon, Meristes, Opleus, Macareus, Macednus, Hornus, Polichus: Acontes, Euamon, Ancyor, Archebates, Carteron, Egeon, Pallas, Eumon, Canethus, Prothous, Linus, Corethan, Menalus, Teleboas, Physis, Phaffus, Phthius, Lycius, Alipherus, Gmetor, Bucoliö, Socleus, Phineus, Eumetes,

- γυνῶνα αὐτῇ κτείνουσι. διωχθέντες δὲ ἄλξι Τεγίας,
 ἐπιβοηθουμένων Τεγατῶν, καὶ πινόντων Ἀργείων, ἐσώ-
 θησαν, εἰς εὐχλὴ τῇ Ψωφιδίων τραπέντων. δηλώσαν-
 τες δὲ τῇ μητρὶ τὰ πάντα, τὸν τε ὄρμον καὶ τὸν πέ-
 5 πλον ἐλθόντες εἰς Δελφούς ἀνέδυντο, καὶ προσεζήτη-
 ῖν Ἀχελῶν. πορεύθεντες δὲ εἰς τὴν Ἡπειρον, σωμα-
 θροῖζοισιν οἰκήτορας, καὶ κπίζοισιν Ἀκαρνανίαν. Εὐ-
 ερίδης δὲ φησιν, Ἀλφειῶνα καὶ τὸν τῆς μαρίας χρό-
 νον, ἐκ Μαντῆς Τειρεσίης, πῦδας δύο γλυνῆσαι, Ἀμ-
 10 φίλοχον, καὶ θυγατέρα Τισφόνην. κομίσαντα ὅς εἰς
 Κόεινδον τὰ βρέφη δοῦναι τρέφειν Κόεινδίων βασιλεῖ
 Κρέοντι. καὶ τὴν μὲν Τισφόνην διεεργαζομένην ὑμορφίαν,
 ὑπὸ τῆς Κρέωνος γυναικὸς ἀπεμπωληθῆναι, διεδοι-
 κίας μὴ Κρέων αὐτῇ γαμετῷ ποιήσεται. τὸν δὲ
 15 Ἀλφειῶνα, ἀγορεύσαντα τῷ τῷ ἔχον, ἐκ εἰδότες ἑ-
 ἑαυτῇ θυγατέρα θοράσσιναι. παραχρῆμα δὲ εἰς
 Κόεινδον ἐπὶ τῷ τῷ τέκνων ἀπαίτησιν, καὶ τὸν ὕδρ
 κομίσασθαι. καὶ Ἀμφιλόχον καὶ τῷ χηρικῆς Ἀπώλωνος,
 Ἀμφιλοχικὸν ἄρτος ὥκησεν.
 20 Ἐπειὰ γὰρ οὗτος ὅς νῦν πάλιν ἐπὶ τῇ Πέλασσον, ὃν Ἀ-
 κουσίλαος μὲν Διὸς λέγει καὶ Νιόβης, κατὰ τὴν ὑπὸ δέμῳ.
 Ησιόδου δὲ αὐτὴν χθονα. τέκνου καὶ τῇ Ὠκεανῷ θυγατρὸς
 Μελιβοίας, ἣ κατὰ τὴν δῆλοι λέγουσι, νύμφης Κυλλινῆς,
 25 παῖς Ἀνχάων ἐγένετο. ὃς βασιλεύων Ἀρχάδων, ἐκ πλ-
 λων γυναικῶν πενήτηκον παῖδας ἐγέννησε. Μαίνα-
 λον, Θεωρετῶν, Ἠλίαν, Νύκτιμον, Πόλιναν,
 Καύκωνα, Μηκισέα, Ὀπείαν, Μαχαρίαν, Μάκιδνον,
 Ὀρεν, Πόλιχον, Ἀκόντιον, Εὐαίμονα, Ἀγκύονα, Ἀρ-
 χαλάτιον, Καρτίονα, Αἰγαίονα, Πόλιναν, Εὐμόνα,
 30 Κανόνον, Πρέονον, Λίνον, Κορέοντα, Μαίναλον, Τη-
 λιόον, Φύσον, Φάσον, Φόδιον, Λύκιον, Ἀλφειον,
 Τενέονα, Βεκυλίονα, Σωκλίαν, Φινίαν, Εὐμήτιον,

Harpaleus, Porthæus, Platon, Amon, Cynathus, Leon, Harpalycus, Heræus, Titanas, Mantinus, Cletor, Stymphalus Orchomenus, Nyctimus iunior. Hi cum superbia tam impietate cunctis mortalibus antesteterunt. Quare Iupiter, ut horum impietatis periculum faceret, sumpta hominis mercenarij forma, ad eos accedit. Tum hi simulacrum eum conspiciuntur, inuitatum hospitem domo sua excipiunt. Huic ingulati è conterraneis pueris unius viscera, sacris admista, Manali fratris natu maioris suasu comedenda apposuerunt. At Iupiter id genus mensa maximum in modum aspernatus euerit, & eo ipso in loco, ubi nunc Trapezus (id enim loci nomen est) spectatur. Caterum Lycaonem, ac eius liberos, præter Nyctimum novissimum omnium, fulmine percussos concremavit. Terra interim sublati in altum manibus, ac Iouis dexteram contactu suo demulcens, illius iram compescit. Enimvero Nyctimus, ut regnum adeptus est, Deucalionis diluvium consequitur. Hoc sanè alij Deucalionis filiorum impietate ac scelere factum fuisse scribunt. Eumelus vero & alij quidam Lycaonem filiam etiam Callistonem habuisse narrant. Quam quidem Hesiodus unam è nymphis esse recensuit. Asius autem eam Nycteo, at Pherecydes Ceteo natam esse referunt. Hæc quodcum Diana venandi studio oblectata, tandemque stolam induta, secum inibi se virginitati addictam fore iuravit. Verum huius forma captus Iupiter, siquidem in Dianam, ut nonnulli aiunt, mutatus, sive, ut quidam, in Apollinem versus, inuitam subegit. Quod cum Iupiter Innonem latere studeret, eam in urse faciem verit: Inno interea Diana, ut immanem belluam sagittis configat, persuasis. Nec desunt auctores, qui referant, illam promissæ virginitatis violata causa sagittis à Diana percuss-

- Ἀρπαγεία, Πορδία, Πλάτωνα, Αἴμονα, Κυῖαιδον,
 Λέοντα, Ἀρπάλυνον, Ἡρακλέα, Τιτάναν, Μαντίνυν,
 Κλεότορα, Στύμφαλον, Ορχομήδον, Νυκτίμον ἢ νεώ-
 τερον. οἱ τοὶ πάντας ἀνθρώποις ὑπερέβδηον ὑπερβα-
 νεία καὶ ἀσβεβεία. Ζεὺς δὲ αὐτῶν βελομήθε τιμῇ
 5 ἀσέβειαν πειρᾶσαι, εἰκαδὺς ἀνδρὶ χερσὶν ἡνέθη,
 παρὰ γένετα. οἱ δὲ αὐτὸν ἐπὶ ξενίᾳ καλέσαντες, σφά-
 ξαντες ἕνα τῶν ὀπιπρωίων παῖδα, τοῖς ἱεροῖς τὰ τέ-
 του σπλάγχα σπαραγμίζαντες, παρέδikian [τῇ τρα-
 10 πίζῃ] συμβεβλίσαντες τῷ προσβυτέρῳ ἀδελφεῷ Μαι-
 νάλῳ. Ζεὺς δὲ [μυσσυχθεὶς] τιμῇ μὲν τραπέζας ἀνέ-
 σκεψεν, ἔνθα νῦν τραπέζης καλεῖται ὁ τόπος. Λυ-
 χάονα δὲ καὶ τὰς τέτου παῖδας ἐκτεράυνουσι χωρὶς τῷ
 νεωπάτῳ Νυκτίμῳ. ἀναχρόσα γὰρ ἡ Γῆ τὰς χεῖρας,
 15 καὶ τῆς δεξιᾶς τῷ Διὶ ἐφαφαμένη, τιμῇ ὀφελῇ κατέ-
 παυσε. Νυκτίμου δὲ τιμῇ βασιλείαν Ὀδραβόνην, ὃ
 ἐπὶ Δάχαλιον κατεκλυσμένος ἐχέμετο. τῷ πεν ἔνιοι
 φασὶ διὰ τιμῇ τῇ Λυχάονος παίδων διασέβειαν γέ-
 νησθαι. Εὐμηλῶν δὲ, καὶ πνεις ἐπερι, λέγουσι Λυ-
 20 χάονι καὶ θυγατέρι Κόμησιν γένεσθαι. Ἡσίωδός μιν γὰρ
 αὐτῷ μίαν εἶναι τῇ Νυμεῶν λέγει. Ἄσπῳ δὲ Νυκ-
 τίως· φερεκώδης δὲ Κητίως· αὐτῇ σμύθηρος Ἀρτέμι-
 δος εἶσα, τιμῇ αὐτῷ ἐκείνῳ σελῇ φορεῖσθαι, ὥμο-
 σιν αὐτῇ μῖναι περδένον. Ζεὺς δὲ ἐράδης, ἀκού-
 25 ση σμυδανάζεται, εἰκαδὺς, ὥς μὲν ἔνιοι λέγουσιν,
 Ἀρτέμιδι· ὥς δὲ ἔνιοι, Ἀπέλλῳ. Βελομήθε δὲ
 Ἡραν λαθεῖν, εἰς Ἄρκτον μετεμόρφωσεν αὐτῷ. Ἡ
 δὲ ἐπισπιν Ἀρτεμιν, ὥς ἄριστον θνητὸν κατατοξεύσει.
 εἰσὶ δὲ οἱ λέγοντες, ὥς Ἀρτεμις αὐτῷ καπτιξέει-
 30 σιν, ὅππῃ παρδέναν ἢ ἐφύλαξεν. ἀπολομένης

sam obijſſe. Qua demum ſublata Iupiter adreptum in-
fantem in Arcadia Maia enutriendum dedit, eique Ar-
cadi nomen impoſuit: & Calliſto inter aſtra collocavit,
urſamque nominavit. Inſuper ex Arcade ac Leaneira
Amycla filia, aut Meganira Croconis filia; ut autem
Eumelus ait, ex nymp̃ha Chryſopea nati ſunt filij Elatus
& Aphidas. qui terram partiti ſunt. Summa vero po-
tentia penes Elatum fuit. Hic ex Laodico filia Cinyre
Stymphalum & Pereum gignit. Sed Aphidas Aleum,
& Sthenobœam, qua Prætonuſſit. Ales vero & Neere
Perei filia, Ange quidem fœmina, mares autem, Ce-
pheus ac Lycurgus. Hæc igitur ab Hercule vitia- ta in-
fantem intra Palladis lucum celavit: ubi prius illius ſa-
cerdoti opreſuit Cum vero ingraueſceret annona, ut pla-
nè fames immineret, quòd terra ſterilitate laboraret: at-
que oraculis ſignificaretur, in Mineræ luco quandam
latere impietatem, deprehenſa demum à patre puella,
Nauplio occidenda traditur. à quo cum illam Teuthras
Myſorum dynaſtes accepiſſet, vitavit, & infans Par-
thenio in monte exponitur: quod cerna de ſuis uberibus
alimentum ſuppeditavit, Telephus eſt appellatus: atque
à Corythi bubulcis enutritus, ac perquiſitis parentibus
Delphicum Apollinem adiit, ac monitus ab oraculo in
Myſiam concedit, & puer à Teuthrante adoptatur: eo-
que vita functo Myſia regni heres inſtituitur. At è Ly-
curgo, & Cleophile, ſive Eurynome, nati ſunt, Ancæus,
Epochus, Amphidamas, & Idæus. ex Amphidamante
vero Milaniom, & Antimache filia. quam duxit Eury-
ſtheus. Ex Iaſo & Clymene Minya filia naſcitur Ata-
lanta: cuius pater maſcula prolis cupidus, eam expoſuit:
ad quam urſa ſæpenumero veniens ubera protendebat:
eamque demum venatores inuentam penes ſe educarunt.

- Ἦ Κομιστοῦς Ζεὺς τὸ βρέφος ἀπάτας, ἐν Ἀρχαδίᾳ δί-
δωσιν ἀνατρέφειν Μαίᾳ, περὶ ταυροδίας Ἀρχαδίᾳ· τὴν
Ἦ Κομιστῶν χατασεύσας, ἐκάλεσεν Ἀρκτον. Ἀρχάδος
Ἦ καὶ Λεανέρας τῆς Ἀμύκλῃ, ἢ Μεγανέρας τῆς Κρή-
κων· ὥς Ἦ Εὐμυλῶ λέγει, νύμφης χρυσωπείας,
ἐγγύοντο παῖδες Ἐλαίῳ καὶ Ἀφείδῃς. ἔπει τὴν γλῶ
ἡμεῖς οἰκοῦτο. τὸ Ἦ πατρὸς κράτος εἶχεν Ἐλαίῳ· ὅς ἐκ
Λαοδίκης τῆς Κινύρου, Στύμφαλον καὶ Περέα τεκνοῖ.
Ἀφείδῃς Ἦ Ἄλιον καὶ Σθενέβοιαν, ἡ γαυρὴ Περῆτος.
Ἦ Ἀλίου Ἦ καὶ Νεαίρας τῆς Περέως, θυγάτηρ μὲν Αὐγῆ-
ῶν Ἦ Κυφούς καὶ Λυκοόργος. αὐτὴ μὲν ἦν ὑφ' Ἡρα-
κλέους εὐδαρείᾳ, κατέκρυψε τὸ βρέφος ἐν τῷ τεμένει
τῆς Ἀθίνας, ἧς εἶχε Ἦ ἱερασιεύειν. ἀχάρπου δὲ τῆς
γῆς μεθύσης, καὶ μεμνόντων τῶν χρησμάτων εἶναι πρὶν
τῷ τεμένει τῆς Ἀθίνας δυνάστημα, φονεαθεῖσα ὑπὸ
τῷ πατρὶ, παρεδόθη Ναυπλίῳ ἐπὶ θανάτῳ· παρ' Ἦ
Ταίδρῃς ὁ Μυσῶν διωκτὴς παρὰ λαβῶν αὐτὴν ἔφειρε·
τὸ Ἦ βρέφος ἐκτεθὲν ἐν ὄρει Παρθενίῳ, θηλυτὴ ὑπο-
χούσης ἐλάτῃ, Τήλερῳ ἐκλήθη. καὶ τραφεῖς ὑπὸ τῇ
Κοειδου βεκόλων, καὶ ζήτησας τὰς γενέας, ἦσαν οἱ
Δελφοί. καὶ μαδὴν παρὰ τῷ θεῷ φθάνεται εἰς Μυ-
σίαν, θετὸς πῶς Ταίδραντος γίνεται· καὶ τελευτῶντος
αὐτοῦ, διάδοχος τῆς δυναστείας γίνεται. Λυκούργου Ἦ καὶ
Κλεοφίλης ἢ Εὐρυνόμης, Ἀγχεῖῳ καὶ Ἐπόχῳ, καὶ
Αυριδάμας, καὶ Ἰδαῖῳ. Ἀμφιδάμαντος δὲ Μειλα-
νίων, καὶ θυγάτηρ Ἀντιμάχῃ, ἡ Εὐρυπύου ἐγνηῖα
Ἰάσου δὲ καὶ Κλυμένης τῆς Μινύε, Ἀταλάντῃ ἐγ-
νέτο. ταύτης ὁ πατὴρ ἀρρένων πύδων ἐπιθυμῶν, ἐξέ-
δικαν αὐτὴν· ἀρκίῳ Ἦ φοιτῶσα πηλάκις θηλυτὴ ἐδί-
δου· μέχρις Ἦ δέχοντες κωηγοὶ παρ' ἑαυτοῖς ἀνέτρεφον.

Atalanta deinde adulta iam ætatis se virginem servabat, & venando in solitudine armata permanebat. Quin etiã ubi inniolato virginitati suæ à Rhæco & Hylæo centauris vim parari perspicit, hi sagittis ab ea perfolli conciderunt: devenit præterea una cum viris præclarissimis non ad venationem modo in Calydonium aprum indictam, sed etiam ad certamen in Pelia honorem institutum propositumque, ubi cum Peleo luctata est, ac palmam inde est consecuta. Cum vero Atalanta non ita multo post genitores suos reperisset, ac patris suâ ad virum capiendum induc-ta esset, in stadium abit, in cuius medio trium cubitum palum desigit. Hinc procantium virorum cursibus deductis armata decurrebat. In quibus qui vincebatur, cades: at victori Atalanta coniugium debebatur. Demum post multorum cades, Milanion eius amore inflammatus, aureis malis, quæ à Venere dono acceperat, secum allatis, in illud decurrendi certamen descendit: ea in adcurrentem puellam insequens obijcit. Tum Atalanta, dū in proiectis pomis è terra colligendis occupatur, cursu denicta est. Sic itaque Milanion Atalanta coniugio potitus est. Sed fama est, eos aliquando per venationis otium in Iouis lucum penetrasse, ibique mutuo complexu coeuntes, in leones transformatos fuisse. Hesiodus autem, ac plerique alij, Atalantam non Iasi, ac Schœnei filiam fuisse memorarunt. Euripides, è Menalo ortam, nec eam Milanioni, sed Hippomeni nuptam dicit. Atalanta hæc è Milanione, siue, ut alij volunt, ex Marte, Parthenopæum, qui bellum gessit in Thebanos, procreavit. Sed ex Atlante, ac Pleione Oceani filia in Cyllene Arcadia monte nata sunt filie septem, quibus Pleiadibus cognomentum fuit, Alcyone, Merope, Celæno, Electra, Sterope, Taygete, Maia, de quibus Steropen Oenamæus uxorem sibi

- τελέει ἢ Αταλάντῃ ἡγομένη , παρδένον ἑαυτῷ ἐ-
 φύλαπεν · καὶ θηρόεσσι ἐν ἐρήμῳ , καὶ ὠπλισμένη
 διετέλει . βιάζεται ἢ αὐτῷ ἐπιχειροῦντες Κένταυροι
 Ροίκος καὶ Τλαῖθ , καταποξέδοντες ὑπὸ αὐτῆς ἀ-
 πίθανον . παρεγγόετο δὲ μετὰ τῶν ἀρίστων καὶ ἐπὶ
 τὸν Καλυδόνιον χάσεν , καὶ ἐν τῷ ἐπὶ Περίᾳ π-
 δέντι ἀγῶνι , ἐπάλασε Πηλεΐ , καὶ ἐνίκησεν . ἀν-
 ερῶσα δὲ ὕστερον τὰς γυναικας , ὡς ὁ πατὴρ γαμῖν
 αὐτῷ ἐπιδεν , ἀποῦσα εἰς σαδιαῖον τόπον , καὶ
 10 πῆξασα μέσον σκόλοπα τείπηχυν , ἐντεύδεν τῇ μνη-
 σευομένων τὰς δρόμοις περιούσα , ἐπρόχασε καὶ ὠ-
 πλισμένη . καὶ καταληφθέντι μὲν αὐτῷ Δαναΐθ ὠ-
 φοίλετο · μὴ καταληφθέντι δὲ , γάμος . ἦδη δὲ πολ-
 λῶν ἀπολλυμένων , Μελαίων αὐτῆς ἐραδαῖς , ἦσαν
 15 ἐπὶ τὸν δρόμον , χεύσας μῆλα κομίζων παρὰ Αφρο-
 δίτης · καὶ διωκόμενθ ταῦτα ἔρριπεν . ἡ δὲ ἀναι-
 ρεμένη τὰ ῥιπθῆσθαι , τὸν δρόμον ἐνίκησεν . ἐγνηφθ-
 ουσὶ αὐτῷ Μελαίων καὶ ποτε λέγεται μὴ θηρόον-
 τας αὐτὰς εἰσιλθεῖν εἰς τὸ τέμενθ Διὸς , καὶ κεῖ
 20 στυγεράζοντας , εἰς λέοντας ἀγαγῶσαι . Ησίοδος δὲ
 καὶ πνεύσας , τῷ Αταλάντῳ , ἐκ Ιάσου , ἀλλὰ
 Σχοινέως εἶπον . Εὐειπίδης ἢ Μαινάλε· καὶ τὸν γή-
 μαντα αὐτῷ ἢ Μελαρίωνα , ἀλλὰ Ἰππομένειν . ἐ-
 γνήησε δὲ ἐκ Μελαίωνθ Αταλάντῃ , ἥ , ὡς ἄλλοι
 25 λέγουσιν , Ἄρεθ , Παρδονοπαῖον , ὅς ἐπὶ Θήβας ἐ-
 στρατεύσατο . Ἄτλανθ δὲ καὶ τῆς Ωκεανῆ Πηϊόγης ,
 ἐγόνοντο θυγατέρες ἐπὶ ἐν Κυλλίνῃ τῆς Ἀρχαδίας , αἱ
 Πηϊάδες περιουροῦσθαι , Αλκυόνη , Μερόπη , Κο-
 λαινὴ , Ηλέκτρα , Στερόπη , Ταυγίτη , Μαῖα . τέ-
 30 των Σπώπην μὲν , Οινόμαθ ἔγνη· Σίσυφθ Μει-

sociauit. *Meropen Sisyphus* : duas corrumpit *Neptunus* :
 priorem quidem sanè *Celano*. de qua *Lycum* filium extu-
 lit quem *Neptunus* pater in fortunatorum insulas habi-
 tatum misit. Posteriores autem *Alcyonen*, ex qua *Æ-
 zhusam* filiam genuit, qua *Apollini* *Eleutherem* filiam
 formosissimam peperit : sed filios *Hyreum* & *Hyporeno-
 rem* *Nycteus* autem & *Lycus* ex *Hyreo* & *nympha* *Clo-
 nia* natus est. Deque *Nycteo* & *Polyxone* *Antiope* orta
 est : de qua & *Ioue* *Zethus* & *Amphio*. *Atlantidas* au-
 tem ceteras *Iupiter* compressit. Si quidem *Maia* natarum
 maxima ab *Ioue* in *Cyllenes* antro vitata *Mercurium*
 parit : Hic, cum adhuc in cunis vagiret, erumpit, atque
Pieriam peruasit, & quas *Apollo* boues pascebat, furto ab-
 egit : neve id deprehendi per vestigia posset, calceos earum
 pedibus induit, quarum partem *Pylum* abduxit, ac reli-
 quas intra spelæum abscondit : ex iis autem cum iam
 duas immolasset, earum coria scopulis defixit, at viscera
 partim elixa partim tosta esitavit. Inde in *Cyllenen* festi-
 nanter proficiscitur. pro antri ostio consumpta iam carne
 testudinem depascentem inuenit, qua perpurgata, & ab-
 tersa super eius testa ex mactatorum hominum intestino confe-
 ctos nervos totendit, & *lyram* conficit. Sic *Mercurius*
 carnes torrere, *lyram*que ac *plectrum* primus inuenit.
 Mox *Apollo* bubus perquirendis operam navat, & *Pylum*
 recta concedit, ubi cines ab eo diligenter examinati eum
 abigentem puerum vidisse responderunt : se vero band
 quaquam posse dicere, quonam producta forent, quando
 earum quidem vestigia deprehendi non poterant. Demum
 ubi *Apollo* ex vaticinandi peritia abigentem comperit, ad
Maiam in *Cyllenen* properavit, apud quam *Mercurium*
 furti accusat. Ea vero puerum ipsum *fuscys* involutum
 ostendit. Hunc *Apollo* manibus sublatum ad *Iovem* tulit.

- ἐπὶ τῷ. δυοὶ δὲ ἐμίχθη Ποσειδῶν· πρῶτη μὲν Κε-
 λαινοῖ, ἣς ἦς Λύκος ἐχέετο· ὅν Ποσειδῶν ἐν μα-
 κάρων ὤκησε νήσοις. δευτέρα δὲ Ἀλκυόνη· ἣ θυγα-
 τέρα μὲν ἐτελευσεν Αἰδουσαν, τῷ Ἀπόλλωνι Εὐδυ-
 5 θῆρα τεκοῦσα χαλλίσην· ἣς ὅ Τρέα καὶ Τερμίνωσα.
 Τρέας μὲν οὐ καὶ Κλονέης νύμφης, Νυκτίως καὶ
 Λύκος· Νυκτίως δὲ καὶ Πολυξῦς, Ἀνπόπη. Ἀνπό-
 πης δὲ καὶ Διὸς, Ζῆδος καὶ Ἀμφίων. ταῖς δὲ λοιπαῖς
 Ἀτλαντίης Ζεὸς συνοισιάζει. Μαῖα μὲν οὐκ ἡ φρεσ-
 10 βυτάτη Διὶ συνελθούσα ἐν αἵτρῳ τῆς Κυλλινίης, Ερ-
 μῶν πέκτει. ἔτος ἐν πρῶτοις ἐπὶ τῇ λίκνῃ καίμενθ,
 ἐκδύς, εἰς Παιείαν φθάνεταί, καὶ κλέπει Βόας, αἳ
 ἔνεμαν Ἀπόλλων. ἵνα δὲ μὴ φανερωθῇ ὑπὸ τῆς ἰχθῶν
 ὑποδήματα τοῖς ποσὶ φειδῆκεν. καὶ κομίσας εἰς Πύ-
 15 λον, ταῖς μὲν λοιπαῖς εἰς ἀσπλάγγον ἀπέκρυψε. δύο δὲ
 κατεδύσας, ταῖς μὲν Βύρας πίττας κατέφαγε· τῆς
 δὲ κρεῶν τὰ μὲν κατέφαγε καὶ ἐφάσας, τὰ δὲ κα-
 τέφαγε. καὶ ταχέως εἰς Κυλλινίην ὤχετο· καὶ εἰσὶν
 20 πρὸς τῇ αἵτρῃ νεομομένῃ χαλόνῃ, ταύτῃ ἐκαδέ-
 ρας, εἰς τὸ κῦτθ χορδαὶς ἐκτείνας, ἣς ὧν ἔδυσε
 βοῶν, καὶ ἐργασάμενθ, [λύραν ἐποίησε. καὶ πρῶτθ
 κρέα ᾤησε. καὶ] λύραν εὔρε καὶ πληκτρον. Ἀπόλ-
 λων δὲ ταῖς βόας ζῆτῆς, εἰς Πύλον ἀφικεῖται· καὶ
 25 τὰς κατοικοῦσας ἀνέκρινεν. οἱ δὲ ἰδεῖν μὲν παῖδας
 ἐλαύνοντα ἴφισπον· ἢ ἔχον δὲ εἰπεῖν ποῖποτε ἡλά-
 θησαν, διὰ τὸ μὴ εὔρεῖν ἰχθὺς δυνάσθαι. μαθὼν δὲ
 ἐκ τῆς μαρτυρίας τὸν χαλκοφότον, πρὸς Μαῖαν εἰς
 Κυλλινίην φθάνεταί, καὶ τὸν Ερμῶν ὑπάτο. ἡ δὲ
 ἐπίδειξεν αὐτὸν ἐν τοῖς σπαραγαίοις. Ἀπόλλων δὲ
 30 αὐτὸν πρὸς διακομίσας, ταῖς βόας ἀσήτην. Διὸς δὲ

ac boues reposcit. Is, tametsi Iouis imperio reddere iuberetur, inficiari tamen non desinebat. qui, quod ille minime persuadet, Apollinem Pylum perducit, ac boues restituit. Apollo auditam lyram, à Mercurio petit: eam Mercurius tradit. Apollo vero accepta lyra tradit boues, quas cum Mercurius pasceret, fistulam etiam compegit, & compactam inflauit, pro qua, quod eius habenda miro desiderio Apollo tenebatur, auream virgam dare non verebatur, quam, cum Apollo boues pasceret, habebat. quod eam Mercurius, & pro fistula habere, & vaticinandi artem consequi cupiebat. Qua tradita, & per calculos etiam vaticinari docetur. Adhuc Iupiter ipsum, sui ipsius, Deorumque Manium nuntium fecit. Iupiter insuper ex Taygete Lacedamonem filium procreauit, à quo etiam Lacedamonis regio nomen est consecuta. Sed ex Lacedamone, ac Sparte filia Eurota, qui fuit Lelagis indigetis filius & Cleobarea Naidis nymphe, Amyclas, & Eurydice, quam Acrisius uxorem habuit. Amycla autem, & Diomedes Lapitha filia, Cynortus, & Hyacinthus filij fuere. Hyacinthum ab Apolline ardentem amatum fatentur, quem disco percussum fortuito interfecit. Sed & Cynorta filius fuit Perieres, cui Gorgophone Persei filia nupsit, ut narrat Stefichorus, ex eaque Tyndareum, Icarium, Aphareum, ac Leucippum, suscepit. Ex Aphareo & Arene Oebali filia Lynceus, Idas & Pifus nati sunt. Verum multorum testimonio Idam è Neptuno genitum esse comprobatur. Atqui tanta Lynceus oculorum claritate praeclluit, ut sub terra latentia quaeque peruidisse dicatur. Leucippi verò ex Philadice Inachi filia nate fuere Ilaira & Phœbe. Hasce Dioscori, id est Iouis filij, Castor & Pollux ab se raptas uxores duxerunt: post has etiam Arsinoen genuit.

- κελεύον[θ] ἀποδύναι, ἤρνητο. μὴ πιάδων δὲ, ἄρχει
 τὸν Απόλλωνα εἰς Πύλον, καὶ ταῖς βόας ἀποδίδωσιν.
 ἀκούσας δὲ τῆς λύρας ὁ Απόλλων, [αἰτήσας ταύ-
 τῳ, ἔλαβεν Ἑρμὸς ἐκείνῳ δίδοντας, ὁ Απόλλων]
 5 ἀντιδίδωσι ταῖς βόας. Ἑρμῆς δὲ ταύτας νέμων, σύ-
 ειργα πάλιν πηξάμεν[θ] ἐσύειζεν. Απόλλων δὲ καὶ
 ταύτῳ βελόμεν[θ] λαβὴν τῷ χρυσῷ ῥάβδον ἐδί-
 δου, ὡς ἐκέκτητο βεκολῶν. ὁ δὲ καὶ ταύτῳ λαβὴν
 10 αὐτῇ τῆς σύειργ[θ] ἤθελεν, καὶ τῷ ματιπκῷ ἐπελ-
 δεῖν. καὶ δοὺς διδάσκεται τῷ διὰ τῆς ψήφων ματιπ-
 κῷ. Ζεὺς δὲ αὐτὸν κήρυκε ἑαυτῷ καὶ θεῶν ὑποχθι-
 νίων πίθησι. Ταυγέτῳ δὲ ἐκ Διὸς, Λακεδαιμόνα· ἀφ'
 ἧ καὶ Λακεδαιμόνων ἡ χώρα καλεῖται. [καὶ] Λακε-
 15 δαιμόν[θ] δὲ καὶ Σπάρτης τῆς εὐρώτα, ὅς ὡς ἀπὸ
 Λέλερος αὐτόχθον[θ], καὶ νύμφης Νηΐδος Κλεοχαρείας
 Ἀμύκλας καὶ Εὐρυδικῆς, ὡς ἐγημέμην ἀκείσ[θ]. Ἀμύ-
 κλα δὲ καὶ Διομήδους τῆς Λαπίδου Κυώρτης, καὶ
 Τάκυνδος. τῆτον τῇ τῷ Απόλλων[θ] ἐρώμενον λέ-
 20 γουσιν· ὃν δίσκῳ βαλὼν, ἄκων ἀπέκτεινε. Κυώρτου
 δὲ [πῶς] Πειρήνης, ὅς γε καὶ Γοργυφόνῳ τῷ
 Περόεως, καὶ δάσῃ Σπησίχρεός φησι· καὶ πίκτει Τυω-
 δάρεων, Ἰκάριον, Ἀφαρία, Ἀδίκωπον. Ἀφαρίως
 μὲν οὖν καὶ Ἀρλίως τῆς Οἰβάλλου, Λυγκεύς τε καὶ
 Ἰάδας, καὶ Πείσος. καὶ πολλοὺς δὲ, Ἰάδας ἐκ Ποσει-
 25 δῶν[θ] λέγεται. ὁξυτερκία δὲ Λυγκεύς ὡς γκατ,
 ὡς καὶ τὰ ὑπὸ γλῶττι θερεῖν. Ἀδίκωπου δὲ καὶ Φι-
 λωδίκης τῆς Ἰνάχου, θυγατέρες ἐγόνοντο, Ἰλάειρα
 Φοίβη. ταύτας ἀρπάσαντες, ἐγνησαν Διόσκουροι.
 πρὸς δὲ ταύταις, Ἀρσινόῳ ἐγόνοντο. ταύτη μὲν

Hæc ab Apolline impleta Æsculapium peperit. At quidam non Arsinoes Leucippi filia, sed Coronidis Phlegya in Thessalia natum Æsculapium ferunt: cum qua simulacram doperisset Apollo, statim concubuisse proditur. Eam quoque præter patris sententiam nubentem, Ischy Elati filio coniunctam fuisse aiunt. Apollo autem delatorem coruum immodicis maledictis execratur: & qui ad eum usque diem candidus fuerat, in nigrum commutavit, & Coronidem gravidam percussit, & necavit. Ex qua, cum conflagraret, abreptum infantem è pyra ad Chironem Centaurum alendum tulit: à quo etiam medicinam & venandi artem perdidicit. Qui cum iam chirurgicus evasisset, atque artem eiusmodi iampridem exercuisset, non modo quosdam ab interitu liberauit, sed etiam præmortuos in vitam reuocavit. Nam, cum à Pallade effusum de Gorgones venis cruorem accepisset, qui è laevis defluxisset, in mortalium perniciem, qui autem è dextris, in conservandis hominibus utebatur: atque huiusce operi in mortuis suscitandis adhibebat. Sed inveni quidem nonnullos, qui ab eo reuocati in vitam dicuntur, Capaneum ac Lycurgum, ut autem Stephichorus ait, Eriphylen: & Hippolytum; qui Naupactica conscripsit: Tyndareum, ut Panyasis: Hymenæum, ut Orphici: Glaucum Minois filium, ut Mnesagoras ait. Demum Iupiter veritus, ne, si mortales hanc medendi rationem adipiscantur, suis se viribus vicissim adiuvant, fulmine ipsum interfecit. Quamobrem iratus Apollo Cyclopes, quod Iovi fulmina comparassent, occidit. Quem cum Iupiter in Tartarum iam iam deiecturus esset, Latona precibus exoratus, annum totum ut ipse viro mercede conductus serviret, imperavit. Is autem Pheras ad Admetum Phœreus filium se contulit,

- γινυται Ἀπόλλων. ἡ δὲ, Ἀσκληπιδὸν ἡμῶν. πνὴς δὲ
 Ἀσκληπιδόν, ἐκ ἑξ Ἀρσινόης τῆς Ἀδμήττου λέγου-
 σιν, ἀλλ' ἐκ Κορυνίδος τῆς Φλεγύης ἐν Θεσσαλίᾳ.
 καὶ παρὶ ἐρεθίσσιν αὐτῆς Ἀπόλλων. τίμω δὲ καὶ
 5 ἐυθέως σιωλεῖν. οὗ δὲ, παρὰ τίμω τῷ πατρὶος γνό-
 μῳ ἐλομένῳ, Ἰσχύς τῷ Εὐάτου ἡφ' σιωοικῆν. Ἀ-
 πόλλων δὲ τὸν μὲν ἀπαγγέλλαντα κόρακα καταρᾶται
 ὅς τέως λυκὸν ὄντα, ἐποίησε μέλανα· αὐτὴν δὲ
 [ἐκυνεσαν] ἀπέκτεινε. χαμομένης δὲ αὐτῆς ἀπά-
 10 σας τὸ βρέφους ἐκ τῆς πυρᾶς, πρὸς Χείρωνα τὸν
 κύνταυρον ἦνεγκε· παρ' ᾧ καὶ τίμω ἰατρικῶς καὶ τὴν
 κυνηγητικὴν τεφρόμενός ἐδιδάχθη. καὶ ἡμῶντος χει-
 ρουργικός, καὶ τὴν τέχνην ἀσκήσας ἐπὶ πολὺ, ἔμ-
 νον ἐκάλυε πνᾶς ἀποδιδέσκειν, ἀλλ' ἀνῆγειρε καὶ τὸς
 15 ἀποδαμόντας. παρὰ γὰρ Ἀθλῶας λαβὼν τὸ ἐκ τῆς φλε-
 βῶν τῆς Γοργόνης ῥυέν αἷμα, τὸ μὲν ἐκ τῆς ἀρίστο-
 ρῶν ῥυέν, πρὸς φθορὰν ἀνδρῶπων ἐχρήστο· τὸ δὲ ἐκ
 τῆς δεξιᾶς, πρὸς σωτηρίαν. καὶ διὰ τῆς τῶν τετιθη-
 κότας ἀνῆγειρεν. εὖρον δὲ πνᾶς λεγόμενους ἀνὰ τῆναι
 20 ὡς αὐτῆς Καπανεία καὶ Λυκούργον, ὡς δὲ Σπυρίχοντος
 φησιν, Εἰφύλλῳ· Ἰππόλυτον, ὡς ὁ τὰ Ναυποκτικὰ
 συγγραφεὺς λέγει· Τιωδάρεων, ὡς φησι Πανύεσις·
 Ὑμέναιον, ὡς οἱ Οἰφικὸι λέγουσι· Γλαῦκον τὸν Μῆ-
 νῳτος, ὡς Μνησιγόρας λέγει. Ζεὺς δὲ φοβηθεὶς μὴ
 25 λαβόντες ἀνδρῶποι διεραπίαν, παρ' αὐτῶν βοηθῶσιν
 ἀγγέλοις, ἐκτερεύωνσιν αὐτὸν. καὶ διὰ τῆς οὐρανίας
 Ἀπόλλων, κτείνει Κύκλωπας, τὸς τὸν κραταιὸν Διὶ
 κατασκάδοντας. Ζεὺς δὲ ἐμέλυσεν ῥέπειν αὐτὸν εἰς
 30 τάρταρον· διηθείσης δὲ Λητῆς, ἐκέλευσεν αὐτὸν ἐπι-
 σκεῖν αὐτὸν ἀνδρὶ διητύσαι. ὁ δὲ πρὸς ἡμῶντος εἰς φερεῖ

apud quem seruitutem seruienti armenta pascebat : ab
 boues dominicas gemelliparas omneis effecit. Sunt qui
 & Aphareum quidem & Leucippum ex Periere Æoli
 filio natum esse dicant. Cynorta autem Perierem filium
 fuisse, & huiusce OEbalum. Sed OEbali & Batea Nai-
 dis nympha Tyndareum, Hippocoontem, & Icarionē.
 At Hippocoontis filij fuere Doryclens, Scans, * Emar-
 sphorus, Eutychus, Bucolus, Lycon * Tebrus, Hippotho-
 us, Eurytus, Hippocorystes, Alcinus, Alcon. His p rmu-
 nitus filijs Hippocoon, Icarionem ac Tyndareum Lace-
 damone eiecit. Hi vero ad Thestium eiectioni confugerunt:
 Eique aduersus finitimos bellum gerenti opem tulerunt:
 dein Tyndareus Thestij Ætoli filiam Ledam cepit ux-
 orem. Rursus autem quo tempore Hercules Hippocoontē
 cum liberis suis interemit, in patriam redeunt: ac Tyn-
 dareus regnum accipit. Nati verò ex Icario & Peribœa
 Naide nympha, mares filij quinque, Thous, Damasip-
 pus, Imeusimus, Aletes, Perilans: & filia Penelope, que
 Ulyssi nupsit. Tyndarei autem ac Leda filij Timandra,
 quam Echeus in coningium duxit: Clytemnestra, quā
 Agamemnon uxorem habuit: item Philonoe, quam
 Diana immortalem esse fecit. Adhac Iupiter, qua nocte
 cum Leda in cygnum versus concubuit, eadem quoque
 Tyndareus illā impleuit: de quo Ioue Pollux & Helena:
 de Tyndareo autem Castor, procreati sunt. Inuenio etiā
 auctores, qui Helenā Nemesis & Iouis filiā fuisse dicāt.
 Nam, cum ea Iouis concubitus fugeret, in anserem mu-
 tatam fuisse. Ionem autem in cygnum versum coisse
 memoratur: Nemesis verò ouum ex eo concubitu pepe-
 risse. Idque etiā in nemore opilionem quendā inuenisse,
 & allatum Leda dedisse. Hanc autem conditū in arca
 reposuisse, & suo demum tempore ortam fuisse Helenam

- πρὸς Ἀδμήτῳ τὸν Φέρηθ, τέτῳ λατρεῶν ἐποί-
 μανει· καὶ τὰς θηλείας βόας (πάσας) διδυματόκους
 ἐποίησεν. εἰσὶ δ' οἱ λέγοντες Ἀφαιρέα μὲν καὶ Λεύκω-
 πον ἐκ Πειρήρου γινέσθαι τῷ Αἰόλῳ· Κυνόρτη δέ,
 5 Πειρήλῳ· τῷ δέ, Οἰβαλῶν· Οἰβάλῳ δέ καὶ Νηϊδὸς
 νύμφης Βατιάς Τυωδάρων, Ἰπποκόωντα, Ἰχθείωνα.
 Ἰπποκόωνθ' μὲν οὖν ἐγόνοντο παῖδες Δορυκλείς,
 Σικῶθ', * Εμαρσφορος, Εὐτύχης, Βυκόλος, Λύκων,
 Τέσσερς, Ἰππόδοος, Εὐρυτος, Ἰπποκορυσις, Ἀλκίνας
 10 Ἀλκων. τέτῳ Ἰπποκόων ἔχων παῖδας, Ἰχθείωνα καὶ
 Τυωδάρων· ὅξ' ἔβαλεν Λακεδαιμόνος. οἱ δέ φεύγουσι
 πρὸς Θέσιον, καὶ συμμαχεῖσιν αὐτῷ πρὸς τὰς ὁμό-
 ρους πόλεμον ἔχοντι. καὶ γαμῖ Τυωδάρως Θεσίῳ (τῷ
 Λιτωλῷ) θυγατέρα Λήδα. αὐτῆς δέ ὅτε Ἡρακλῆς
 15 Ἰπποκόωντα καὶ τὰς τέτῳ παῖδας ἀπέκτεινε, κατέρ-
 χοντα· καὶ παρελαμβάνει Τυωδάρως τὴν βασιλείαν.
 Ἰχθεὺς μὲν οὖν καὶ Πειριβοίας νύμφης Νηϊδὸς (ἡ δὲ
 ἄρρενες πέντε,) Θόας, Δαμάσιππος, Ἰμεύσιμος,
 Ἀλήτης, Πειρίεως· καὶ θυγάτηρ Πιλωλόπη, ἡ δὲ ἔγ-
 20 μῃ Οδυσσεύς. Τυωδάρῳ καὶ Λήδῃ, Τιμαῖδρα,
 ἡ δὲ ἔχων ἔγχε· καὶ Κλυταιμνήστρα ἣν ἔγχε Ἀ-
 γαμέμνων· ἐπὶ τε Φιλονόῃ ἣν Ἄρτεμις ἀθάνατον ἐ-
 ποίησε. Διὸς δέ Λήδα στυελδόνηθ', ὁμοιωθένθ'
 κύκω, καὶ κατὰ αὐτῇ νύκτι Τυωδάρως, ἐκ
 25 Διὸς μὲν ἐγνηθήη Πολυδεύκης καὶ Ελένη· Τυωδάρῳ
 δέ Κάτωρ. λέγουσι δ' ἐνίοι Νεμέσσεως Ελένῳ (τῇ) καὶ
 Διὸς. ταύτῃ γὰρ τῇ Διὸς φάγουσαν στυγίαν, εἰς
 χύμα τὴν μορφὴν μεταβαλεῖν· ὁμοιωθέντα δ' καὶ Δία τῷ
 κύκῳ, στυελθεῖν· τὸ δ' ὅν ἐκ τῆς στυγίας ἀποτεκεῖν· τῷ
 30 το δὲ ἐκ τούτων ἄγεσιν ὄντα πῖνα ποιμένα, Λήδα κο-
 μίσαντα εἶναι. τὴν δὲ καταδεμένῳ εἰς λάρνακα φυ-
 λάσσειν, καὶ χεῖρ κατὰ κροτῆρα γυναικῶσιν Ελένῳ,

eamque perinde, ac si de se fuisset nata, educaſſe. Quæ cū
 forma præſtantia polleret, eam Theſeus rapuit, &
 Athenas abduxit. Deinde Pollux & Caſtor comparato
 in Athenienſes exercitu, cum ad Plutonis eſſet Theſeus,
 urbem capiunt; atque Helenam recuperant: nec non
 Acthram Theſei matrem captivam abducunt. Iam tum
 quoque hi Græcia reges Helenam uxorem pro ſe quiſque
 petituri Spartam advenērunt. Procantium vero nomina
 hæc fuiſſe leguntur: Vlyſſes Laerta, Diomedes Tydei,
 Antilochus Neſtoris, Agapenor Ancai, Sthenelus Ca-
 panei, Amphilochus Cteati, Thalpius Euryti: Megæ
 Phylei: Amphilochus Amphiarai, Mneſthemus Petei,
 Schedus Epistrophi, Polyxenus Agaſthenis, Penelœus
 Leiti, Ajax Oilei, Aſcalaphus & Ialmenus Marii,
 Elephenor Chalcodontis, Eumelus Admeti, Polypoeta
 Pirithoi, Leonteus Coroni, Podalirius & Machaon Œſ-
 culapij, Philoctetes Pœantis, Eurypylus Euæmonis, Pro-
 teſilæus Iphicli, Menelaus Atrei, Ajax & Tencer Te-
 lamonis, Patroclus Menœti. Horum turbam conſpica-
 tus Tyndareus, ne, ſi ex tot competitoribus, uni Helena
 in coniugium addiceretur, reliqui ſeditionem ac tumultum
 excitarent, pertimeſcebat. Quæcirca Vlyſſes, quod
 ſi, inquit illi, ad Penelopes nuptias adipiſcendas mihi
 adiumento fore te pollicearis, talem ego cum animo mo-
 rationem inibo, ut per eam nulla omnino ſit inter pro-
 cos oritura diſcordia. Tum vero Tyndareus, ubi ipſi la-
 turum ſe opem promiſit, uniuerſos, inquit Vlyſſes, pro-
 cos iuriſurædi religione obſtringito, ut, cum filia tua He-
 lena de noſtri cœtu quempiam ſponſum delegeris, illi à
 nobis adiumentum feratur aduerſus eos qui in ſponſum
 maritum ve, ac matrimonium eiſmodi vim facere co-
 nentur. Quod ubi Tyndareus audiuit, procos ad Vlyſſis

- ὡς ἔξ αὐτῆς θυγατέρα πέφειν. ἡγομένῳ δὲ αὐτῷ
 χάμῃ διασπερῇ Θησεὺς ἀπάσας, εἰς Ἀθῶνας ἐκό-
 μισεν. Πολυδεΐκης δὲ καὶ Καστωρ εἰς Ἀθῶνας ἐπι-
 στρατεύσαντες, ἐν Ἄδῳ Θησέως ὄντι, αἰετοῖσι τὴν
 5 πόλιν, καὶ τὴν Ελένην λαμβάνουσιν· καὶ τὴν Θησέως
 μητέρα Αἰδραν ἄροισιν ἀχμάλων, παρεγόντο ἥ
 εἰς Σπάρτῃ ἐπὶ τὸν Ελένης γάμον οἱ βασιλεύον-
 τες Ἑλλάδος. ἦσαν δὲ οἱ μνηστευόμενοι οἷδε, Οδυσ-
 σεύς Λαέρτου, Διομήδης Τυδείας, Ἀντίλοχος Νέ-
 10 σσεως, Ἀγαμέμνων Ἀχαιῶν, Σθένειος Καπυαῖος,
 Ἀμφίλοχος Κτεάτου, Μένης Φυλῆος, Ἀμφίλοχος
 Ἀμφιαράου, Μενεάδης Πετῶ, Σχέδιος Ἐπιφρόνους,
 Πολύξενος Ἀγαδίνους, Πύρρῳσι Διίτου, Αἴας
 Οἰλέως, Ἀσκάλαρος καὶ Ἰάλμῳσι Ἀρεῶ, Εὐφ-
 15 ρώων Χαλκιδόντος, Εὐμήλοιο Ἀδμήτου, Πολυποί-
 της Πειρίδου, Λεοντίης Κερφῶν, Ποδαλείριος καὶ
 Μαχάων Ἀσκληπιῶ, Φιλοκτήτης Ποιάντος, Εὐρύπυ-
 λος Εὐαίμονος, Περσείδης Ἰφίτου, Μενέλαος Ἀ-
 γρέως, Αἴας καὶ Τεῦκρος Τελαμῶνος, Πάτροκλος
 20 Μενoitίης. τούτων ὅσων τὸ πλεῖστον Τυωδάρως, ἐδί-
 δόκει μὴ κρινέντος ἑνὸς, σφιδάπῳσιν οἱ λοιποί.
 ὑποχόμενος δὲ Οδυσσεύς, ἐὰν συλλάβῃται παρὰ τὴν
 Πύρρῳσι αὐτῷ γάμον, ὑποδέσσει τὸν πῖνα,
 δὲ ἔμμενία ἡμύσεται σῆσις· ὡς ὑπέχετο αὐτῷ
 25 συλλήψεται ὁ Τυωδάρως, πάντας εἶπεν ἔξορκίσει
 τὰς μνηστῆρας βοηθήσειν, ἐὰν ὁ περὶ τοὺς νυμφίους
 ἀπὸ δῆς πινὲς ἀδικῇται παρὰ τὸν γάμον. ἀκούσας
 δὲ τῆτο Τυωδάρως, τὰς μνηστῆρας ἔξορκίζει. καὶ
 Μενέλαον μὲν αὐτὸς αἰρεῖται νυμφίον. Οδυσσεὺς δὲ

consilium perficiendū uniuersos per eam inrisurandi religionem compellit : ac Menelaum filia sua sponsum declarat, atque etiam ab Icario Vlyssi Penelopen in cō-
 ingium poposcit. Menelaus itaque ex Helena Hermio-
 nen genuit, & ut quidam aiunt, Nicostratum ex Dile
 Pieride ab Etolia oriunda. siue, ut Acusilaus ait, è Te-
 ridae Magapenthem : sed ex Nympha Gnosa, Eumelo
 auctore, Xenodamii procreauit. Caterum è Leda natis
 Castor plane rem militarem exercuit. Pollux autem ca-
 sticum pugnandi genus sectatus est. Atque ambo ob for-
 titudinem Dioscuri, quasi Iouis proles, cognomento dicti
 sunt. Qui cum Leucippi filias in matrimonium habere
 cuperens, è Messene raptas uxores ambo. sunt consecuti.
 Dein ex Polluce ac Phœbe Mnesileus, at è Castore &
 Ilacira Anogon, nati sunt. Qui cum, socys Ida Lynceo-
 que, Apharei filijs, ab Arcadia bouum prædam abegissent,
 Ida arbitrio diuidendam permiscere. Tunc ille bouem in
 partes quatuor partitus, Qui prior, inquit, denorarit,
 huius præda dimidium cedit : posteriori, reliquum : quo
 dicto Idas anteuertens, priuatā prius & fratris deinceps
 partem absumpsit : atque cum eo prædam omnem Messe-
 nen auertit. Quare Dioscuri conductis militum copys
 contra Messenam, cum illam, tum multam aliam præ-
 dam simul abducunt, & sub quercu per insidias Idam
 Lynceumque intercipere conabantur. Verum Lynceum
 viso Castore Ida fratri significauit. atque cum ille neca-
 uit. At Pollux, ipsos insecutus, Lynceum, telum iacula-
 tus, occidit. Inde Idam insequens, lapide secundum caput
 ab eo percussus, oborta oculorum caligine concidit. Tum
 Iupiter Idam fulminat, Pollucemque in cælum agit.
 Pollux vero immortalitatem tenuit Castore mortuo. At
 Iupiter ambobus, alternis diebus, inter Deos, ac mor-

- παρὰ Ἰθάκῃς μνηστεύεται Πηνελόπειν. Μεγέλας μὲν
 οὐκ ἔξ ἑλένης Εργαίνῳ ἐγέννησε, καὶ κατὰ τινὰς
 Νικόστρατον· ἐκ Δύλης Πιερίδος γένος Αἰτωλίδος,
 ἥ, καθάπερ Ἀκουσίλαος φησὶ, Τηειδῆς, Μεγαπέν-
 5 θη· ἐκ Κνωσσίας δὲ νύμφης, κατὰ Εὐμῆλον, Ζε-
 νόδαμον. ἧς δὲ ἐκ Λήδας γυομένων παίδων, Κάστωρ
 μὲν ἦσκει τὰ χεῖρ πόλεμον· Πολυδύκης δὲ πυλμῶ·
 καὶ διὰ τὴν ἀνδρείαν ἐκλήθησαν ἀμφότεροι Διόσ-
 10 κουροι. Βελόμβροι δὲ γῆραι τὰς Λακίωπου θυγα-
 τέρας, ἐκ Μεσσήνης ἀπάσποντες ἐγνησαν. καὶ γίνεται
 μὲν Πολυδεύκοις καὶ Φοίβης, Μηνσιλέως· Κάστορες δὲ
 καὶ Ἰλαίρας, Ἀνάγων. ἐλάπαντες δὲ ἐκ τῆς Ἀρχαδίας
 Βελείαν μὲν ἧς Ἀφάρειας παίδων Ἰδα καὶ Λυγκίας,
 ὅπτερές ποισιν Ἰδα διελθεῖν. ὁ δὲ, τεμὼν βοῶν εἰς
 15 μέρη τέταρα, τῷ πατρὶος καταφρόντος εἶπε τῆς
 λείας τὸ ἥμισυ ἔσθαι, καὶ τῷ δευτέρου τὸ λοιπόν.
 καὶ φθάσας κατὶνάλωσεν τὸ μέρος τὸ ἴδιον πατρὶον
 Ἰδας, καὶ τὸ τῷ ἀδελφεῷ· καὶ μετ' ἐκείνου τὴν λείαν
 εἰς Μεσσήνῳ ἤλασε. σφατεύσαντες δὲ ἐπὶ Μεσσήνῳ
 20 οἱ Διόσκουροι, τὴν τε λείαν ἐκείνῳ καὶ πολλῶν ἄλ-
 λῳ σωμαλαύνοισι. καὶ τὸν Ἰδαν (ὑπὸ δρυὶ) ἐλό-
 χων, καὶ τὸν Λυγκία. Λυγκίης δὲ ἰδὼν Κάστορα, ἐμή-
 νυσεν Ἰδα· καὶ κτείνει αὐτὸν κτείνει. Πολυδύκης δὲ
 ἐδῶξεν αὐτὸς. καὶ τὸν μὲν Λυγκία κτείνει τὸ δό-
 25 ρυ περιέμβη· τὸν δὲ Ἰδαν δῶκων, ἑληθεὶς ὑπὸ
 ἐκείνου πίπτα χεῖρ τῆς καφαλῆς, πίπτει σκοτωθεὶς· καὶ
 Ζεὺς Ἰδαν κεραιωσὶ, Πολυδύκῃ δὲ εἰς ἔρανὸν ἀνά-
 γει. μὴ δεχομένη δὲ Πολυδύκοις τὴν ἀθανάσιαν,
 30 ὄντος νεκρῷ Κάστορι, Ζεὺς ἀμφοτέροις παρ' ἡμέραν
 καὶ ἐν δίοις ἔδωκε καὶ ἐν δῆτοῖς, ἔδωκε. μεταστάντων

tuos esse concessit. Relatus ad superos Dioscuris, Tyndareus accessit Spartam Menelao regnum tradidit. Ex Electra autem Atlantidis filia, & Ione, Iasion Dardanusque gignuntur, è quibus Iasion Cererem deperit, eique vim inferre volens, fulmine ictus occubuit. At Dardannus fratris interitu mœstus, Samothrace relicta in obiectam continentem tranavit, ubi Teucer Scamandri fluminis Idaeque nymphe filius regnabat: ab eo etiã qui regionem illam incolabant, Teucris vocabantur. Hic itaque ab rege acceptus hospitio, atque in regni partem admissus, Bateam eius filiam sibi in coniugium duxit, ac Dardanum urbem condidit. At postquam ex humanis Teucer excessit, universam provinciam Dardaniam appellavit: filios habuit duos, Ilum & Erichthonium, è quibus Ilus nullis susceptis laboris extinctus est. Hinc Erichthonius regni potes, ductaque Astyoche Simoentis filia, Troem creat. Hic deinde regnum adeptus, regionem à se ipso Troiam nuncupavit: & Callirroen Scamandri filiam sibi collocavit, ex qua Cleopatram filiam sustulit. Mares autem Ilum, & Assaracum, & Ganymedem. Hunc autem ob corporis formam raptum per aquilam Iupiter Deorum pincernam in cœlo constituit. Assaracus vero ex * Hieromneme Simoentis filia Capyn procreat. Huiusce, ac Themidis Ili filia Anchises filius fuit. Cum quo Venus ipsius amore flagrans congressa, Æneam genuit, ac * Lyrum, qui sine liberis decessit. Ilus cum in Phrygiam pervenisset, atque inibi ab rege propositum certamen nactus esset, palæstra vicit: deditque illi rex premij loco pueros quinquaginta, & totidem puellas. Adhæc ex oraculi sententia discolorum bonum adiecit, monuitque, ut ubi ea procubuerit, urbem conderet. Hic bonum ipsam insequitur. Ea vero, simulatque ad Atam,

- δὲ εἰς θεὸς ἦν Διοσκυρον, Τυμάρως μεταπιμψά-
 μιν· Μονέλαον εἰς Σπάρτῃν, τὸν τῷ βασιλείᾳ
 παρέδωκεν. Ηλέκτρας ὅς τις Ἄτλαντος καὶ Διὸς, Ἰασίων καὶ
 Δαρδανῶν ἐγγόντο. Ἰασίων μὲν οὐκ ἐράδεις Δίμνιες·
 5 καὶ δέλων κατακυμῶν τῷ θεῷ, κεραινεῖται. Δαρδανῶν ὅς
 ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῶ ἀδελφεῷ λυπούμενος, Σαμοθράκιον
 ἀπολιπὼν, εἰς τὴν αὐτὴν περὶ ἡπείρου ἦλθε. ταύτης
 δὲ ἐβασίλευε Τεύκρος ποταμῷ Σχεμάνδρῳ καὶ νύμφης
 Ἰδαίας· ἀφ' ἧς καὶ οἱ τῷ χώρῳ νεμόμενοι Τεύκροι
 10 προσκυροῦντο. ὑποδεχθεὶς ὁ πατὴρ τῆς βασιλείας καὶ
 λαβὼν μέρος τῆς γῆς, καὶ τὴν ἐκείνου θυγατέρα Βά-
 τειαν, Δαρδανὸν ἐκτισε πόλιν. τελευτήσας δὲ Τεύ-
 κρος, τὴν χώρην ἅπασαν Δαρδανίαν ἐκέλευσε. θυμέ-
 νων ὅς αὐτῶν παῖδας Ἰλα καὶ Εὐρχονίην, Ἰλθι μὲν οὐκ
 15 ἅπας ἀπέδανε· Εὐρχονίος ὅς διαδεξάμενος τὴν βα-
 σιλείαν, γῆμας Ἀσυόχῳ καὶ Σιμόντος, τέκνοι Τεῖα.
 αὐτὸς παραλαβὼν τὴν βασιλείαν, τὴν μὲν χώρην ἀφ'
 ἑαυτοῦ Τερίαν ἐκέλευσε. καὶ γῆμας Καλιρρόλῳ καὶ Σχε-
 μάνδρῳ, θυγάτηρα μὲν Κλεοπάτραν· παῖδας δὲ,
 20 Ἴλον καὶ Ἀσάρεκον καὶ Γανυμήδην. τῶτον μὲν οὐκ διὰ
 κάλλος ἀνάρπασας Ζεὺς δὲ αὐτῶν, θεῶν οἶνοχόον ἐν
 ἑρῶν ἡρώεσσι· Ἀσάρεκον ὅς, καὶ Ἱερομνήμης τῆς
 Σιμόντος, Κάπυς· τῆς δὲ, καὶ Θέμδος τῆς Ἰλας, Ἀγ-
 χίσης· ὧς δὲ ἐρωτικῶς ὀπιδυμίαν, Ἀφροδίτῃ συνελ-
 25 δοῦσα, Αἰνείαν ἐγγύνησε, καὶ Ἀλῆον· ὅς ἅπας ἀπέ-
 δανε. Ἰλθι δὲ εἰς Φρυγίαν ἀφικόμενος, καὶ καταλα-
 βὼν πατὴρ τῆς βασιλείας αὐτόν τι τεθειμένον ἀγῶνα, νι-
 κῶς πάλιν· καὶ λαβὼν ἄθλον πεντήκοντα κέρως καὶ
 κόρας τὰς ἴσας, δόντος αὐτῷ τῆς βασιλείας καὶ θυγα-
 30 μέν καὶ Βουῶν ποικίλῳ· καὶ φράσσοντος ἐν ᾧ αὐτὸν
 αὐτὸ κλεῖν, τῶν πόλιν κτίζεν, εἵπτο τῇ βοῇ. ἡ δὲ

quasi dicat Noxe Phrygia, tumulum peruenit; humi procumbit: quo in loco Illus urbem ab se conditam, Illū nominauit. Postea Iouem precatur, ut signum sibi aliquod ostenderet; postridie vero, ubi illuxit, ab Ioue demissum Palladium ante tabernaculum conspexit: id erat magnitudine trium cubitū: ac pedibus ita compositis, ut ambulare videretur: dextraque clatam hastam, ac laua colum fusumque gerebat. Huiusmodi de Palladio narratur historia. Aiunt natam Mineruam, apud Tritonem, cui filia Pallas erat, educari cœpisse. utraque autem fuisse rei bellica studiosas: & in contentionem aliquando deuenisse: Palladi iam iam vulnus illatura (Minerua) Iouem p̄nfectum Ægidem opposuisse: Palladem verò territam respexisse: atque ita à Minerua vulneratam concidisse. At Mineruam eius de causa summo dolore affectam, simulacrum illi simile confecisse, ac thoraci, pectorique eius, quam perituerat Ægidem, accommodasse, & apud Iouē, honoris ergo constituisse. Deinceps autem Electram, per anni pestilentissimi contagionem ad hoc confugisse, ac secum id Palladium in terra Iliaca exposuisse. Illum postea in huiusce memoriam templum ab se conditum summo opere coluisse Hechaëtens de Palladio. Caterū Illus Eurydicen Adraști filiā uxore cepit, ex qua Laomedontem genuit, cui Strymno Scamandri filia nupta fuit. Sed, & quorundam testimonio, Placiam Atrei ab illo ductam fuisse legitur. Nec desunt, qui Leucippi filiam habuisse in matrimonio ferant. Hic mares quidem Tithonum, Lamponem, Clytium, Hicetaonem, & Podarcem: feminas autem Hesionen, Cillam, & Astyochem, procreauit. At è Calybe nymp̄ha Bucalionē suscepit. Porro Tithonum, quòd enim arderet, Aurora praeceptum in

- ἀφικομένη ἐπὶ τὸν λεγόμενον τῆς Φρυγίας Ἀπης λό-
 φον , κλίνεται . ἔνθα πόλιν κτίσας Ἴλος , τῷ τῷ μὲν
 Ἴλιον ἐκάλεσε . τῷ δὲ Διὶ σημεῖον ἐνέζαμενος αὐτῷ
 πφανῶναι , μὴ ἡμέραν τὸ δῖον Πηγάδιον πρὸς
 5 τῆς σκηνῆς καίμενον ἐθέσαστε . ὡς δὲ τῷ μεγάλῳ τρι-
 πυχῷ , τοῖς δὲ ποσὶ συμβεβηκὸς , καὶ τῇ μὲν δεξιᾷ δό-
 ρυ διηρημένον ἔχον· τῇ δὲ ἐτέρᾳ ἡλακᾷ τῳ καὶ ἄ-
 τρακτον . ἰστέια (δὲ ἡ) πρὸς τῷ Πηγάδι τοιοῦδε φέ-
 ρεται . φασὶ γυνηθεῖσαν τῷ Ἀθῶνῳ , παρὰ Τείτωνι
 10 γένεσθαι , ὧς θυγάτηρ ὡς Παλλάς· ἀμφοτέρους δὲ
 ἀπὸ τῶν τὰ χτὶ πόλεμον , εἰς φιλονεικίαν ποτὲ πρὸς-
 ελθεῖν . μελλύσης δὲ πλήθει τῆς Πηγάδος , τὸν Δία
 φοβηθέντα , τῷ Αἰγίδα προσδιδῶναι . τῷ δὲ , ἐλα-
 βηθεῖσαν ἀναβλέψαι πρὸς τῷ Αἰγίδα , καὶ ἔως ὑπὸ
 15 τῆς Ἀθῶναις τρωθεῖσαν πεσεῖν . Αθηναῖνδ' ὡς λυπον ἐπ'
 αὐτῇ γηρομένῳ , ξόανον ἐκείνης ὁμοίον κατασκευάσαντες ,
 καὶ προσδιδῶναι τοῖς στένοις ὡς εἶδεν Αἰγίδα· καὶ πρῶτον
 ἰδρυσαμένῳ παρὰ τῷ Διὶ . ὕστερον δὲ Ἠλέκτρας χτὶ τῷ
 20 φδορᾷν τῷ τῷ πρὸς σφυγμοῖς , διαρρέψαι μετ' αὐτῆς καὶ
 τὸ Πηγάδιον εἰς τῷ Ἰλιάδῃ χέειν . Ἴλον δὲ πύπυ-
 ναδὸν κατασκευάσαντα πρῶτον . καὶ πρὸς μὲν τῷ Πηγά-
 δι τοῦτα λέγεται . Ἰλθ' δὲ γῆρας Εὐρυδίκη τῷ
 Ἀδράστῳ , Λαομέδοντα ἐγγύνησεν , ὃς γαμῶ Στυ-
 μνῷ τῷ Σαμαθίδῳ . χτὶ δὲ πινυς Πλακίας δὲ Ἀ-
 25 τρέως· κατ' ἐπίοις δὲ Ἀλκίππο . καὶ τεκνέει παῖδας
 μὲν Τιδωνὸν , Λάμπωνα , Κλύπον , Ἰκετάονα , Πο-
 δάρκην . θυγατέρας δὲ , Ἠσιόνην καὶ Κίλλαν , καὶ
 Ἀσπύχην· ἐκ δὲ νύμφης Καλύβης Βυκελίωνα . Τι-
 δωνὸν μὲν οὖν Ἡὼς ἀρπάσασα δι' ἔρως , εἰς Αἰθιο-

Æthiopiam abducit : ibique cum eo congressa, Emathionem ac Memnonē gignit. Post, ubi Troia ab Heroule, quo de paulo ante diximus, capta fuit : Podarces cognomento Priamus, regnum tenuit : ac primam coniugē Meropis filiam nomine Arisbam sibi coniungavit, ex qua Æsacum filiū creat : cui Asterope Cebrenis amnis filia nupsit, quam cum mortuam nimio luctu desleret, in mergum anem mutatus est. Mox Priamus Arisba collocata in matrimonium apud Hyrtacum, Hecubam secundā uxorem Dymantis, siue, ut alijs placet, Cissei, vel, ut quidam aiunt, Sangarij fluminis, & Meropes, filiam duxit. Nascitur autem ex ea primus Hector : deinde cū secundum propediē esset paritura filium, facē reapse ardentem Hecuba parere, eamque omnem urbē Ilium depascere, atque concremare, in somnis sibi videbatur. Id ubi Priamo visū Hecuba recitavit, Æsacū filiū hic statim arcessi iubet ad se. Eum enim Merops avus maternus somnij coniectandi rationē edocuerat. re percepta, Æsacus puerū exitiū illaturū esse respōdit. Proinde infantē exponi iubet. Hunc Priamus, simulac puer in lucem prodit, familiari exponendum tradit, asportandumque in Idā montem. Huic seruo nomē Agelao, aut Archelao, fuit. Infans ut ab eo expositus est, quinque dies ab ursa nutritus est. Hic puerum nactus incolumē tollit, secum illum attulit, & quasi filium suum, indito illi Paridis nomine, educavit. Qui cū iā grandiusculus evasisset, & plerisque, & corporis forma, & robore anteciret. & quod prædonis vim, incursumque repelleret, & onilibus custodiendis adiumento foret, Alexandri cognomentum promeritus est. Neque multo post tempore inuentos parentes agnovit. Post Paridem Hecuba filias peperit, Crensam, Laodiscē, Polyxenā, & Cassandram :

- πῶς κομίζει· καὶ κεῖ σὺνελθῶσα θῆναι παῖδας Ἡμα-
 δίωνα καὶ Μέμονον· μετὰ δὲ τὸ αἰρεθῆναι Ἴλιον
 ὑπὸ Ἡρακλείδης, ὡς μικρὸν πρῶτον ἡμῖν λέλεκται,
 ἐβασίλευσεν Πειδάρκῃς ὁ κληθεὶς Πείαμος· καὶ γαμῆ
 5 πρῶτον Λείσβῳ τῷ Μέρῳπος· ἐξ ἧς αὐτῷ πᾶς
 Αἷσακος γίνεσθαι, ὅς ἐγνηκε Ἀσερόπῳ τῷ Κερίῳος
 θυγατέρει, ὡς πενθῶν ἀποθανῶσαν ἀπαρνεώδη.
 Πείαμος δὲ Αἰείσβῳ ἐκδίδει Τρτάκῳ, δευτέρῳ
 ἔγνηκεν Εὐκρίῳ τῷ Δύμασθι, ἢ ὡς πνέει φασί,
 10 Κιστίως, ἢ ὡς ἔτι εἰς λέγουσιν, Σαγγραεὶς πταμοῦ
 καὶ Μετώπης. θῆναι αὐτῇ πρῶτος μὲν Ἐκτωρ
 δευτέρου δὲ θῆναι μέλλοντι βρέφει, ἔδοξεν Ε-
 κάβῃ καὶ ὕπαρ θαλὸν τεκεῖν διάπυρον. τῆτον δὲ
 πᾶσαν ἐπιέμεσαι τῷ πόλιν, καὶ κρίειν· μαθὼν δὲ
 15 Πείαμος παρ' Εὐκρίους τὸν ὄνειρον, Αἷσακον τὸν υἱὸν
 μετεπέμψατο· ὡς γὰρ ὄνειροκρίτης πρῶτος τῇ μητρὶ πα-
 τορος Μέρῳπος διδάχθεῖς· ἔτος εἰπὼν τῆς πατρίδος
 θῆναι τὸν παῖδα ἀπώλειαν, ἐκδεῖναι τὸ βρέφος
 ἐκείδουσι. Πρίαμος δὲ ὡς ἐγλήνηκε τὸ βρέφος, δίδωσιν
 20 ἐκδεῖναι οἰκίῃ κομέσων εἰς Ἴδῳ. ὁ δὲ οἰκίης Ἀ-
 γέλας ὠνομάζετο [ἢ Ἀρχέλαος,] τὸ δὲ ἐκτεδὼν
 ὑπὸ τῆτον βρέφος, πένθ' ἡμέρας ὑπὸ ἀρκτοῦ ἐτρέφ-
 η· ὁ δὲ σωζόμενον δέρον, αἰαρεῖται· καὶ κομίσας
 ἐπὶ τῇ χωρίῳ, ὡς ἴδιον παῖδα ἐτρέφον, ὀνομάσας
 25 Πάειν. θῆναι δὲ νεανίσκος, καὶ πολλῶν διαφέ-
 ρων κάλλει τε καὶ βίῃ, αὐτὸς Ἀλέξανδρος πρῶτος
 νομαδῇ λησῇ ἀμυνόμενος, καὶ τοῖς ποιμνίοις ἀγέ-
 ξησας, ὅπως ἐστὶ βοηθήσας· καὶ μετ' αὐτὸν πολὺ τοῖς γο-
 νέας ἀνέειρε· μετὰ τῆτον ἐγλήνηκε Εὐκρίθι θυγατέρει
 30 μὲν Κρέουσιν, Λαοδίῳ, Πολυξένῳ, Κωάνδρῳ·

quam cum Apollo in stuprum illiceret, vaticinandi facultatem, eam se docturum pollicetur. Hac autem ubi fuit edocta, sui corporis copiam Apollini minime fecit. Quapropter Apollo, ut illius vaticinia fide carerent, effecit. Post hosce filios adhuc Hecuba gignit, Deiphobum, Helenum, Pammonem, Politen, Antiphum, Hipponoum, Polydorum, Troilum quem ex Apollinis concubitu natum esse ferunt. Sed ex alijs coniugibus Priamo filij nascuntur, Melanippus, Gorgythio, Philamon, Hippothous, Glaucus, Agathon, Chersidamus, Enagoras, Hippodamas, Mestor, Atas, Doryclus, Lycaon, Dryops, Bias, Chromius, Astygonus, Telestas, Euäder, Cebriones, Melius, Archemachus, Laodocus, Echephron, Idomeneus, Hyperion, Ascanius, Democoon, Arrhetus, Deioptus, Clonius, Echemon, Hypirychus, Aegeonens, Lysithous, ac Polymedon; Filia verò, Medusa, Medesicasta, Lysimache, Aristodeme.

Verum Hector Andromachen Eetionis, & Alexander Oenonen Cebrenis amnis filiam ducit. Hac à Rhea vaticinandi cognitionem edocta, Alexandro ne ad Helenam nauigaret, praedixit. At ea minime persuadens, cum sibi vulnus illatum fuerit, ad se se venturum, dixit: quod se ipsi mederi posse intelligebat; praeterea neminem. Hic autem rapta post Helenam à Sparta, Troiaque bello imperita, sagittis Herculeis à Philoctete sauciatus, in Idam ad Oenonen remeavit. Tum illa iniuriarum memor, Paridem curare nolle affirmat: Alexander igitur, cum in Troiam referretur, occubuit. Mox Oenone, quam detrectata medela poenituerat, ad vulnus curandum pharmaca deferbat, siquidem Oenone medendi canendique artem callebat. Quae, ubi cum iam obijisse reperit, sibi laqueo vitam finivit. Asopus vero amnis.

ἢ σωεσθῆναι βούλομαι Ἀπόλλων, τὴν μαντικὴν
 ἐπέχετο διδάξεν. ἡ δὲ μαδούσα, εἰ σωῆσθαι. ὅθεν
 Ἀπόλλων ἀφείλετο τῆς μαντικῆς αὐτῇ τὸ πίδειν.
 αὐτῆς δὲ πῦδας ἐχθύνησε Διὶ φόβον, Ἐλεον, Πάμ-
 5 μωνα, Πολίτην, Ἄνθρωπον, Ἰππόνοον, Πολύδωρον,
 Τερσίλον. τῶτον ἔξ Ἀπόλλωνος λέγεται γαλυνή-
 ναι. ἐν ᾧ δῶν γυναικῶν Πειάμω πᾶντες γινονται,
 Μελαίωπις, Γοργυδίων, Φιλαίρων, Ἰσπόδοι,
 10 Γλαῦκος, Ἀγάδων, Χερσιδάμας, Εὐαχρεῖς, Ἰσπο-
 δάμας, Μήσωρ, Ἄτας, Δόρυκλος, Λυκάων, Δρύων,
 Βίας, Χρῆμος, Ἀσύρην, Τελέτας, Εὐάνδρην,
 Κεβερίνης, Μήλιον, Ἀρχέμαχος, Λαοδόκος, Εχέ-
 φρον, Ἰδομένης, Ὑπείων, Ασκαίνιον, Δημοκῶν,
 Ἀρρήτος, Διόπτης, Κρόνιον, Εχίμων, Ὑπέρουχος,
 15 Λιγώνης, Λυσίδοι, Πολυμέδων. θυγατέρες δὲ,
 Μέδουσα, Μηδεσίχρη, Λυσιμάχη, Λεισιδήμη.

Ἐκ τῶν μὲν οὐκ Ἀνδρομάχῃ τὴν Ἡπίωνος γαμή-
 Ἀλέξανδρον δὲ Οἰωνὸν τὴν Κεβρίων τὴν ποταμὸν
 20 θυγατέρα. αὐτὴ παρὰ Ρέας τὴν μαντικὴν μαδούσα,
 περὶ ὧν Ἀλεξάνδρῳ μὴ πλεῖν ἐπὶ Ελένῳ. μὴ
 πίδουσα ὅς εἰπεν, εἰαὶ πρῶτῃ, παρὰ γὰρ εἶδαι πρὸς αὐ-
 τὴν, μόνῃ γὰρ δεξαπύσαι δυνάσθαι. τὸν δὲ, Ελένῳ
 ἐν Σπάρτῃς ἀπάσαι· πολεμουμένης δὲ Τροίας, το-
 ξιδένετα ὑπὸ Φιλοκλήτῃ τόξοις Ἡρακλείοις, πρὸς
 25 Οἰωνῷ ἐπαυεσθῆναι [εἰς] ἴδῃ. ἡ δὲ μνησχακούσα,
 δεξαπύσαι ἐκ ἑφ. Ἀλέξανδρον μὲν οὐκ εἰς Τροίαν
 κομίζομεν ἐπελδῖτα· Οἰωνὸν δὲ μετανοήσασα, τὰ
 πρὸς δεξαπύαν φάρμακα ἔφερε· καὶ καταλαβῶσα
 αὐτὸν νεκρὸν, ἐαυτῇ ἀνῆρτησεν. (ἡ γὰρ Οἰωνὸν ἰα-
 30 τεικῶς καὶ μαιστικῶς ἦσκει.) ὁ δὲ Ἀσωπὸς ποταμὸς

Oceani & Tetbyis filius: sed ut scribit Acusilaus, Pe-
 rus & Neptuni: sed ut alij, Iouis & Eurynomes: hic
 ducta Metope, quam Ladonis fluvij filiam fuisse tra-
 dunt, duos filios, Ismenum ac Pelagontem, & viginti
 feminas procreavit: quarum unam Aeginam cui Oeno-
 ne fuit nomen, ab Ione raptam Asopus quarens Corinthū
 abiit: ubi à Sisypho raptorem fuisse Iouem cognoscit. Iu-
 piter autem post insequentem Asopum fulminatum, rur-
 sus ad sua fluenta remisit. Quamobrem, & in hoc usque
 tempus, ex huiusce fluentis carbones efferuntur: sed A-
 ginam illatam in insulam, qua tunc Oenone vocabat-
 ur, nunc ab ea dictam Aeginam, Iupiter comprimit, ac
 filium ex ea Aecum gignit. In cuius gratiam, quando-
 quidem solus in insula agebat, de formicis homines facit.
 Adhuc Aecus Endeidem Chironis filiaq; coniugem
 capit, ex qua ipsi duo nati sunt filij. Peleus & Telamon.
 Phercydes vero Telamonem amicum, non fratrem fuisse
 Pelei narrat, eumque * Aetai filium, & Glaucēs * Cre-
 thei fuisse ait. Atqui & Aecus cum Psamathe Nerei
 filia, in fontem, quod inscendi nollet, commutata coinit,
 & Phocum gignit. Sed & Aecus omnium pietatis ser-
 vantissimus fuit. Quamobrem, cum Gracia inuisitata
 frugum caritate premeretur, Pelopis causa, quod ipse
 Stympheum Arcadium regem bello infestans, Arcadiā
 subigere minime posset, per simulatam amicitiā ipsum
 interfecit, ac diis viscera membratim confecta dispersit.
 Deorum interea responsis, tum Graciam imminetibus
 malis creptum iri, si illius ergo preces effuderit Aecus,
 renunciatum est. Quo per Aecum facto, Gracia anno-
 na penuria liberatur. Quinetiam & apud inferos A-
 ecus in summo esse honore perhibetur: & is Plutonis cla-
 ves servare proditur. Quoniam verò Phocus in certa-

- Ωκεανὶ καὶ Τηθύϊ. ὡς δὲ Ἀκουσίλαος λέγει, Πη-
 ρεὺς καὶ Ποσειδῶνος. ὡς δὲ πνεύ, Δίδος καὶ Εὐρυπύ-
 ρου. οὗτο Μετώπιον γημάμενος. Λάδωνος δὲ τὸ πο-
 ταὶο θυγάτηρ. αὐτὴ δύο μὲν παῖδας ἐγέννησεν, Ισ-
 5 μίλων καὶ Πελάγοντα, εἴκοσι δὲ θυγατέρας. ὧν ἤ-
 μίαν Αἴγιναν, (ἣς Οἰνώνη ἐκαλεῖτο) ἥρπασε Ζεὺς.
 παύτω Ἀσωπὸς Ζητῆς, ἦκεν εἰς Κβεῖνδον, καὶ μαν-
 θάνει παρὰ Σισύφου τὸν ἥρπακτά. Δία. Ζεὺς δὲ
 10 Ἀσωπὸν μὲν κεραυνώσας διώκοντα, πάλιν ἐπὶ τὰ οἰ-
 κεία ἀπέπεμψε ρεῖθρα. δια τῶτο, μέχρι καὶ νῦν,
 ἐν τῇ τῆς ρεῖθρων ἀνδρακες φέρονται. Αἴγιναν δὲ
 εἰς καλίσας εἰς πλὴν τότε Οἰνώνῳ λεγόμενῳ νῆσον,
 νῦν δὲ Αἴγιναν ἀπ' ἐκείνης κληθεῖσαν, μίγνυται, καὶ
 15 γινώσκοντες αὐτῆς Αἰακόν. τέτω Ζεὺς ὄντι μό-
 νῳ ἐν τῇ νήσῳ τὰς μύρμηκας ἀνθρώποις ἐποίησε. γα-
 μαιὶ δὲ Αἰακὸς Εὐρυπύρῳ, καὶ χείρῳ, καὶ ἦς αὐτῷ
 παῖδες ἐγένοντο, Πηλέας τε καὶ Τελαμών. Φερεκύδης
 δὲ φησι Τελαμῶνα φίλον, ἐκ ἀδελφὸν Πηλέως. ἀλλὰ
 20 * Αἰακὸς παῖδα καὶ Γλαύκῃς τῆς Κρητέως. μί-
 γνυται δὲ αὐτῆς Αἰακὸς, Ψαμαθῇ τῇ Νηρείῳ, εἰς
 πηλὴν ἡλλαγμένην διὰ τὸ μὴ βύλεσθαι ἀνελθεῖν. καὶ
 τέκνοισι παῖδα φῶκον. ἦν δὲ εὐσεβεσσοτος ἀπάντων
 Αἰακός. διὸ καὶ πλὴν Ἑλλάδα κατεχούσης ἀφροσύας διὰ
 25 Πέλοπα, ὅτι Σπυμφάλῳ τῷ βασιλεῖ τῇ Ἀρχαίῳ
 πελεμῶν, καὶ Ἀρχαίῳ ἐλεῖν μὴ δυνάμενος, πρὸς
 ποινοῦσάμενος φιλέαν, ἐκτείνειν αὐτὸν, καὶ διέσωσε με-
 λείσας. χρησμὸς δὲ θεῶν ἔλεγον ἀπαλλάγησθαι τῇ
 30 ἐνισώτων πατρὶς καὶ Ἑλλάδα, ἐὰν Αἰακὸς ὑπὸ αὐτῆς
 εὐχὰς ποιήσῃται. ποιήσας δὲ εὐχὰς Αἰακοῦ, τῆς
 ἀκαρτίως ἢ Ἑλλὰς ἀπαλλάγησθαι. πᾶσαι δὲ καὶ ὧσα
 Πλέτωνι τελευτήσας Αἰακός. καὶ τὰς καλὰς τῆς Ἀθου
 φυλάτῃ. διαφέροντος δὲ ἐν τοῖς ἀγῶσι φῶκον, τὰς

minibus praeſtare videbatur, fratres Peleum ac Telamonem inſidias illi comparaffe ferunt : atque ubi ſorte obuenit, ut cum eo Telamon pari in ludo decertaret, diſco caput illi ferit, & occidit, ac ſublatum Peleo adiutore quadam in ſylua occultauit. Demum vero cade detecta, ambo ex Aegina ab Aeaco ſolum vertere compelluntur. Telamon Salaminem ad Cythereū Neptuno ac Salamine Aſopi filia natum peruenit. Is necato ſerpente, qui inſulam, cuius ipſe rex erat, deuſtabat, ac nullis poſt ſe relictis filiis, moriens, regnum Telamoni conſeſſit. Is deinde Peribœam Alcathei Pelopis filiam ſibi uxorem coniunxit. Et Hercules, ut illi maſcula proles enaſceretur, à Dijs precibus depoſcit : & poſt preces repente aquila apparuit, & enatum puerum Aiaceſ nominarunt. Qui in bello contra Ilium Herculeſ ſecutus, Heſionen Laomedontis filiam muneri accepit, ex qua ſibi Teucrum procreauit. Ceterum Peleus Phthiam ad Eurytionem Actoris filium exulatum abiit, à quo poſtea expiatus Antigonen illius filiam in matrimonium caput : atque in tertiam regni partem adſcitus eſt. Mox Polydoram filiã genuit, quam Boro Perieris filio nuptui dedit. Inde in Calydoniã aprı venationem cum Eurytione ſimul egreſſus, ac miſſo in aprum telo Eurytionem ferit, eumque fortuito iẽtu cecidit. ruruſ itaque à Phthia Iolcum ex fuga ad Acaſtum ſeſe recepit. ab eoque luſtratur. Adhac cum Aſtalan: a ludis in Pelia regis honorem inſtitutis palaſtrica pugna decertauit: ubi Aſtydamea Acaſti coniux Pelei amore correpta, ad eum literas de concubitu dedit: quae, quoniam id illi perſuadere non potuit, ad eius etiã uxorem miſit, qui a Peleo Steropen Acaſti filiam propediẽ ductum iri illi renuntiaret. Quod ubi illa accepit, laqueo ſe ſuſpẽdit. Peleum inſuper Acaſto, quod eam de

- ἀδελφούς Πηλέα καὶ Τελαμῶνα ἐπιβυλάσαι • καὶ λα-
 χὸν κλήρω, Τελαμῶν συγγυμναζόμενον αὐτὸ βαλὼν
 δίσκῳ καὶ τῆς καρπῆς, κτείει. καὶ κομίσας μετὰ
 Πηλέως, κρύπτει κατὰ πηλὸς ὕλης. Φυραδέντες δὲ
 τὸ φόνου, φυγάδες ὑπὲρ Αἰγίνης ὑπὸ Αἰακοῦ ἐλαύ-
 νονται. καὶ Τελαμῶν μὲν εἰς Σαλαμῖνα πρὸς Ἰφιδά-
 νου Κυχέα τὸν [Ποσειδῶνος, καὶ] Σαλαμί-
 νος τῆς Ἀσσωπὸς (ὑδ.) κτείνας δὲ ὄφιν ἔτος ἀδι-
 κοῦντα πλὴν νῆσιν, ἧς αὐτὸς ἐβασίλευε, καὶ πηδ-
 οῦν ἄπαις, πλὴν Βασιλείαν πρὸς Ἰφιδάδωσι Τελαμῶνι.
 10 ὁ δὲ γαμῆ Περειβοῖαν πλὴν Ἀλκίφρου τὸ Πέλοπος
 καὶ ποιησάμενος ὑπὸς Ἡρακλῆος ἵνα αὐτῷ παῖς ἀρ-
 ρῶν γῆνται • φαίνεται δὲ μὲν ταῖς ὑπὸς αὐτοῦ, τὸν
 γυναικέντα ἐκάλεσαν Αἰάντα. καὶ στρατιώταις ἐπὶ
 15 Τροίαν σὺν Ἡρακλεῖ, λαμβάνει γέρας Ἡρόνῳ πλὴν
 Λαομέδοντι θυγατέρα. ἧς αὐτῷ γίνεται Τεύχος.
 Πηλὸς δὲ εἰς Φθίαν φυγὼν πρὸς Εὐρυπύωνα Ἄκτο-
 ρος, ὑπὸ αὐτῷ καθαίρεται • καὶ λαμβάνει παρ' αὐτοῦ τὴν
 θυγατέρα Αντιγόνην, καὶ τῆς χώρας τὴν τρίτην μίσην.
 20 καὶ γίνεται θυγάτηρ αὐτῷ Πολυδάρη, ἣν ἔφημε Εὐφρος
 ὁ Περειόριος. ἐντεύθην ἐπὶ τὴν θῆραν τὴν Καλυδωνίαν
 κάπερ μετ' Εὐρυπύωνος ἐλθὼν, πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τὸν
 σὺν ἀκόντιον, Εὐρυπύωνος τυγχάνει, καὶ κτείνει τὸν
 ἀκόν. πάλιν οὖν ἐκ Φθίας φυγὼν εἰς Ἰωλκὸν, πρὸς
 25 Ἄλκον ἀφικεῖται, καὶ ὑπὸ αὐτῷ καθαίρεται. ἀγωνί-
 ζεται δὲ καὶ τὸν ἐπὶ Πελοπὶ ἀγῶνα πρὸς Ἀταλάντην
 διαπαλαίσας. καὶ Ἀσπιδάμενα Ἀλκίου γυνή, Πηλέως
 ἐράδῃσιν, πρὸς σπονδίας πρὸς αὐτῷ λόγους.
 μὴ δυναμένη δὲ πείσαι, πρὸς τὴν γυναικα αὐτῇ πύμ-
 30 νασα ἔφη, μέλλει Πηλέα γαμῆν Σπέρπῳ πλὴν Ἀ-
 λκίου θυγατέρα. καὶ τὸτο ἐκείνη ἀκούσασα, αἰσχύνει
 αὐτήν. Πηλὸς δὲ πρὸς Ἄλκον καταφύεται λέ-

*stupro interpellasset, calumniatur. Id ubi Acastus perce-
 pit, quem ipse lustrasset, handquaquam ab se necandum
 esse censuit: ac eum in Pelium montem venatum abdu-
 cit. Inde coorta de venatione controuersia, Peleus quidem
 captarum ab se ferarum desectas linguas intra peram
 reponebat. Atqui Acasti comites eas capientes, Peleum
 velut nihil venatum irridere. Is, autem quotquot lin-
 guas haberet, exhibitis, tot feras illis se venatum esse
 dictitauit. Quem, cum in Pelio somno oppressus obdor-
 misset, Acastus reliquit, eique sublatum ensem in bonum
 fimo celauit, & abiit. Is deinde experrectus, interea
 dum ensen quaritat, à Centauris comprehensus iam à
 moriturus erat, verum hic à Chirone seruat in columis,
 eidemque quæsitum ac repertum ensen condonauit. Pe-
 leus vero, ut supra dictum est, Antigonen Eurytione
 patre procreatam uxorem duxit, de qua sibi Polydoram
 gignit, quam postea Sperchio flumini cognomento Boro
 Perieris filio uxorem collocauit, ex qua Menesthus na-
 tus est. Sed & alteram duxit Peleus, nempe Thetin Ne-
 rei filiam, de cuius matrimonio Iupiter & Neptunus cō-
 tenderunt. At cum Thetis è se ortum filium patre futu-
 rum esse præstantiorem prædixisset, abstinuisse Iouem il-
 lius nuptiis ferunt. Nec desunt qui scribant ad eius cō-
 plexum iam iam præcuncti Ioui, Prometheum dixisse,
 natum ex ea cælo dominaturum. Sunt etiam, qui memo-
 rent Thetin Iunonis monitu persuasam Iouis concubium
 euitasse. Hinc iratum Iouem voluisse, ut ea mortalis
 viri coniugio locaretur. Chironis itaque consilio eam cō-
 prehendi ac detinendi rationem Peleus inijt: eam ita-
 que cum in varias se formas commutantem obseruasset,
 corripit, quæ cum interim ignis, interim aquæ, modo
 etiam fera vultu caperet, non eam prius, quam pristina*

- ρουσα, ὑπὸ αὐτῇ περὶ συνουσίας πεπιεσθῆναι. Ἀχαιοὺς
 ἀκούσας, κτείνειν μὲν ὃν ἐκαθήρεν, ἐκ ἡβελήδην·
 ἄγει δὲ αὐτὸν ἐπὶ θύρας εἰς τὸ Πύλιον. ἐνθεν αἰ
 μίλλης περὶ θήρας ἡγομένης, Πηλεὶς μὲν οὐδ' ὦν
 5 ἐχειρῶτο θηρίων, τὰς γλώσσας τέτων ἐκτέμνων εἰς
 πῆραν ἐπίθει· οἱ δὲ μὴ Ἀχάου ταῦτα χαρμόμενοι
 κατεγέλων ὡς μηδὲν τεθνηδύκοιτο τῷ Πηλεΐ. ὁ δ' αἰ
 τὰς γλώσσας παροχρῆμαθ' ὅσας εἶχεν, ἐκείνοισι το-
 σαῦτα ἔφη τεθνηδύκεναι· ἀποκοιμηθέντος αὐτοῦ ἐν ταῖς
 10 Πηλίδι, ἀπολιπὼν Ἀχαιοὺς, καὶ τὴν μάχαιραν ἐκ
 τῇ ἤϊ βοῶν κόπῳ κρύψας, ἐπαυρῆσθαι. ὁ δ' ἔξα-
 ναστὰς καὶ ζητήσ' τὴν μάχαιραν, ὑπὸ ἤϊ Κερταύ-
 ρον καταληφθεὶς, ἔμελλεν ἀπόλλυσθαι. σῶζεται δ' αἰ
 ὑπὸ Χείρωνος ἕως· καὶ τὴν μάχαιραν αὐτῇ ἐκζητή-
 15 σαι, [καὶ ἔξωρθον] δίδωσι. γαμεῖ δ' ὅς, ὡς λέλεκται,
 Πηλεὶς Ἀντιγόνην τὴν Εὐρυπίωνος, ἔξ ἧς αὐτῷ γί-
 νεται Πολυδῶρη, καὶ ἔγνημα Σπερχείος ὁ ποταμὸς
 ἐπὶ κλήμιν Βωῶνος ὁ Πεελήριος ἕως, ἔξ ἧς Μενόδιον
 τέκνοι. αὐτὸς δ' Πηλεὶς γαμεῖ Θέπν τὴν Νηρείωσ,
 20 περὶ ἧς τῷ γάμῳ Ζεὺς καὶ Ποσειδῶν ἦσαν. Θέπδος δ' αἰ
 διασπαρδύσης ἐσεσθαι ἢ ἐκ ταύτης ἡμνηθέντα κρείητο-
 να τῷ πατρὸς, ἀπεχόντα. ἐνιοὶ δὲ φασὶ Διὸς ὀρμῶν-
 10 ἐπὶ τὴν ταύτης συνουσίαν, εἰρηκέναι Περγμηδέα
 τὸν ἐκ ταύτης αὐτῷ ἡμνηθέντα, ἔχοντ' Ὀδυσσεύειν.
 25 πνέες δ' λέγουσι· μὴ βεληδύωαι Θέπν Διὶ συνελθεῖν
 ὑπὸ Ἥρας τραφῆσαν. Δία δὲ ὀρμηθέντα δητῶ ἐδε-
 λήσιν αὐτὴν συνοικήσιν. Χείρωνος οὐκ ὑποδεμένῃ
 Πηλεῖ συλλαβεῖν, καὶ κατέχῃν αὐτὴν μεταμορφωμέ-
 νῳ, ἐπιτηρήσας, σωμαρπάζει. γινομένῳ δὲ ὅτε μὲν
 30 πῦρ, ὅτι δὲ ὕδωρ, ὅτι δὲ θηρίον, ἔ' ὑπερέστην αὐτῇ-
 κα πρὶν ἢ τὴν ἀρχαίαν μορφήν εἶδεν ἀπολαβῆσαν.

formam recepisse videt, remisit. Hanc demum in Pelio monte uxorem sibi copulavit: atque inibi Dy coniugio excepti suo quisque munere matrimonium commendaverunt. Nam Chiron hasta fraxinea Peleum, Neptunus equis Balio & Xanibo, Vulcanus ense, ac reliqui alijs muneribus condonarunt. Hi verò Dy immortales fuere. Post ubi Thetis conceptum è Peleo partum edidit, eum immortalem factura, clam Peleo per noctem in igne abscondit, & quicquid paterna in eo mortalitatis erat, excoquebat: per diem verò, ambrosia puerum inungebat. At Peleus per observationem, palpitantem natū in igne conspiciatus, inclamavit. Tum Thetis quo minus votum expleret suum, impedita, relicto infantulo, ad Nereidas abiit. Tum Peleus sublatum manibus puerum ad Chironem tulit: quem ille acceptum, leonum visceribus, aprorumque & ursorum medullis enutrivit: eumque cui Ligyron antea nomen fuit, quòd mammis labra minime admovisset, Achillem nominari voluit. Post hac Peleus Iasonis & Dioscurorum adiumento Iolcum expugnavit: Astydamiāque Acasti coniugem occidit, ac distractis illius membris per eam intra urbem traduxit exercitū. Vbi demum nonum ætatis suæ annum explevit Achilles, Calchante Troiam sine ipso capi non posse, pradicante, Thetis, quod filium eo in bello militantem interiturum omnino prœvidisset: muliebri ipsum veste contextum (in Scyron insulam Lycomedi) pro puella incorrupta, ac virgine perductum commendavit. ibique agens adolescentulas, Deidamiā regis filiā comprimit: ex qua Pyrrhum filium extulit, qui nouo postea nomine Neoptolemus est appellatus. Caterum Ulysses, quando ei apud Lycomedem esse Achillem, indicatum fuit, quæsitum tuba usus inuenit. Ad hunc itaque modum Achilles ad bellū

γαυεῖ δὲ ἐν πῶ Πηλῖφ· καὶ κίθ' ὅτε τὸν γάμον ἐυ-
 χούμενοι καὶ θυμύθησαν· καὶ δίδωσι Χείρων Πηλεῖ δόρυ
 κοῖλινον, Ποσειδῶν δὲ, Ἴσκιος Βόρυσσος καὶ Ξάνθον·
 Ἡφαιστος δὲ μάχαιραν, καὶ οἱ λοιποὶ ἔπειτα. ἀθάνατοι
 δὲ ἦσαν ὅσοι. ὥς δὲ ἐξηγήσῃς Θέτις ἐκ Πηλείας βρέ-
 φῃ, ἀθάνατον θέλῃσιν ποιῆσαι τῆτο, κύρφα Πηλείας
 εἰς τὸ πῦρ ἐγκρυβεῖσιν τῆς νυκτός, ἐφθεῖεν δὲ ἡ
 πῶ θυγῆν πατρῶν· μὴ ἡμέραν δὲ ἔχῃεν ἀμβροσίᾳ.
 Πηλεὺς δὲ ἐπιτήρησας, καὶ ἀπαίρειται τὸν παῖδα ἰδὼν
 10 ὅτι τῷ πυρὶ, ἐβόησεν. καὶ Θέτις καλυπτέῃσιν ἔ-
 αῖρεσιν τελεῖσθαι, νήπιον τὸν παῖδα ἀπολιποῦσα,
 πρὸς Νηρηίδας ὤχετο. κομίζει δὲ τὸν παῖδα πρὸς
 Χείρωνα Πηλεὺς· ὃ δὲ λαβὼν αὐτὸν ἔτρεφε σπλά-
 γχοις λεόντων, καὶ σὺν ἀρχέων, καὶ ἀρκτῶν μυε-
 15 λοῖς· καὶ ὠνόμασεν Ἀχιλλεῖα. πρῶτον μὲν ἡ ὄνομα
 αὐτῷ Διγύσων, ὅτι τα χεῖλη μαστοῖς ἔτρεφε σπλά-
 γχοις. Πηλεὺς δὲ μὲν ταῦτα σὺν Ἰάσονι καὶ Διοσκόροισιν ἐ-
 πόρθησεν Ἰωλκόν· καὶ Ἀστυδάμειαν τὴν Ἀχαιῶν γυ-
 νῆκα φονάει. καὶ διεκὼν μέλη, διήγαγε δὲ αὐτῆς ἔ-
 20 σπράττον εἰς τὴν πόλιν. ὥς δὲ ἐξήλυτο ὀνησθεῖς Ἀχιλ-
 λεὺς, Κόγχησιν λέγοντι ἔδωκεν αὐτῇ χωρὶς αὐτῆς
 Τροίαν αἶεσ· ἡ δὲ, Θέτις πρὸς ἑαυτὴν ὅτι δὲ σπράττον
 μόνον αὐτὸν ἀπολέσθαι, κρύψασα ἑδῆεν γυναικείᾳ
 ὡς παρθένον παρέδωκε· καὶ κίθ' ἔτρεφε τῇ Λυκο-
 25 μήδῃ θυγατρὶ Διὶ Δαμνίᾳ μίγνυται· καὶ γένεται
 πᾶς Πύρρῃ αὐτῇ, ὃ κληθεὶς Νεοπτόλεμος αὐτῆς.
 Οδυσεὺς δὲ μύθυδέντα πρὸς Λυκομήδους ζήτησεν.
 Ἀχιλλεῖα, σάλπιγγι χηρσάμεν· εὖρε· καὶ τῆτον
 τὸν τρόπον εἰς Τροίαν ἦλθε. σιωπῇ δὲ αὐτῇ

Troianū perductus est. Ad quod etiam Phoenix Amyntoris filius illum comitatus accessit. Hunc à Clytia patris pollice, ut de supra interpellata falso insinulatum pater oculorum luce priuauit. Quem Peleus ad Chironem ductum, ab eoque curatum, oculorum luce recuperata Delopum regem constituit. Insuper Achilli Patroclus Menæti, ac Sthenelus Acasti, sine, ut alijs placer, Periapidis Pheretis filij, vel, ut Philocrates inquit, Polymeli Peleonati, filius, comes accessit. Is Opuntem Locridis delatus, in talorum ludo Clysonymum Amphidamantis filium imprudenter occidit: atque in exilium actus cum patre, à Peleo domi in contuberniū acceptus, Achillis amicus officitur. Porro Cecrops indigena, ac geminus, id est humano simul & serpentino corpore praeditus, in terra Attica primus regnauit, & quæ prius Aëta dicebatur, de suo ipsius vocabulo Cecropiam dici voluit. Sub eo quoque dijs fuisse decreto concessam aiunt urbium occupandarū potestatem, sanè in quibus potissimum priuatos honores unus quisque adipisci posse videretur. Primus igitur Neptunus in Atticam venit, ac percussa tridente ad mediam arcem terræ, fretum repente exciuit: id loci Erechtheidem vocant. Post hunc autem Minerva comparuit: quæ lectæ à se Cecrope occupationis suæ indicij teste eleam è terra produxit, qua nostra etiam atato visitatur in Pandrosio. Cætera deinde inter utrumque contentione, ac lite de urbe, Iupiter Minervam Neptunumque inter se pacauit, usque, non, ut quidam memorant, Cecrope Cranaumque, nec Erichtheum, sed duodecim deos huiusce controuersie iudicis dedit: quorū sententia urbs Athena Minervæ adiudicata fuit: quando primum ab ea oleam Cecropis testimonio productam fuisse perceperunt. Minerva itaque de seipsa Athenis nomen impo-

- Φοῖνιξ ὁ Ἀμυντορ^Θ. ὅς ἐστι πατὴρ ἐπυφλάδης
 καταδυσμένης φθορᾷ Κλυτίης τῆς⁷ πατρὸς παλ-
 λακίδος. Πηλεὺς δὲ αὐτὸν πρὸς Χείρωνα καίοντας,
 ὡς ἐκείνῳ θεραπευδέντα πᾶς ὄψεαι, βασιλεία κατέ-
 5 σῆτε Δολόπων. σμυείπετο δὲ καὶ Πάτροκλος ὁ Με-
 νοιπὴ καὶ Σθενέλης τῆς Ἀχέσου, ἢ Πειριάπδος τῆς
 Φέρη^Θ, ἢ, ἡδὲ ὅς φησὶ Φιλοκράτης, Πιλυμήλες⁷
 Πηλεως. ἔτος ἐν Οπουῶν (τῆς Λοκίδος) διετεγ-
 10 χθεὶς ἐν παιδίᾳ φεῖ ἀπαράλων παῖζων παῖδα Κλυ-
 σάνυμον τὸν Ἀμφιδάμαν^Θ [ἄκων] ἀπέκτεινε.
 καὶ φυγὼν μὲν⁷ πατὴρ, παρὰ Πηλεὶ κατόκει, καὶ
 Ἀχιλλεύς ἐρύων^Θ γίνεται. Κέκροψ αὐτόχθων συμ-
 φυὲς ἔχων σῶμα ἀνδρὸς καὶ δράκον^Θ, τῆς Ἀθικῆς
 ἐβασιλεύσε πρῶτος· καὶ πῶν γλυπτότερον λεγόμε-
 15 νῶν Ἀκτῶν, ἀφ' ἑαυτῷ Κεκροπῖαν ὠνόμασεν. ἐπὶ
 τότε φασὶν ἐδοξε τοῖς θεοῖς πόλεις καταλαμβάνειν, ἐν
 αἷς ἐμελλον ἔχειν τιμὰς ἰδίας ἔχαστος. ἦσαν οὖν πρῶ-
 20 τ^Θ Ποσειδῶν ἐπὶ τῇ Ἀθικῇ, καὶ πλήξας τῇ τριά-
 νῃ κατὰ μέσῳ τῇ ἀκρόπολιν, ἀνέφηνα θάλασσαν, ὡς
 νῦν Ερεχθίδαι καλοῦσι. μὲν δὲ τὸν ἦσαν Ἀθῶνα·
 καὶ ποινησμένη τῆς καταλήψεως Κέκροπα μάρτυρα
 ἐφύτευεν ἐλαίαν· ἢ νῦν ἐν τῷ Πανδροσφείδει.
 ἡγομένης δὲ εἰσδὸς ἀμφοῖν φεῖ τῆς χώρας, Ἀθῶνα
 καὶ Ποσειδῶνα διαλύσας Ζεὺς, κριτὰς ἔδωκεν. ἔχ-
 25 ὡς εἶπον τινες, Κέκροπα καὶ Κεραναὸν· ἐδὲ Ερεχθεῖα.
 Ζεὺς δὲ τὴν δώδεκα καὶ τῶν διαζόντων ἡ χώρα
 τῆς Ἀθῶνας ἐκείνη, Κέκροπος μὲν πρῶτος^Θ, ὅτε
 πρῶτον πῶν ἐλαίαν ἐφύτευεν. Ἀθῶνα μὲν οὖν ἀφ'
 ἑαυτῆς πῶν πόλιν ἐκάλεσεν Ἀθῶνα. Ποσειδῶν δὲ

suit. at Neptunus mirum in modum iratus Thriasum campum pessime afflixit: atque Atticam uniuersam pelago inundauit. Adhac Cecrops Agraulon Actæi filiam in coniugium duxit, ex eaque marem quidem suscepit, Erysichthonem: qui sine maribus liberis e vita decessit: filius uerò, Agraulon, Herse & Pandrosos. At ex Agraulo, ac Marte gignitur Alcippe. Huic vim inferre Halirrhothius Neptuni & Eurycles nympha filius à Marte deprehensus occiditur. Quamobrem Neptunus Martem in Arcopago cadis reum agit. Is duodecim Deorum sententia iudicatus absoluitur: at Cephalus, Herse & Mercurij filius fuit, quem cum Aurora supra modum amaret, correptum secum asportauit in Syriam, ibique illius concubitu grauida fit, & Tithonum peperit: cui Phaëthontem filium fuisse produnt. Huius autem fuit Astynous, ex quo Sandocus: qui è Syria profectus in Ciliciam, Celenderin urbem condidit: ductaque in matrimonium * Thianace Megessari filia, Cinyram Assyriorum regem procreauit. Hic Cinyras cum in Cyprum se contulisset cum populo, Paphum condidit; ductaque inibi uxore Metharme Pygmalionis Cypriorum regis filia, Oxyperum & Adonin genuit: nec non filias Orsedicen, Laogorénque & Brasiam ex eadem suscepit. Ha uerò ob Veneris iram alienigenis permiste uiris, uitam in Aegypto cum morte commutarunt. Adonis autem puer adhuc, Diana iracundia, in uenatione ab apra percussus interijt. Hunc Hesiodus Phœnicis & Alpheisibæe filium fuisse ait. Panyasis uerò, de Thoante Assyriorum rege, qui Myrrham filiam habuit, natiū refert. Hac Myrrha per iram Veneris, quod eam nihili faceret, patris amore corripitur: atque usa nutricis opera, cum inscio patre noctes duodecim concubuit. Is, ubi rem sensit,

- Δυμῷ ὀρχομένοις, τὸ Θειάσιον [πεδίον] ἐπεχάλυψε,
 καὶ τὴν Ἀπικλὴν ὕψαλον ἐπέησεν. Κεκροφ δὲ γή-
 μας τὴν Ἀκταίην κόλῳ Ἀχαιῶν, παῖδας μὲν ἔχεν
 Εὐρύπλοον, ὃς ἀπέκτετο μετήλλαξε. **5** *Δυγατέρας δὲ*
Ἀχαιῶν, Ἔρσιον, Πανδρόσιον. Ἀχαιῶν μὲν οὖν καὶ
Ἀρεῶ Ἀλκίπῃ γίνεται. ταύτῃν διαζόμενον Ἀλκί-
ρόσιον ὁ Ποσειδῶν καὶ τὴν Εὐρύπλοον, ὑπὸ Ἀρεῶς
φωρεθεὶς κτείνεται. Ποσειδῶν δὲ ἐν Ἀρείῳ πύργῳ
κρίνεται διαζόντων ἥρῃ δώδεκα θεῶν Ἀρη, καὶ ἀπο-
10 *λύεται. Ἔρσιος δὲ καὶ Εὐρυὸς Κέραλος, ὃ ἐραθεῖσα*
Ἡὼς ἤρασε· καὶ μετῴσα ἐν Συείᾳ, παῖδα ἐγέννησε
Τιθωνόν· ὃ πῶς ἐχόρετο Φαίδων· τότε δὲ Ἀσύνορος·
τῷ δὲ, Σανδόκος, ὃς ἐκ Συείας ἐλθὼν εἰς Κιλικίαν,
πᾶν ἐκπῶς Κελέρδειν. καὶ γήμας *Θανάκῳ τὴν
15 *Μεγακλέῳ [Κινύρῳ] ἥρῃ Λαυρείων βασιλέᾳ ἐχό-*
ρησε. Κινύρας ἔπεσ ἐν Κύρῳ παραχούμενον σὺν
λαῷ ἐκπῶς Πάρον. γήμας δὲ ἐκεῖ Μεδαίρῳ κό-
ρῳ Πυγμαλίῳνος Κυπρίῳ βασιλέῳ, Οἰτύπῳ
ἐγέννησε καὶ Ἀδώνιν· πρὸς δὲ τέτοις Δυγατέρας
20 *Ορπιδίῳ, Λαογύρῳ καὶ Βραυσίᾳ. αὗται δὲ διὰ*
μυῶν Ἀφροδίτης ἀηροστέοις ἀνδράσι σὺνδυναζόμεναι,
τὸν βίον ἐν Λιγυρίᾳ μετήλλαξαν. Ἀδωνίς δὲ ἐπὶ πᾶσι
ῶν, Ἀρτέμιδος κόλῳ, πληγῇς ἐν θήραις ὑπὸ σιῶς,
ἀπέθανε. Ἠσίοδος δὲ αὐτὸν φοῖνικος καὶ Ἀλφειο-
25 *βείας λέγει· Πανύασις δὲ φησὶ Θόαντος βασιλέως*
Λαυρείων, ὃς ἔχει Δυγατέρα Σμύρναν. αὕτη κατὰ
μυῶν Ἀφροδίτης, καὶ γὰρ αὐτὴν ἐπίμα, ἔχει τὴν πα-
τρὸς ἔρατα· καὶ σμερὸν λαβῶσα τὴν προφὸν ἀγνο-
οῦσιν τῇ πατρὶ νύκτας δώδεκα σὺνδυναδῇ. ὃ δὲ, ὡς

stricto in filiam ense impetum fecit : qua , cum iam com-
prehenderetur , Deos rogat , ut nusquam appareat . Tum
Dy illam miserati , in arborem sui nominis commuta-
runt : ac decimo post mense rescissa arbore , Adonis ex ea
filium fuisse ferunt . Quem Venus forma ergo infantem
adhuc clam Deis in arca occultatum , ante Proserpinam
constituit : quem simulac illum conspexit , se redditurum
negavit . Delato ad Iovem iudicio , tres in partes annum
partitus est , ut unam apud se ipsum , alteram cum Pro-
serpina , tertiam demum cum Venere Adonis permaneret ,
imperavit . Adonis autem , qua pars sibi ab Iove di-
tributa fuerat , eam ipsi Veneri attribuit . Nec longo post
tempore inter venandum Adonis ab apro vulneratus oc-
cidit . Post , ubi Cecrops humanitatem exiit , Cranaus
indigena , sub quo Deucalionis diluvium fuiss. narra-
tur , ducta à Lacedamone PEDIADÉ Menetis filia , Cra-
naen genuit , & Cranachmen , & Atthidem : quacum ,
virginitate necdum expugnata , obisset , Cranaus ab ea
terram Atthidem vocitavit : ubi post Cranaum expul-
sum regnavit Amphictyon . Hunc nonnulli Deucalionis ,
alii vero indigenae hominis filium fuisse dicunt . Qui , cū
duodecim annos regnum tenuisset , ab Erichthonio pelli-
tur : hunc Hephaestes , ex Cranae Atthidis nata filium
esse aiunt . Sunt etiam , qui Volcani & Palladis esse ve-
lint , hunc in modum ; Minerva olim arma sibi conflare
volens , ad Vulcanum adierat . Hunc interim relictum
à Venere Minerva constupranda desiderium incessit :
eamque attrectare aggreditur . Hac vero fugit : ille
fugientem insequitur , ut que proxime eam venit , in sum-
ma erat necessitate , claudicabat enim , Deam inire co-
nabatur . Ea vero , ut pudica erat , & virgo , virum non
admittebat . Volcanus demum tentigine raptus in vir-

- ῥατο, ἀπατάμεθ' ἕϊφ' οὐ, ἐδίωκεν αὐτὴν· ἡ δὲ,
 ὡδὲ καταλαμβανομένη, θεοῖς ἠνέστα· ἀφανὴ γυναικὸς
 θεοῖς ὃ κατ' οἰκτείραντες, αὐτὴν εἰς δένδρον μετήλλα-
 ξαν, ὃ καλῶσι σμύρναν. δεκαμύνητα δὲ ὕστερον
 5 χρόνῳ, τὰ δένδρε' ῥα γήυτος, γηνηδύωαι τὸν λεγόμε-
 νον Ἀδωνιν, ὃν Ἀφροδίτῃ διὰ κάλλους ἐπὶ νήπιον κρύ-
 φε θεῶν εἰς λαρυχὰ κρύψασα, Περσεφόνῃ παρείσατο.
 ἐκείνη δ' ὥς εἰδέναι, ἐκ ἀπιδίδου. κείσας δ' ἐπὶ
 Διὸς ἡφαιμένης, εἰς [τρῆες] μοῖρας διηρέθη ὁ ἐλαι-
 10 τός· καὶ μίαν μὲν παρ' ἑαυτῇ μένειν τὸν Ἀδωνιν·
 μίαν δὲ παρὰ Περσεφόνῃ προσέταξε. τίτῃ δὲ ἐπύρεν
 παρὰ Ἀφροδίτῃ, ὃ δ' Ἀδωνίς τούτῃ προσένηκε καὶ ἴ-
 δίδας μοῖραν. ὕστερον δὲ θηρόων Ἀδωνίς ὑπὸ σὺν
 πληρεῖς ἀπίστων· Κίχροπος δ' ἀποθανόντος, Κεραναὸς
 15 αὐτόχθων, ἐφ' οὗ τὸν ἐπὶ Δάκκαλιονος λέγεται κατα-
 κλυσμένον γυνέσθαι· οὗ γήμας ἐκ Λακεδαιμόνος Γισδία-
 δα τίτῃ Μινώητος ἐγέννησε Κεραναῶν, καὶ Κεραναίχ-
 μίλῳ, καὶ Ἀττίδῃ· ἧς ἀποθανόντος ἐπὶ παρδίνῃ, τίτῃ
 20 χῶραν Κεραναὸς Ἀττίδῃ προσηγόρευσε. Κεραναὸν δ' ἐκ-
 βαλὼν Ἀμφικτύων ἐβασίλευσε. τῶτον ἐνιοὶ μὲν Δά-
 κκαλιονος, ἐνιοὶ δ' αὐτόχθονος λέγουσι. βασιλεύσαντα
 δ' αὐτὸν ἐπὶ δώδεκα (ἔτη) Φειχθόνιος ἐκδόχηι· τῶ-
 25 τον οἱ μὲν Ἡφαίστης τῆς Κεραναῆς θυγατρὸς Ἀττίδος
 εἶναι λέγουσιν· οἱ δὲ, Ἡφαίστου καὶ Ἀθήνας, ὥπως Ἀ-
 θήνας παρεγένετο πρὸς Ἡφαίστον, ὅπλα κατασκάδατο
 δέλεσα. ὃ δ' ἐγκαταλειμμένος ὑπὸ Ἀφροδίτης, εἰς
 30 ἐπιθυμίαν ὤλειπε τὴν Ἀθήναν· καὶ δίδωκεν αὐτὴν ἡρ-
 ξατο· ἡ δ', ἐφάμεν· ὥς δ' ἐγγὺς αὐτῆς ἐγένετο, πολ-
 λὴν ἀάγκη, ὡς γὰρ χυλὸς, ἐπειρᾶτο στυλαθεῖν. ἡ δ'
 ὥς σάφρον καὶ παρδίνος ἦεν, ἐκ λυέχρετο. ὃ δ' ἀπὸ-

ginis femur semen effudit. Tum tristata, semen lana detersum in terram deiecit, ac mox in fugam se dedit. Interea vero ex demisso in humum semine gignitur Erichthonius. Hunc clam dijs alijs, dum immortalē facere studet, educavit: positūque in cista Pandroso Cecropis filia commendavit: interdixitque ne cistam retereret. At Pandrosi sorores, quod curiosa admodum forent, cistam aperiunt, aduolutumque secus puerum draconē spectant. Nec desunt qui ab eodem dracone fuisse interemptas astipulentur. Aliorum verò testimonio, Palladis ira, furore percita, de summa sese arce precipites eiocerunt. Interea verò Erichthonius in templo à Minerva ipsa nutritus, pulso Amphictyone, Athenarum regno potitus est, ac Minervae signum in arce constituit: necnon Panathenaeorum celebritatem instituit: Pallasque Naidem nympham uxorem accepit: ex qua ipsi Pandion natus est. Denique Erichthonio vita functo, ac in primo Palladis fano sepulto, Pandion regnum adipiscitur: quo regnante Cerēs Dionysusque in Atticam venerē. Atqui Cererem Eleusine Cereus suscepit. Dionysus vero ab Icario hospitio excipitur, à quo vitis palmitem muneri accepit, ab eoque vini faciendi rationem didicit. Is igitur Dei beneficia mortalibus impertiturus, ad pastores se quosdam contulit, qui cum gustassent vinum, atque animi causa sese largius meri poculis inuitassent: malum sibi medicamentum datum esse arbitrati, Icario necem fustibus intulerunt. verum postridie re cognita, ipsum sepeliuerunt. Erigone vero filia patrem vestiganti herilis canis, cui Mara nomen fuit, Icarium confectari solita, cadaver ubinam delitesceret, indicavit. Tum filia patrem deflens, se ipsam ex arbore suspendio necavit. Pandion interea ducta uxore Zenippa matris suae

- ἀνιόντων εἰς τὸ σκάφος τῆς θεᾶς. ἐκείνη δὲ μυσταχθεῖ-
 σα, εἰὼς ἀπομάζασα τὸ γόνον εἰς γλῶττιν ἔριψεν. φε-
 ρούσης δὲ αὐτῆς, καὶ τῆς γυνῆς εἰς γλῶττιν πεσούσης,
 Βειχθόνι^Θ γίνεται. τῆτον Ἀθλῶα κρύφα τῆς ἡγῶν
 5 θεῶν ἔστρεψεν, ἀδάνατον θέλῃσα πιῆσαι· καὶ κατα-
 δεῖσαι αὐτὸν εἰς κίσην, Πανδρόσῳ τῇ Κέκροπος παρα-
 χατέδετο, ἀπειπούσα τῇ κίσην ἀνοίγειν. αἱ ἀδελ-
 φαὶ τῆς Πανδρόσου ἀνοίρουσιν ὑπὸ σπινθέρῃς, καὶ
 10 δεῖνται πρὸς ἑρέφει παρεσπειραμένον δράκοντα· καὶ,
 ὡς μὲν ἔνιοι λέρουσιν, ἀπ' αὐτῆς διεφθάρησαν τὰ δρά-
 κονι^Θ· ὡς δὲ ἔνιοι, δι' ὀργλὴν Ἀθλῶα, ἐμμανεῖς
 ἠγόμηναι, καὶ τῆς ἀκροπόλεως αὐτῆς ἔριψαν. ἐς δὲ
 τῇ τεμένει τραφεῖς Βειχθόνι^Θ ὑπὸ αὐτῆς Ἀθλῶα,
 15 ἐβαλὼν Ἀμφικτύονα, ἐβασίλευσεν Ἀθλῶα· καὶ τὸ
 ἐς ἀκροπόλει ξόανον τῆς Ἀθλῶα ἰδρύσατο, καὶ τῆς
 Παναθλῶαίων τῇ ἑορτῇ σωματῆσατο· καὶ Πασιδίαν
 Νηίδα νύμφην ἔγημεν· ἔξ ἧς πῦς Πανδίων ἐγερ-
 νήθη. Βειχθόνι^Θ δὲ ἀποθανόντι^Θ καὶ πεφνέντι^Θ ἐν τῇ
 20 αἰ, τῇ τεμένει τῆς Ἀθλῶα, Πανδίων ἐβασίλευσεν.
 ἐφ' ᾧ Δημήτηρ καὶ Διόνυσος εἰς τῇ Ἀθῆνῃ ἦλθον.
 ἡγὰρ Δήμητρα μὲν Κελεὸς εἰς τῇ Ἐλευσίῃα ὑπεδέ-
 ξατο· Διόνυσον δὲ Ἰχθεί^Θ· καὶ λαμβάνει παρ' αὐτῆς
 κλῆμα ἀμπέλου, καὶ τὴν πρὸς τῇ οἰνοποιίᾳ μανθάνων,
 25 καὶ τὰς τῆς θεᾶς δωρήσασθαι θέλων χάριτας ἀνθρώποις,
 ἀφικνέται πρὸς πῦας ποιμένας, οἱ γουστάρματα τῆς
 ποτῆς, καὶ χωρὶς ὕδατος ἀφειδῶς δι' ἡδονῇ ἐκλύσαν-
 τες, παραρμάχθαι νομίζοντες, ἀπέκτειναν αὐτὸν.
 μὴ δὲ ἡμέραν δὲ νοήσαντες ὕδατος αὐτὸν. Ηειρόνη δὲ τῇ
 30 θυγατρὶ τὸν πατέρα μαρτυροῦσα, κῶων σωήτης, ὄνομα
 Μαίρα, ἡ τῇ Ἰχθεί^Θ σωματῆσατο, τὸν νεκρὸν ἐμλύου-
 σε. κακίην καποδυσμένην τὸν πατέρα, ἐαυτῇ ἀνῆρ-
 τησε. Πανδίων δὲ γῆρας Ζευξίππῳ τῆς μητρὸς τῇ

sorore, filias Procnen ac Philomelam & geminos Erechtheum Butenque, suscepit. Dein conflato in Labdacum bello, de terra finibus, in belli societatem Tercum Martis filium ex Thracia conuocauit: eoque bello per eius auxilia praclarissime gesto, Procnem filiam suam Tereo nuptui collocauit. Hic suscepto ex ea Itye filio, Philomelam ductam comprimit. Inde huic linguam desecuit; ea vero per litteras in peplo contextas, suas ipsius Procne sorori miseras significauit. Hac post quasitam germanam, Ityn puerum trucidatum, elixatumque, Tereo inscio epulandum apposuit, ac repente cum sorore profugit. Tereus cognito facinore, abrepta securi fugientes insequitur. Ha vero, cum iam Dauliam Phocidis urbem peruenissent, circumsepta, Deos rogant in auem mutari. Tum Procne fit Iuscinia, Philomela vero in hirundinem transformatur. Adhuc Tereus in upupam commutatur.

Inde Pandion ubi fato concessit, filij diuisere inter se patrias facultates & Erichtheus regnum cepit. Sacerdotio autem Minervae Neptunique Butes Erichthonij filius honestatur. At Erechtheus Praxitheam Phrasimi, & Diogenea Cephisso nata filiam uxorem duxit, ex qua filios habuit, mares, Cecropem, Pandorum, & Metionem: foeminas vero Procrin, Creusam, Chthoniam. Orithyiam, quam postea Boreas rapuisse dicitur. Chthoniam Butes in coniugio habuit. Atqui Xuthus Creusam duxit, & Procrin Cephalus Deionei filius. Hac sumpta corona aurea Pteleonti subigitur: & a Cephalo deprehensa, ad Minos confugit. Hic eius etiam amore correptus est, eiusque concubitum impetrat. At, si mulier hac cum Minos concubisset, nulla potuisset ratione seruari. Nam Pasiphae, quod cum multis mulieribus Minos rem habere

ἀδελφῶν, θυγατέρας μὲν ἵτεκνωσε Πέρηνω καὶ Φι-
 λομήλῃαν· παῖδας ὅ δὲ διδύμους Ἐρεχθεῖα καὶ Βύτιω.
 πολέμου ὅ δὲ ἔθανασάνθη πρὸς Λάβδακον, πρὸς γῆς
 ὄραν, ἐπικαλεσατο βοηδὸν ἐκ Ὠρέας Τηρέα τὸν
 5 Ἄρεως· καὶ τὸν πόλεμον σωμάτων καπορρώσας, ἔδωκε
 Τηρεῖ πρὸς γάμον τῷ ἑαυτῇ θυγατέρι Πέρηνῳ. ὁ
 δὲ ἐκ ταύτης γυνήσας παῖδα ἴτω, καὶ Φιλομήλης
 ἐράδης, ἔρδειρε καὶ ταύτῃ, εἰπὼν τεθναίνει Πέρ-
 10 νῳ, κρύπτων ἐπὶ τῇ χειρίων. αὐτὸς ὅ γήμας Φι-
 λομήλῃαν, συνηνάζετο, καὶ τῷ γλώσσῃ ἔξετερον
 αὐτῆς. ἡ δὲ ὑφίνασα ἐπὶ πέπλῳ χάμματα, καὶ διὰ
 τῶν ἐμύλων Πέρηναι ἰδίαις συμφοραῖς. ἡ δὲ
 ἀνὰ ζήτησας τῷ ἀδελφῷ, κτείνει τὸν παῖδα ἴτω,
 καὶ κατεψύσας, Τηρεῖ δειπνὸν ἀγνοῦντι προτίθησι·
 15 καὶ μὲν τῆς ἀδελφῆς διωταχέως ἔουλη. Τηρεὺς δὲ αἰ-
 δόμενη, ἀπᾶσας πέλεκυ ἐδίωκεν. αἱ δὲ, ἐν
 Δαυλίᾳ τῆς Φωκίδος γενόμεσαι περικτάληποι, θεοῖς
 εὐχονται ἀπορρωθῆναι. καὶ Πέρηνη μὲν γίγεται ἀν-
 20 δων· Φιλομήλῃα δὲ χαλιδῶν. ἀπωρενύται δὲ καὶ Τη-
 ρεὺς, καὶ γίγεται ἔποψ.

Πανδίωνος δὲ ἀποθανόντος, οἱ παῖδες τὰ πατρῷα
 ἐμείσαντο· καὶ τῷ βασιλείᾳ Ἐρεχθεὺς λαμβάνει· ὃ
 δὲ ἰερασιῶν τῇ Ἀθηνᾷ καὶ τῇ Προσίδῳ τῇ Γει-
 χονίῃ Βούτης. γήμας δὲ Ἐρεχθεὺς Περσίδαν τῷ
 25 Φρασίμῳ, καὶ Διοφύει τῇ Κηφισῇ, ἔρχετο παῖδας Κέ-
 κρεπα, Παίδωρον, Μηπίονα· θυγατέρας δὲ, Πέρ-
 κειν, Κρέκω, Χθονίαν, Ωρεϊθῖαν, ὧν ἦσπασε Βο-
 ρείας. Χθονίαν μὲν οὐκ ἔζημε Βύτης· Κρέκω δὲ
 30 ἔδωκε. Πέρκειν δὲ Κέφαλος ὁ Διόνειος. ἡ δὲ
 λαβῆσα χρυσὴν σέφανον, Πτελέοντι συνηνάζεται·
 καὶ φραδίᾳ ὑπὸ Κεφῆ, πρὸς Μίωα φάγει. ὁ δὲ
 οὐκ ἔσθῃ, καὶ πείθει σκελεθῆναι. αἱ δὲ σκελεθῆσαι γυναι-

non ignorabat, cum veneficijs infecit, ut quoties secum alia cubaret, in illius artus vipera irruerent immanes. eumque in modum pellices Pasiphaë disperdebat. * Cephalus igitur, perniciosissimum habebat canem (cui Lalapinomen fuit, & quem nulla f ra poterat evitare.) Iaculum adhuc, cuius ictus neminem unquam fefellit. Inter hac Procris conspicata virum, Circaam sumens radicem, nequid sibi obesset, concumbit. At verita rursus Minois coniugem, Athenas proficiscitur: & in Cephaligratiam redijt, & cum eo ad venandum concedit: quippe qua venandi studio mirifice oblectabatur. Hac occultè virum insecuta inter fruteta latitabat, eiusque motu permoueri virgulta maritus sentiens, iaculum inevitabile misit, eoque percussam uxorem Procrin interfecit. Quocirca Cephalus ab Arcopagi iudicibus exilio sempiterno damnatur. Interea vero Orishysiam Ilissum amnem traicientem Boreas rapuit, & cum ea concubuit. Hac illi filias Cleopatram, & Chionem: mares autem, Zeten & Calain, aligeros, peperit. Qui cum Iasone in Colchos navigantes, & Harpyias insectantes moriuntur: siue, ut Acnsilaus ait, circa Tenum insulam ab Hercule intercepti fuerunt. Cleopatram Phineus coniugem cepit: cui ex ea filij gignuntur Plexippus & Pandion: his autem filijs, ex Cleopatra Ideam, deinde Dardaniam sibi matrimonio sociauit. Ea vero priuignos, quod ipsam in stuprum illicitere voluissent, falsa apud patrem infimulas. Huic ille credulus, ambos oculis priuat. Interea Argonauta cum Boreae filijs illuc appulsi in Phineum animaduvertunt. Chione autem Neptuno admiscetur. Qua cum clam patre Eumolpum peperisset, ne detegeretur, in mare deiecit infantulum. Hunc statim Neptunus exceptum, in Æthiopiam transfert, & Benthesejyma filia sua

- Μίνωι, ἀδαιατον ὡς αὐτὸ σωθῆναι. Πασφάν γδ, ἐπε-
 δι πολλαῖς Μίνως σωθῆνάζετο γυναιξίν, ἐφαρμάκευ-
 σεν αὐτόν· καὶ ὁπότε δῆη σωθῆνάζετο, εἰς τὰ ὑφ' ἑα
 ἐφείη θηρία· καὶ ἔως ἀπώλλωτο. ἔχοντο ἔν (Κε-
 5 φθῆς) αὐτῷ κυῖα ταχύν, ἀκόντιον (τε) ἰδυόβλον·
 ἐπὶ τέτοις Πέγκεις ἰδοῦσα τὸν ἄνδρα, τὴν Κιρκί-
 αν πίει ρίζαν, πρὸς τὸ μηδὲν βλάψαι, καὶ σωθῆνά-
 ζεται. Δείσασα δὲ αὐτῆς τὴν Μίνωθ γυναικα, ἦκεν
 εἰς Ἀθῶνας· καὶ διδμαγείσῃ Κεφάλῳ, μετ' αὐτοῦ πα-
 10 ραγμένῃ εἰς θῆραν· ὡς γδ θηρευτική· διώκουσαν γδ
 αὐτὴν ἐν τῇ λοχηῇ ἀγριήσας, Κεφαλῷ ἀκοντίζει,
 καὶ τυχὸν ἀποκτείνει Πέγκειν. καὶ κειθεὶς ἐν Ἀρειωπά-
 γῳ, φυγεῖν αἰδίων καταδικάζεται. Ωρειωτῆαν δὲ πε-
 15 ρεῖσιν ἐπὶ Ἰλιωπὶ ποταμῷ, ἀπ' αἰτίας Βορέας σωθῆναι
 δε. ἡ δ' ἡμῶν θυγατέρα μὲν Κλεοπάτραν, [καὶ]
 Χιόνῳ· ἡ δὲ Ζήτῳ καὶ Κόχῳ πρὸς τῶν. οἱ
 πλέοντες σὺν Ἰάσωνι, καὶ ταῖς ἀπ' αἰτίας διώκοντες, ἀπέ-
 20 θανον· ὡς δὲ Ἀκουσίλαθ λέγει, πρὸς τῶν ὑφ'
 Ἡρακλέους ἀπώλοντο. Κλεοπάτραν δὲ ἔγημε Φινείας.
 ὅ γινονται παῖδες δὲ αὐτῆς Πλήξιππος καὶ Πανδίων·
 ἔχον δὲ τέκνα ἐν Κλεοπάτρῃ παῖδας, Ἰδαίαν ἐγά-
 25 μισέν τῳ Δαρδανῷ. κακείνῃ δ' ὅτι πρὸς τῶν πρὸς
 Φινεία φθορὰν καταβάλλεται. καὶ πρὸς τῶν Φινείας,
 ἀμφοτέρους τυφλοῖ. ὅρα πρὸς τῶν δὲ οἱ Ἀργεναῦται
 25 σὺν Βορείδῃς κολλάζονται αὐτόν. Χιόνῳ δὲ Ποσει-
 δῶνι μίγνυται. ἡ δὲ κρύφα τῷ πατρὶος Εὐμολπον
 τεκοῦσα, ἵνα μὴ γινῆται καταφανὲς, εἰς τὸν βυθὸν
 ῥίπτει τὸ παιδίον. Ποσειδῶν δὲ ἀνελόμην, εἰς Λι-
 διοπίαν κομίζει· καὶ δίδωκε Βενδοσιγύμῳ τρέφειν

alendum commendat, & Amphitrite. Qui, cum aetatis integra fuit, intus Benthocymes coniux, huic alteram filiarum uxorem dedit. Hic autem uxoris quoque suae sorori vim inferre aggreditur. Quamobrem exilio multatus, cum Ismaro filio ad Tegyrium Thracia regem confugit. Qui filiam ipsius filio coniungit. Deinde vero insidias Tegyrio quoque comparasse detectus, ad Eleusinos aufugit, eorumque amicitiam sibi conciliavit. Rursus autem, Ismaro filio defuncto, à Tegyrio renocatus in Thraciam redit, ac soluta inter eos discordia regnum accepit. Mox conflato inter Athenienses & Eleusinos bello, ascitus ab Eleusinijs, magno cum Thracum exercitu opem laturus advenit. At Erechtheo de Atheniensium victoria sciscitanti, Deus rem bellicam praclare gesturum cesinit, si filiarum unam ingulasset. Qui cum nunc minimum immolasset, & reliqua tu omnes se se ingularunt. Si quidem, ut quidam testati sunt, de se vicissim occidendis conspirarant. Commissa vero post immolationem pugna, Erechtheus Eumolpum obruncavit. Inde vero ubi Neptunus cum ipsius domo Erechtheum dissolvit, Cecrops Erechthei filiorum maximus regnum administravit: & iuncta in coniugium Metiadasa Eupalami filia, Pandionem filium suscepit. Hic una cum Cecrope patre regnans, à Metionis liberis per seditionem eiectus fuit. Hinc Megara ad Pylam profectus, eius filiam Peliam iam dudum nubilem, uxorem cepit: à qua deinde urbis regno proficitur. Nam, cum Pylas Biantem patrui occidisset, Pandioni genero regnum tradidit: ipse vero traducto in Peloponnesum populo Pylum urbem condidit. Interea Pandioni Megaris regnanti, nati sunt filij Aegeus, Pallas, Nisus, & Lycus. Nonnulli autem Aegem Scyrii filium esse aiunt, sed sibi Pandionem suppo-

- αὐτὸ δουρατεῖ καὶ Ἀμυγρέτη. ὡς ὃ ἐτελειώθη, * ἐν-
 δον ὁ Βερεκύμης ἀνὴρ, τὴν ἐπεὶ αὐτὸς τῷ δουρα-
 τέων δίδωσιν. ὁ δὲ καὶ τὴν ἀδελφὴν τῆς γαμηθείσης
 ἐπὶ χεῖρσιν βιάζεται. καὶ δὲ τὸ τοῦ δουρατευομένου, μὲν
 5 Ἰσμέρι τὸ παιδὸς, πρὸς Τεγυεὶν ἦκε, Θρακῶν βα-
 σιλέα. ὃς αὐτὸς τῷ παιδὶ τὴν δουρατέα σωφρόνησε.
 ἐπιβυλάων ὃ ὕστερον Τεγυεῖα καταφανὴς γίνεται. καὶ
 πρὸς Ἑλλανίους φάσκει. καὶ φιλίαν ποιεῖται πρὸς
 αὐτοὺς. αὐτὸς δὲ Ἰσμέρι τελευτήσαντος, μετα-
 10 πικρθεὶς ὑπὸ Τεγυεῖα πασχίνεται, καὶ τὴν πρὸς
 τούτου μάχῃ διακυσάμενός, τὴ βασιλείαν παρέλαβε.
 καὶ πολέμῳ ἐσάνῃ τὸ πρὸς Ἀθωαίους καὶ Ἑλλανίους,
 ὁπληθεύς ὑπὸ Ἑλλανίων, μὲν πολλὰς σωμαμαχίαι
 15 Θρακῶν διδάμαστος. Ἐρχεῖ ὃ ὑπὸ Ἀθωαίων νίκης
 χρωμένῳ, ἔχρησεν ὁ Θεὸς καταρδύσειν πῦν πόλεμον,
 ἐὰν μίαν τὴν δουρατέων σφάζῃ. καὶ σφάζαντες αὐτὸς τὴν
 νεωτάτῳ, καὶ αἱ λοιπαὶ ἑαυτὰς κατέσφάζαν. ἐπεποίη-
 20 το γὰρ, ὡς ἐφοσάν πνεες, σωμαμαχίαν δὴ ἡλεις σωμαπο-
 λέας. ἡγομένης ὃ μὲν σφαγῇ τὴν μάχης, Ἐρχοῦς μὲν
 ἀνέλεν Εὐμόλπον. Ποσειδῶνός δὲ καὶ τὴν Ἐρχέεια, καὶ τὴν
 οἰκίαν αὐτῆς καταλύσαντες, Κέκροψ ὁ πρεσβύτατος τὴν
 25 Ἐρχέειας παίδων, ἐβασίλευσεν. ὃς γήμας Μητιάδης τὴν
 Εὐπαλάμης παῖδα ἐτέκνωσε Πανδίονα. ἔτος αὖ Κέκροπος
 βασιλεύων, ὑπὸ τὴν Μητίωνος ὑῶν κτίζαντες ἐξεβλήθη.
 καὶ ὡς ἀφ' ἑαυτοῦ εἰς Μέγαρον πρὸς Πύλον, τὴν ἐκείνης
 30 δουρατέα Πελῆαν γαμῇ. αὐτὸς καὶ τὴν πόλεως βασι-
 λείας ὑπὸ αὐτῆς καθίσταται. κτείναντες γὰρ Πύλας τὴν τῆς
 πατρὸς ἀδελφὸν Βίαντα, τὴν βασιλείαν δίδωσι Παν-
 δίωνι. αὐτὸς δὲ εἰς Πελοπόννησον σὺν λαῷ ὡς ἀφ' ἑαυτοῦ
 κτίζει πόλιν Πύλον. Πανδίονι δὲ ἐν Μεγά-
 ροις ὄντι, παῖδες ἐγένοντο, Αἰγίς, Πόδας, Νῆσος,
 Λύκος. ἐνιοὶ δὲ Αἰγία Σκυεῖν τὴν λέγουσιν. ὑποβλή-

sistitum fuisse. Demū post Pandionis obitū, eius filij per-
ducto in Athenas exercitu, Metionidas elecerunt, ac re-
gnum in partes quatuor distribuerunt: sed penes Aegēu
summa imperij fuit. Hic primā uxorem Metam Ople-
tis filiam, alteram vero Chalciopen Rhexenore natam
duxit. At, ubi nulla se prole augeri videt, fratrum me-
tu ad Pythiam adit, deque filiorum progenie responsum
dari sibi postulat, cui Deus ita vaticinatus est,
Maeste noua virtute, pedem, qui prominet vtri,
Ne prius exoluas, quā scandas Palladis arcem.
At ipse ambigens quid hoc sibi vellet oraculum, Athe-
nas iterum accedit, ac per Træzenem iter faciens, à
Pittheo Pelopis filio hospitio recipitur. Qui, quoniam o-
raculum intellexerat, Aegēo vino madenti filiam Æthrā
cōprimendam summisit. Huic nocte eadem se Neptu-
nus coniunxit. Aegēus interea Æthra praecepit, ut, si ex
ea masculus nasceretur, educaret: neve, cuius ille filius
esset, indicaret: ensē & calceos sub saxo absconditos reli-
quit: hac locutus, cum per atatem puer saxum subuol-
uere queat, ea tolleret, eamque clam cum hisce omni-
bus ad se rebus emitteret. Ipse interim Athenas contē-
dit: nec non Panathenaeorum certamen aggreditur cele-
brare, in quibus Minois filius Androgens omnibus vi-
ctoria praestitit. Hunc Iupiter in Marathonium taurum
misit, à quo fuit interfectus. Non desunt qui illum A-
thenas ad Lay certamen euntem, ab athletic ob inuadiā
dolo necatum fuisse prodant. Minos, audita filij morte,
quo tempore in Paro Gratys sacra faciebat, sublatam è
capite coronam, abiecit, ac tibia abstinuit, & sacrifi-
cium nihilotamen secius absoluit. Hinc & in hodiernā
usque tempestatem sine tibijs & coronis in Paro Gratys
immolant. Nec longo post tempore in mari prepositus

ἴδωαι δὲ ὑπὸ Πανδίων⊕. μὲν δὲ ἢ Πανδίων⊕ τε-
 λευτῶν, οἱ πῦδες αὐτῷ σρατεύσαντες ἐπ' Αἰθῶας,
 ἔξεβαλον τὸς Μηπονίδας, καὶ τὴν ἀρχὴν τετραχῶ
 διείλον. εἶχε δὲ τὸ πᾶν κρῶτ⊕ Αἰγυῖς· γαμῶ δ' ἔ-
 5 πρεσβυτον μὲν Μήτην ἢ Οπλήτ⊕· δευτέραν δὲ Χαλκιδ-
 οῦν ἢ Ρηξήνορος. ὥς δὲ ἐκ ἐχλύετο πῶς αὐτῷ, δεδου-
 κῶς τὸς ἀδελφεὺς, εἰς Πυθίαν ἦλθε, καὶ φεῖ παίδων
 γονῆς ἐμαντεύετο. ὁ δ' ὁ θεὸς ἐχρησεν αὐτῷ·

Ἀσπὺ τὸν πρεσβυχοντα ποδάνα, φερώτα λαῶν,

10 Μὴ λύσης πρὶν εἰς ἄκρον Αἰθῶαίων ἀφίκηαι.

Ἀπορῶν [δὲ] τὸν χρησμὸν, αἰήει πάλιν εἰς Αἰθῶας.
 καὶ Τριζῖνα διοδεύων, ὅππῃ ἐνέταί Πιτδεῖ τῷ Πέλο-
 πος· ὅς τ' ἐχρησμὸν σιωεῖς, μεθύσας αὐτὸν τῇ θυγα-
 τρὶ συγκατέκλινεν Αἶδρα. τῇ δὲ αὐτῇ νυκτὶ καὶ Πο-
 15 σειδῶν ἐπλησίασεν αὐτῇ. Αἰγυῖς δὲ ἐντειλαμένη⊕
 Αἶδρα, ἐὰν ἄρρενα γυνήσῃ, τρέφειν, καὶ τίν⊕ ἔσαι
 μὴ λείπειν, ἀπέλιπε δὲ ὑπὸ πνι πύτρα μάχαιραν, καὶ
 πέδιλα, εἰπὼν, ὅταν ὁ παῖς δυνήται ἢ πέτραν ὑπο-
 κυλίστας ἀνελέδαι ταῦτα, τότε μὲν αὐτῶν αὐτὸν ὑπο-

20 πέμπειν. αὐτὸς δὲ ἦκεν εἰς Αἰθῶας. καὶ τὸν ἦν Πά-
 ναθηναίων ἀγῶνα ἐπέτελοι· ἐν ᾧ ὁ Μίνως παῖς Ἀν-
 δρόγῳ, εἰκνισθεὶς πάντας. τῷτον ὁ Ζεὺς ἐπὶ ἢ Μαρεσ-
 δώνιον ἐπέμψε ταῦρον· ὑφ' ἧς διεφάρεν. ἐνιοὶ δὲ αὐτῷ
 λέγρουσι πορευόμενον εἰς Αἰθῶας ἐπὶ τὸν Λαίην ἀγῶνα

25 πρὸς ἧς ἀγωνιστῶν ἐνεδρευδέντα διὰ φθόρον ὑπολέει.
 Μίνως δὲ ἐπελδόν⊕ αὐτῷ θανάτε θύων ἐν Παρώ
 ταῖς χάρισι, τὸν μὲν σέφανον ὑπὸ τῆς κεφαλῆς ἔρριψε,
 καὶ τὸν αὐλὸν κατέχευε, καὶ ἢ θυσίαν ἐδὶν ἦγον ἐπέτε-
 λουσιν. ὅθεν ἔπ' καὶ δεῦρο χωρὶς αὐλῶν καὶ σεφάνων ἐν

30 Παρώ δύνει ταῖς χάρισι. μὲν ἔ' πολὺ δὲ θαλασσοκρατῶ,

comparata classe Athenas oppugnauit. Megara itē Niso
 Pandionis filio regnante subuertit. Adhac Megareum
 Hippomenis filium, qui ex Omcheſto Niſo opitulaturus
 aduenerat, interemit: & is demum per filia proditiōē
 occubuit. Nā cum Scylla filia, Minois amore flagraret,
 patri purpur. um crinem quo inuictus eſſe ferebatur, ē
 medio capitis vertice praeidit, eoque facto ſtatim ille in-
 terijt. Minos itaque Megaris poſitus, virginem uinctā
 pedibus ē puppe in mare deiectam ſummeſcit: Enim-
 vero, cum id bellum diuturnius fore videretur, quando
 Athenas capere minime poſſet, Iouem, ut Athenienſes
 commiſſi criminis poenas luerent, obſecrat. Hinc cum
 peſtis ac fames ſimul urbem inuaſiſſent, primum qui-
 dem ex ueteri oraculo, Athenienſes Hyacinthi filias An-
 theidem, Aegidem, * Enthenidem, & Lytaam ad Ge-
 raſti Cyclopiſ tumulum ingularunt. harum pater Hy-
 acinthus Lacedemone Athenas commigrarat, cumque ni-
 hil inde ſibi emolumentifuturum viderent, oraculum de
 belli exitu conſuluerunt. His numen, quas ipſe uellet,
 Minoi poenas daturus renunciauit. Igitur Athenienſes
 miſſis ad Minoem legatis permiſerunt, ut ab eis, quas
 poenas uellet peteret: tum Minos ijs ut quatuordecim
 corpora, ſptem ſcilicet puerorum, ac totidem & aetate
 parium puellarum, ſine armis Minotauro deuoranda
 mitterent, imperauit. Is taurus labyrintho concluſus co-
 ērecebatur, unde ingreſſus quiſpiam haud facile exire po-
 terat, quōd multiplici viarum ambage non agnitum exi-
 tum excludebat. Hunc Dedalus filius Eupalami, qui
 Metionis & Alcippa filius fuit, exaediſcauit. Hic item
 architectus omnium preſtantiſſimus, & primus imagi-
 num deorumque ſtatuarum fuit inuentor. Hic etiam A-
 thenis poſt deiectum ex arce Talum Perdicis ſororis

- ἔπολέμουν σὺν τῇ Αἰθιώῃ, καὶ διέλασσε εἰλε,
 Νίσου βασιλεύοντι τῷ Πανδίοντι. καὶ Μεγαίᾳ τὸν
 Ἰσπομένους ὅς Οὔχιστος Νίσῳ βοηθὸν ἐλθόντα ἀπέ-
 κτεινε. ἀπέθανε δὲ καὶ Νίσος διὰ θυγατέρας προσδοίαν.
 5 ἔχοντι γὰρ αὐτῷ πορφύρεαν ἐν μέσῃ τῇ κεφαλῇ τείχεα,
 ταύτῃς ἀραιρευθείσης τελευτᾷ. ἡ δὲ θυγατήρ αὐτῆς Σκύλ-
 λα ἐράδειςσα Μίνῳ, ὅς τειλε τὴν τείχεα. μόνον δὲ
 Μεγάροφον κρατήσας, καὶ τὴν κόρην τῆς πυρρῆς τῆς
 ποδῶν ἐκδύσας, ὑποβρύχιον ἐποίησε. χρονοζόμενος δὲ
 10 τῷ πολέμῳ μὴ διωάμενος ἐλεῖν Αἰθιώαν, εὐχεται
 Διὶ παρ' Αἰθιωαίων λαβεῖν δίκας. φησὶ δὲ ἡ
 πόλις λοιμοὶ τε καὶ λιμοί, τὸ μὲν πρῶτον κατὰ λόγον
 Αἰθιωαῖοι παλαιὸν τὰς Τακίνδου κορας, Ἀνθηίδα,
 Αἰγληίδα, * Ἡνθωίδα, Λυταίαν, ἐπὶ τὸν Γεραίῃου
 15 τῷ Κύκλωπος τάρον κατέσφαξαν. τέτων δὲ ὁ πατήρ,
 Τάκινδος ἐλθὼν ἐκ Λακεδαιμόνι Αἰθιώαν κατήκει,
 ὡς δὲ ἔδεν ὄρεσθαι αὐτῷ τὸτο, ἔχων ἰοφει ἀπαλ-
 λαγῆς. ὁ δὲ θεὸς ἀπέπειν αὐτοῖς Μίνῳι δίδναι δι-
 20 κας αἷ' αὐτὸς αἰρεῖται. πέμψαντες οὖν πρὸς Μί-
 νωα, ἐπέτρεπον αἰτεῖν δίκας. Μίνως δὲ ἐκέλευσε
 αὐτοῖς ἰδ', κούρις ἐπὶ, καὶ κόρας τὰς ἴσας. χωρὶς
 ὀπλῶν πέμπειν τῷ Μινωταύρῳ βορὰν. αὐτῷ δὲ ἔτι
 ἐν Λαβυρίνθῳ καθεργαζόμενος ἐν τῷ τὸν εἰσελθόντα,
 25 ἀδωάειον αὐτῷ ὅς τειναι. πολυπλόκοις γὰρ χαμπῶς τὴν
 ἀγνωμένῳ ἐξοδὸν ἀπέκλειε. κατεσκευάκει δὲ αὐτὸν
 Δαίδαλός, ὁ Εὐπαλάμου, παιδὸς τῷ Μηπίοντι καὶ
 Ἀλκίπῳ. ἔτος αὐτῷ ἀρχιτέκτων αἰετος, καὶ πρῶτος
 ἀγαλμάτων εὐρετής. ἔτος ὅς Αἰθιωῶν ἔφυγον, ἐπὶ
 τῆς ἀκροπόλεως βαλὼν τὸν τῆς ἀδελφῆς Περδίκους

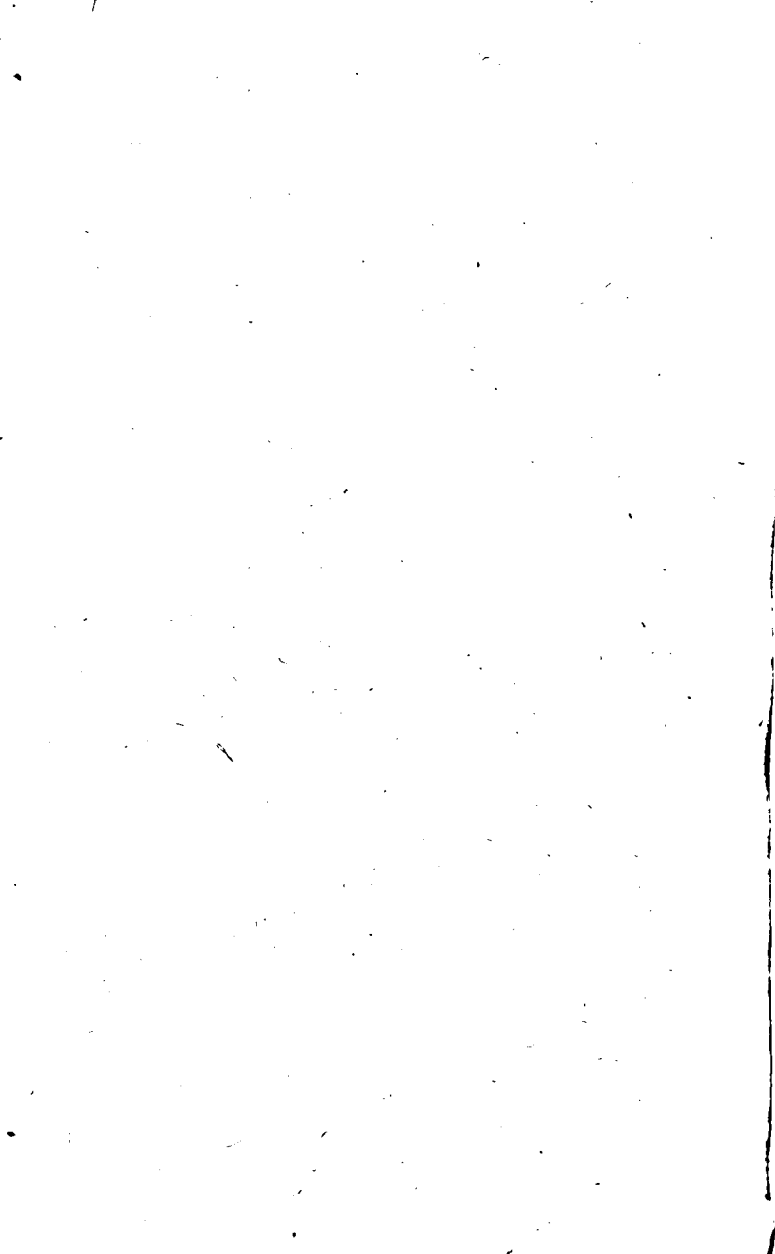
filium, eius discipulum, aufugit: quem, veritus ne ipsū ingenij præcellentia superaret, occidit. Etenim serpentis malam nactus, lignum tenne secuit. Deinde ubi puerum necasse compertum fuit, reus in Arcopago peractus ad Minoem confugit. Atque inibi Pasiphae cum Neptuni taurum arderet, lignea vacca affabre compacta corripuit, ac Labyrinthum construxit, ad quem quotannis Athenienses, virgines septem, ac totidem pueros atæ pares Minotauro vorandos mittebant: donec Theseus ex Æthra Ægeoque natus, iam grandis factus, petra sum-mota, calceos atque ensē aufert: & pedestri itinere Athenas adiens, obsessam iam viam à maleficis viris undecumque pacavit. Primum quidem Periphetem Volcani & Anticlia filium, qui, quod clavam gestaret, Coryneta dicebatur, ad Epidaurū occidit: qui cum imbecillis pedibus esset, ferrea clava munitus, viatores interficiebat: quam ex illo præreptam Theseus ipse ferre consuevit. Hic Sinin, postea Polypemonis filium, & Syleæ Corinthi filia, occidit. Huic Pityocampes, à curuandis pinis nomen fuit. Nam cum Corinthiorum Isthmum insedisset, viatores ad pinos flectendas inuitos compellebat: qui quod eas virium imbecillitate flectere nequirent, arborum in se redeuntium impetu sublati penitus interibant. Hunc in modum Theseus Sinin cruciatum e medio sustulit.

Multa defunt.

- ἦν Τόλῳ, μαθητῶν ὄντα· δέσας μὴ διὰ τῶν ἐν-
 φυῶν αὐτὸν ὑπερβολῇ. σαφὲνα γὰρ ὅπως εὗρεν, ζύ-
 λον λεπτὸν ἔθηκε. φωραθέντι δὲ τῷ νεκρῷ κριθεὶς
 ἐν Αρείῳ πάγῳ, καταδικαθεὶς, πρὸς Μίνοα ἐφυγε.
 5 καὶ Πασφάτης ἐξαδείσης τῷ Ποσειδῶντι ταύρου,
 σωτήρας τεχνησάμεντι ξυλίνῳ βύν· καὶ τὸν Λα-
 βύεινδον κατεσκεύασεν, εἰς ὃν κατ' ἔτος Ἀθῶναιοι
 κοῦρας ἐπῆλ, καὶ κόρας τὰς ἴσας, καὶ Μινωταύρων
 βόρην ἐπιμπον. Θησεὺς δὲ γυνηθεὶς ἐξ Αἰδρας Αἰγεί
 10 παῖς, ὡς ἐγνηθήη τέλει, ἀποσάμεντι τῶν πίττας,
 τὰ πέδιλα καὶ τῶν μάχαιραν ἀναιρέτην, καὶ περὶ
 ἡπείχετο εἰς τὰς Ἀθῶνας. φερουμένης δὲ ὑπὸ ἀνδρῶν
 χακούρων τῆς ὁδοῦ, ἡμέεσσε. πρῶτον μὲν γὰρ Πειρή-
 τῳ τὸν Ηραίῳ καὶ Ἀντικλείας, ὃς ἀπὸ τῆς κορυφῆς ὡ
 15 ἐφόρει, Κορυνήτης ἐπεκαλεῖτο, ἔκτεινεν ἐν Επιδαύρῳ.
 ποδας δὲ ἀδενεὺς ἔχων ἔτθ, ἐφόρει κορυφῇ σιδερεῖν, δι'
 ἧς τὺς πειρόντας ἔκτεινε· ταῦτῳ ἀφελόμεντι Θησεὺς
 ἐφόρει. δεύτερον δὲ κτείνει Σίνιν τὸν Πολυπύμοντι καὶ
 20 Συλῆας τῆς Κοεινίδου. ἔτθ Πιτυοχάμπης ἐκαλεῖτο.
 οἰκῶν γὰρ τὸν Κοεινίδιον ἰδιμόν, ὡς ἀγλαεὶ τὺς πα-
 ερόντας πίτυς χάμπηοντας ἀνέχεσθαι· οἱ δὲ, διὰ τῶν
 ἀδενεῶν ἐκ ἡδυνάοντο χάμπειν. καὶ ὑπὸ τῶν δέν-
 δρων ἀναρρίπτεσθαι, παλαιέθους ἀπώλωτο. τέταρ-
 τῷ πρῶτῳ Θησεὺς Σίνιν ἀπέκτεινεν.

25

Λέπει πολλά.

TANAQVILLI FABRI
NOTVLÆ
IN APOLLODORVM.

Emporibus Inachi nihil in Græcia vetustius; Ioue certe & ceteris principibus, quos illi Deos, id est *θεοὶ αἰετός* appellarunt, antiquior est Inachus, qui scilicet, Abrahamo Patriarcha apud Orientales

florente, Argiuorum regnum cor diderit. Scio equidem, Clementi Alexandrino I. *Στασιαίων*, in illa longe eruditissima *ῥήσις*, vbi de veteris Græciæ & Hebræorum temporibus agit, visum aliter fuisse; (illum enim Mosi *σύγγραφοις* facit,) sed amœnissimum doctissimumque scriptorem refellere, nil sane attinet. Originis autem externæ fuisse Inachum, vel ipsum per se nomen satis indicet; neque enim Inachus aliud fuerit quam *anach*, seu *enac*, vnde *αἰαξ* & *αἰάνης* in veteri Græcia; quæ vox, vt ex poetarum scriptis

certum est, deum & deos significavit. Quin & Deucalionis diluvium toto ccccl. annorum intervallo posterius Inacho fuit, cum circa mediam Moſis ætatem ea calamitas magnam Græciæ partem vexarit. Gigantum etiam historia, seu mauiſ fabula (de Græcanicis illis Gigantibus loquor, qui poetarum carminibus celebrati fuerunt) illa, inquam, historia, temporibus etiam Inachi recentior est, aut falsa illa sunt quæ superius de Ioue scripta fuerunt. Vnde erit, Lector, ut quis liquido affirmet, præter aniles quasdam Gentilis Theologiæ nœnias, quæis veterum libri refertæ sunt, nil fuisse in Græciâ, quod vetustate cum Inachi ævâ certare possit. Ex ijs autem quæ dicta à me sunt, hoc efficitur, Apollodori historiam dc. l. annorum spatium complecti, id quod, ne te pluribus morer, hinc facile apparebit: Quippe Argiuorum regnum auspicatus est Inachus anno mundi mm. xc. ante Christum natum m. dcccclviii. Hæc autem Apollodori historia ad vsque Theseum Atheniensium Principem pertinet; ibique hodie desinit; (nam olim quidem paulo amplior fuit, ut inferius patebit.) At Thesei filij bello Troiano interfuere, (uti ex Homero & veteribus rerum scriptoribus constat) quod anno mundi mm. dcccxv. accidit, ante Christum autem m. cxxxiii. Et hæc quidem pauca; sed quæ satis sint; utinam modo teneri puerorum animi huius libelli lectione peritus imbuerentur; mirabilem certe veteris historiæ amorem conciperent; unde tanta caperetur utilitas, ut omnigenos scriptores, qui quidem

ab eleganti doctrina remoti non fuerint, faciliores & proniores haberent, quam nunc vel viri habeant. Hoc quidem affirmare posse videor, ex iis, qui hodie supersunt, scriptoribus, neminem ab eo intelligi posse, qui historiam fabularem ignorabit. Eam quidem satis multi scriptis suis explicarunt; fateor; sed ita explicarunt, ut nec pes nec caput facile appareat, ita omnia disiecta & dissoluta sparsim iacent. Atqui hoc caput est, mi Lector, ut ita discas, ne obliuiscaris; quod effugerit nemo, nisi qui res ipsas, quas legit, perpetuo inter se vinculo connexas & colligatas legerit. Ceterum decreueram olim, pro ut multis ab hinc annis à me scriptum fuit in Epistola ad Virum singularis virtutis nec minoris doctrinæ Claudium Sarrauium, Curia Parisiensis clarissimum lumen, quæ cum aliis quibusdam edita est, commentarios in Apollodorum edere; sed ubi tantam *ὄλω*, quæ à me hinc & hinc congesta fuerat, ex Pausania, Plutarcho, Poetis Græcis Latinisque, Scholiastis veteribus, Luciano, Origene, Tertulliano, Clemente, Lactantio, Herodoto, Gyrardo, Meursio, Vossio, Bocharto, totque aliis bonarum literarum proceribus; ubi, inquam, illam congeriem contemplatus sum, cœpi cohorrescere, & consilium ipse damnare meum; Editio certe in tantam molem excreuisset, ut sine muli Mariani opera circumferri liber non potuisset. Dein si me ea ratio remorata non esset, res certe meæ, uti nunc se habet, & locus ipse, haud sengerent id ut facerem. Præterea, nōdum fortasse desperandum est,

promissos olim Meziriaci commentarios editum iri; Ille certe aliquid præclarū & se dignum præstiterit, quiquidem longe doctissimus fuerit, rem amplam habuerit, & otio abundarit plurimo. Satis igitur in præsens esse ratus sum, Apollodori libellum, cuius hodie per pauca reperiuntur exemplaria, cum Ægij Spoletini interpretatione, ne sua illum gloria fraudaremus, edendum curare; sed illam tamen interpretationem locis infinitis emendauimus; Græcum autem contextum legimus, relegimus, quanta maxima cura & diligentia fieri potuit; cuius rei fidem, spero, facient notulæ nostræ.

Haftenus de hoc utilissimo libello ita à nobis actum est, quasi si, ut omnibus persuasum esse video, Apollodori opus esset; sed longe mihi alia mens est; fallar autem necne, tute ipse, Lector, dijudicabis. Rem in pauca contraham; facio modo ut æquanimitas tua operam nostram adiuuet. Primum, non satis verisimile videtur, tantillulo libello nomen *Bibliotheca* impositum fuisse; Deinde quædam à veteribus ex hoc scriptore producta reperio, quæ ad materiam priorum librorum pertinent, quæ tamen hodie desiderantur. Præterea video librum decimum sextum *Bibliotheca* ab Hermolao citatum in voce *Apris*, ut à viro doctissimo Gerardo Vossio obseruatum est, (quanquam & plures etiam fuisse scio, ut mox apparebit) at hodie trestantum habemus. Dices, ceteros libros perisse; at ego negare posse videor; (nam omnes perierunt, non illo aut ille) negare, inquam, hoc

posse videor, nam post Dioseuros & Thescum
ac Troiana tempora, quos Deos habemus? hæc
autem historia inscribitur & citatur à veteribus
ὡς δὲ διῶν; Quamobrem, cum tertius liber totam
Deorum materiam exhauserit, nil ultra expe-
ctandum. Sed audiamus Photium Patriarcham
Constantinopolitanum, qui annis abhinc DCCC.
florebat. Is ita scribit p. 338. edit. Stephan. ubi
de illo Sopatro rhetore philosopho agit, qui ab
Eunapio in vita Iāblichī dicitur εἰπῶν τε καὶ χάρι-
σθένους, quique tempore Constantini M. flo-
ruit, & eo vel iubente, ut Suidas auctor est, vel
sinente, ut ait Eunapius, fuit interfectus. *Ανε-
γνώσθων ἐκλογὰν διαφορῶν ἐν βιβλίοις δυσχερέστερα σω-
πάτρε σοφιστῶ. σωείλεται ὃ αὐτῷ τὸ βιβλίον ἐκ πολλῶν
καὶ διαφορῶν ἰσοειῶν καὶ χαρμμάτων. τὸ μὲν οὖν πρῶτον
ὡς ἔστι παρ' Ἑλλήσι μυθολογουμένων θεῶν διαλαμβάνει·
ὁ σωείλεται ἐκ τῆς Ἀπολλοδώρου ὡς δὲ θεῶν γ' λόγου.
Ἀδύναμις δὲ ὁ Ἀπολλώδωρος, καὶ χαρμματοῦς ἔστι τέχνη.
ἐκ ἐκ τῆς πρώτης δὲ μόνον ἢ διαλογὴν αὐτῷ πεποιῦνται,
ἀλλὰ δὴ καὶ γ'. καὶ δ'. καὶ ε'. καὶ ς'. τὰ τε ἄ' πάλιν καὶ β'
καὶ ιε' τὰ καὶ ις', μέχρι τῶ καδ'. ἐν ᾗ συλλογῇ τὰ τε μυθι-
κῶς ὡς θεῶν διαπεπλεγμένα, καὶ εἴ τι καὶ ἰσοειῶν εἴρη-
ται, περιέληφθαι. ὡς τε ἔστι παρ' αὐτοῖς ἡρώων καὶ Διόσ-
κούρων· καὶ ὡς ἔστι ἐν ᾧ δού· καὶ ὅσα παραπλήσια. *Electa
sunt Eclogæ varia doctrinae libris duodecim Sopatri
Sophistæ. Collegit autem hoc Opus è multis & di-
versis historicis, atque scriptoribus. Primus itaque
liber de fabulosis Gentium Diis agit. Electa hac ex
Apollodori libro tertio de Diis, qui patria Athenien-
sis Grammaticus docuit. Nec vero è tertio dumtaxat
libro hac seligit, sed & è quarto, quinto, ac sexto.**

Item è primo, duodecimo, decimoquinto & decimo-sexto, usque ad quartum & vicesimum. Quibus collectaneis, quæ de Diis fabulose ficta sunt, quæque historice narrantur, complectitur vniversa, vt & de Heroibus, ac Dioscuris. De iis item, qui apud inferos degunt (malleim ego vertisset, quæ apud inferos sunt, vt de pœnis, furiis, Acheronte, Styge, &c.) aliaque id genus plurima. Vides iv. & xx. libros in Bibliotheca Apollodori; longe itaque olim alia libri moles, quam nunc est, fuit. Minor itaque non vidisse Photium, hunc librum, qui nunc nobis in manibus est, Apollodori esse non potuisse; Ita enim scribit, pag. 458. Ἐν τῷ αὐτῷ δὲ τεύχει καὶ Ἀπολλοδώρου γραμματικὸν βιβλιδάειον ἀγνώσθῃ μοι, Βιβλιοθήκῃ αὐτοῦ ἢ ἐπιγραφῇ. περὶ τὰ παλαιότατα τῆς ἑλληνικῆς, ὅσα τὸ πλεῖστον διῶν καὶ ἡρώων ἔχοντο αὐτοῖς δοξάζειν ἔδωκεν, ὀνομασίας ποταμῶν καὶ χώρων, καὶ ἐθνῶν, καὶ πόλεων. ὅθεν καὶ τὰ πολλὰ ὅσα εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀνατρέχει, καὶ καί τι πᾶσι μέχρι τῆς τρωϊκῆς καὶ ἀνδρῶν πινον πρὸς ἀλλήλους μάχας καὶ ἔργα ἐπιτρέχον. καὶ τῆς ἐπὶ Τροίας πλάνης πιναι, μάλιστα δὲ Ὀδυσσεύος, εἰς ὃν αὐτῷ καὶ ἡ ἀρχαιολογία καταλήγει. σιωπῶντες δὲ ὅτι τὰ πολλὰ τῷ βιβλίῳ, καὶ ἐκ ἀρχαιοτέρων τοῖς παλαιὰ ἐπὶ μνήμης ἔχειν λόγων μεταποιουμένοις. ἔχει δὲ καὶ ἐπιγραμμὰ τὸ βιβλιδάειον ἐκ ἀκομῶν ποδῶν, &c. In eodem item volumine legi Apollodori Grammatici libellum, cui Bibliotheca titulus erat. Continebat antiquissimas quasque Græcorum historias, & quæ sine de Diis, sine de Heroibus temporis ratione dedit opinanda, cum appellationibus fluminum, regionum, gentium & urbium. Hinc & pleraque antiqua, ad ipsa usque Troianæ tempora descendens refert. Virorum quoque

nonnullorum inter se pugnas, resque gestas commemorat, & capta iam Troia, errores quorundam, præcipue Vlyssis, in quem eius priscarum rerum narratio terminatur. Compendiosa quædam narratio est maxima huius libelli pars, iis non inutilis, qui vetera complecti memoria volunt. Adscriptum item erat lepidum istud epigramma &c. Vides, Lector, βιβλιδίου, id est, minutissimum libellulum vocari Apollodori Bibliothecam; unde facile constare potest, eo loco agere Photium de hac Epitome, quæ hominum manibus teritur; neque enim libellulus dici potuisset, si de magno illo Apollodori opere egisset, quod saltem xv. & xx. libros contineret. Itaque non satis exacte Photius, qui utrumque confudit. Dixi paulo ante esse Epitomen; idque ita esse & stylus ipse probat, & nonnulli aliquot ostendent. Neque prætereundum puto hoc quoque, quod alicubi Chronographus Castor citatur. miror; nam Castor post Apollodorum vixit; itaque ab Epitomiste additum id fuerit. Alibi dixit Æacum seruare *claves Inferorum*, quod videri possit esse ab homine Christiano, quanquam scio Poetam dixisse πύλας ᾗδου; alibi etiam αἰσάδου videtur usurpasse eo sensu quod scriptores nostri; alibi alia. Sed sit satis, ἡ ἀρχὴ. Ceterum quod ad finem operis additum est, αἰεὶ πῶλα, [desunt multa] non potest; quatuor ad summum aut quinque pag. defuerint; nam ultra Vlyssis errores non pertingebar hæc epitome, ut ex Phorio ostensum est.

Pag. 3. αἰ. δ' αὖν.] Ea appellatio præstantiam & dignitatem designabat; idque more Orienta-

lium & præcipue Persarum, qui ita reges suos vocitabant, uti facile est probasse, non ex Tzerze, aut id genus hominibus, sed ex Isocrate & Æschilo, qui Isocrate antiquior est.

Cælus] Ita etiam locutus fuerat Ennius apud Lactantium, in interpretatione historiæ sacræ quam Euhemerus scripserat.

Pag. 4. Κοῖον, Τρεῖων.] Et tamen iam ante Κοῖον nominarat.

Pag. 5. τέτες μὲ πῶ Ταρτίρω.] Leg. ἐς πῶ Ταρ.

Ibidem Μελιωίων] Hoc explicabit Callimachus Scholiastes & alij.

Ibid. ἐξήμθη πάλινΘ] leg. ἐξήμτο.

Ibid. ἐφ' ἑ] leg. ὑφ' ἑ. nam ἐφ' ἑ est, *sub quo*, vel *cuius tempore*, &c.

Pag. 9. Διαιάμεγα] Aliis Ιαίμεγα, & Κηγιάμεγα.

Pag. 15. αἰετός ἦρξεν ὀρεῖν] Alij aliter ἰσορεῖσιν.

Ibid. Τεγία] pro Τεγάδι.

Ibid. ὅπ Κηγεόπης] dele ὅπ.

Ib. ὅπ Τεγίαν ἐλὼν ἔπει] I. Passeratius, qui hunc scriptorem Gallice interpretatus est, & Ægius, qui Latine, hunc locum male acceperunt. Aiunt enim illam tempestatem immissam à Iunone fuisse cum Hercules Troiam peteret; at contra est; id enim in reditu factum.

Ib. ποταμὸς ΤείωνΘ] Quod de natiuitate Palladis ad oram fluij Tritonis scribunt, nugæ sunt maximæ. Τετὼ vox est Æolica, quæ *caput* significabat. Pallas autem ex Iouis *capite*. Scholiastes Aristophanis id firmabit. Quamquam scio Nicandrum olim scripsisse vocem esse Athamani-
cam.

Pag. 13. Ἀντὶ δ'] leg. γδ.

Ibid. ῥβρως] In edit. Commel. οὐμβρως. Sed eam vocem eiecitimus ; cum Ægius & Passerat. legerint ῥβρως, neque aliter legi possit.

Ibid. χάσμα] Diligenter hoc χάσμα descripsit Diodorus.

Pag. 15. τῶν βασιλῶν.] Hic tibi legendus præter ceteros Pindarus in primo τῶν βασιλῶν.

Ibid. ἑρμιωνίων] Commelin. suspicatur legentium ἑρμιωνίων, ab *Hermionensibus*, ego pro ἑρμιωνίων, lego μίλωντων.

Pag. 17. κατέδη] Leg. κατέπιδει, Attice. Nam illud κατέδη vitiosum est.

Ibid. πῖ περὶ] For. περὶ ἦοι, vel περὶ ἔοι.

Ibid. καὶ πρὸν.] Legendum τῷ πρὸν.

Ibid. Τιτάνων, &c. Γίγαντες, &c.] Recte Titanas à Gigantibus distinguit ; quod multi scriptores neglexere.

Pag. 19. ἡμίον] Lego ἡμίον.

Ibid. ἔγω τῷ Πηλῶν] Pessime totum hunc locum accepit Passeratius, sic enim ille : *Insques à ce que Adinerve se lançant sur lui, l'enleva de terre & l'emporta au dessus & hors le cercle de la Lune, où il mourut.* Ampla errorum seges. Nam ἑοδμήν, non est irruens, sed admonens, unde ἑοδμήν, &c. Deinde circulus ille lunaris nullibi est. Adde quod & solæcismus in oratione foret ; nisi legeris Ἀθῶν ἑοδμήν ; quod tamen ridiculum est.

Ibid. βουδός] Leg. βανθός.

Ibid. Εὐγυῶν δυρὸν δυρὸς ἐκταύρ] Corrigendum isthuc est, & legendum δυρὸν Διόνυκος, ita ut Εὐ-

rytus thyrsi ictu à Baccho interfectus fuerit. Ni ita legas, nullæ hic Baccho partes erunt, quem tamen huic tanto tumultui interfuisse constanter fabulantur. Res ita certa est vt probatione non egeat. In Cod. Pal. pro θυρς erat Δις, vestigium nostræ emendationis.

Pag. 21. Γεπίωνα] An Ραιπίωνα, id est Ραῖτον?

Ibid. χαλκίσις ροπάλοις] Passerat. *des cloux d'airain*; miror. ride Lector, legerat in versione, *clauis aeneis*, sed illud *clauis* à *claua* est non à *clauo*; ille aliter putauit; & errauit scilicet. i nunc & istos interpretes in consilium adhibe.

Ibid. πῦρ δ' ἐδέρκετο τοῖς ὀμμασι] Hic vero multa dici possent ex Aristophane, ad hoc dicendi genus. sed raptim scribo.

Pag. 23. κατέπλησι] Leg. κατέπληξε.

Ibid. κατέπλησι] Deest vox φύλας, aut quid tale.

Ibid. ἔξ ἑαυτῆς ἐπὶ πλωῶν ἐχούμεθα, &c.] Istud ἔξ ἑαυτῆς mihi suspectum. Interpres certe Latinus non agnoscit.

Ibid. ἰσημέρου καρπῶν] Dubium. puto, ἡμέρου καρπῶν, vel ὁμαίων.

Pag. 25. λαφύματα] Tale quid apud Lucianum olim notauimus; haud dubie ex scriptis aut narrationibus Orientalium.

Ibid. τότε δὲ καὶ τὰ κατὰ Θεσσαλίαν ὄρη διέστη] Male Ægius, male Passeratius. Ille sic: *Tunc vero Thessalicos montes aquarum diluuij immunes fuisse ferunt.* at Gall. interpres sic: *Car les montagnes de Thessalie furent lors exemptes du déluge, & non pas les lieux qui sont au dela d'Isthmos, &c.* Sic autem verto; *Tunc etiam Thessalia montes diuisi*

sunt & disrupti. Res nota est ex veteri historia. Ceterum προ-εκτός legendum ἐκτός, ut in Palatino codice. Προ σμωχίδη, recte Commelin. vidit legendum σμωχίδη, vel σμωχίδη.

Pag. 27. λαοὶ μεταφορικῶς] Huc refer locum Pindari.

Ibid. μὲν Κρανᾶν] Alij μὲν Κρανᾶν, post Κρανᾶν.

Ib. ἢ περὶ τῆς Θεσσαλίας τόπων] Intelligit Thessaliam ipsam, non loca Thessaliæ vicina, ut apparet ex p. 29. ubi diserte Λιολίας ἐν Θεσσαλίᾳ statuit, quod verum est.

Pag. 29. ἐπὶ τῷ Ὀλύμπῳ] Bene Commelin. ἐπὶ τῷ Ὀλύμπῳ.

Ibid. καὶ τὴν θάλασσαν, &c.] Pessime vero, si quid aliud, Passeratius : *Danantage amoncelant la mer, & la portant sur les montagnes*, &c. Itaque congestum mare in montes ferebant.

Ibid. διὰ μέσον] Leg. διὰ μέσε, vel διὰ μέσον.

Ibid. ἢ ἢ ἢ] An potius ἢ ἢ ἢ ?

Pag. 31. αὐτὸ μὴ γηγεῖται] Palat. γηγεῖται, melius hoc loco.

Ibid. καὶ περὶ τούτῳ] Legendum ἐπὶ τούτῳ, vel περὶ τούτῳ.

Pag. 33. θαρσὶ δὲ εἰπὼν] Delendum istud δὲ, aut fortasse legendum ἀνελθὼν pro δὲ εἰπὼν. Vox est oraculorum ἀνελθὼν, pro respondere, &c.

Ibid. πάντας ἐκάλεσε] Palat. συνεκάλεσε.

Pag. 35. ἰδε] Pal ἰδε, melius.

Ib. τέκνον ποιήσας] Lego vna voce τεκνοποίησας.

Ibid. Πηλεὺς ἄκων, &c.] In lib. Passer. male Πύλῳ.

Ibid. ἴσας] Commel. ἴσας. nil necesse.

Ibid. ἀμειοβητῶντων & δέεας] Lego τῶ δέεας. ma-
le Commel. qui τῶ δέεας.

Pag. 37. ἀνέστησαν] Vitam suspendio finierunt.
aliter legerat Passerat. scilicet ἀνέστησαν contra fi-
dem historię.

Ibid. ἀποστείλαι] Lego ἀποκτεῖναι, emendatione
certainissima.

Ibid. ἀνπόχλω] Melius ἀνπόχον.

Ibid. παραχρόνου & αὐτ' αἴε] Restitue hunc lo-
cum, legendo mecum ἀδράστου pro αἴε. res ex hi-
storia nota est.

Pag. 41. μῆρς] Palat. μοίρας. fort. melius, ex
Homero, κρία δαίτο καὶ νέμα μοίρας.

Pag. 43. ἐξηρημέναι ἐξ ἀρμάϊ] Palat. ἐξηραμμέναι
siccatas, longe melius:

Ibid. τό τε αὖ ποδύρετο] Legendum ἐπιδύρετο.
fort. etiam ex fabula legi posset ἐπικτετο.

Ibid. ἐγκειμένων] Legendum hic ἐκκειμένων.

Pag. 45. σιδήρῳ] Hunc locum emendavit Me-
ziriacus, comment. in Epistolas Ouidij. Legen-
dum enim ostendit Σιδνεφ, nomen proprium mu-
lieris.

Ibid. ἀναξιβίαν] Palat. melius ἀναξιβοίαν.

Pag. 47. ἀποκτεινάδων] Lego ἀποσεισάντων, καὶ τὰ
ἐπὶ τοῦ δεξιῆς.

Ibid. φλαχου] Ægius Ἰφ. κλ. legerat; Palat. φυ-
λάκου.

Ibid. κορυφαῶν & σέγης] Leg. δεσφαιδ.

Pag. 49. κρινὲς τέμνων] Castrans scilicet. Male
autem Passeratius, qui putavit τέμνων hoc loco
sumi pro occidere. id enim ex historia falsum.

Ibid. ξύων] Lege vel ξύσας vel ξύων.

Pag. 51. *παραφωμένων*] Leg. *παραφωμένων*.

Ibid. *ὅτι μοι εἶπεν*] Commel. *παρὰ*, quod recte.

Ibid. *μέλλει*] Palat. *μέλλει*.

Ibid. *προσιδῶνι θυσίας*] Legendum *θυσίαν*. sequitur enim *ἐπὶ ταύτῃ*.

Pag. 53. *εἴτ' ἐπὶ λῶν δῆλως, εἴτε διὰ μῶν*] Hunc locum & Ægius & Passeratius pessime verterunt. Sic interpretor, *Ille autem seu forte, ut sit, ei ita in mentem venit, seu propter iram, &c.* Nesciebant, aut certe non satis meminerant, quid sit *κατὰ τὸ ἐπελδόν*.

Ibid. *ὡς Ἄρεως δῆλως*] Leg. *ὡς ἐν Ἄρεως δῆλως*.

Ibid. *φωνῇ*] Legendum *φωνῇεν*, iungendo cum *ξύλον*. Vocale lignum erat ex Dodonæa sylva. Illud autem *φωνῇ* non potest stare.

Ibid. *ἀνελχόντες*] Legendum *ἀναχθέντες*, verbo nautico & proprio. ita mox *τυκτὸς ἀναχθέντες ἐν πεδῶν, καὶ, &c.*

Pag. 55. *ἐπίμην*] Leg. *ἐπίμην*.

Ibid. *Εὐλῶν*] Ita legend. non *Εὐνῶν*, ut Ægius.

Pag. 57. *Ἡρόδοτος*] Arbitror legendum esse *Ἡρόδοτος*. Ille est Herodorus Ponticus, cuius auctoritate sæpius utitur Plutarchus in Vita Thefei. Certe, nisi mala fides memoriæ est, hæc apud Herodotum non leguntur; quin nomen ipsum Omphales in eo scriptore nullum. Nam locus I. libri, sectione 7. corruptus est; sed eum locum olim in Epistolis splendide restituimus.

Ibid. *Δημόκριτος*] Legendum *Δημόκριτος*, qui historiam temporis fabularis & Heroici scripserat.

Ibid. *ἐβασιλεύον*] Leg. *ἐβασίλευον*.

Ib. *περιελάττω*] Leg. *περιελάττω* vel *περιελάττω*.

Pag. 59. *βυλομένοις δὲ τοῖς, &c.*] Totum hunc locum pessime acceperat interpretes.

Ibid. *δὲ αἰέεα*] Sunt qui existimant, ijque doctissimi, dici non posse *δὲ αἰέεα* pro *δὲ αἰέεας*; sed eos falli, auctoritatibus plurimorum scriptorum probare possum.

Ibid. *χτὶ π̃ Πεσπονπίδα*] Lego *παρὰ*.

Ibid. *ἥδ' χτὶ δαλασας*] Hæc delenda.

Pag. 61. *χεθορμηθείσης*] Palat. *χεθορμηθείσης*.

Ibid. *ἦσαν ὃ ἀχαιοὶ παρ' αὐτῶν*] Leg. *αὐτῶν*.

Ibid. *τέ τις αὐτῶ ζεύξαντι ἐπετάσσετο*] Lege *τέ τις αὐτῶ ζεύξ' ἐπετάσσετο*.

Pag. 63. *τὺς μέλλοντα πύργους*] Transpone, *μέλλοντα τὺς πύργους*.

Ib. *ἀφανῆς λίθους*] Leg. vel *ἀφανῶς*, vel *ἐξ ἀφανῶς*.

Ibid. *χεταζευγυμένων*] Leg. *χετιζευγμένων*.

Pag. 65. *διαρχθέντις*] Leg. *διαρχθέντις* vel *διασπένθεντις*.

Ibid. *τοῖς Ἀργουαῖταις ἥδη παρεπύεσι*] Contra puritatem Hellenismi. Dicendum fuerat *Ἀργεῖαι ἥδη παρεπύοντων*.

Ibid. *Λιγύων ἃ Κελή*] Videri posset legendum *Λιγύων* (qui Ligures sunt) sed nil necesse, ob locum Pindari & Herodoti, ubi de Africa agit.

Ibid. *Κολχιδῶν*] Palat. *Κόλχων*, ut alibi in hac narratione.

Pag. 67. *Κερκυραίαις*] Palat. *Κερκυραίαις*, & ita necesse est.

Ibid. *ὃ δόσιν αὐτῶν ἐκείνῳ*] Notat Commel. locum hunc à Cantero emendatum fuisse, sublato *ὃ*. Sed ibi error non erat; imo legendum *ἐκείνους*.

quod & Interpretis versio & ratio ipsa ostendunt. Hic sensus est ; *Si quidem Medea rem cum Iasone habuisset, dixit Alcinoüs Colchis, se ipsis eam non daturum ; sin autem virgo foret, necdum passa virum, sese illam ad parentem remissurum.*

Ibid. Ἀπόλλωνος Αἰγλαίου] In Palat. est Αἰγαίου. Sed legendum Αἰγλήτε, ex Apollonij Argonauticis in iv. versu 1716. Locum transcribere non iuuat. Cur autem diceretur Ægletes (non autem Ægletus, ut putauit Vir Doctissimus) ibidem exponit Apollonius.

Ib. ἄρμα τ' φλεβός] Videri possit legendum τέρμα ; sed nil mutandum. Rem ipsam apud Apollonium aliquot ante versibus reperies. *In Talo v. Lucian. N. 2. p. 296. MS. p. 47. H. scripturae (and)*

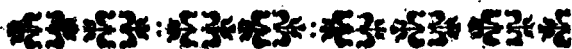
Pag. 69. ἀποδανείν. πνὸς δὲ] Leg. ἀπιδανείν.

Ibid. ἀπογνὺς τ' ἐπισπορὴν τῆς Ἀργοναυτῆς.] Ægius ita vertit, *quod Argonautarum reditum hand aequo animo ferret.* male (id enim sequentia ostendunt.) Illum secutus est Passerarius ; sed vertendum fuit, *Pelias autem, qui Argonautas nunquam redituros crederet, &c.*

Ibid. πειδῶσι] Lege πειδῶσι. Si quis autem contenderit, posse retineri πειδῶσι, metuo ut talis significationis exemplum proferre possit.

Pag. 71. κατὰλέγει] Leg. κατὰλέγειται.

Ibid. φυχὰς δὲ Ἀδρυῶν] Leg. ἐξ Ἀδρυῶν.

IN LIBRVM II.

PAGINA 73. ἐν τ' Απολλωνίῳ νόμῳ διασείων] Transponendum istud διασείων, iungendumque cum Πισλοποιήσας πρὸς τὴν δαίμονα.

Pag. 75. λέγεται δέ, &c. ἀπικτείναν] Adde, ὅπ.

Ib. φωρξοῖς ὑφ' Ἡρας] Leg. φωρξοῖς δὲ ὑφ' Ἡρας.

Ibid. αὐτῷ δέ, &c.] Leg. αὐτῇ δέ.

Ibid. ἐν γῆς γῆλυῖναι] Palat. γῆλυῖν αὐτὸν λέγειν. melius. at illud alterum, glossema est.

Pag. 77. ἐμλύνετο σῶ, &c.] Leg. ἐμλύνετο ὧς, &c.

Ibid. ὑφ' Ἰσσομένη] Adde λέγειν, aut διεξελθεῖν.

Pag. 79. κατὰ κλισίαν] Legendum hoc loco κατὰ κλισίαν. Idem error passim in libris veterum. Imperiti enim κατὰ κλισίαν & κατοικίαν confundunt.

Ibid. διδοικὼς κατόπιν ἢ ἐν χηρῶν, ὅπ] Corrupta isthæc sunt. Lege διδοικὼς παλαιὴν πρὸς χηρῶν, ὅπ.

Ibid. διότι πῶς χεῖραν, &c.] Hunc locum pessime accepit Passeratius Interpres Gallicus : Car Neptune courroucé contre Inachus, auroit fait tarir toutes les fontaines, confessant & témoignant par cela que cette terre estoit à Pallas. Sensu peruerso, ut vides. Sed vertendum fuit, Pource que Inachus auroit déclaré hautement que le pays appartenoit à Pallas.

Ibid. Πηλεΐδας] Leg. Πηλεΐδης.

Pag. 81. Λυγκίης δέ ἢ Καλύκην] Cui tamen sapientius

perius data Hypermnestra fuerat. Sed incogitantiā est Epitomistæ.

Ibid. Ἰπποδοτῆ] Leg. Ἰπποδοτῆ.

Ibid. Δάειον] Posset videri legendum, Δάπων, (nam & Δατώ proprium feminæ est) sed & Δαειῶ & Δαειῶν feminarum nomina in Comœdiis leguntur.

Ibid. καὶ Νηίδος] Lege δὲ Νηίδος.

Ibid. παρὰ τοῦ] Leg. παρὰ τοῦ, vt pag. 84. ἐκ τῆς ἐξουσίας τοῦ ἐν Πιερίῳ.

Pag. 83. οἱ δὲ Γοργόνων, &c.] οἱ δὲ ἐν Γοργόνων.

Ibid. ὁκτώ] Sed tantum sex enumerat; Itaque Epitomistæ error est.

Ibid. πάλιν Τερμίνης] Pindarus, Horatius & alij. Sed alicubi Pindarus duas nominat Danaïdas, quæ se sponsum cruore imbuere haud sustinuerunt.

Pag. 85. Πελοπόννησον] Sed ea regio nondum ita dicebatur, vt chronologicis rationibus demonstrari potest, tunc enim illam vocabant Apiam, ἐξ Ἀπίης γαίης. Hom.

Ibid. Εὐδομένης τῆς Ἀβαντῆς] Apollodori ne, an Epitomistæ error sit nescio; sed libro primo scripsit fuisse Pheretis filiam.

Pag. 87. περιπέμπει λόγους] Hellenismi genius legi postulat περιπέμπει. ita mox περιπέμπεται λόγους. & ita ceteri scriptores.

Pag. 89. τρίτον δὲ κεφαλὴν μέστω αἰγός.] Quid hoc, Tercium caput medium capra? Videlicet cum raptim scribit Epitomistes, rem in pauca contrahit, sed eam ita explicat, nemo vt intelligere possit; bene itaque quod versus Hesiodi, unde

potissimum hæc desumpserat Apollodorus, notissimi sunt. Locus est in Theogonia. Interim qui Græce sciunt, fatebuntur, opinor, scribendum fuisse, non, *πρίτω δὲ κεφαλῶ μέσῳ αἰγί,* sed *πρίτω δὲ κεφαλῶ, τὴν μέσῳ αἰγί.* Deinde omisit dicere Epitomistes fuisse in cauda caput draconis, &c.

Ibid. *Ομηρος*] Locus est Iliad. ζ.

Ibid. *μαχεδιῶται*] Non facile quis reperiet vllum ex veteribus, qui dixerit *μαχεδιῶται*, sed *μαχιδῶται*; neque hoc verbum putarim ab Apollodoro, sed à neoterico Epitomiste.

Ibid. *τὲς τὴν ἰσόπην*] Leg. *τὲς τῇ ἰσόπην*, &c.

Ibid. *ὅτι παίδων ἡμέσως ἀρίετων*] Hunc locum male vertit Passeratius pag. 83. Aegius ei rei causa fuit; qui ita interpretatus est: *Acrisio de maribus filiis oraculum sciscitanti*, &c. debuerat vertere ad hunc modum, *ex Oraculo sciscitanti nati sibi maris nascerentur*.

Pag. 91. *λαβάναι*] Mirabilis in hanc rem locus est in fragmentis Simonidis; & Dionysio, ut opinor, Halicarnasseo productus.

Ibid. *ἐπὶ τῷ φόρῳ γίνεται*] Leg. *περγίνεται*.

Ibid. *Κίσιον*] Ait Hesychius esse vocem Cypriam.

Ibid. *Ἡσίωδες δὲ Λαπίδες*] Contra Longinum rhetoricum; neque enim putavit Longinus Aspidem esse Hesiodi; sane miror fuisse olim, atque adeo hodieque reperiri, qui ea de re dubitent; certa enim res est; & qui Hesiodi esse putant *τῶν Λαπίδων*, nã illi poësin Græcam haud satis norunt.

Ibid. *εἰρηται δὲ*, &c.] Belle. ergo *ἀβίσις* secunda.

dum Epitomistæ dicitur παρὰ τὸ κίβισις ἐδῆται καὶ ἔφλω; sed quid commune est huic voci ἔφλω, cum desinentia illa ..βισις? Nugæ; scripserat Apollodorus, ἢ ΒΟΣΙΝ, τὸ τ' ἔστ' ἔφλω. Probarem, ni mihi aliud agendum foret; Itaque κίβισις quasi κίβησις. res plana est & certa; tamen Scholiastæ Hesiodi legere poteris.

Ibid. εἶχεν δὲ] Plane legendum, εἶχεν δὲ.

Pag. 93. ἀπετραμμένον] ἀπετραμμένους, vt pag. 95.

Pag. 95. περὶ πόλιν τῆς Λωμῆς] Leg. περὶ πόλιν.

Ibid. δι' Ἀθλῶας] Pro δι' Ἀθλῶας. Neque tamen quidquam mutandum; etiam si grammatici contra pugnent.

Ibid. διαπιδίηθ] Leg. διαπιδίηθ.

Pag. 97. Μίδην καὶ Μυκῆνας] Male in Palat. Μήδην v.

Ibid. Πέφλω] Leg. Πέφως.

Ibid. Ἀλχεύθ] Qui & Ἀλχεύς, vt mox leges in hac ipsa pagina; Herculis auus fuit. Hinc emendabis locum Æliani, vbi de Herculis nomine agitur; in varia historia is locus est.

Ibid. Ἰππονόμης ἡ Μενοικίας, &c.] Leg. Ἰππονόμης τε τῆς Μενοικίας, &c.

Ibid. Κυμαίνω] Legendum omnino est Κομμαίνω, ex aliis scriptoribus, iis etiam quæ mox sequuntur.

Ibid. Τύραννος] Nomen proprium Tyrannus, vt Rex (Martius Rex) item Regulus, Tyrannion, grammaticus, Princeps tibicen apud Phædrum; item alius Rex quoque apud Horat. Proscripti Regis Rupili, &c. Item Tyrannus in lib. A&A.

postolicorum, &c.

Pag. 99. ἐκ σεβλήσεως] Lego σεβλήσεως.

Pag. 101. ἀπαξίση] Leg. ἀπαξίση.

Ibid. ἔλκε] Pal. ἑλκός.

Pag. 103. ἐπιπλήξατα] *Qui ipsum verberasset,* aiunt; at ego scio nunquam eius significationis exemplum dari posse; nam ἐπιπλήξω est increpo, verbis castigo, &c.

Ibid. χειρὶν ἀδίκων ἀρχεν] Miror non vidisse Passeratium quid sibi hoc vellet. Sic vertit Celsy *qui se vengerad'un qui luy commande de main inuisse, sera tenu pour innocent.* Quid est, manibus iniussu imperare? sed Græca aliter sonant, nam χειρὶν ἀδίκων ἀρχεν de iis dicitur, qui ultro & per vim manus in alios injiciunt. Exempla satis multa apud veteres; sed iis non est opus.

Ib. ἀπλάθῃ] Melius haud paulo fuerit ἀπλύθῃ.

Pag. 105. τετραπυχαίον] Solus, ut opinor, Pindarus Herculem exiguae staturæ fuisse scribit. locus insignis est.

Ibid. ἐλαμπεν αὐγλή] Notandum in agendi significatione τὸ λάμπειν. Sed fort. scriptum fuerat ἐλαμπεν αὐγλή.

Pag. 107. πίπλον] Lego πάλτον, telum, tragulam.

Ibid. ὁ δὲ γὰρ πρῶτον] Pal. ὁ δὲ γὰρ πρῶτον. id est.

Ibid. Αλκίδης] Leg. Αλκείδης.

Pag. 109. Νεμέει] Leg. Νεμεαίει.

Ibid. ἱερεῖ] Legendum ἱερεῖα, victimas.

Ibid. ὃ δὲ δαίμων, &c.] Aliquid turbatum est; suspicor scriptum fuisse ἐν τῷ ποδῶν.

Ibid. φερνόμενος] Pal. φερνόμενος.

Pag. 111. κερνήτω ἐλαφον] Palat. κερνήτω, Miror unde sit.

Ibid. ἐκείθεν] Leg. καὶ ἐκείθεν.

Ibid. κτείναντα] Contraria loquitur Epitomi-
kes; nam infra addit, quod & historiz consen-
taneum est, τὸ θνητὸν ἐκόμεν ἔμπην εἰς Μυκῆνας;
quomodo igitur feram interfecerat, quam po-
stea viam Mycenās perduxit?

Ibid. ὑπομυσσάμενος] Suspicio scriptum fuisse,
ὑπερμυσσάμενος τὴν ἀνάγκην.

Ibid. μελίας] Male Pal. μελίας. De *Nymphis*
Melijs passim Scholiastæ veterum Poetarum.

Ibid. τὸ γόνας] Legendum vel τὸ γόναπ, vel eis
εὐ γόνας.

Ibid. ἀγιάσεται] Legendum ἀπυλλάσεται.

Ibid. ἀπὸ δόντος δὲ Διὸς] Longe potior Palat. cod.
lectio, ἀπὸ δόντος δὲ Διὸς τὸ Πεγμυθίας.

Pag. 115 ὅς γε κατεκλύψεν] Legendum ὅς γε κατε-
κλύψεν, id est *monte oppressit*, quemadmodum En-
celado fugenti Ætnam cum Sicilia iniectam fuisse
scribit Poeta. Ita quoque legi in Palat. ani-
maduerti.

Ibid. ἐλιδήσαν] Leg. ἐλιδῆσαν.

Ibid. Πηλιδῶν] Legendum Πηλεῶν, cuius nomi-
nis fluuius in Elide; Caue cum Peneo Thessaliæ
confundas.

Ibid. ἐκρεῖν] Tolerari potest; tamen in Pal. le-
gitur ἐκκρεῖν, ubi vestigia vetæ lectionis sunt, nam
scripserat Apoll. ἐκρεῖν.

Ibid. ἐπιπλάσσει] Leg. ἐπιπλάσσει.

Pag. 117. πωιδῶν] Pal. πωιδῶν, & ita legerat
Ægius.

Ibid. εἶναι εἰσὶ] Leg. εἰσὶ.

Ibid. ὅτι] Leg. ὅτι.

Ibid. ἄξιόντι] Leg. ἄξιον.

Ibid. ἁγίου] Vt sacrum scilicet ; vnde ἁγίαζον
quæ diis consecrata liberis pascuis vagabantur.

Ibid. Σπάρταν] Notandum hoc loco *Spartam*,
pro *Laconia* positam. Ita apud quosdam scrip-
tores reperias *Lacedaemonem* pro ipsamet re-
gione.

Pag. 121. καὶ κατόικων] Leg. καὶ ἡ κατόικων, vel
καὶ κατόικον.

Ibid. ἀνέχθη] Leg. ἀνέχθη.

Pag. 123. περιεβή] Leg. περιεβή, vt mox, ἐδὲ περιεβή.

Ibid. ἐχόμενον] Leg. ἐχόμενον.

Pag. 125. ἀντιστοίχων] Leg. ἀντιστοίχων.

Pag. 127. Εσπερίων] Prosaici dicunt ἐσπερίων po-
tius quam ἐσπερίων.

Ibid. ὑπερβορείων] Adeo mirabilem Geogra-
phiam apud Palæphatum quoque legas, nec for-
tasse minus stupendam, vbi de Insul. Hesperidi-
dum agitur.

Pag. 129. ἔγχεσθ] Commel. legit ἔγχεσθ, optime.

Ibid. ἰσχυρότερον] Malim ἰσχυρότερον.

Ibid. ἔξω] Legendum necessario ἐξωθεν.

Pag. 131. ἐπειδὴ καὶ Θεσπιοῦ Πυλίου πῦρ ἠνέχετο,
&c.] Hæc verba nihil aliud sonant, quam The-
spium à Pylio adoptatum fuisse. Atqui de Her-
cule agitur, non de Thespio. Dein, si de The-
spio ageretur, falsa essent quæ legis ; nam The-
spius peregrinus non erat : quippe qui Erechti-
des esset ; quare ei adoptione opus non fuit vt
initia retur. tāque dubium esse non potest, quia
locus corruptus sit ; Videlicet pro Θεσπίου legen-
dum est Πυλίου, id est adoptivus. Res certa est ; u-

men, nequis peruvicax neget, ascribam locum ex
Interp. Hom. ad Il. θ'. Τελειδύγῳ τῷ τῷ Ηρακλέει
ἀθλον ἐν μίλῳ καὶ ἔτισιν ὀκτὼ, μὴ περὶ δὲ χάρμης Εὐρυ-
διδεὶ τὸν τῷ Ἀυγείῃ βοσκοῦσιν ἀθλον, καὶ τῷ Ἰφίτῳ,
ἐνδείκτον ἐπὶ ταῖς ἀθλοῖς αὐτῷ, τὸν Κρόβειον ἐξ ἑαυ-
τοῦ κερδίζον· οἷον δὲ ἔπος. ἥτοι μὴ κινῶν κεφαλὰς, τίμῃ δὲ
ἔργῳ δράκοντες. μέλλων ἐν ἐπὶ τῷτον ἀπείναι, ἥλθι πρὸς
Εὐμαλπον εἰς Εὐβοίαν, βελέμενος μνηστῆραι. καὶ δὲ ἐκ
ἐξόν ζῶνοισι τότε μνηστῆραι, δι' ὃ γίνεται Πυλὶν ΘΕΤΟΣ
ΤΙΟΣ, καὶ παραγινόμενος ἐμυῖτο. Ceterum pro ἐπι-
δὲ τῷ legendum quoque δι' ὃ; præterea mihi fa-
cile persuadeo Epitomistæ narrationem suam
intricasse; sed ex emendatione nostra facile ce-
tera intelligentur.

Ibid. Κενταύρου φόνον] Quæ cædes per impru-
dentiam admissa fuerat.

Pag. 133. προσκαλεσάμενος] Leg. προκαλεσάμενος.

Ibid. λυφθὲς μέσση] Leg. μέσσης.

Ibid. αποπιδύσσει] Leg. αποπιδέναι, vel αποδύναι.

Pag. 135. ἡμνησέμενα] Leg. ἡμνηθέντα, vel ἡμνη-
σόμενα.

Ibid. αὐτὸν τιχῶν] Leg. ὑπὸ τῷ τιχῶν.

Pag. 135. δέσπῃ ποινῇ τῷ φόνῳ τῷ πικρῷ] Intelligit
pretium venditi Herculis dandum fuisse Eu-
ryto, ut ei ob mortem Iphiti satisfaceret.

Pag. 137. κατὰ] Canterus emendavit, le-
gitque κατὰ.

139. ἦκε δὲ Ἀθῶνα ὡς φλέγαν] Quid hoc, Venit
Phlegram propter Minervam? Videlicet corruptus
est locus, legendumque ἦκε δὲ Λιγύην ὡς φλέγαν,
transiit per mare Ægeum ab Insula Co, & Phle-
gram venit.

Pag. 143. Αἰμονίη] Palat. Αἰμόνη.

Ibid. 124] Leg. εἶρε.

Ibid. ἀφθονον] Verus editio ἀπονον.

Pag. 147. πάλιν] Commel. καλλιν' vel πάλιν
sed fort. scriptum fuerat ἰάλλιν, ut esset glossema
εἶν, ἐκείνιν, vnde ortum illud πάλιν, quod eij-
ciendum,

Ibid. τέτυ] Leg. τέτρε.

Pag. 149. ἐκείδων] Commel. ἐπιδόν, ut &
mox πῦρ pro τέτυ.

Ibid. Ποίε] Alij hoc ad Philocteten filium re-
ferunt,

Ibid. ηῖρε] Leg. ηῖρε, vel οἷρε ηῖρε.

Ibid. Θερσίππος] Lego Θερσίππος.

Ibid. Ἰσπύθη] Fort. Ἰσπύδοθι.

Pag. 153. ἐπὶ ἐταυτῇ] Deest istud ἐπὶ in Pal. &
malius.

Ibid. διεκπύοντα] Lege διεκπύοντα.

Ibid. κατῆν] Legendum necessario κατῆν.

Ibid. παιδόντα] Commel. παιδόντας. bene.

Ibid. Στένυχον & ὠρυγαστέρα] Non facile quis
coniecero quid hoc sit ; arbitror Epitomisten
hæc corrupisse & confudisse. Certe in Messe-
niacis Pausaniæ video mentionem Stenycleri vr-
bis fieri. illud autem ὠρυγαστέρα quid erit ? Hæc
omnia haud dubie fuerint ex alicuius Poetæ lo-
co, qui ab Apollodoro productus sit. Ceterum
pro ἔχον Commel. legit ἔχον.

Pag. 155. ἐν πρὸς Ἀττικῆς παρ.] Lege κώλαρ.

Ibid. διὰ & μαίνην] Melius διὰ & μαίντας.

Ibid. ἢ διὰ & πρὸς ἑνὶ καὶ χεῖρας] Hæc mihi
suspecta sunt ; certe aliquid corruptum.

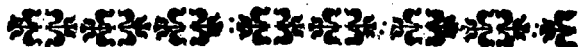
Ibid.

Ibid. ἐπαυρήλο] Pal. ἐπαύρηλο.

Pag. 157. Διήφοντη] Commel. Διήφωνη. Tamen
ita apud Pausaniam legitur in Corinthiacis.

Ibid. πιδουσι Τιτῶνας] Quid loci Titanibus hic
fuerit? Legο πινᾶς.

Ibid. αὐτῶν ὧν Ἡεραλειδῶν] Leg. αὐτὸς ὧν Ἡε-
ραλειδῶν παύχων, qui ipse ex Heraclidis effecit.

IN LIBRUM III.

Pag. 159. πίπτεi] Aliquid latet in hac voce.

Pag. 161. Μίλητον] Miletum Cariæ urbem fa-
cit, quæ Ionica fuit. Neque tamen peccat, nam
quæ scribit, multo ante migrationem Ionicam
euenerunt.

Ibid. Κασρία] Ægij exemplar Κρητία. Ita quo-
que alibi.

Pag. 163. Ασείων] Qui hic dicitur Ασείων, is ali-
οι Ασείων quoque vocatur.

Pag. 165. Κεχτία] Superius Κρητεῖς dictus est.

Pag. 171. ἥλατο] ἥλατο. Pag. 173. Νύση al. Νύση.

Ibid. ὅτε] Leg. ὅτι.

Pag. 173.] In versibus illis de Αἰζῶνε ita sunt
corrupta omnia ut denuo recudendi sint; sed
restanti non est. Ille autem versus,

Ἀρχαίων ὀδυνῶν ἄκος ἔμμεναι αὐτράποισι,

pessime hoc loco ascriptus est; nam nil ad Αἰζῶ-
νem, sed ad vinum quod Dionysius inuenit ut agritu-
dinis remedium aliquod haberent homines.

Na

Pag. 177. *Συείαν*] Hoc loco, ne quis errret, Syria insula est *Ægæi* maris, Homero *Συείη*, aliis *Syroi*.

Pag. 179. *ἐπίχσων*] Pal. *ἐπίχσων*, bene.

Pag. 181. *Ἡρόδοτος*] Vbinam ille Herodoti locus? nusquam profecto. Legendum itaque, ut iam antea monuimus, non *Ἡρόδοτος*, sed *Ἡρόδωρος*.

Ibid. *Τελέππλαν*] In Pal. *Τελεσίαν*, male, *Telepilla* poetria insignis fuit.

Pag. 183. *σωιόντις*] Lege *σωιόντων*, quod & Commel. vidit.

Ibid. *ἀπάσις*] Lege *ἀπάσιον*.

Ibid. *πλλάκις*] Legendum *πλλάων*.

Pag. 185. *Ἐπιοκλῆς ἀΐξαντος*] Legendum *Ἐπιοκλῆς ἀΐξαντα*.

Pag. 187. *συζεύξαι*] Leg. *συζεύξην*.

Ibid. *Ἀδρασον σπατεύειν*] Optime Commel. τὸν αἰδρα συσπατεύειν.

Ibid. *Θήβας*] Leg. *εἰς Θήβας*.

Pag. 189. *ἥπε νήπιν*] Istud *ἥπε* tolli debet, quod & alij viderunt.

Ibid. *Ἀρχέμορον*] Legi debet *Λυγέμορον* ob Etymologiam.

Pag. 191. *διαχιδάεας*] Leg. *διαχιδάεσσιν*.

Ibid. *τὸ ὑπὸ Τερσίε λεχθὲν, &c.*] Vel hic locus ita abruptus facile ostendat esse hoc scriptum δι' ἑπιτομῆς.

Pag. 193. *περὶ τῶν πύλων*] Leg. *περὶ*.

Ibid. *ἐκτείνειν αὐτὸν*] *Ægius* legit *ἐπινεν αὐτὸν*. bene.

Ibid. *ἐπὶ τῇ πύλῃ, &c.*] Commel. *ἐπὶ τῇ*; ego *ἐπὶ τῇ*.

Pag. 195. παρὰ Θερσίανδρῃ] Pugnāt cum his quæ dicta fuere pag. cli.

Ibid Θήβας] Leg. Θήβαις.

Ibid. μὲν δὲ τῶν Θηβαίων ὁμοῖον] Palat. τῶν τῶν
●ηβ. melius.

Pag. 199. παρὰ ἐκείνον πόλιν διαλαμβαίνον] Commel. legit παρὰ ἐκείνη. Sed quid erit διαλαμβαίνον πόλιν παρὰ πύου ? Retinendum itaque puto παρὰ ἐκείνον, & aliter interpretandum, ut scilicet juxta *Acheloum urbem tenueret.*

Ibid. Φηγεῖος πῦδες Πέγνοϑ καὶ Αἰμίωρ] Aliud agebat Epitomistes ; nam paulo superius in hac ipsa pagina Temenum & Axionem Phegei filios vocauit, quod verum est, & auctoritate Pausanix in *Arcadiis* comprobatur, ubi hæc legas quæ nunc legis.

Ibid. ἀναδύσαι] Leg. ἀναδύναι.

Pag. 201. Μαίναλον] Bis posuit; nam iam supra occurrit.

Pagin. 203. Ἄσιος] Ille scriptor Samius fuit. Pausan.

Ib. τῶν αὐτῶν ἐκείνῳ] Commel. ἐκείνῳ. optime.

Ibid. αὐτῷ μῖναι παρδένον] Legendum est αἰδ, non αὐτῷ.

Pag. 205. διτὸς πῦς] Adde χ.

Ibid. πδίνπ] Leg. πδίνπ.

Pag. 207. μὴ θηράοντας] Canterus σωθηνρεύοντας ; sed ut illud verum esse potest, ita minus necessarium haberi debet.

Ibid τῶν Αταλάντων ἐκ Ιάσου διὰ Σχοινίως] Iam diu est cum monuere docti, male utramque Atalantam confundi.

Pag. 209. ὃν φησὶ νήσου.] Leg. φησι.

Ibid. Ελαδθήε καμίστω] Locus est corruptus.

Primum enim Ελαδθήε non potest esse puellæ nomen; Deinde constat ex Pausania in Bæoticis Eleutherem Apollinis & Æthusz filium fuisse. Itaque hæc corrupta fuerunt ab Epitomiste. Sed illud καμίστω quid erit? somnium incogitantis hominis. Notum est Thetam insulam dictam fuisse καμίστω, sed quid ad Eleuthera? Et tamen glossēma imperite additum; imperite retentum est.

Ibid. ἐπὶ τῇ λέγει] Explicabit Callimachi interpres & alij Scholiastæ.

Ibid. περιδιακομίους] Diuidenda isthæc sunt; legendumque πρὸς Δία κομίους, quod planum est.

Pag. 211. Λακεδαίμων ἢ χεῖρα] Quod supra notatum, Lacedæmonis nomen pro regione.

Ibid. Ταύρετι δὲ ἐκ Δίδε, &c.] Hic vero locus planissimè ostendit hunc libellum esse opusculum ex maiori contractum.

Ibid. τὸν τῷ τῷ Ἀπόλλωνος ἐρώμενον λέγουσι] Supplicatur Commelinus scriptum fuisse τὸν Ἀπόλλωνος pro Ἀπόλλωνα; miror tale quid Viro docto excidisse pōtuisse; error enim grauissimus est. Putauit haud dubie ἐρώμενον esse amatorem, sed ἐρώμενος amasium, seu τὰ παιδικὰ significat. Hyacinthus autem notissimus est.

Ibid. ὡς γὰρ] Emendaueram διωέγαν. Sed postea cognoui ita in Cod. Palat. legi.

Pag. 213. τῆς Ἀπόλλων] Plane leg. Ἀπόλλωνα.

Ibid. τῇ δὲ παρὰ τῷ τῷ πατρὶ] Legendum ἐπιτὶ δὲ παρὰ τῷ.

Ibid. ὅς τις] Leg. καὶ τις, vel ὃν τινα.

Ibid. τῆς Γοργόνης] τῆς Γοργόνης.

Ibid. Μνησιγόρας] Nullus huius nominis scriptor fuit, neque esse potuit; nam Μνησιγόρας contra formationis analogiam est. Legendum Mnēsagoras.

Ibid. ἐμέλησε] Leg. ἐμέλλησε.

Pag. 215. * Εὐαίρσορος] Hoc nomen asterisco notatum fuerat; neque vero id temere. Restituendam erat Εὐαίρσορος, vel Εὐαραίσορος, ex Pausania in Laconicis. Qui autem mox Τίβερος vocatur, is Σίβερος dici debuit.

Ibid. ἱμεύσιμος.] Dubium.

Ib. Τυνδαρέω ὃ Κάτω] Omittit Clytæmnestram.

Ibid. κομίσοντα] Lege κομίσαντα.

Pag. 217. χαλκιδόντος] Legendum χαλκιδόντι. res est notissima & ab aliis animaduersa.

Ibid. κριδίτις ἐνδς] Leg. περικριδίτις, vt infra.

Pag. 219. ἐκ Δάλης Πιερίδος ἡμός Αἰτωλίδος.] Δάλη hoc loco non est proprium nomen puellæ, vt Ægio visum est. Nil aliud ait hic noster nisi ancillam Pieridem nomine, genere autem Ætolidem, fuisse.

Ibid. Ἀνώγων] Leg. Ἀναξίς, vel Ἀναξίας.

Ibid. δελδεῖν] Commel. δελεῖν. recte.

Ibid. πῶ τελείαν] Scribe πῶ τε λείαν.

Pag. 221. ἡγομένων δὲ αὐτῶν παίδων] Leg. αὐτῶ.

Pag. 223. τοιήδε] Leg. τοιάδε. Paulo post προσηλῶναι lege προσηλῶναι, vel melius προσηλῶναι pro-
tendere. Inferius quoque pro καὶ προσηλῶναι, lege
προσηλῶναι, & illud καὶ eiice.

Ibid. Πλακίας] Leg. Πλακίαν.

Pag. 227. ἔτος εἰπὼν τῆς πατρὶδος ἡνέδαυ ἢ παῖδα
 ἀπώλειαν] Primum errat Epitomistes, nam di-
 cendum fuerat ἡνέσιδς, non ἡνέδαυ; Dein in ora-
 tione vitium est; scribendum enim fuerat, τέτι
 εἰπὼν]Θ, non ἔτος εἰπὼν, Nam ἐνέλδοσι, quod mox
 sequitur, ad Priamum refertur, non ad Æfacum.

Pag. 227. ἢ μαυπηκῆς αὐτῷ] Debet expungi αὐτῷ.

Ibid. ὑπείρυχε] ὑπείρυχε

Ibid. ἰατρικῶν καὶ μουσικῶν] Quid musica ad cu-
 rationem vulnerum ἰδιὰ ἐπὶ φθῶς scilicet, Virg.

grauiter spirantibus hybris

spargere qui somnos cantuque manuq; solebat.

Tamen Meziriaco placet legi μαχικῶν. Locus est
 in Comment. quos ad Ouid. Epistolas scripsit.

Pag. 229. Ακταίη] For. Αγκαίη.

Ibid. ἀνέλαθεν] σινελαθεν, concumbere.

Ibid. Φάκω] Leg. Φάκον.

Pag. 231. καὶ σπαρτυσάμενος] Scribe ὁς σπαρτυσάμενος.

Pag. 233. ἄγει αὐτὸν ἐπὶ θῆρας εἰς τὸ Πήλιον]
 Scribendum est ἐπὶ θῆρας, id est ad feras.

Ibid. ἔπος. καὶ πῶ μάχαιραν] Lege, ἔπος. καὶ ΓΑΡ
 πῶ μάχαιραν.

Ibid. Θέμιδος] Vnice probo Meziriaci conie-
 cturam legentis Θέμιδος, quamquam & stare pos-
 sit lectio vulgata, vt & ante me vidit Commel.

Ibid. ἀποχρῆντι] Legendum ἀποχρῆσαι, abstinnisse.

Ibid. τραφίσαν] Leg. σεστραφίσαν. Et ita haud du-
 bie legerat Ægius in Codice Græco quo vsus est;
 verit enim, *Iunonis monitu persuasam.*

Pag. 235. Λιγύραν] Ea significatione qua apud
 Terentium fastidiosulæ meretriculæ *lingunt*,
font les dégoûtées.

Ibid. δι' αὐτῆς] For. δι' αὐτῶν. v. *Encl. u. Encl. h.* χχvi, 28.

Ibid. παρέθετο] For. παρεκατέθετο.

Pag. 237. καταψευδσαμένης φθορᾷ Κλυπίας] Legendum φθορᾷ. In Palat. vitiose legitur καταψεύσας.

Ibid. Κλυτώνυμον] Κλυτώνυμον.

Ibid. ἀλλήως ἐρώμενος γίνεται] Quod è veteribus quidam negarunt.

Ibid. κέρως] Certum est hic lacunam esse, & reliqua ab Epitomiste omissa fuisse.

Ibid. Επειχθεῖα] Επειχθεῖα. In Pal. erat Επειχθέα.

Pag. 241. παρεκαταλαμβανομένη] Melius fort. fuerit παρεκαταλαμβανομένη.

Ibid. διὰ κήκης] Leg. διὰ κήκος.

Ib. αὐτόχθων] Adde βασιλεύει. Tolle asteriscum. nam Cranaus αὐτόχθων fuit.

Ibid. αὐτόχθονος] Intellige Cranaum.

Ibid. ὅντων οἱ μὲν ἠφαίστη τὸ Κραναῖος θυγατρὸς] Corrupta sic lego & restituo. ἠφαίστου καὶ τὸ Κραναῖος θυγατρὸς.

Pag. 243. τὸ γόνον] Leg. τὸ γόνον, vel τὸ γονίον.

Ibid. Πασιδέαν] Al. & Tzetzes, Περαξιδέαν.

Ibid. ἐν τῷ Α. τῷ Αδύωϊ τεμένει] Leg. ἐν τῷ Αδύωϊ τεμένει.

Ib. ἐκλύσαντες] In Pal. legitur, ἐλαύσαντες, quod nihili est. Lege ἐκλύσαντες.

Ibid. νοήεις] Lege νήφοντες.

Pag. 245. κρύπταν] Leg. καὶ κρύπταν.

Ibid. καὶ διὰ τέτων] Dele καὶ.

Ibid, περιέθισι] Melius haud paullo περιέθισι.

Ibid. ἐν Δαυλίᾳ] Operæ pretium fuerit legere Thucydidis locum in II. qui ad hanc rem vnicè facit.

Ibid. Πρόκη ἀνδρῶν, Φιλομήλα δὲ χελιδνῶν] Vides Procacem in Iusciniam, Philomelam autem in hirundinem versas esse ; contra aliorum sententiam ; sed & multi idem cum nostro scripsere.

Ibid. ἀπὸ πνεοῦντι] Scribe ἀπορνεοῦντι.

Ibid. σωέλδοις] Scribe σωέλδοι.

Pag. 247. ἀφ' ὧν] Quænam sint ἀφ' ὧν in hoc genere , lex Solonis aperte significat , *naturalia* scilicet. v. *Vallianus in Menedæ. Λακωνικά. pag. 249.*

Ibid. κεφάη] Debet expungi ; res ipsa clamat, & Commelinus monuerat ; alioqui contra historiam peccaret hic noster.

Ibid. πίη) Miror istud πίη ; coniecturas meas aperire nihil necesse est.

Ibid. δῖ' ὅκουζ' ῥδ] Scribe δ'. Vt mox συζητῶ pro συζητῶν.

Pag. 249. Ἀμφιγῆτι] Suspisor legendum Ἀμφιγῆτις.

Ibid. σωφάκησι] Lege σωφάκισι.

Ibid. πρὸς τέτυ] Scribe πρὸς τέτυς.

Pag. 249. Εὐπαλάμη παῖδα] Itaque ex familia regia erat ; mirum itaque videri non debet si templum ab eo Cumis extructum tanto paratu legatur.

Ibid. Περίαν] Scribendum putem Πυλῖαν, aus Πελῖαδα.

Pag. 251. ὁ δ' ὁ διὸς] Leg. ὁ δ' ὁ διὸς.

Ibid. ποδῖονα) Quid intelligat, notissimum est, eam scilicet partem qua viri sumus Hoc loco agi posset περὶ ποδὸς & ποδεῶνος, &c. seu in velo, seu in alia materia. Item locus Pauli Apost. præter omnium interpretum sententiam posset explicari,

placari. Sed notulas scribimus; easque quantumvis breves, tamen longiores multo quam velimus, aut locus, in quo scribimus, sinat.

Ibid. ἔτι μὴ] Scribe ἐτι. Mox expunge δε.

Ibid. Ζεὺς] Non satis commemini an quod de Ioue Androgeum mittente ad taurum Marathonium hic dicitur, aliorum testimonio possit probari.

Pag. 153. ἐπλέμισσε τὰς Ἀθῶνας] Legendum τὰς Ἀθῆνας.

Ibid. μόνον δε Μεγάρον, &c.] Legendum omnino, Μίνως δε Μεγάρον, &c.

Ibid. οὐ δε διδὸς ἀπίπν] Error gravissimus, si quisquam in hoc scriptore; Lege, sed tuto, ἀντί-λεν respondit. *ἐν τῷ περὶ τ. Κοιν. ad Corinth. p. 295.*

Ibi. Περδίκης] Non potest esse nomen feminae; Inde est quod alibi legitur Περδίκης.

Ibid. σωήρασε] Canterus, σωήρησε; ego σωέ-πτε. Commelinus σωεράσε, sed ea coniectura prorsus repudianda; neque enim σωεράζεα dicitur, sed σωεράζομαι. Mox pro ἐπίχτο scribe ἐπείχτο, ut & post paulo pro ἀπώλωτο, scribendum ἀπώλλωτο.

Λείπει πολλά.] Dixi iam superius, hanc notam falsam videri; multa enim deesse non possunt cum ultra Vlyssis errores nil contineret hic libellus; itaque vel quinque aut sex fortasse paginae decurrant, non plures.